

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

AH 3YMP P

Harvard Depository
Brittle Book

515.2

Evangelium

212981

NT, Pt
290

565.2 G'zcol.

Library of the Divinity School.

Bought with money

GIVEN BY

THE SOCIETY

FOR PROMOTING

THEOLOGICAL EDUCATION.

Received 8 April, 1895

Handwritten: 11 Handwritten
Handwritten: Bible John Slavice Olds 1897
Handwritten: 10000

EVANGELIUM

S. JOANNIS

SECUNDUM CODICES VETERO-SLAVICOS
CHARACTERIBUS GLAGOLICIS
ET CYRILLICIS UNACUM
TEXTU GRAECO ET LATINO
EXARATUM.

PRAGAE.

IN COMMISSIONE FRANC. ŘIVNÁČ, BIBLIOPOLAE.

A. S. H. 1897.

Apr 8 1888
Linnity School.

IN BENEDICTAM
SS. CYRILLI ET METHODII
MEMORIAM

OFFERT

J. M.

Κεφαλὴ I.

1. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λογος, καὶ ὁ Λογος ἦν πρὸς τὸν Θεον, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λογος.

2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεον.

3. Παντα δι' αὐτοῦ ἐγενετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγενετο οὐδὲ ἓν, ὃ γεγεννη.

4. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν το φῶς τῶν ἀνθρώπων,

5. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6. Ἐγενετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμενος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχομενόν εἰς τὸν κόσμον.

10. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγενετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

13. οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θεληματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θεληματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννηθήσαν.

Ἰσοῦς Χριστός.

1. Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λογος, καὶ ὁ Λογος ἦν πρὸς τὸν Θεον, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λογος.

2. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεον.

3. Παντα δι' αὐτοῦ ἐγενετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγενετο οὐδὲ ἓν, ὃ γεγεννη.

4. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν το φῶς τῶν ἀνθρώπων,

5. καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν.

6. Ἐγενετο ἄνθρωπος, ἀπεσταλμενος παρὰ Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης.

7. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

8. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.

9. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχομενόν εἰς τὸν κόσμον.

10. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγενετο, καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.

11. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθεν, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον.

12. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενεσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ,

13. οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θεληματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θεληματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννηθήσαν.

EVANGELIUM SECUNDUM JOANNEM.

Caput I.

1. In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum.

2. Hoc erat in principio apud Deum.

3. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

4. In ipso vita erat, et vita erat lux hominum,

5. et lux in tenebris lucet, et tenebrae eam non comprehenderunt.

6. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joannes.

7. Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, ut omnes crederent per illum.

8. Non erat ille lux, sed ut testimonium perhiberet de lumine.

9. Erat lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.

10. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognovit.

11. In propria venit, et sui eum non receperunt;

12. quotquot autem receperunt eum, dedit eis potestatem filios Dei fieri, his, qui credunt in nomine ejus:

13. qui non ex sanguinibus, neque ex voluntate carnis, neque ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.

ЕВАНГЕЛІІЄ ОУТЪ НОАНА.

Глава .І.

.а. Искони бѣ Слово, и Слово бѣ оутъ Бога, и Богъ бѣ Слово.

.б. Се бѣ искони оу Бога.

.г. Тѣмъ всѣмъ быша, и безъ него ничтоже не бысть, иже бысть.

.д. Бѣ томъ животъ бѣ, и животъ бѣ свѣтъ уловкомъ,

.е. и свѣтъ бѣ тѣмъ свѣтитъ сѧ, и тѣмъ его не ѡбѣтъ.

.з. Бысть уловикъ посланъ оутъ Бога, иже оуже има Ноанъ.

.з. Тѣ приде бѣ свидѣтельство, да свидѣтельствуютъ ѡ свѣтѣ, да вси върѣ имѣтъ нмѣ.

.и. Не бѣ тѣ свѣтъ, нѣ да свидѣтельствуютъ ѡ свѣтѣ.

.ѡ. Бѣ свѣтъ истинный, иже просвѣщаетъ всаго уловка грѣдѣща въ миръ.

.і. Въ миръ бѣ, и миръ тѣмъ бысть, и миръ его не позна.

.іа. Въ своемъ приде и скон его не приима.

.іб. Иакоже ихъ приимъ и, дастъ нмѣ ѡбѣсть удомъ Божиимъ быти, въроуштемъ въ нма его:

.іг. иже не оутъ крѣе, ни оутъ похоти пазьскимъ, ни оутъ похоти мѣжьскимъ, нѣ оутъ Бога родиша сѧ.

14. Και ὁ Ἀγγελος σαρεξ ἐγένετο, καὶ ἐσκηνοῦσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθέσασαμεθα τὴν δοξάν αὐτοῦ, δοξάν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός,) πληρὴς χαρίτος καὶ ἀληθείας.

15. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κεκραγεν λεγών· Ὁδοῦς ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχομενός ἐμπροσθεν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν,

16. καὶ ἐκ τοῦ πληρωματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος,

17. ὅτι ὁ νομὸς διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

18. Θεὸς οὐδεις ἰωρακεν ποιοτε· ὁ μονογενὴς υἱός· ὁ ὢν εἰς· τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγησατο.

19. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπεστείλαν (πρὸς αὐτόν) οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευῖτας, ἵνα ἐρωτησῶσιν αὐτόν· Σὺ τις εἶ;

20. Καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἤρηγαστο, καὶ ὡμολόγησεν· Ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός.

21. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τι οὖν, Ἥλιας εἶ σὺ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμι. Ὁ προφητὴς εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

22. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πεμψασιν ἡμᾶς. Τι λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

23. Ἐφη· Ἐγὼ „φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρημῷ· Εὐθυνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου“ καθῶς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφητὴς.

24. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

25. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τι οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἥλιας, οὔτε ὁ προφητὴς;

26. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λεγών· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μεσὸς δὲ ὑμῶν ἵστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε.

27. Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχομενός, ὃς ἐμπροσθεν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμι ἀξίος, ἵνα λυσῶ αὐτοῦ τὸν ἱμᾶντα τοῦ ἔμπροσθεν μου.

28. ὁ ἄγγελος τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὁ ὢν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθέσασαμεθα τὴν δοξάν αὐτοῦ, δοξάν ὡς μονογενοῦς παρὰ Πατρός,) πληρὴς χαρίτος καὶ ἀληθείας.

29. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ αὐτοῦ καὶ κεκραγεν λεγών· Ὁδοῦς ἦν ὃν εἶπον· Ὁ ὀπίσω μου ἐρχομενός ἐμπροσθεν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτος μου ἦν,

30. καὶ ἐκ τοῦ πληρωματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος,

31. ὅτι ὁ νομὸς διὰ Μωσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

32. Θεὸς οὐδεις ἰωρακεν ποιοτε· ὁ μονογενὴς υἱός· ὁ ὢν εἰς· τὸν κόλπον τοῦ Πατρὸς, ἐκεῖνος ἐξηγησατο.

33. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπεστείλαν (πρὸς αὐτόν) οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ λευῖτας, ἵνα ἐρωτησῶσιν αὐτόν· Σὺ τις εἶ;

34. Καὶ ὡμολόγησεν καὶ οὐκ ἤρηγαστο, καὶ ὡμολόγησεν· Ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός.

35. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τι οὖν, Ἥλιας εἶ σὺ; καὶ λέγει· Οὐκ εἰμι. Ὁ προφητὴς εἶ σὺ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ.

36. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πεμψασιν ἡμᾶς. Τι λέγεις περὶ σεαυτοῦ;

37. Ἐφη· Ἐγὼ „φωνῇ βοῶντος ἐν τῇ ἐρημῷ· Εὐθυνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου“ καθῶς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφητὴς.

38. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων·

39. καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τι οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστός, οὔτε Ἥλιας, οὔτε ὁ προφητὴς;

40. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λεγών· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μεσὸς δὲ ὑμῶν ἵστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἰδατε.

41. Αὐτός ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχομενός, ὃς ἐμπροσθεν μου γέγονεν· οὐ ἐγὼ οὐκ εἰμι ἀξίος, ἵνα λυσῶ αὐτοῦ τὸν ἱμᾶντα τοῦ ἔμπροσθεν μου.

14. Et Verbum caro factum est et habitavit in nobis; et vidimus gloriam ejus, gloriam quasi unigeniti a Patre, plenum gratiae et veritatis.

15. Joannes testimonium perhibet de ipso et clamat dicens: Hic erat, quem dixi: Qui post me venturus est, ante me factus est, quia prior me erat.

16. Et de plenitudine ejus nos omnes accepimus, et gratiam pro gratia.

17. Quia lex per Moysen data est, gratia et veritas per Jesum Christum facta est.

18. Deum nemo vidit umquam: unigenitus Filius, qui est in sinu Patris, ipse enarravit.

19. Et hoc est testimonium Joannis, quando miserunt Iudaei ab Jerosolymis Sacerdotes et Levitas ad eum, ut interrogarent eum: Tu quis es?

20. Et confessus est et non negavit, et confessus est: Quia non sum ego Christus.

21. Et interrogaverunt eum: Quid ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum. Propheta es tu? Et respondit: Non.

22. Dixerunt ergo ei: Quis es, ut responsum demus his, qui miserunt nos? quid dicis de te ipso?

23. Ait: Ego vox clamantis in deserto: Dirigite viam Domini, sicut dixit Isaias propheta.

24. Et qui missi fuerant, erant ex Phariseis:

25. Et interrogaverunt eum et dixerunt ei: Quid ergo baptizas, si tu non es Christus, neque Elias, neque Propheta?

26. Respondit eis Joannes, dicens: Ego baptizo in aqua: medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis.

27. Ipse est, qui post me venturus est, qui ante me factus est, cujus ego non sum dignus ut solvam ejus corrigiam calceamenti.

.дѣ. И Слово нѣтъ бысть, и вѣселн са въ нѣмъ и видѣхомъ славу его, славу яко единороднаго отъ Отца, исполнь благодѣи и истиннъ.

.еѣ. Нолнъ свидѣтельствова ѿ немъ и възъка глагола: Съ въ, якоже рече: Грядый по мнѣ, предъ мною бысть, яко прѣвн мене въ.

.зѣ. И ѿтъ исполненнн его мѣ всн прнххомъ благодѣ въ благодѣ.

.зѣ. Яко законъ Мойсеомъ данъ бысть, благодѣ и истинн Иисусомъ Христомъ бысть.

.иѣ. Кога никътоже никъдеже не видѣтъкъмо единороднъ Сынъ сынъ въ лонѣ Отцѣ, тѣ исповѣда.

.ѡѣ. И се есть свидѣтельство Нолново, когда послалша Юденъ ѿтъ Нероусалима Неремъ и Левъгитѣнъ къ немюу, да въпросать его: Ты кто еси;

.кѣ. И исповѣда и не ѡтвѣръже са и исповѣда: Яко нѣсмъ азъ Христосъ.

.ка. И въпросиша и: Кто оубо ты еси; Или ли еси; И глагола: Нѣсмъ. Пророкъ ли еси ты; И ѡтвѣшта: Ни.

.кѣ. Рѣша же немюу: Кто еси, да ѡтвѣтъ дамъ послѣавъшнмъ нѣмъ; Убо глаголиши ѿ тебѣ саомъ;

.кѣ. Рече же: Азъ гласъ въпнижштааго въ поустыни: Исправите пѣтъ Господнѣ, множе рече Нсани пророкъ.

.кѣ. Посланинъ же вѣдѣхъ ѿтъ Фарисен.

.кѣ. И въпросиша и и рѣша немюу: Убо оубо крѣштаеши, аште ты нѣси Христосъ, ни Или, ни Пророкъ;

.кѣ. ѡтвѣшта нмъ Нолнъ глагола: Азъ крѣштаю въ водѣ, посредѣ же вѣтъ стонѣ, якоже въ нектѣстѣ.

.кѣ. Тѣ есть грядый по мнѣ, яко прѣвн мене въ немюу же нѣсмъ достоннъ, да ѡтвѣръжъ ремень сапогоу его.

28. Haec in Bethania facta sunt trans Jordanem, ubi erat Joannes baptizans.

29. Altera die vidit Joannes Jesum venientem ad se, et ait: Ecce, Agnus Dei, ecce qui tollit peccatum mundi.

30. Hic est, de quo dixi: Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat.

31. Et ego nesciebam eum: sed ut manifestetur in Israel, propterea veni ego in aqua baptizans.

32. Et testimonium perhibuit Joannes, dicens: Quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo, et mansit super eum.

33. Et ego nesciebam eum: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit: Super quem videris Spiritum descendentem et manentem super eum, hic est, qui baptizat in Spiritu sancto.

34. Et ego vidi et testimonium perhibui, quia hic est Filius Dei.

35. Altera die iterum stabat Joannes, et ex discipulis ejus duo.

36. Et respiciens Jesum ambulantes dixit: Ecce, Agnus Dei.

37. Et audierunt eum duo discipuli loquentem et secuti sunt Jesum.

38. Conversus autem Jesus, et videns eos sequentes se, dixit eis:

Quid quaeritis? Qui dixerunt ei: Rabbi, (quod dicitur interpretatum Magister,) ubi habitas?

39. Dicit eis: Venite, et videte. Veniunt et vident, ubi maneret; et apud eum manserunt die illo: hora autem erat quasi decima.

40. Erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus, qui audierant a Joanne et secuti fuerant eum.

41. Invenit hic primum fratrem suum Simonem, et dicit ei: Invenimus Messiam (quod est interpretatum Christus).

.ки. Си въ Вифаніи быша ѿбѣ ѿнѣ нолѣ Нордана, идеже бѣ Нолнѣ крѣста.

.ко. Въ оутрѣи же днь видѣ Нолнѣ Исоуса грѣдѣща нѣ себя и глагола: Се, Агньць Божій въземаый грѣхъ вѣсего мира.

.л. Съ есть, ѿ немѣже азъ рекохъ: Но мнѣ идеть мѣжъ, нже прѣдъ мною бысть. мко прѣкти мене бѣ.

.ла. Н азъ невидѣхъ его' нѣ да зѣнть сѧ Израилеви, сего ради приидохъ азъ въ вода крѣста.

.ле. Н сьздательствова Нолнѣ, глагола: Мко видѣхъ Доухъ сьходящій мко голѣбъ сѧ небесе, и прѣвѣсть нѣ немѣ.

.лг. Н азъ не видѣхъ его' нѣ посылѣмый ма крѣстнѣ въ вода, тѣ мнѣ рече: Надъ нже оузыриши Доухъ сьходящій и прѣвѣкащій нѣ немѣ, сѧ есть крѣстѧ Доухъмѣ свѣтымѣ.

.лд. Н азъ видѣхъ и сьздательствовахъ, мко сѧ есть Сынъ Божій.

.ле. Въ оутрѣи же днь пакы столаше Нолнѣ, и ѿтѣ оуеникъ его дѣла.

.лз. Н оузырѣхъ Исоуса ходѣща глагола: Се, Агньць Божій.

.лз. Н слышастѧ ѧ ѿбѣ оуеники глаголющѣ, и по немѣ идоста.

.ли. Обращѣ же сѧ Исоусъ и видѣхъ м по себя идѣща, глагола нѣмѣ:

Уѣсо нштѣтѧ; ѿна же рекоста мѣмоу: Ракѣи (нже глаголетъ сѧ сьнѣзѣемо Оуитѣлю,) нѣде жнѣши;

.ло. Глагола нѣмѣ: Придѣтѧ и видѣтѧ. Придѣста же и видѣста, нѣде жнѣшѣмѣ, и прѣвѣста оу нѣго днь тѣ' годѣнѣ жѣ бѣ мко десѣтѣмѣ.

.м. Бѣ же Андрей, братъ Симѣна Петра, едѣнѣ ѿтѣ ѿбою слышѣлѣшоу ѿтѣ Нолѣ и по немѣ шѣдѣшоу.

.ма. Обрѣте сѧ прѣжде брата своего Симѣна и глагола мѣмоу: Обрѣтохомѣ Мѣсѣмѣ, (нже есть сьнѣзѣемо Христѣсѣ).

43. Και ἤγαγεν αὐτον πρὸς τον Ἰησοῦν. Ἐμβλεψας δε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Σὺ εἶ Σίμων, ὁ υἱὸς Ἰωάν· σὺ κληθήσῃ Κηθᾶς (ὁ ἐρμηνεύεται Πέτρος).

44. Τῇ ἐπαυριον ἤθειλῃσεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς την Γαλιλαίαν, καὶ εὗρισκει Φίλιππον, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθε μοι.

45. Ἦν δε ὁ Φίλιππος ἀπο Βηθσαῖδα, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρεον καὶ Πέτρου.

46. Εὗρισκει Φίλιππος τον Ναθαναήλ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὁν ἔγραψε Μωϋσῆς ἐν τῷ νομῷ καὶ οἱ προφῆται, ἐδρηκαμεν, Ἰησοῦν τον υἱόν τοῦ Ἰωσήφ τον ἀπο Ναζαρετ.

47. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναήλ· Ἐκ Ναζαρετ δυνατὰ τι ἀγαθὸν εἶναι; Ἀγεί αὐτῷ Φίλιππος· Ἐρχου καὶ ἴδε.

48. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τον Ναθαναήλ ἐρχομενον πρὸς αὐτον, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· Ἰδοὺ ἀληθινός Ἰσραηλιτὴς, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἐστίν.

49. Ἀγεί αὐτῷ Ναθαναήλ· Ποθεν με γινώσκεις; Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Προ τῶν σε Φίλιππον φωνῆσαι ὄντα ὑπο την συκὴν εἶδον σε.

50. Ἀπεκριθὴ Ναθαναήλ καὶ λέγει αὐτῷ· Ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ.

51. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι εἶπον σοι· Εἶδον σε ὑποκατω τῆς συκῆς, πιστενεῖς; μείζων τουτων ὄψει.

52. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀμην, Ἀμην λεγὼ ὑμῖν, Ἀπ' ἄρτι οὐρεσθε τον οὐρανὸν ἀνεφογοτα, καὶ τους ἀγγέλους τοῦ Θεοῦ ἀναβαινοντας καὶ καταβαινοντας ἐπὶ τον υἱόν τοῦ ἀνθρώπου.

Κεφ. II.

1. Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μητηρ τοῦ Ἰησοῦ ἐκεῖ.

1. Ἦν ὁ γάμος ἐν τῇ Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

2. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

3. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

4. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

5. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

6. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

7. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

8. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

9. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

10. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

Κεφ. III.

1. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ μητηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι αὐτοῦ καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐκεῖ ἦσαν.

42. Et adduxit eum ad Jesum. Intuitus autem eum Jesus, dixit: Tu es Simon, filius Jonae: tu vocaberis Cephas, quod interpretatur Petrus.

43. In crastinum voluit exire in Galilaeam, et invenit Philippum. Et dicit ei Jesus: Sequere me.

44. Erat autem Philippus a Bethsaida, civitate Andreae et Petri.

45. Invenit Philippus Nathanael, et dicit ei: Quem scripsit Moyses in lege et Prophetarum, invenimus Jesum, filium Joseph a Nazareth.

46. Et dixit ei Nathanael: A Nazareth potest aliquid boni esse? Dicit ei Philippus: Veni, et vide.

47. Vidit Jesus Nathanael venientem ad se, et dicit de eo: Ecce, vere Israelita, in quo dolus non est.

48. Dicit ei Nathanael: Unde me nosti? Respondit Jesus et dixit ei: Priusquam te Philippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi te.

49. Respondit ei Nathanael, et ait: Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel.

50. Respondit Jesus, et dixit ei: Quia dixi tibi: Vidi te sub ficu, credis: majus his videbis.

51. Et dicit ei: Amen, amen dico vobis: Videbitis caelum apertum, et Angelos Dei ascendentes et descendentes super Filium hominis.

Caput II.

1. Et die tertio nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae, et erat mater Jesu ibi.

.мв. И прииде ѿ нѣ Исоусови. Вѣзвръзъ же ма нѣ Исоусъ рече: Ты еси Симоуъ, сынъ Ионинъ: ты нарекуши ся Кифа, еже съмъзаетъ ся Петръ.

.мг. Вѣ оутрѣи же днь вѣсхотѣ Исоусъ изити въ Галилею и ѡбръте Филиппа, и глагола емуоу: Гради по мнѣ.

.мд. Бѣ же Филиппъ ѡтъ Вифсанды, града Андреова и Петрова.

.мс. Ѣбръте Филиппъ Нафанаила и глагола емуоу: Ёгоже писа Мойсей въ законѣ и Пророци, ѡбрѣтохомъ Исоуса, сына Носифока, иже ѡтъ Назарефа.

.мз. И глагола емуоу Нафанаилъ: Ѣтъ Назарефа можеть ли хѣто добро быти; Глагола емуоу Филиппъ: Прииди и видѣ.

.мз. Видѣ же Исоусъ Нафанаила грядуща нѣ себѣ и глагола ѡ немъ: Се, въ истинѣ Израилитининъ, въ немъже льсти нѣсть.

.ми. Глагола емуоу Нафанаилъ: Како ма знаеши; Ѣтъвѣштакъ Исоусъ рече емуоу: Прѣжде даже не възгласи тебе Филиппъ сѣиша подѣ смоуъеникъ, видѣхъ та.

.мф. Ѣтъвѣшта Нафанаилъ и глагола емуоу: Равен, ты еси Сынъ Божій, ты еси царь Израилевъ.

.м. Ѣтъвѣшта Исоусъ и рече емуоу: Зане рекохъ ти: яко видѣхъ та подѣ смоуъеникъ, крѣоуени; Больша сихъ оузыриши.

.на. И глагола емуоу: Аминъ, аминъ глаголю вамъ: Ѣтъ селъ оузырите небеса ѡтѣрьста, и Ангелъи Божии възходящиа и низходящиа издѣ Сынъ чловѣчскій.

Глава .б.

.а. И въ третій днь бракъ быша въ Кана Галилействъ, и бѣ мати Исоусова тоу.

2. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἰς τὸν γαμὸν.

3. Καὶ ὁστερησάντος οἴνου, λέγει ἡ μητὴρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν: Οἶνον οὐκ ἔχονσι.

4. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς: Τί ἐμοὶ καὶ σοί, γυναι; οὐπω ἤκει ἡ ὥρα μου.

5. Λέγει ἡ μητὴρ αὐτοῦ τοῖς διακονοῖς: Ὅ τι ἂν λεγῇ ἡμῖν, ποιήσατε.

6. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὕδριαι λιθιναὶ ἐξ κει-
μαιναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων,
χωροῦσαι ἀνα μετρητάς δυο· ἢ τρεῖς.

7. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς: Γεμισατε τὰς ὕδριας ὕδατος. Καὶ ἐγεμισαν αὐτάς ἕως ἀνά.

8. Καὶ λέγει αὐτοῖς: Ἀνέλκατε τὸν καὶ
φερτε τῷ ἀρχιτρικλινῷ. Καὶ ἤνεγκαν.

9. Ὡς δὲ ἐγευσάτο ὁ ἀρχιτρικλινὸς το
ῖς ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον (καὶ οὐκ ᾔδει, ποθεν
ἐστίν, οἱ δὲ διακονοὶ ᾔδεισαν οἱ ἡτληκότες
το ὕδωρ), φωνεῖ τὸν τυμψιον ὁ ἀρχιτρικλινός,

10. καὶ λέγει αὐτῷ: Πᾶς ἄνθρωπος πρῶ-
τον τὸν καλὸν οἶνον τιθήσι, καὶ ὅταν μεθύσ-
θῶσι, τότε τὸν ἐλάσσων· σὺ τετήρηκας τὸν
καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι.

11. Ταυτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν ση-
μειῶν ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας,
καὶ ἐφανήρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπιστεν-
σαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

12. Μετὰ τοῦτο κατέβη εἰς Καπερναοὺμ,
αὐτός καὶ ἡ μητὴρ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἀδελφοὶ
αὐτοῦ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ ἐκεῖ ἐμει-
ναν οὐ πολλὰς ἡμέρας.

13. Καὶ ἔγγυσ ἦν το πασχα τῶν Ἰου-
δαιῶν, καὶ ἀνέβη εἰς Ἱερουσόλυμα ὁ Ἰησοῦς.

14. Καὶ εὗρεν ἐν τῷ ἱερῷ τὸν πωλοῦν-
τάς βοάς καὶ προβάτα καὶ περιστράτας, καὶ
τοὺς κερματιστάς καθήμενους.

15. Καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινοῦ
παντὸς ἐξεβάλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, τὰ τε προ-
βάτα καὶ τοὺς βοάς· καὶ τῶν κολλυβιστῶν
ἐξέχευε τὸ κερμα, καὶ τὰς τραπέζας ἀνέστρεψε·

16. ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν Ἰησοῦν,
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

17. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

18. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

19. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

20. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

21. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

22. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

23. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

24. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

25. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

26. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

27. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

28. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

29. Ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου.

16. και τοῖς τας περιστερας πωλοῦσιν
εἶπεν Ἀρατε ταῦτα ἐντιθεῖν· μη ποιῆτε
τον οἶκον τοῦ Πατρος μου οἶκον ἐμποριου.

17. Ἐμνησθησαν δε οἱ μαθηται αὐτοῦ,
ὅτι γεγραμμενον ἐστιν· „Ὁ ζήλος τοῦ οἴκου
σου καταφάγεται με.“

18. Ἀπεκριθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι και
εἶπον αὐτῷ· Τι σημείον δεικνυεις ἡμῖν, ὅτι
ταῦτα ποιεῖς;

19. Ἀπεκριθὼς ὁ Ἰησοῦς και εἶπεν αὐτοῖς·
Λυσате τον ναον τουτον, και ἐν τρισιν
ἡμεραις ἐγερῶ αὐτον.

20. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι Τεσσαρα-
κοντα και ἐξ ἑτεσιν φκοδομηθη ὁ ναος·
οὕτως, και συ ἐν τρισιν ἡμεραις ἐγερεῖς
αὐτον;

21. Ἐκείτος δε ἔλεγε περι τοῦ ναοῦ τοῦ
σωματος αὐτοῦ.

22. Ὅτε οὖν ἤγερθε ἐκ νεκρῶν, ἐμνησ-
θησαν οἱ μαθηται αὐτοῦ, ὅτι τοῦτο εἶπε·
και ἐπιστευσαν τῇ γραφῇ και τῷ λογῷ, ᾧ
εἶπεν ὁ Ἰησοῦς.

23. Ὡς δε ἦν ἐν (τοῖς) Ἱεροσολυμοις
ἐν τῷ Πασχα, ἐν τῇ ἑορτῇ, πολλοι ἐπιστεν-
σαν εἰς το ὄνομα αὐτοῦ, θεωροῦντες αὐτοῦ
τα σημεία, ἃ ἐποιοει.

24. Αὐτος δε ὁ Ἰησοῦς οὐκ ἐπιστενεν
ἐαυτον αὐτοῖς, δια το αὐτον γινωσκειν παντα·

25. και ὅτι οὐ χρεϊαν εἶχεν, ἵνα τις μαρ-
τυρησῃ περι τοῦ ἀνθρώπου· αὐτος γαρ ἐγι-
νωσκε, τι ἦν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ.

Κεφ. III.

1. Ἦν δε ἀνθρώπος ἐκ τῶν Φαρισαίων,
Νικοδημος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰου-
δαιων.

2. Οὕτως ἦλθε προς αὐτον νυκτος και
εἶπεν αὐτῷ· Ῥαββι, οἶδαμεν, ὅτι ἀπο Θεοῦ
ἐληλυθας διδασκαλος· οὐδεὶς γαρ δυναται
ταῦτα τα σημεία ποιεῖν, ἃ συ ποιεῖς, ἐάν
μη ἡ ὁ Θεος μετ' αὐτοῦ.

3. Ἀπεκριθὼς ὁ Ἰησοῦς και εἶπεν αὐτῷ·
Ἀμην, ἀμην λεγω σοι, ἐάν μη τις γεννηθῇ

3Τ. Τ ΓΝΩΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ, Τ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΓΝΩΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΓΝΩΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΓΝΩΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3Τ. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

Κ. Α. Β.

1. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

2. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

3. ΕΣΤΙΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΕΣΤΙΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ.

16. et his, qui columbas vendebant, dixit: Auferte ista hinc, nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.

17. Recordati vero sunt discipuli ejus, quia scriptum est: »Zelus domus tuae comedit me.«

18. Responderunt ergo Judaei et dixerunt ei: Quod signum ostendis nobis, quia haec facis?

19. Respondit Jesus et dixit eis: Solvite templum hoc, et in tribus diebus excitabo illud.

20. Dixerunt ergo Judaei: Quadraginta et sex annis aedificatum est templum hoc, et tu in tribus diebus excitis illud?

21. Ille autem dicebat de templo corporis sui.

22. Cum ergo resurrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli ejus, quia hoc dicebat, et crediderunt scripturae et sermoni, quem dixit Jesus.

23. Cum autem esset Hierosolymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nomine ejus, videntes signa ejus, quae faciebat.

24. Ipse autem Jesus non credebatur semet ipsum eis, eo quod ipse nosset omnes,

25. et quia opus ei non erat, ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat, quid esset in homine.

Cap. III.

1. Erat autem homo ex Phariseis, Nicodemus nomine, princeps Judaeorum:

2. hic venit ad eum nocte et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister; nemo enim potest haec signa facere, quae tu facis, nisi fuerit Deus cum eo.

3. Respondit Jesus et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fuerit

.31. и продаждѣнѣмъ голуби рече: Вѣдѣйте си ѿтѣ сѣдоу, и не творите домоу ѿтѣца моего домоу купниааго.

.32. Поманѣша же оученици его яко написано есть: „Жалость домоу твоему съизѣстъ мя.“

.33. Ѿтвѣшташа же Нюдени и рекоша ему: Кою знаменниѣмъ зѣлаемъ намъ, яко си твориши;

.34. Ѿтвѣшта Иисусъ и рече имъ: Разорите цркви сѣи, и трѣмъ днѣмъ въздѣнѣши ѿ.

.35. Рекоша же Нюдени: Учетыри десѣти и шестѣмъ лѣтѣмъ сѣзѣдаша бысть цркви сѣи, а ты ли трѣмъ днѣмъ въздѣнѣши ѿ;

.36. Ѿнъ же глаголаше ѿ цркви тѣи сего.

.37. Югда оубо вѣста ѿтѣ мрътѣхнхъ, поманѣша оученици его, яко се глаголаше, и вѣрѣша на нѣмъ кнѣигомъ и словесѣмъ, еже рече Иисусъ.

.38. Югда же бы въ Нероусалимѣ въ Пасхѣ, въ праздницѣхъ, мнози вѣрѣкоша въ имя его, видѣаше знаменниѣмъ его, еже творѣше.

.39. Самъ же Иисусъ не вѣдаше са въ вѣрѣ ихъ, зане самъ вѣдаше всѣхъ,

.40. и яко не трѣбоваше, да кто съвѣдѣтельствовѣтъ ѿ чловека: самъ бо вѣдаше, что есть въ чловека.

Глава IV.

.1. Бѣ же чловекъ ѿтѣ Фарисей, имя ему Никодимъ, кнѣиъ Нюденикъ.

.2. съ приде къ нему пошлѣи и рече ему: Равъи, вѣмъ яко ѿтѣ Бога пришлъ еси оучитель: никътоже бо не можѣтъ знаменѣи сѣхъ творити, еже ты твориши, аште не бѣждѣтъ Богъ съ нимъ.

.3. Ѿтвѣшта Иисусъ и рече ему: Аминъ, аминъ глаголю тебѣ, аште кто

ἀνωθιεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ.

4. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ Νικοδημος· Πῶς
δυναταὶ ἄνθρωπος γεννηθῆναι γεῶν ὧν;
μη δυνατὰ εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρος αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι;

5. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὲν, ἀμην
λέγω σοι, ἂν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος
καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

6. Το γεγονός ἡμεσον ἐκ τῆς σαρκὸς σαφὲς ἐστίν· καὶ τὸ γεγονήμειον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεῦμα ἐστίν.

7. Μὴ θαυμάσης, ὅτι εἶπον σοι· Δεῖ ἡμᾶς
γεννηθῆναι ἄνωθεν.

8. Το πνεῦμα ὅπου θάλει πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας, ποθὶν ἔρχεται καὶ ποῦ ὑπάγει: οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πνεύματος.

9. Ἀπεκριθὴ Νικοδημος καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Πῶς δύναται ταῦτα γενέσθαι;

10. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Σὺ εἶ ὁ διδασκαλὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ταῦτα
οὐ γινώσκεις;

11. Ἀμην ἀμην λέγω σοι, ὅτι ὁ οἶδαμεν
λαλοῦμεν, καὶ ὁ ἑώρακαμεν μαρτυροῦμεν, καὶ
τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε.

12. Εἰ τα ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν καὶ οὐ πιστευετε, πῶς ἂν εἰπω ὑμῖν τα ἐπουρανία, πιστευσετε;

13. Καὶ οὐδεις ἀναβιβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν, εἰ μὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου (ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ)

14. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ἔκρυπτεν τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἔρημῳ, οὕτως ὑπεβλήθη διὰ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·

15. ἵνα πᾶς ὁ πιστευων εἰς αὐτον μη ἀποληται, ἀλλ' ἔγη ζωην αἰώνιον.

16. Οὕτως γὰρ ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογεῆ-
 ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστευὼν εἰς αὐτὸν μὴ
 ἀπολήται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

17. Οὐ γὰρ ἀπεστείλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱόν
αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον,
ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

ተወካዩ ቶኒ ኬልሪፎርኔ ድሮ ጋሪ ሆፕሠንግ, ቶኒ ጽን-
ጽጋዋሪ ህጽብላዊ ሃላፊነቱን ለማሟላት ይጻፋል.

[illegible]

၂၈. ငွေပေးအပ်ပေး နှင့် အတူပေး ပေးပေး
 အတူပေးပေး ပေးပေး၊ အပ်ပေး ပေးပေး
 အတူပေးပေး ပေးပေး၊ အပ်ပေး ပေးပေး
 အတူပေးပေး ပေးပေး၊ အပ်ပေး ပေးပေး
 အတူပေးပေး ပေးပေး၊ အပ်ပေး ပေးပေး

.3. ከጸደቃን ምዝና ለጸደቃን ለጸደቃን ለጸደቃን
 + ከጸደቃን ምዝና ለጸደቃን ለጸደቃን ለጸደቃን

ጸ. ቶኔ ሃምረ ድሮ ልኩ ከልክ ማፍ ሆኖ-
ደተገጠሙ ህተጦቱ ከግሪግስ ድሮ ድረ ህፃኝነት፡

4. **රික්ෂය** **අලුත්** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය**,
අ **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය**, **අ** **අ** **පොද්‍යය**,
පොද්‍යය **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **අ** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය**
පොද්‍යය **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය** **පොද්‍යය**

4. **ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනු ලබන්නේ**
ඒකීය ස්වරූපයක් සහිතව;

.T. COWASHAWA. X2222 T 1343 3777
W4T 322 245W3A8 X44+3A3V4, T 2346
A8 P3 V422;

.+T. +WZP6, +WZP6 2A+22A6E W3EΔ,
 Δ3 3K3 VΔW3 2A+22A3W3E T 3K3 VZ-
 AΔ3W3E 26VΔAΔW3A6ZWVW3W3E, T 26VΔ-
 AΔW3A6ZWV+ P+W329 P3 P63W3A3W3.

[illegible]

ՄԲ. ԱՅԻՆՈՒՄԻՆ ԲՅ ՄԱՏԱՆԻ ԲԻ ԲՅԸՅ,
ՄԱՆԻՄԻՆ ԶԱՄԱՆԱԲԻՆ ԶԵ ԲՅԸՅԸՅ, ԶԵԲԻՆ
ԿԱՅՄԱԶԱՅԻՆԻՆ (ԶԱՅ ԲԻ ԲՅԸՅԸՅ).

[illegible]

**.ՈՒՄ. ՈՒՄ ՄԵԶԵՆԻՍ ՄԱՆԻՍԵՆ ՄԵ ՔՅ ՔՅՔՅ-
 ՅԵՄԵՔՅՅՅՅՅ. ՔՅ ՔՅՅՅՅՅ ՅՅՅՅՅՅՅ ՄԱՅՅՅՅՅՅՅ.**

37. 00-19 ԷՅ ԿՈՆԱԴԵՐ ԷՅՈՒՆ ԿՁՈՒՆՆԵՐ, ԱՅՆ ԶՈՒԴԻ ԶԿՅՅՆՅ ԴԴԿՈՒՄԻՆԱՅՈՒՆ ԸՆԴՈՒՆ, ՈՒ ԿՁՈՒՆՆԵՐ ԿԱՆՈՒՄԸ ԿՈՒՄ ԴՅՈՒՄ ԶՈՒՄԻՆԱՅՈՒՆ, ԴՈ ՄԱՐԿԱՆ ԶՅՅՅՈՒՆ ԿԱՆՈՒՄԸ:

.ᐃᑦᑦ. ᑭᑦ ᑭᑦᑦᑦᑦᑦ ᑭᑦ ᑭᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦ
 ᑦᑦᑦ ᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ, ᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦ,
 ᑦᑦ ᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦ ᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦᑦ.

denuo, non poterit videre regnum Dei.

4. Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum senex sit? Numquid potest in ventrem matris suae iterato introire et nasci?

5. Respondit Jesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu, non potest introire in regnum Dei.

6. Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spiritu, spiritus est.

7. Non mireris, quia dixi tibi: Oportet vos nasci denuo.

8. Spiritus ubi vult spirat, et vocem ejus audis, sed non scis, unde veniat, et quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex Spiritu.

9. Respondit Nicodemus et dixit ei: Quo modo possunt haec fieri?

10. Respondit Jesus et dixit ei: Tu es magister in Israël, et haec ignoras?

11. Amen, amen dico tibi, quia quod scimus, loquimur, et quod vidimus, testamur, et testimonium nostrum non accipitis.

12. Si terrena dixi vobis et non creditis, quomodo si dixero vobis coelestia, credetis?

13. Et nemo ascendit in coelum, nisi qui descendit de coelo, Filius hominis, qui est in coelo.

14. Et sicut Moyses exaltavit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis:

15. ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

16. Sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum unigenitum daret, ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam.

17. Non enim misit Deus Filium suum in mundum, ut judicet mundum, sed ut salvetur mundus per ipsum.

не родить са съ кыше, не можеть видѣти царьстии Божии.

.д. Глагола имоу Никодимъ: Како можеть улоукитъ родити са, старъ сѣи; Иса можеть кѣторицѣмъ вѣннати въ дѣроуа илтере своихъ и родити са;

.е. Штъкъшта Исоусъ: Амниъ, амниъ глагола тебѣ, аште кѣто не родить са водоу и Доухоу, не можеть вѣннати въ царьство Божие.

.з. Рожденомъ бо ѿтъ нѣтъ, нѣтъ мѣсть, и рожденомъ ѿтъ Доуха, доухъ мѣсть.

.з. Не дикъ са, мно рекоуъ ти: Подобають камъ родити са съ кыше.

.и. Доухъ иже хощеть дышеть, и гласъ его слышнши, нѣ нехъси, ѿтъ кѣдоу приходитъ и како идеть: тако мѣсть всѣхъ рожденъ ѿтъ Доуха.

.ф. Штъкъшта Никодимъ и рече имоу: Како могатъ си быти;

.и. Штъкъшта Исоусъ и рече имоу: Ты еси оучитель Израилеъ, и снѣхъ ли не вѣси;

.и. Амниъ амниъ глагола тебѣ; мно иже вѣмъ, глаголюмъ, и иже видѣхомъ, свидѣтельствуемъ, и свидѣтельства нашего не приемляте.

.и. Аште земьнымъ рекоуъ камъ, и не вѣроуемъ, како аште река камъ небеснымъ, вѣрѣ имете;

.и. И никѣтоже не вѣзуде на небо, тѣмъо съмѣдъ съ небесе, Сынъ улоукъскый, сый изъ небеси.

.и. И мно Моусей вѣзнесе зѣмниъ въ поустыни, тако подобають вѣзнести са Сыноу улоукъскоуоуоу.

.е. да всѣхъ вѣроуиъ въ нь непогьменеть, нѣ имать жикоть кѣуиый.

.и. Тако бо вѣзлюбенъ Богъ миръ, мно Сына своего единогоудараго дастъ, да всѣхъ вѣроуиъ въ нь непогьменеть, нѣ имать жикоть кѣуиый.

.и. Не посъла бо Богъ Сына своего въ миръ, да сѣдитъ мѣроуи; нѣ да съпасеть са миръ нѣмъ.

18. Ὁ πιστευων εἰς αὐτον οὐ κρινεται· ὁ δὲ μὴ πιστευων ἤδη κεκριται, ὅτι μὴ πεπιστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μοτογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

19. Αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ κρισις, ὅτι το φῶς ἐληλυθεν εἰς τον κοσμον, και ἡγαπησαν οἱ ἀνθρωποι μάλλον το σκοτος, ἢ το φῶς· ἦν γὰρ αὐτῶν πονηρα τα ἔργα.

20. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα πρασσων μισεῖ το φῶς, και οὐκ ἐρχεται προς το φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τα ἔργα αὐτοῦ·

21. ὁ δὲ ποιῶν την ἀληθειαν ἐρχεται προς το φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τα ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ ἐστὶν εὐλογασμενα.

22. Μετα ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς και οἱ μαθηται αὐτοῦ εἰς την Ἰουδαιαν γῆν, και ἐκεῖ διετριβεν μετ' αὐτῶν και ἐβαπτίζεν.

23. Ἦν δὲ και Ἰωαννης βαπτίζων ἐν Αἰων ἐγγυς τοῦ Σαλειμ, ὅτι ὕδατα πολλὰ ἦν ἐκεῖ· και παρεγινοντο και ἐβαπτίζοντο.

24. Οὐπω γὰρ ἦν βεβλημενος εἰς την φυλακην Ἰωαννης.

25. Ἐγενετο οὖν ζητησις ἐκ τῶν μαθητῶν Ἰωαννου μετα Ἰουδαίων περὶ καθαρισμοῦ.

26. Και ἦλθον προς τον Ἰωαννην και εἶπον αὐτῷ· Ῥαββί, ὃς ἦν μετα σοῦ πειραν τοῦ Ἰορδανου, ᾧ συ μεμαρτυρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει, και παντες ἐρχονται προς αὐτον.

27. Ἀπεκριθῇ Ἰωαννης και εἶπεν· Οὐ δυναται ἀνθρωπος λαμβανειν οὐδεν, ἐὰν μὴ ἡ δεδομενην αὐτῷ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

28. Αὐτοὶ ὅμως μοι μαρτυρεῖτε, ὅτι εἶπον ἐγώ· Οὐκ εἰμι ἐγώ ὁ Χριστος, ἀλλ' ὅτι ἀπεσταλμενος εἰμι ἐμπροσθεν ἐκείνου.

29. Ὁ ἔχων την νυμφην νυμφιος ἐστίν· ὁ δὲ φίλος τοῦ νυμφιου, ὁ ἐστήκως και ἀκούων αὐτοῦ, χαρὰ χαιρει δια την φωνην τοῦ νυμφιου. Αὕτη οὖν ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ πεπληρωται.

30. Ἐκείνον δεῖ ἀξάνειν, ἐμε δὲ ἐλαττοῦσθαι.

31. Ὁ ἀνωθεν ἐρχομενος ἐπάνω παντων ἐστίν. Ὁ ὢν ἐκ τῆς γῆς, ἐκ τῆς γῆς ἐστίν

.ἂτ. ὙἈλθῶς υἱ ἡ ρὲ ρὲ Ἐλῶνῶς
 Ὁρῶνῶν· + ρὲ ὙἈλθῶς ἄκὲ Ὁρῶν-
 ῶν ὁρῶν, Ἀρ ρὲ ὙἈλθῶν υἱ ἡ ἡρῶ
 ἡρῶνῶν· ἡρῶν· ἡρῶν· ἡρῶν·

.ἂτ. Ἠρ ἡρ ὁρῶν ὁρῶν, Ἀρ ὁρῶν
 ἡρῶν υἱ ἡ ὁρῶνῶν, ἡ ὁρῶνῶν
 ὁρῶνῶν ἡρῶν ἡρῶν ὁρῶν, ἡρῶν ὁρῶν
 ἡρῶν ὁρῶν ἡρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ἡ ὁρῶνῶν ὁρῶν ἡρῶν
 ὁρῶνῶν ὁρῶν, ἡ ρὲ ἡρῶνῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. + ὙἈλθῶς ὁρῶνῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, Ἀρ ὁ
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. Ἠρ ὁρῶν ἡρῶν ὁρῶν ἡρῶν ἡρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ἡ ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. Ἠρ ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, Ἀρ ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. Ἠρ ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. Ὑ ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

.ἂ. ὙἈλθῶς ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν, ὁρῶν ὁρῶν
 ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν ὁρῶν.

18. Qui credit in eum, non judicatur; qui autem non credit, jam judicatus est, quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei.

19. Hoc est autem iudicium, quia lux venit in mundum et dilexerunt homines magis tenebras, quam lucem; erant enim eorum mala opera.

20. Omnis enim, qui male agit, odit lucem, et non venit ad lucem, ut non arguantur opera ejus;

21. qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera ejus, quia in Deo sunt facta.

22. Post haec venit Jesus et discipuli ejus in terram Judaeam, et illic demonstrabatur cum eis et baptizabat.

23. Erat autem et Joannes baptizans in Aenon juxta Salim, quia aquae multae erant illic, et veniebant et baptizabantur.

24. Nondum enim missus fuerat Joannes in carcerem.

25. Facta est autem quaestio ex discipulis Joannis cum Judaeis de purificatione.

26. Et venerunt ad Joannem et dixerunt ei: Rabbi! qui erat tecum trans Jordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, et omnes veniunt ad eum.

27. Respondit Joannes, et dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de coelo.

28. Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim: Ego non sum Christus, sed quia missus sum ante illum.

29. Qui habet sponsam, sponsus est; amicus autem sponsi, qui stat et audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletum est.

30. Illum oportet crescere, me autem minui.

31. Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, et

.и. Вѣроуѣй въ нь, не ѡсужденъ ѡсужденъ; а не вѣроуѣй оуже ѡсужденъ есть, имо не вѣрова въ нма единоуадаго Сына Божия.

.ѡ. Съ же есть сѣдъ, имо скѣтъ принде къ миръ, и вѣхлюбнша улоуѣни паче тмѣ, неже скѣтъ вѣша бо нхъ дела хъла.

.к. Вѣсакъ бо дѣлашъ хъламъ, не наендѣтъ скѣта, и не приходѣтъ къ свѣтоу, да не ѡблнута са дѣла нго.

.ма. а теорай истинѣ, градѣтъ къ свѣтоу, да зкѣтъ са дѣла нго, имо ѡ Бозѣ скѣтъ сѣдѣлаи.

.кв. По снхъ же принде Исоусъ и оуѣеници нго въ земахъ Нюдейскѣхъ, и тоу живѣаше съ ними и крѣшташе.

.кг. Бѣ же и Ноанъ крѣста къ Сиону блнхъ Салима, имо воды мнѣогѣ вѣдахъ тоу, и приходѣлахъ и крѣштахъ са.

.кд. Не оу бо бѣ вѣсажденъ къ тмѣ-ницѣ Ноанъ.

.ке. Бытъ же сѣтаганимъ ѡтъ оуѣеникѣ Ноановѣ съ Нюден ѡ ѡуиштенн.

.кз. И приндоша къ Ноану и рекоша нмоу. Рак'ви, нже бѣ съ товоу ѡб ѡнъ нолъ Нордана, нмоу же ты сѣздѣтель-ствока, се тѣ крѣштаеъ, и вѣси градѣтъ къ нмоу.

.кз. Ѡтѣвѣшта Ноанъ и рече: Не можѣтъ улоуѣнъ принмати ннѣсоже, аште не вѣдѣтъ нмоу дано съ небесе.

.кн. Вѣ сами мѣнѣ сѣздѣтельствоуѣете, имо рекохъ: Нѣсмь азъ Христосъ, нъ по-сѣланъ нсмь предъ рнмъ.

.кѡ. Ннѣшъ некастѣ женихъ есть; а друугъ женихъ стои и послоушамъ нго радостнхъ радѡуѣтъ са за гласъ женихъ. Си оубо радѡсть моя исплѣни са.

.л. Ѡномоу подобаеъ расти, а мѣнѣ шѣннѣи са.

.ла. Градъи съ вѣше надъ вѣсми есть. Снѣи отъземли ѡтъ земаи есть, и ѡтъ

και ἐκ τῆς γῆς λαλεῖ· ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐρχο-
μετος ἐπανω παντων ἐστιν, (και)

32. ὁ ἔωρακεν και ἤκουσεν, τοῦτο μαρτυ-
ρεῖ, και την μαρτυριαν αὐτοῦ οὐδεις λαμ-
βανει.

33. Ὁ λαβων αὐτοῦ την μαρτυριαν ἐσφρα-
γισεν, ὅτι ὁ Θεος ἀληθης ἐστιν.

34. Ὅν γαρ ἀπιστευειεν ὁ Θεος, τα ῥη-
ματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γαρ ἐκ μετρον δι-
δωσιν ὁ Θεος το Πνεῦμα.

35. Ὁ Πατηρ ἀγαπᾷ τον Τιον και παντα
δεδωκεν ἐν τῇ χειρι αὐτοῦ.

36. Ὁ πιστευων εἰς τον Τιον ἔχει ζωην
αἰωνιον· ὁ δε ἀπειθῶν τῷ Τίῳ οὐκ ὁψεται
ζωην, ἀλλ' ἡ ὀργη τοῦ Θεοῦ μιν ἐπ' αὐτον.

Κεφ. IV.

1. Ὡς οὖν ἐγνων ὁ Κυριος, ὅτι ἤκουσαν
οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλειονας μαθητας
ποιεῖ και βαπτίζει ἡ Ἰωαννης,

2. (καιτοιγε Ἰησοῦς αὐτος οὐκ ἐβαπτίζειν,
ἀλλ' οἱ μαθηται αὐτοῦ·)

3. ἀφηκεν την Ἰουδαιαν και ἀπηλθεν
παλιν εἰς την Γαλιλαιαν.

4. Ἐδεῖ δε αὐτον διαρχεσθαι δια τῆς Σα-
μαρειας.

5. Ἐρχεται οὖν εἰς πολιν τῆς Σαμαρειας
λεγομενην Συχαρ, πλησιον τοῦ χωριοῦ ὁ ἐδω-
κεν Ἰακωβ τῷ Ἰωσηφ, τῷ νιῷ αὐτοῦ.

6. Ἦν δε ἐκεῖ πηγη τοῦ Ἰακωβ. Ὁ οὖν
Ἰησοῦς κοινοποιῶν ἐκ τῆς ὁδοιποριας, ἐκα-
θεζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς ἐκτε.

7. Ἐρχεται γυνη ἐκ τῆς Σαμαρειας ἀντιλῆ-
σαι ὕδωρ. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δος μοι
πισιν.

8. Οἱ γαρ μαθηται αὐτοῦ ἀπεληλυθεισαν
εἰς την πολιν, ἵνα τροφᾶς ἀγορασσωσιν.

9. Λεγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνη ἡ Σαμαρεῖτις·
Πῶς συ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πισιν αἰτεῖς;
γυναικος Σαμαρειτιδος ούσης; οὐ γαρ συγ-
χωρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.

32. ὁ ἔωρακεν και ἤκουσεν· ὁ ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ ἐρχομετος ἐπανω παντων ἐστιν, (και)
33. ὁ λαβων αὐτοῦ την μαρτυριαν ἐσφρα-
γισεν, ὅτι ὁ Θεος ἀληθης ἐστιν.

34. Ὅν γαρ ἀπιστευειεν ὁ Θεος, τα ῥη-
ματα τοῦ Θεοῦ λαλεῖ· οὐ γαρ ἐκ μετρον δι-
δωσιν ὁ Θεος το Πνεῦμα.

35. Ὁ Πατηρ ἀγαπᾷ τον Τιον και παντα
δεδωκεν ἐν τῇ χειρι αὐτοῦ.

36. Ὁ πιστευων εἰς τον Τιον ἔχει ζωην
αἰωνιον· ὁ δε ἀπειθῶν τῷ Τίῳ οὐκ ὁψεται
ζωην, ἀλλ' ἡ ὀργη τοῦ Θεοῦ μιν ἐπ' αὐτον.

Ἰ. α. .α.

1. Ὡς οὖν ἐγνων ὁ Κυριος, ὅτι ἤκουσαν
οἱ Φαρισαῖοι, ὅτι Ἰησοῦς πλειονας μαθητας
ποιεῖ και βαπτίζει ἡ Ἰωαννης,

2. (καιτοιγε Ἰησοῦς αὐτος οὐκ ἐβαπτίζειν,
ἀλλ' οἱ μαθηται αὐτοῦ·)

3. ἀφηκεν την Ἰουδαιαν και ἀπηλθεν
παλιν εἰς την Γαλιλαιαν.

4. Ἐδεῖ δε αὐτον διαρχεσθαι δια τῆς Σα-
μαρειας.

5. Ἐρχεται οὖν εἰς πολιν τῆς Σαμαρειας
λεγομενην Συχαρ, πλησιον τοῦ χωριοῦ ὁ ἐδω-
κεν Ἰακωβ τῷ Ἰωσηφ, τῷ νιῷ αὐτοῦ.

6. Ἦν δε ἐκεῖ πηγη τοῦ Ἰακωβ. Ὁ οὖν
Ἰησοῦς κοινοποιῶν ἐκ τῆς ὁδοιποριας, ἐκα-
θεζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡς ἐκτε.

7. Ἐρχεται γυνη ἐκ τῆς Σαμαρειας ἀντιλῆ-
σαι ὕδωρ. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δος μοι
πισιν.

8. Οἱ γαρ μαθηται αὐτοῦ ἀπεληλυθεισαν
εἰς την πολιν, ἵνα τροφᾶς ἀγορασσωσιν.

9. Λεγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνη ἡ Σαμαρεῖτις·
Πῶς συ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πισιν αἰτεῖς;
γυναικος Σαμαρειτιδος ούσης; οὐ γαρ συγ-
χωρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις.

de terra loquitur. Qui de coelo venit, super omnes est,

32. et quod vidit et audivit, hoc testatur, et testimonium ejus nemo accipit.

33. Qui accepit ejus testimonium, signavit, quia Deus verax est.

34. Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur; non enim ad mensuram dat Deus Spiritum.

35. Pater diligit Filium, et omnia dedit in manu ejus.

36. Qui credit in Filium, habet vitam aeternam; qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, et ira Dei manet super eum.

Cap. IV.

1. Ut ergo cognovit Jesus, quia audierunt Pharisei, quod Jesus plures discipulos facit et baptizat, quam Joannes,

2. (quamquam Jesus non baptizaret, sed discipuli ejus:)

3. reliquit Judaeam et abiit iterum in Galilaeam.

4. Oportebat autem eum transire per Samariam.

5. Venit ergo in civitatem Samariae, quae dicitur Sichar, juxta praedium, quod dedit Jacob Joseph, filio suo.

6. Erat autem ibi fons Jacob. Jesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta.

7. Venit mulier de Samaria haurire aquam: dicit ei Jesus: Da mihi bibere.

8. Discipuli enim ejus abierant in civitatem, ut cibos emant.

9. Dicit ergo ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Judaeus cum sis, bibere a me poscis, quae sum mulier Samaritana? non enim contutur Judaei Samaritanis.

земан глаголетъ. Градъмъ съ небесе, мадъ късьмъ исть,

.лк. и иже видѣ и слыша, се създательствоуиъ, и създательства его ништоже не прииматиъ.

.лг. Принимъи его създательство хъпечатьа, ико Богъ истинный исть.

.лд. И҃с҃оже бо послаа Богъ, глаголахъ Божиимъ глаголетъ не въ мѣрѣ бо Богъ даиъ Духа.

.ле. Отыцъ любили Сина, и вса дасть въ рѣцѣ его.

.лз. Вѣроуиъ въ Сина, имать животоу вѣчный, а иже не вѣроуетъ въ Сина, не оудариъ животоу, въ гнѣзъ Божий прѣбывати на немъ.

Глава .д.

.л. И҃гда же оу҃вѣдѣ Исоу҃съ, ико оу҃слышаша Фарисеи, ико Исоу҃съ множайша оу҃ченикии творитъ и крѣститъ, неже Иоаннъ,

.в. (а Исоу҃съ самъ не крѣститъ; въ оу҃ченици его)

.г. остаи Иудеѣ и иде пакы въ Галилеѣ.

.д. Достопаше же и҃моу прѣнти сикоу Самариѣ.

.е. Приде же въ градъ Самарейскъ, нарицаемый Сѣхаръ, близъ вси, иже дасть Никомъ Носифоу, сымоу ско҃моу.

.з. Бѣ же тоу стоуденицъ Никомъ. Исоу҃съ же троудѣ са оу҃тъ пѣти сѣдѣаше тако на стоуденици. Година же бѣ и҃ко шестѣи.

.з. Приде жена оу҃тъ Самариѣ поурѣтъ воды: глагола и҃и Исоу҃съ: Дажѣ ми пити.

.и. Оу҃ченици бо его оу҃тѣшли вѣдахъ въ градъ, да брашна коупати.

.ф. Глагола и҃моу жена та Самаритини: Како ты Иудей сѣи оу҃тъ мене пити просиши, жены Самаритини самѣи; неприкасати бо са Иудеи Самаряныхъ.

10. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
Εἰ ἤδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν
ὁ λεγών σοι· Δός μοι πικρὴν, σὺ ἂν ἤτησας
αὐτόν καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν.

11. Λεγεί αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κυριε, οὐκ ἀντλήμα
ἔχεις, καὶ το φρεαρ ἐστὶ βαθύ· ποθὲν οὖν
ἔχεις το ὕδωρ το ζῶν;

12. Μη σὺ μειζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν
Ἰακωβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν το φρεαρ, καὶ αὐτός
ἐξ αὐτοῦ ἐπὶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ
θρεμματὰ αὐτοῦ;

13. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ·
Πὰς ὁ πινὼν ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει
παλιν·

14. ὃς δ' ἂν πιῇ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγώ
δωσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα,
ἀλλὰ το ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ, γενήσεται ἐν
αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζῶν
αἰώνιον.

15. Λεγεί πρὸς αὐτόν ἡ γυνὴ· Κυριε,
δός μοι τοῦτο το ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ
διερχώμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν.

16. Λεγεί αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπάγε, φω-
νησον σου τὸν ἄνδρα καὶ ἐλθε ἐνθάδε.

17. Ἀπεκριθὴ ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν (αὐτῷ)·
Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λεγεί αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς·
Καλῶς εἶπας· Ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω·

18. πεντε γὰρ ἀνδρας ἔσχεις, καὶ νῦν ὃν
ἔχεις, οὐκ ἐστὶν σου ἀνὴρ. Τοῦτο ἀληθεῖς
εἰρηκαί.

19. Λεγεί αὐτῷ ἡ γυνὴ· Κυριε, θεωρῶ,
ὅτι προφητὴς εἶ σὺ.

20. Οἱ πατερες ἡμῶν ἐν τῷ ὅρμῃ τούτῳ
προσεκυνήσαν· καὶ ἡμεῖς λεγέτε, ὅτι ἐν Ἱερο-
σολυμοῖς ἐστὶν ὁ τοπος, ὅπου προσκυνεῖν δεῖ.

21. Λεγεί αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Πιστευσ μοι,
γυναί, ὅτι ἐρχεται ὥρα· ὅτε οὐτε ἐν τῷ ὅρμῃ
τούτῳ οὐτε ἐν Ἱεροσολυμοῖς προσκυνήσετε
τῷ Πατρί.

.Τ. Ὤψευδῶν· Ἰησοῦς τὸ ἔλεος
τῷ πνεύματι ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ καὶ ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ καὶ ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ καὶ ἐν τῷ ὅρμῃ.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος;

.Ε.Τ. Ὡς τὸ ἔλεος ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος
ἐν τῷ ὅρμῃ, τὸ ἔλεος ἐν τῷ ὅρμῃ;

.Υ.Τ. Ὤψευδῶν· Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. + Τ.Τ. τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ὤψευδῶν· Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ὤψευδῶν· Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος,
τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος.

.Α.Τ. Ἰησοῦς τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος καὶ τὸ ἔλεος, τὸ ἔλεος
καὶ τὸ ἔλεος.

10. Respondit Jesus et dixit ei: Si scires donum Dei, et quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere, tu forsitan petisses ab eo, et dedisset tibi aquam vivam.

11. Dicit ei mulier: Domine, neque in quo haurias, habes et puteus altus est: unde ergo habes aquam vivam?

12. Numquid tu major es patre nostro Jacob, qui dedit nobis puteum et ipse ex eo bibit, et filii ejus et pecora ejus?

13. Respondit Jesus et dixit ei: Omnis qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum; qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in aeternum,

14. sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam.

15. Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire.

16. Dicit ei Jesus: Vade, voca virum tuum et veni huc.

17. Respondit mulier et dixit: Non habeo virum. Dicit ei Jesus: Bene dixisti, quia non habeo virum;

18. quinque enim viros habuisti, et nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixisti.

19. Dicit ei mulier: Domine, video, quia propheta es tu.

20. Patres nostri in monte hoc adoraverunt et vos dicitis, quia in Hierosolymis est locus, ubi adorare oportet.

21. Dicit ei Jesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque in Hierosolymis adorabitis Patrem.

.1. **Отъкышта Иисусъ и рече ей:** Аште бы вѣдалъ даръ Божій, и кто есть глаголющій ти: Дажь ми пити, ты бы просила оу него, и даде ти бы вода живъ.

.11. **Глагола имоу жена:** Господи, ни поуръпала нмашн, и стоуденьцъ глѣбоуъ есть: отъ кадоу оубо нмашн вода живъ;

.12. **Юда ты болий еси отца нашего Иакова,** иже дастъ намъ стоуденьцъ и тхъ изъ него ни, и сынове его, и скоти его;

.13. **Отъкышта Иисусъ и рече ей:** Всмкнъ нмашъ отъ воды сеш, въжаждеть са пакы' а иже нмьтъ отъ воды, вже азъ дамъ имоу, не нмать въжадати са въ ктнъ,

.14. **Иъ вода, вже азъ дамъ имоу,** вѣдеть въ нмькъ истоуьмннѣхъ воды истекающахъ въ животоуъ вѣуьмнѣхъ.

.15. **Глагола въ имоу жена:** Господи, даждь ми смьхъ вода, да не жаждѣ, ни прижаждѣ сѣмо поуръпнать.

.16. **Глагола ей Иисусъ:** Иди призови мѣжа своего, и принди сѣмо.

.17. **Отъкышта жена и рече:** Не нмашъ мѣжа. **Глагола ей Иисусъ:** Добра рече, яко мѣжа не нмашъ'

.18. **Патъ бо мѣжъ нмѣла еси,** и нмьтъ югоже нмашн, нѣтъ ти мѣжъ' се въ истинѣхъ рече.

.19. **Глагола имоу жена:** Господи, вѣждѣ, яко пророкъ еси ты.

.20. **Отъци нмашн въ горѣ сей поклоннша са,** и въ глаголюте, яко въ Нероу-салимѣхъ есть мѣсто, идеже поклонити са подобаетъ.

.21. **Глагола ей Иисусъ:** Жено, вѣржъ ми нмн, яко идеть година, егда ни въ горѣ сей, ни въ Неросолымѣхъ поклоните са Отъцоу.

22. 'Τμείς προσκυνεῖτε ὁ οὐκ οἰδατε, ἡμεῖς προσκυνούμεν, ὁ οἰδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν.

23. Ἄλλα ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ ἀληθινοὶ προσκυνῆται προσκυνήσουσι τῷ Πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ γὰρ ὁ Πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούτας αὐτόν.

24. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούτας αὐτόν, ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν.

25. Λεγὶ αὐτῷ ἡ γυνὴ· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἐρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα.

26. Λεγὶ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι.

27. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαυμάζον ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε· Τι ζητεῖς; ἢ· Τι λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

28. Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὕδριαν αὐτῆς ἡ γυνή, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ λεγὶ τοῖς ἀνθρώποις·

29. Δεῦτε ἴδετε ἄνθρωπον, ὃς εἶπα μοι πάντα ἃ ἐποίησα· μὴτι οὗτος ἐστίν ὁ Χριστός;

30. Ἐξῆλθον οὖν ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτόν.

31. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ ἡρώτων αὐτόν οἱ μαθηταί, λεγοντες· Ῥαββί, φαγε.

32. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐγὼ βρώσιν ἐχὼ φαγεῖν, ἣν ὅμοις οὐκ οἰδατε.

33. Ἐλεγον οὖν οἱ μαθηταὶ πρὸς ἀλλήλους· Μητρὶς ἤνεγκεν αὐτῷ φαγεῖν;

34. Λεγὶ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐμὸν βρῶμα ἐστίν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πεμφαντος με καὶ τελειώσω αὐτοῦ τὸ ἔργον.

35. Οὐχ ὅμοις λεγετε, ὅτι ἐτι τετραμνηρός ἐστι καὶ ὁ θερисμὸς ἐρχεται; Ἰδὼν, λεγὼ ὅμοις, ἐπαράτε τοὺς ὀφθαλμούς· ὅμοις καὶ θεασασθε τὰς χώρας, ὅτι λευκαὶ εἰσὶ πρὸς θερισμὸν ἤδη.

36. Καὶ ὁ θερίζων μισθὸν λαμβάνει καὶ συναγεί καρπὸν εἰς ζωὴν αἰώνιον, ἵνα καὶ

.32. Ὑῆτ ἰοῖ+ρᾶ3π3 δὲ 3ᾶ333 ρ3 υᾶ-
2π3, π6τ ἰοῖ+ρᾶ3π6 δὲ 333 υᾶπ6· Ἀ3
26ρ+23ρ63 ρπ6 Χρᾶ33 32π6.

.33. ρ6 ἡ663π6 ἡ663ρ+ τ ρ6τρᾶ
32π6, 3ᾶ3+ τ2π6ρ6ρτ6 ρ3ᾶ3ρ6ρ6ν6 ρ3-
ἰᾶ3ρ6π6 δὲ ρπ6νρ ἡ663π6 τ τ2π6-
ρ366. Χ33 ρπ6ν6 π+νᾶ6 τππ3π6 ἰοῖ-
ρᾶ6ππτ6δ6 δὲ 3π3.

.34. ὀ6π6 32π6 Ἰ3ᾶ6, τ τ33 ἰοῖ-
ρᾶ6π6 δὲ 3π3, ἡ663π6 τ τ2π6ρ366
ἡ62π63π6 ἰοῖ+ρᾶπ3 δὲ.

.35. ἡ6+ᾶ3ᾶ+ 3π3 ἡ3ρ+. Ὑᾶπ6 Ἀ3
π332ᾶ ρ6τρᾶ3π6, ἰ33π6τ6 ἡ62π6326·
3ᾶ3+ π6 ρ6τρᾶ3π6, υῶ6υᾶ2π6π6 ρ+π6
υῶ2ᾶ.

.36. ἡ6+ᾶ3ᾶ+ 33 Χ3226· ἰᾶ6 32π6
ἡ6+ᾶ3ᾶ63 δὲ π33366.

.37. Χ π6ᾶ3+ ἡ3 ρ6τρᾶ36 ᾶ3ρ6ν6
3ᾶ3, τ υῦᾶᾶ+ἰᾶ6 δὲ, Ἀ3 δὲ ἡ3ρ66
ἡ6+ᾶ3ᾶ+π3· τ ρ66π633 ρ3 ἰ333· Ὑῶ23
τππ3π3; τᾶ3· Ὑῶπ6 ἡ6+ᾶ3ᾶ3π3 δὲ ρ366;

.38. ρ2π+π6 ἡ3 υῦᾶ3ρ626 2π3 ἡ3ρ+,
τ τᾶ3 υῦ ἡ6+ᾶ6, τ ἡ6+ᾶ3ᾶ+ υῦ6υᾶ-
ἰ3π6·

.39. ρ6τρᾶπ3 τ υῦᾶ2π3 υῦ6υᾶ+,
τ33 ἰ333 π3 υῦ23, 3ᾶ33 26ππ3ᾶ36·
3ᾶ+ π6 32π6 ἡ62π6326;

.40. Χᾶτᾶ6 ἡ3 τᾶ6 ἡ6+ᾶ+, τ ἡ6-
ᾶᾶἰᾶ ἰ6 ρ3π3.

.41. π33ᾶπρ ἡ3 23π6 πᾶᾶἰᾶ6 3 ᾶ3ρ-
ρ6ν6 3ᾶ3 ἡ6+ᾶ3ᾶ6ππ3· ἰ+υ'υ6, Ἀᾶᾶ.

.42. ρρ6 ἡ3 ἰ333 ἰ6 ρ3π6· ἰᾶ6
ἰᾶ+π6ρ3 τπ+π6 Ἀ2π3, 3ᾶ33 υῦτ ρ3
υᾶ2π3.

.43. ἡ6+ᾶ3ᾶ+ἰᾶ6 ἡ3 ᾶ3ρ6ν6 ἰ6 23-
ἰᾶ· 3ᾶ+ ἰ6π3 ρ6ρ323 3π3 Ἀ2π3;

.44. ἡ6+ᾶ3ᾶ+ τπ6 Χ3226· π33
ἰᾶ+π6ρ3 32π6, ᾶ+ ππᾶ66 υῦᾶ6 ρ3-
26ᾶ+υῦπ+ἰᾶ3 π6 τ 26υᾶ6π6 ᾶᾶ3 3ᾶ3.

.45. ρ3 υῦτ ᾶ3 ἡ6+ᾶ3ᾶ3π3, Ἀ3
3ππ3 υῦ3π6τ63 πᾶ26ν6 23π6 τ ἡ6ππ+
ρ6τρᾶ3π6; 23· ἡ6+ᾶ3ᾶ6 υ+π6, υῦ6υ3-
ᾶπ3 ρ3 υ+π3 τ υῦᾶ3π3 ρ6υῦ6, Ἀ3
ρᾶ+υῦτ 23π6 ἰ6 ἡ6ππᾶ 3ᾶ3·

.46. Χ ἡ6ρ63 πᾶᾶᾶ ρ63πᾶ3π6
τ 26ἰᾶᾶ3π6 ρᾶᾶ6 υῦ ἡ3υᾶπ6 υᾶᾶ-

22. Vos adoratis, quod nescitis; nos adoramus, quod scimus, quia salus ex Iudaeis est;

23. sed venit hora et nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate: nam et Pater tales quaerit, qui adorent eum.

24. Spiritus est Deus, et eos, qui adorant eum, in spiritu et veritate oportet adorare.

25. Dicit ei mulier: Scio, quia Messias venit, qui dicitur Christus: cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia.

26. Dicit ei Jesus: Ego sum, qui loquor tecum.

27. Et continuo venerunt discipuli ejus et mirabantur, quia cum muliere loquebatur; nemo tamen dixit: Quid quaeris, aut quid loqueris cum ea?

28. Reliquit ergo hydriam suam mulier, et abiit in civitatem, et dicit illis hominibus:

29. Venite et videte hominem, qui dixit mihi omnia, quaecumque feci; numquid ipse est Christus?

30. Exierunt ergo de civitate, et veniebant ad eum.

31. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca!

32. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis.

33. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquis attulit ei manducare?

34. Dicit eis Jesus: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me et perficiam opus ejus.

35. Nonne vos dicitis, quod adhuc quatuor menses sunt, et messis venit? Ecce, dico vobis: Levate oculos vestros, et videte regiones, quia albae sunt jam ad messem.

36. Et qui metit, mercedem accipit, et congregat fructum in vitam aeter-

.ик. Вы кланяете са, якоже не вѣстѣ: мы кланяемъ са, якоже вѣмъ, яко сѣла-сеніе отъ Нюдей есть.

.кг. нъ градѣтъ година и нынѣ есть, когда истинныи поклонници поклонятъ са Отъцоу доухъмъ и истинноу: яко Отъца тацѣхъ имѣтъ кланѣштинъ са нмоу.

.кд. Доухъ есть Богъ и же кланѣтъ са нмоу, доухъмъ и истинноу достонѣ кланѣти са.

.ке. Глагола нмоу жена: Въмъ, яко Месия градѣтъ, нарицаемый Христосъ: когда же тѣ придетъ, вѣзвѣстятъ намъ всѣ.

.кз. Глагола ей Исоусъ: Ахъ ясмь глаголаи съ тобомъ.

.кз. Н тѣгда же придоша оученици его и уюждахъ са, яко съ женоу глаголааше: а никто же не рече нмоу: Убо имѣши, или убо глаголаши съ нею;

.ки. Останн же водовозъ свой жена, и иде къ градъ и глагола тѣмъ уловкомъ:

.ко. Придѣте и видѣте уловка, же рече ми всѣ, яко сътвори хъ: еда тѣ есть Христосъ;

.л. Изидоша же нхъ града, и идѣхъ къ нмоу.

.ла. Между же снмъ молвахъ ѿ оученици его глаголаше: Равъи, вѣдь!

.ле. Онь же рече имъ: Ахъ брашно имамъ вѣсти, якоже вы не вѣстѣ.

.лг. Глаголахъ же оученици его къ себѣ: Еда кто принесе нмоу вѣсти;

.лд. Глагола имъ Исоусъ: Може брашно есть, да творѣхъ нмъ посълавашаго ма, и сѣрѣхъ дѣло его.

.ле. Не вы ли глаголаете, яко имѣте уетмыре мѣсаци сѣтъ, и жатва придетъ; Се, глаголаю вамъ, вѣзвѣдѣте оунъ ваши и видѣте нмѣти, яко напѣи сѣтъ къ жатвѣ оуже.

.лз. Н живий мѣждѣ приимаетъ и сѣи-раетъ: плодъ въ житѣхъ вѣчный, да

ὁ σπειρων ὅμον χαιρη και ὁ θειριζων.

37. 'Εν γαρ τουτω ὁ λογος ἐστιν ὁ ἀληθινος, ὅτι ἄλλος ἐστιν ὁ σπειρων και ἄλλος ὁ θειριζων.

38. 'Εγω ἀπεστειλα ὑμᾶς θειριζειν ὁ οὐχ ὑμεῖς κικοπιακατε· ἄλλοι κικοπιακασι, και ὑμεῖς εἰς τον κοπον αὐτῶν εἰσεληλυθατε.

39. 'Εκ δε τῆς πολεως ἐκεινης πολλοι ἐπιστευσαν εἰς αὐτον τῶν Σαμαρειτῶν, δια τον λογον τῆς γυναικος μαρτυρουσης· 'Οτι εἶπε μοι παντα ὅσα ἐποιησα.

40. 'Ὡς οὖν ἦλθον προς αὐτον οἱ Σαμαρεῖται, ἥρωτων αὐτον μεῖναι παρ' αὐτοῖς· και ἐμεινεν ἐκεῖ δυο ἡμερας.

41. Και πολλῶ πλειους ἐπιστευσαν δια τον λογον αὐτοῦ·

42. τῇ δε γυναικι εἰδον· Οὐκετι δια την λαλιαν σου πιστευομεν· αὐτοὶ γαρ ἀκηκοαμεν και οἶδαμεν, ὅτι οὗτος ἐστιν ἀληθῶς ὁ σωτηρ τοῦ κοσμου ὁ Χριστος.

43. Μετα δε τας δυο ἡμερας ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν και ἀπῆλθεν εἰς την Γαλιλαιαν.

44. Αὐτος γαρ ὁ 'Ιησοῦς ἐμαρτυρησεν, ὅτι προφητης ἐν τῇ ἰδιᾷ πατριδι τιμην οὐκ ἐχει.

45. 'Ὅτε οὖν ἦλθεν εἰς την Γαλιλαιαν, ἐδεξατο αὐτον οἱ Γαλιλαῖοι, παντα ἰωρακοτες ὅσα ἐποίησεν ἐν 'Ιερουσολυμοῖς ἐν τῇ ἑορτῇ· και αὐτοὶ γαρ ἦλθον εἰς την ἑορτην.

46. 'Ἦλθεν οὖν ὁ 'Ιησοῦς παλιν εἰς την Κανά τῆς Γαλιλαιας, ὅπου ἐποίησε το ὕδωρ οἶνον. Και ἦν τις βασιλικος, οὗ ὁ υἱὸς ἦσθενει ἐν Καπερναουμ·

47. Οὗτος ἀκουσας ὅτι 'Ιησοῦς ἦκει ἐκ τῆς 'Ιουδαιας εἰς την Γαλιλαιαν, ἀπῆλθεν προς αὐτον και ἥρωτα αὐτον, ἵνα καταβῇ και ἰασηται αὐτοῦ τον υἱον· ἡμελλε γαρ ἀποθνησκειν.

48. Εἶπεν οὖν ὁ 'Ιησοῦς προς αὐτον· 'Εαν μη σημεῖα και τερατα ἰδῇτε, οὐ μη πιστευσῇτε.

49. Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

50. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

51. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

52. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

53. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

54. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

55. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

56. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

57. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

58. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

59. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

60. Καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς καὶ τὸ ἑξῆς.

nam; ut et qui seminat, simul gaudeat, et qui metit.

37. In hoc enim est verbum verum: quia alius est, qui seminat, et alius est, qui metit.

38. Ego misi vos metere, quod vos non laborastis; alii laboraverunt, et vos in labores eorum introistis.

39. Ex civitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia, quaecumque feci.

40. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogaverunt eum, ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies.

41. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem ejus.

42. Et mulieri dicebant: Quia jam non propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audivimus et scimus, quia hic est vere Salvator mundi.

43. Post duos autem dies exiit inde, et abiit in Galilaeam.

44. Ipse enim Jesus testimonium perhibuit, quia propheta in sua patria honorem non habet.

45. Cum ergo venisset in Galilaeam, exceperunt eum Galilaei, cum omnia vidissent, quae fecerat Jerosolymis in die festo; et ipsi enim venerant ad diem festum.

46. Venit ergo iterum in Cana Galilaeae, ubi fecit aquam vinum. Et erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur, Capharnaum:

47. hic cum audisset, quia Jesus adveniret a Judaea in Galilaeam, abiit ad eum et rogabat eum, ut descenderet et sanaret filium ejus: incipiebat enim mori.

48. Dixit ergo Jesus ad eum: Nisi signa et prodigia videritis, non creditis.

сѣиѣ въ коуѣхъ радѡуѣтъ са и жьиѣиѣ.

.лз. Ѡ семь бо слово есть истинное, яко ниѣ есть сѣиѣ, и ниѣ есть жьиѣиѣ.

.ли. Азъ же послахъ выи жать, идеже вы не троудисте са' ниин троудниша са, и вы въ троудни ихъ вьидосте.

.лф. Ѡтъ града же того мнози вьроуѣша въ нь ѡтъ Самаритѣхъ, за слово жены създательствоуѣштамъ: Яко рече ми вьсе, манно сътворихъ.

.м. Югдаже придоша въ нѣмоу Самаритине, моуѣхъ ѣ, да вы вьвѣстѣ оу нихъ. И вьвѣстѣ тоу дѣла дѣни.

.ма. И много пѣхъ (ихъ) вьроуѣша въ нь за слово его.

.мв. Жена же глаголахъ: Яко оуже не за твою бесѣду вьроуѣмъ' сами бо слышахомъ и вѣмъ, яко съ есть въ истинѣхъ Сѣиасъ вьсего мира, Христосъ.

.мг. По дѣлоу же дѣнию изиде ѡтъ тѣдоу, и иде въ Галилею.

.мд. Самъ бо Исѡусъ създательствова, яко Пророкъ въ скоумъ ѡтъуѣствѣ уѣстн не имать.

.ме. Югда же приде въ Галилею, прииша и Галиляне, вьсе видѣхше, манно сътвори въ Неросолумѣхъ въ праздѣнниѣхъ' и ти бо придоша въ праздѣнниѣхъ.

.мз. Приде же нахъ въ Канъ Галилейскѣ, идеже сътвори ѡтъ воды вино. Бѣ же пѣтѣиѣ цѣсаръ мѣжъ, негоже сынъ боуѣше въ Кафаръиѣлоуѣхъ.

.мз. съ слышавъ, яко Исѡусъ приде ѡтъ Иудеи въ Галилею, иде въ нѣмоу, и моуѣше ѣ, да съидеть и исцѣлѣти сына его' хотѣше бо оумьрати.

.мн. Рече же Исѡусъ въ нѣмоу: Аште знаменѣи и уюдесъ не видѣте, не вьроуѣте.

49. Dixit ad eum regulus: Domine, descende prius, quam moriatur filius meus.

50. Dicit ei Jesus: Vade, filius tuus vivit. Credidit homo sermoni, quem dixit ei Jesus, et ibat.

51. Jam autem eo descendente servi occurrerunt ei et nuntiaverunt, dicentes, quia filius ejus viveret.

52. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerit. Et dixerunt ei, quia heri hora septima reliquit eum febris.

53. Cognovit ergo pater, quod illa hora erat, in qua dixit ei Jesus: Filius tuus vivit, et credidit ipse et domus ejus tota.

54. Hoc iterum secundum signum fecit Jesus, cum venisset a Judaea in Galilaeam.

Cap. V.

1. Post haec erat dies festus Judaeorum, et ascendit Jesus Hierosolimam.

2. Est autem Hierosolymis probatica piscina, quae cognominatur hebraeice Bethesda, quinque porticus habens.

3. In his jacebat multitudo magna languentium, coecorum, claudorum, ari-dorum exspectantium aquae motum.

4. Angelus autem Domini secundum tempus descendebat in piscinam et movebat aquam: qui ergo primus descendisset post motum aquae, sanus fiebat, a quacumque tenebatur infirmitate.

5. Erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua:

6. Hunc cum vidisset Jesus jacentem, et cognovisset, quia multum jam tempus habet, dicit ei: Vis sanus fieri?

.мф. Глагола къ нѣмоу цѣсаріекъ мѣжъ: Господи, съинди прѣжде даже не оумьреть отроуа мое.

.в. Глагола нѣмоу Іисоусъ: Иди, сынъ твой живъ есть. И вѣрѣ шѣ уловекъ словеси, еже рече нѣмоу Іисоусъ, и идѣаше.

.мѣ. Азѣ же съходящюу нѣмоу, се раби его сърѣтоша ѿ нѣзвѣстна глаголюще: Азѣ сынъ твой живъ есть.

.мк. Вѣрѣаша же години отъ нихъ, къ каѣ соудѣ нѣмоу бысть. Рече же нѣмоу: Азѣ вѣрѣа къ години седмиѣ остави ѿ огня.

.мг. Разоумѣ же отъца его, аки та година бѣ, къ нѣже рече нѣмоу Іисоусъ: Сынъ твой живъ есть, и вѣрѣа самъ, и домъ его късь.

.мд. Се пакы вѣторое знаменіе сътвори Іисоусъ, пришедъ отъ Иудеѣ въ Галилеѣ.

Глава .ѳ.

.а. По сѣхъ же въ праздникъ Иудейскъ, и възиде Іисоусъ къ Іероусалимъ.

.б. Есть же въ Іероусалимѣхъ на оубыи (бравъ) капиель, аже нарицають ся еврейскы Виносѣдъ, пакы притворъ нѣмѣти.

.г. Въ тѣхъ лежалаше мѣножьство колаштинѣхъ, сѣпѣхъ, хромѣхъ, соухѣхъ, убожѣннѣхъ денженнѣхъ коды.

.д. Ангелъ бо Господень на всѣхъ лѣтахъ възхождалаше къ капиель, и възумѣшталаше коды: и нѣже прѣжде възлажалаше по възумѣшеніи коды, бывааше съдрѣвъ, мѣтѣхъ же недѣгѣхъ одрѣжнѣхъ бѣаніе.

.е. Бѣ же тоу единѣхъ уловекъ тридесѣти и ѡсемь лѣтъ нѣмъ въ недѣжѣхъ своимъ.

.з. Сего видѣвъ Іисоусъ лежашѣа и разоумѣвъ, аки мѣнога лѣта оуже нѣмѣаше, глагола нѣмоу: Хощеши ли цѣлъ быти;

7. Ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ ἀσθενὼν· Κυριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ το ὕδωρ, βαλλῇ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δε ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος προ ἐμοῦ καταβαίνει.

8. Λεγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείρε ἄρον τὸν κραββατον σου, καὶ περιπατεῖ.

9. Καὶ εὐθὺς ἐγενετο ὕγις ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἤρξεν τὸν κραββατον αὐτοῦ καὶ περιεπατεῖ. Ἦν δε σαββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

10. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπνευσμῷ· Σαββατον ἐστίν, οὐκ ἐξεστὶν σοὶ ἄραι τὸν κραββατον.

11. Ἀπεκριθὴ αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὕγιῃ, ἐκείνος μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κραββατον σου καὶ περιπατεῖ.

12. Ἠρωτησαν οὖν αὐτὸν· Τίς ἐστίν ὁ ἀνθρώπος ὁ εἶπων σοὶ· Ἄρον τὸν κραββατον σου καὶ περιπατεῖ;

13. Ὁ δε λαθεὺς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξενευσεν, ὁχλον ὅστος ἐν τῷ τοπῷ.

14. Μετα ταῦτα ἐδρῖσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὕγις γέγονας· μηκέτι ἁμαρτανε, ἵνα μὴ χεῖρον τι σοὶ γένηται.

15. Ἀπηλθεν ὁ ἀνθρώπος· καὶ ἀνηγγείλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν, ὁ ποιήσας αὐτὸν ὕγιῃ.

16. Καὶ δια τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββατῷ.

17. Ὁ δε Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

18. Διὰ τοῦτο ὅν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλεγε το σαββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιεῖν τῷ Θεῷ.

19. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμην, ἀμην λεγὼ ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλεπῇ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ὃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

ἡ. Ὁ ποιῶν αὐτὸν ὁ ἀσθενὼν· Κυριε, ἀνθρώπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν παραχθῇ το ὕδωρ, βαλλῇ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δε ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος προ ἐμοῦ καταβαίνει.

β. Λεγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείρε ἄρον τὸν κραββατον σου, καὶ περιπατεῖ.

γ. Καὶ εὐθὺς ἐγενετο ὕγις ὁ ἀνθρώπος, καὶ ἤρξεν τὸν κραββατον αὐτοῦ καὶ περιεπατεῖ. Ἦν δε σαββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

δ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπνευσμῷ· Σαββατον ἐστίν, οὐκ ἐξεστὶν σοὶ ἄραι τὸν κραββατον.

ε. Ἀπεκριθὴ αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὕγιῃ, ἐκείνος μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κραββατον σου καὶ περιπατεῖ.

ς. Ἠρωτησαν οὖν αὐτὸν· Τίς ἐστίν ὁ ἀνθρώπος ὁ εἶπων σοὶ· Ἄρον τὸν κραββατον σου καὶ περιπατεῖ;

ζ. Ὁ δε λαθεὺς οὐκ ᾔδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξενευσεν, ὁχλον ὅστος ἐν τῷ τοπῷ.

η. Μετα ταῦτα ἐδρῖσκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὕγις γέγονας· μηκέτι ἁμαρτανε, ἵνα μὴ χεῖρον τι σοὶ γένηται.

θ. Ἀπηλθεν ὁ ἀνθρώπος· καὶ ἀνηγγείλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστίν, ὁ ποιήσας αὐτὸν ὕγιῃ.

ι. Καὶ δια τοῦτο ἐδίωκον τὸν Ἰησοῦν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν ἀποκτεῖναι, ὅτι ταῦτα ἐποίει ἐν σαββατῷ.

κ. Ὁ δε Ἰησοῦς ἀπεκρίνατο αὐτοῖς· Ὁ Πατὴρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι.

λ. Διὰ τοῦτο ὅν μᾶλλον ἐζήτουν αὐτὸν οἱ Ἰουδαῖοι ἀποκτεῖναι, ὅτι οὐ μόνον ἔλεγε το σαββατον, ἀλλὰ καὶ πατέρα ἰδίον ἔλεγε τὸν Θεόν, ἴσον ἑαυτὸν ποιεῖν τῷ Θεῷ.

μ. Ἀπεκρίνατο οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμην, ἀμην λεγὼ ὑμῖν, οὐ δύναται ὁ υἱὸς ποιεῖν ἄφ' ἑαυτοῦ οὐδέν, ἐὰν μὴ τι βλεπῇ τὸν Πατέρα ποιοῦντα· ὃ γὰρ ἂν ἐκεῖνος ποιῇ, ταῦτα καὶ ὁ υἱὸς ὁμοίως ποιεῖ.

7. Respondit ei languidus: Domine, hominem non habeo, ut cum turbata fuerit aqua, mittat me in piscinam: dum venio enim ego, alius ante me descendit.

8. Dicit ei Jesus: Surge, tolle grabatum tuum et ambula

9. Et statim sanus factus est homo, et sustulit grabatum suum et ambulabat. Erat autem sabbatum in illo die.

10. Dicebant ergo Judaei illi, qui sanatus fuerat: Sabbatum est; non licet tibi tollere grabatum tuum.

11. Respondit eis: Qui me fecit sanum, ille mihi dixit: Tolle grabatum tuum et ambula.

12. Interrogaverunt ergo eum: Quis est ille homo, qui dixit tibi: Tolle grabatum tuum et ambula?

13. Is autem, qui sanus fuerat effectus, nesciebat, quis esset: Jesus enim declinavit a turba constituta in loco.

14. Postea invenit eum Jesus in templo, et dixit illi: Ecce sanus factus es: jam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat.

15. Abiit ille homo et nuntiavit Judaeis, quia Jesus esset, qui fecit eum sanum.

16. Propterea prosequabantur Judaei Jesum (et quaerebant eum interficere) quia haec faciebat in sabbato.

17. Jesus autem respondit eis: Pater meus usque modo operatur, et ego operor.

18. Propterea ergo magis quaerebant eum Judaei interficere, quia non solum solvebat sabbatum, sed et patrem suum dicebat Deum, aequalem se faciens Deo.

19. Respondit itaque Jesus, et dixit eis: Amen, amen dico vobis, non potest Filius a se facere quidquam, nisi quod viderit Patrem facientem; quaecumque enim ille fecerit, haec et Filius similiter facit.

.з. **Отъвѣшта** йому **недѣжнѣй**: Господи, **уловѣкъ** не имамъ, да, **егда** **възмѣтитъ** са вода, **въскрѣстъ** ма въ **къпѣлъ**. **егда** же **прихождъ** азъ, **ниъ** **прѣжде** мене **вълазѣтъ**.

.и. **Глагола** йому **исоусъ**: **Въстанѣ**, **възъмѣ** **ѡдръ** **теой**, и **ходѣ**.

.ѡ. **Н** **авнѣ** **цѣлъ** **бмствъ** **уловѣкъ**, **и** **възъмѣ** **ѡдръ** **свой**, и **ходѣ**аше. **Бѣ** же **сѣбота** въ **тѣ** **днѣ**.

.л. **Глагола**ашъ же **Нюдѣн** **исцѣлѣкъ** **исоусу**: **Сѣбота** **и**сть, не **достонѣ** тебе **възъмѣ** **ѡдра** **теоего**.

.ли. **Онъ** же **отъвѣшта** **имъ**: **Нже** ма **сѣтвори** **цѣла**, **тѣ** **мѣнѣ** **реуе**: **Възъмѣ** **ѡдръ** **теой** и **ходѣ**.

.ки. **Въпроси**ша же **й**: **Кѣто** **и**сть **уловѣкъ**, **рекѣтъ** тебе: **Възъмѣ** **ѡдръ** **теой**, и **ходѣ**;

.ги. **Нецѣлѣкъ** же **не** **хѡдѣ**аше, **кѣто** **и**сть **исоусъ** **бо** **оукаонѣ** са **народоу** **сѣмѣтоу** **на** **мѣстѣ**.

.ди. **Потомъ** же **исоусъ** **ѡверѣе** **й** въ **цркънѣ**, и **реуе** **исоусу**: **Се** **цѣлъ** **исцѣ** **къ** **томоу** не **сѣгрѣшай**, да не **горе** ти **у** **то** **бѣдетъ**.

.еи. **Иде** же **тѣ** **уловѣкъ** и **поклѣ** **Нюдѣомъ**, **и**ко **исоусъ** **и**сть, **нже** и **сѣтвори** **цѣла**.

.зи. **Сего** **ради** **говѣда**шъ **исоуса** **Нюдѣн**, (и **иска**ашъ **оуѣнтѣ** **й**) **занѣ** **си** **творѣ**аше въ **сѣботѣ**.

.зл. **исоусъ** же **отъвѣшта** **имъ**: **Отъцѣ** **мой** **до** **сѣлѣ** **дѣлаетъ**, и **азъ** **дѣлаю**.

.ни. **Сего** же **ради** **пауе** **иска**ашъ **его** **Нюдѣн** **оуѣнтѣ**, **и**ко не **тъкъмо** **разорѣ**аше **сѣботѣ**, **и**ъ и **отъца** **своего** **глагола**аше **Бога**, **равнѣ** **са** **твори** **Богоу**.

.ѡи. **Отъвѣшта** же **исоусъ** и **реуе** **имъ**: **Аминѣ**, **аминѣ** **глагола**шъ **камъ**, не **можетъ** **сынъ** **теорити** **ѡ** **себѣ** **ниу**соже, **аште** не **и**же **видѣтъ** **отъца** **теорѣ**аша **и**же **бо** **онъ** **теоритъ**, **си** и **сынъ** **также** **теоритъ**.

20. Ὁ γὰρ Πατήρ φιλεῖ τον υἱόν, καὶ πάντα δεικνύσιν αὐτῷ, ἃ αὐτός ποιεῖ· καὶ μείζονα τούτων δείξει αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάζητε.

21. Ὡςπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἐγείρει τούς νεκρούς καὶ ζωοποιεῖ, οὕτω καὶ ὁ υἱός· οὗς θελεῖ ζωοποιεῖ.

22. Οὐδὲ γὰρ ὁ Πατήρ κρίνει οὐδέν, ἀλλὰ τὴν κρίσιν πᾶσαν δέδωκε τῷ υἱῷ·

23. ἵνα πάντες τιμῶσι τον υἱόν, καθὼς τιμῶσι τον Πατέρα. Ὁ μὴ τιμῶν τον υἱόν, οὐ τιμᾷ τον Πατέρα τον πεμψάντα αὐτόν.

24. Ἀμην, ἀμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τον λόγον μου ἀκούων καὶ πιστεύων τῷ πεμψάντι με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται, ἀλλὰ μεταβεβήκεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

25. Ἀμην, ἀμην λέγω ὑμῖν, ὅτι ἔρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ νεκροὶ ἀκούσονται τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ ἀκούσαντες ζήσονται.

26. Ὡςπερ γὰρ ὁ Πατήρ ἔχει ζωὴν ἐν ἑαυτῷ, οὕτως ἔδωκε καὶ τῷ υἱῷ ζωὴν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ·

27. καὶ ἐξουσίαν ἔδωκεν αὐτῷ καὶ κρίσιν ποιεῖν, ὅτι υἱός ἀνθρώπου ἐστίν.

28. Μὴ θαυμάζετε τοῦτο· ὅτι ἔρχεται ὥρα, ἐν ἣ παρτες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ,

29. καὶ ἐκπορεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες· εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες· εἰς ἀνάστασιν κρίσεως.

30. Οὐ δύναμαι ἐγὼ ποιεῖν ἄπ' ἑμαυτοῦ οὐδὲν καθὼς ἀκούω, κρίνω· καὶ ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δίκαια ἐστίν, ὅτι οὐ ζητῶ το θελημα το ἑμον, ἀλλὰ το θελημα τοῦ πεμψάντος με Πατρός.

31. Ἐὰν ἐγὼ μαρτυρῶ περὶ ἑμαυτοῦ, ἡ μαρτυρία μου οὐκ ἐστίν ἀληθής.

32. Ἄλλος ἐστίν ὁ μαρτυρῶν περὶ ἐμοῦ, καὶ οἶδα ὅτι ἀληθής ἐστίν ἡ μαρτυρία, ἣν μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

23. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, τὸ ὑποκρίνεται ὁ πατήρ ἐν τῷ ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐν τῷ ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐν τῷ ὁρῶντων ἐκτὸς.

24. Ἀπὸ ἐν ὁρῶντων ὑποκρίνεται ἐκτὸς, καὶ ἐν τῷ ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐν τῷ ὁρῶντων ἐκτὸς.

25. Πρὸς ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

26. Ἀπὸ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

27. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

28. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

29. Ἀπὸ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

30. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

31. Πρὸς ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

32. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

33. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

34. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

35. Ὁ πατήρ ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς, καὶ ἐκτὸς ἐν ὁρῶντων ἐκτὸς.

20. Pater enim diligit Filium, et omnia demonstrat ei, quae ipse facit: et majora his demonstrabit ei opera, ut vos miremini.

21. Sicut enim Pater suscitavit mortuos et vivificavit sic et Filius quos vult, vivificat.

22. Neque enim Pater judicat quemquam, sed iudicium omne dedit Filio,

23. ut omnes honorificent Filium, sicut honorificant Patrem; qui non honorificat Filium, non honorificat Patrem, qui misit illum.

24. Amen, amen dico vobis, quia qui verbum meum audit, et credit ei, qui misit me, habet vitam aeternam, et in iudicium non venit, sed transit a morte in vitam.

25. Amen, amen, dico vobis, quia venit hora et nunc est, quando mortui audient vocem Filii Dei, et qui audierint, vivent.

26. Sicut enim Pater habet vitam in semetipso, sic dedit et Filio vitam habere in semetipso,

27. et potestatem dedit ei et iudicium facere, quia Filius hominis est.

28. Nolite mirari hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monumentis sunt, audient vocem Filii Dei,

29. et procedent, qui bona fecerunt, in resurrectionem vitae, qui vero mala egerunt, in resurrectionem iudicii.

30. Non possum ego a me ipso facere quidquam: sicut audio, iudico, et iudicium meum justum est, quia non quaero voluntatem meam, sed voluntatem Ejus, qui misit me.

31. Si ego testimonium perhibeo de me, testimonium meum non est verum;

32. alius est, qui testimonium perhibet de me, et scio, quia verum est testimonium, quod perhibet de me.

.к. Отыць бо любитъ Сына, и вса показатъ емуоу, иже самъ творитъ: и больша сихъ покажетъ емуоу дела, да вы уюдите са.

.ка. Ико бо Отыць въскръшаетъ мрътвыи и живить, такожде и Сынъ, иже хощетъ, живить.

.ке. Отыць бо не сждитъ никомуже, нъ сждъ всъ дастъ Сыновн,

.кг. да вси уытатъ Сына, икоже уытатъ Отыца: иже не уытетъ Сына, не уытетъ Отыца, иже и послаа.

.кд. Аминъ, аминъ глаголю вамъ, ико слоушавшй словесе моего и веръ имавшй послалакъшоуоумоу ма, имать животъ вѣчный, и на сждъ не приидетъ, нъ приидетъ оутъ смръти въ животъ.

.ке. Аминъ, аминъ глаголю вамъ, ико градеть година и нынѣ есть, игда мрътви оуслышатъ гласъ Сына Божия, и слышавъшии оживутъ.

.кс. Икоже бо Отыць имать животъ въ себя, тако дастъ и Сыновн животъ имати въ себя,

.кз. и область дастъ емуоу и сждъ творити, ико Сынъ уловъскъ есть.

.кн. Не дивите са семоу, ико градеть година, въ ижеже вси сжштен въ гробехъ оуслышатъ гласъ Сына Божия,

.ко. и изидатъ сътворъшии блага къ въскръшению живота, а сътворъшии злакъ къ въскръшению сжда.

.л. Не мога азъ о себѣ творити ниуо-соже: ико слышъ, сждаю, и сждъ мой правъднъ есть, ико не иштъ воли моею, нъ воли послааешаго ма.

.ла. Аште азъ съвѣдательствоуи о мнѣ, съвѣдательство мое истъ истинно:

.ле. ниъ есть съвѣдательствоуи о мнѣ, и вѣмъ ико истинно есть съвѣдательство, иже съвѣдательствоуи о мнѣ.

33. Ὑμεῖς ἀπεσταλκατε πρὸς Ἰωάννην, και μεμαρτυρηκε τῇ ἀληθείᾳ·

34. Ἐγὼ δε οὐ παρα ἀνθρώπου την μαρτυριαν λαμβανω, ἀλλὰ ταῦτα λεγω, ἵνα ὑμεῖς σωθῆτε.

35. Ἐκεῖνος ἦν ὁ λυχνος ὁ καιομενος και φαινων· ὑμεῖς δε ἡθέλησατε ἀγαλλιασθῆναι πρὸς ὥραν ἐν τῷ φωτι αὐτοῦ.

36. Ἐγὼ δε ἔχω την μαρτυριαν μειζω τοῦ Ἰωαννου· τα γὰρ ἔργα ἃ ἔδωκε μοι ὁ Πατήρ, ἵνα τελειωσω αὐτά, αὐτά τα ἔργα, ἃ ἔγω ποιῶ, μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ, ὅτι ὁ Πατήρ με ἀπεσταλκε·

37. και ὁ πεμψας με Πατήρ αὐτος μεμαρτυρηκε περὶ ἐμοῦ. Οὕτε φωτὴν αὐτοῦ ἀκηκοατε πωποτε, οὔτε εἶδος αὐτοῦ ἑώρακατε.

38. Και τον λογον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε μενοιτα ἐν ὑμῖν, ὅτι ὃν ἀπεσταλεν ἐκεῖνος, τουτῷ ὑμεῖς οὐ πιστευετε.

39. Ἐρευνᾶτε τας γραφας, ὅτι ὑμεῖς δοκεῖτε ἐν αὐταῖς ζῶν αἰωνιον ἔχειν· και ἐκεῖναι εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι περὶ ἐμοῦ·

40. και οὐ θελετε ἐλθεῖν πρὸς με, ἵνα ζῶν ἔχητε.

41. Δοξαν παρα ἀνθρώπων οὐ λαμβανω·

42. ἀλλ' ἐγνώκα ὑμᾶς, ὅτι την ἀγαπην τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

43. Ἐγὼ ἐληλυθα ἐν τῷ ὀνοματι τοῦ Πατρὸς μου, και οὐ λαμβανετε με· ἐὰν ἄλλος ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνοματι τῷ ἰδιῷ, ἐκεῖνον ληψισθε.

44. Πῶς θνηταῖς ὑμεῖς πιστεῦσαι, δοξαν παρα ἄλλων λαμβανοντες, και την δοξαν την παρα τοῦ μονου Θεοῦ οὐ ζητεῖτε;

45. Οὐ δοκεῖτε ὅτι ἐγὼ καταγορησῶ ὑμῶν πρὸς τον Πατέρα· ἐστὶν ὁ καταγορῶν ὑμῶν, Μωσῆς, εἰς ὃν ὑμεῖς ἠλπικατε.

46. Εἰ γὰρ ἐπιστευετε Μωσῇ, ἐπιστευετε ἀν ἐμοῖ· περὶ γὰρ ἐμοῦ ἐκεῖνος ἔγραψεν.

47. Εἰ δε τοῖς ἐκεινοῦ γραμμασιν οὐ πιστευετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ρήμασι πιστευετε;

.ΜΥ. ὙἲΤ ΓῆΔΟΛ+ΔΜΩ ΙΘ ΧΩ+ΡΩ. Τ ΔΕΥΔΟΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ Δ ΤΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΝ. ἸΘΘ ΙΩ ΓΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ, ΓΩ ΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ, ΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΟ. ΔΩΔΩ ΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ Τ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΩ. ἸΘΘ ΙΩ ΤΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΧ. Τ ΓῆΔΟΛ+ΔΜΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΘ. Χ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΜΑ. ΧΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.Ι. Τ ΓΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΑ. ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΒ. ΓΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΓ. ἸΘΘ ΓΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΔ. ἸΘΘ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΕ. ΓΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΖ. ἸΘΘ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

.ΙΗ. ἸΘΘ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ ΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩΔΩ.

33. Vos misistis ad Joannem, et testimonium perhibuit veritati:

34. ego autem non ab homine testimonium accipio, sed haec dico, ut vos salvi sitis.

35. Ille erat lucerna ardens et lucens, vos autem voluistis exultare ad horam in luce ejus.

36. Ego autem habeo testimonium majus Joanne: opera enim, quae dedit mihi Pater, ut perficiam ea, ipsa opera, quae ego facio, testimonium perhibent de me, quia Pater me misit.

37. Et qui misit me Pater, ipse testimonium perhibuit de me: neque vocem Ejus unquam audistis, neque speciem Ejus vidistis;

38. et verbum Ejus non habetis in vobis manens: quia quem misit ille, huic vos non creditis.

39. Scrutamini scripturas, quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere, et illae sunt, quae testimonium perhibent de me:

40. et non vultis venire ad me, ut vitam habeatis.

41. Claritatem ab hominibus non accipio:

42. sed cognovi vos, quia dilectionem Dei non habetis in vobis.

43. Ego veni in nomine Patris mei, et non accipitis me: si alius venerit in nomine suo, illum accipietis.

44. Quomodo potestis vos credere, qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam, quae a solo est Deo, non quaeritis?

45. Nolite putare, quia ego accusaturus sum vos apud Patrem: est, qui accusat vos, Moyses, in quo vos speratis.

46. Si enim crederetis Moysi, crederetis forsitan et mihi: de me enim ille scripsit.

47. Si autem illius litteris non creditis, quomodo meis verbis credetis?

.лг. Вы посласте къ Иоанноу и свидѣтельствова ѿ истинѣ

.лд. азъ же не ѿтъ улоука свидѣтельство принимаю, въ си глаголю, да вы спасени будете.

.ле. Онь еъ свѣтълиникъ горѣи и свѣтай, вы же хотѣсте възрадовати са въ години свѣтълини его.

.лз. азъ же имамъ свидѣтельство болше Иоанова: дѣла бо, иже дастъ мнѣ Отьць, да свѣршю я, та дѣла, иже творю, свидѣтельствующъ ѿ мнѣ, яко Отьць ма посла.

.лж. И посланный ма Отьць, тѣ свидѣтельствова ѿ мнѣ: ни гласа Юго ни нѣдеже слышасте, ни видѣния Юго видѣсте,

.лн. и словесе Юго не имате прѣвѣщати къ васъ: зане, югоже тѣ посла, семоу вы вѣры не имаете.

.лф. Испытайте кнѣижи, яко вы мыните въ нихъ имати животъ вѣчный: и тѣ сътъ свидѣтельствующи ѿ мнѣ.

.лм. и не хотѣсте принѣти къ мнѣ, да животъ имате.

.ла. Слѣды ѿтъ улоука не принимаю.

.лв. въ разоумѣхъ выи, яко любве Божии не имате къ себѣ.

.лг. азъ придохъ къ нма Отьца моего, и не принимае мене: аште ннѣ приндетъ къ нма скою, того примете.

.лд. Како можете вы въровати, слѣды дроугъ ѿтъ дроуга принимающе, и слѣды, иже ѿтъ единого естъ Бога, не имаете;

.ле. Не мыните, яко азъ на выи рекаю къ Отьцю: естъ иже на выи глаголютъ, Моѹсей, на негоже вы оупѣкаете.

.лз. Аште бо бысте въровали Моѹсеюи, въровали бысте и мнѣ: ѿ мнѣ бо тѣ ниса.

.лж. Аште ли того кнѣигамъ вѣры не имаете, како моимъ глаголомъ върж имете;

Κεφ. VI.

Κ. Α. 3.

1. Μετα ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς περὶ τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριადος·

2. καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἑωρων αὐτοῦ τα σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3. Ἀνῆλθε δε εἰς το ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἔκαθeto μετὰ των μαθητῶν αὐτοῦ.

4. Ἦν δε ἑγγὺς το Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5. Ἐπαρὰς οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεωσάμενος, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τον Φίλιππον· Ποθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φαγωσιν οὗτοι;

6. Τοῦτο δε ἔλεγε, πειραζὼν αὐτόν· αὐτοὺς γὰρ ᾔδει, τι ἐμελλε ποιεῖν.

7. Ἀπεκριθὴ αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκούσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λαβῇ.

8. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας· ὁ ἀδελφός Σίμωνος Πέτρου·

9. Ἔστι παιδαριὸν ἐν ᾧδε, ὁ ἔχει πεντε ἄρτους κριθίνους· καὶ δυο ὀψαρία· ἄλλα ταῦτα τι ἔστιν εἰς τοσούτους;

10. Εἶπε δε ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δε χορτὸς πολὺς ἐν τῷ τοπῷ. Ἀνεπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τον ἀριθμόν ὥστε πεντακισχίλιοι.

11. Ἐλαβε δε τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δε μαθῆται τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον.

12. Ὡς δε ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγαγετε τα περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀποληται.

13. Συνήγαγον οὖν καὶ ἔγχευσαν δωδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πεντε ἄρων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσειεν τοῖς βεβρωκοσιν.

14. Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὁ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτος· ἐστίν

1. Ἦν δε εἰς τὸν Ἰησοῦς καὶ τὸν ὄχλον τῶν θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας, τῆς Τιβεριადος·

2. καὶ τὸν ὄχλον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ὅτι ἑωρων αὐτοῦ τα σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων.

3. Ἀνῆλθε δε εἰς το ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἔκαθeto μετὰ των μαθητῶν αὐτοῦ.

4. Ἦν δε ἑγγὺς το Πάσχα, ἡ ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων.

5. Ἐπαρὰς οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεωσάμενος, ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, λέγει πρὸς τον Φίλιππον· Ποθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φαγωσιν οὗτοι;

6. Τοῦτο δε ἔλεγε, πειραζὼν αὐτόν· αὐτοὺς γὰρ ᾔδει, τι ἐμελλε ποιεῖν.

7. Ἀπεκριθὴ αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἀρκούσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχὺ τι λαβῇ.

8. Λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας· ὁ ἀδελφός Σίμωνος Πέτρου·

9. Ἔστι παιδαριὸν ἐν ᾧδε, ὁ ἔχει πεντε ἄρτους κριθίνους· καὶ δυο ὀψαρία· ἄλλα ταῦτα τι ἔστιν εἰς τοσούτους;

10. Εἶπε δε ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δε χορτὸς πολὺς ἐν τῷ τοπῷ. Ἀνεπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τον ἀριθμόν ὥστε πεντακισχίλιοι.

11. Ἐλαβε δε τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δε μαθῆται τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαρίων, ὅσον ἤθελον.

12. Ὡς δε ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγαγετε τα περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀποληται.

13. Συνήγαγον οὖν καὶ ἔγχευσαν δωδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πεντε ἄρων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσσειεν τοῖς βεβρωκοσιν.

14. Οἱ οὖν ἄνθρωποι ἰδόντες ὁ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτος· ἐστίν

Cap. VI.

1. Post haec abiit Jesus trans mare Galilaeae, quod est Tiberiadis:

2. et sequebatur eum multitudo magna, quia videbant signa, quae faciebat super his, qui infirmabantur.

3. Subiit ergo in montem Jesus et ibi sedebat cum discipulis suis.

4. Erat autem proximum Pascha, dies festus Judaeorum.

5. Cum sublevasset ergo oculos Jesus et vidisset, quia multitudo maxima venit ad eum, dicit ad Philippum: Unde ememus panes, ut manducent hi?

6. Hoc autem dicebat, tentans eum: ipse enim sciebat, quid esset factururus.

7. Respondit ei Philippus: Ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis, ut unusquisque modicum quid accipiat.

8. Dicit ei unus ex discipulis ejus, Andreas, frater Simonis Petri:

9. Est puer unus hic, qui habet quinque panes hordeaceos et duos pisces: sed haec quid sunt inter tantos?

10. Dicit ergo Jesus: Facite homines discumbere. Erat autem foenum multum in loco. Discubuerunt ergo viri numero quasi quinque millia.

11. Accepit ergo panes Jesus, et cum gratias egisset, distribuit discumbentibus, similiter et ex piscibus, quantum volebant.

12. Ut autem impleti sunt, dixit discipulis suis: Colligite, quae superaverunt fragmenta, ne pereant.

13. Collegerunt ergo et impleverunt duodecim cophinos fragmentorum ex quinque panibus hordeaceis, quae superaverunt his, qui manducaverant.

14. Illi ergo homines cum vidissent, quod Jesus fecerat signum, dicebant,

Глава .2.

.а. По семь иде Исоусъ изъ оуѣ полъ моря Галилейска, еже есть Тибериадское:

.в. и по немъ идѣше народъ много, яко видѣахъ знаменни, еже творѣше на нежежытихъ.

.г. Вѣзде же изъ горъ Исоусъ, и тоу сѣдѣше съ оученикы сконни.

.д. Бѣ же близъ Пасха, праздникъ Нюдейскъ.

.е. Вѣздежъ же оуи Исоусъ и видѣхъ, яко народъ много идеть къ немюу, глагола Филиппи: Уимъ коунихъ хлѣбъ, да ядыть си;

.з. Се же глаголаше, искоушашъ и самъ бо видѣше, уѣто хотѣ сътворити.

.з. Оуѣзѣшта немюу Филиппъ: Дѣлѣма съѣома съребернихъ хлѣбъ не дохлѣжѣтихъ, да нѣждо мало уѣто примѣть.

.и. Глагола немюу единиъ оуѣ оученикъ его, Андрей, братъ Симона Петра:

.ѳ. Ёсть оуѣоунишѣ съде единиъ, еже имать пѣтъ хлѣбъ шѣуменъхъ и дѣвѣ рыбѣ: нѣ си уѣто съѣтъ селникоу народоу;

.л. Рече же Исоусъ: Сътвориѣте улоуѣхъи кѣлѣшѣти. Бѣ же трава много изъ мѣстѣ. Вѣздеже оуѣо мѣжъ унѣлѣмъ яко нѣтъ тысящѣ.

.ли. Примѣть же хлѣбѣи Исоусъ, и хлѣахъ кѣлѣахъ, дастъ кѣлѣжашѣтихъ, такожде и оуѣ рыбоу, елико хотѣахъ.

.ли. П яко нѣсѣтиша са, глагола оуѣеникомъ своимъ: Съберѣте нѣзѣтъхъи оуѣкроухъ, да не погыбѣтъ ниуѣтоже.

.ги. Събраша же и напѣлиша дѣла на десѣте коша оуѣкроухъ оуѣ пѣти хлѣбъ шѣуменъхъи, еже нѣзѣтиша тѣлѣшимъ.

.ди. Улоуѣжи же видѣѣше знаменни, еже сътвори Исоусъ, глаголаахъ, яко съ

ἀληθῶς ὁ προφητὴς ὁ ἐρχομενος εἰς τον κοσμον.

15. Ἰησοῦς οὖν γινους, ὅτι μελλουσιν ἐρ-
χεσθαι καὶ ἀρπαξῆν αὐτον, ἵνα ποιησωσιν
αὐτον βασιλεα, ἀνεχωρησε παλιν εἰς το ὄρος
αὐτος μονος.

16. Ὡς δε ὅψια ἐγενετο, κατεβησαν οἱ
μαθηται αὐτοῦ ἐπὶ την θαλασσαν,

17. καὶ ἐμβατες εἰς το πλοῖον, ἤρχοντο
περαν τῆς θαλασσης εἰς Καπερναουμ.

Καὶ σκοτια ἤδη ἐγεγονει, καὶ οὐκ ἔλη-
λυθει προς αὐτους ὁ Ἰησοῦς.

18. Ἡ δε θαλασσα ἀνεμον μεγαλον πνε-
οντος διηγειρετο.

19. Ἐληλακοτες οὖν ὡς σταδιους εἰκοσι-
πιντε ἢ τριακοτια, θεωροῦσι τον Ἰησοῦν
περιπατοῦντα ἐπὶ τῆς θαλασσης, καὶ ἐγγυ; τοῦ
πλοιου γινομενον· καὶ ἐφοβηθησαν.

20. Ὁ δε λεγει αὐτοῖς· Ἐγὼ εἰμι· μη
φοβεῖσθε.

21. Ἡθελον οὖν λαβεῖν αὐτον εἰς το
πλοῖον. Καὶ εὐθεις το πλοῖον ἐγενετο ἐπὶ
τῆς γῆς, εἰς ἣν ὑπῆγον.

22. Τῇ ἐπαυριον ὁ ὄχλος ὁ ἐστηκως περαν
τῆς θαλασσης, ἰδων ὅτι πλοιαριον ἄλλο οὐκ
ἦν ἐκεῖ εἰ μη ἐν ἐκείνῳ, εἰς ὁ ἐνεβησαν οἱ
μαθηται αὐτοῦ, καὶ ὅτι οὐ συνεισῆλθε τοῖς
μαθηταις αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς; εἰς το πλοιαριον,
ἀλλὰ μονοι οἱ μαθηται αὐτοῦ ἀπῆλθον,

23. ἀλλὰ δε ἦλθε πλοιαρια ἐκ Τιβερια-
δος; ἐγγυ; τοῦ τοπου, ὅπου ἐφαγον τον ἄρτον,
ευχαριστήσαντος τοῦ Κυριου·

24. ὅτε οὖν εἶδεν ὁ ὄχλος, ὅτι Ἰησοῦς;
οὐκ ἐστιν ἐκεῖ οὐδὲ οἱ μαθηται αὐτοῦ, ἐνε-
βησαν καὶ αὐτοὶ εἰς τα πλοῖα, καὶ ἦλθον
εἰς Καπερναουμ, ζητοῦντες τον Ἰησοῦν.

25. Καὶ εὐροντες αὐτον περαν τῆς θα-
λασσης, εἶπον αὐτῷ· Ῥαββι, ποτε ὥδε γε-
γονας;

26. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν·
Ἄμην, ἀμην λεγω ὑμῖν, ζητεῖτε με, οὐχ ὅτι
εἰδετε σημεῖα, ἀλλ' ὅτι ἐφαγετε ἐκ τῶν ἄρτων
καὶ ἐχορτασθητε.

27. Ἐργάζεσθε μη την βρώσιν την απολ-
λυμενην, ἀλλὰ την βρώσιν την μενουσαν εἰς

αἰτήσε· Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν οὐρανὸν
ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

28. Ἰησοῦς καὶ ἡ ἀποστολή, ἀπὸ ἐκεῖ
ἐκείνους, καὶ ἐκείνους ἐκείνους καὶ ἐκείνους
καὶ ἐκείνους, καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

29. Ἰησοῦς καὶ ἡ ἀποστολή, ἐκείνους
ἐκείνους καὶ ἐκείνους,

30. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

31. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

32. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

33. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

34. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

35. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

36. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

37. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

38. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

39. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

40. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

41. καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.
καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους καὶ ἐκείνους.

quia hic est vere propheta, qui venturus est in mundum.

15. Jesus ergo cum cognovisset, quia venturi essent, ut raperent eum et facerent eum regem, fugit iterum in montem ipse solus.

16. Ut autem sero factum est, descenderunt discipuli ejus ad mare.

17. et cum ascendissent navem, venerunt trans mare in Capharnaum. Et tenebrae jam factae erant, et non venerat ad eos Jesus.

18. Mare autem vento magno flante exsurgebat.

19. Cum remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta, vident Jesum ambulans super mare et proximum navi fieri, et timuerunt.

20. Ille autem dicit eis: Ego sum, nolite timere.

21. Voluerunt ergo accipere eum in navem, et statim fuit navis ad terram, in quam ibant.

22. Altera die turba, quae stabat trans mare, vidit quia navicula alia non erat ibi, nisi una, et quia non introisset cum discipulis suis Jesus in navem, sed soli discipuli ejus abiissent;

23. aliae vero supervenerunt naves a Tiberiade juxta locum, ubi manducaverant panem gratias agente Domino:

24. cum ergo vidisset turba, quia Jesus non esset ibi, neque discipuli ejus, ascenderunt naviculas et venerunt Capharnaum, quaerentes Jesum.

25. Et cum invenissent eum trans mare, dixerunt ei: Rabbi, quando huc venisti?

26. Respondit eis Jesus, et dixit: Amen, amen dico vobis, quaeritis me, non quia vidistis signa, sed quia manducastis ex panibus, et saturati estis.

27. Operamini non cibum, qui perit, sed qui permanet in vitam aeternam,

иестъ въ истинѣхъ пророкъ грядый въ миръ.

.ei. Иисоусъ же разоумѣвъ, яко хотѣтъ приити да късхытъ и и сътворитъ и царя, оуди на ны въ горѣ идиитъ.

.si. И яко похъ бысть, съидоша оученици его на море,

.zi. и вълѣхше въ корабль ѣдяхъ на оуи полъ моря въ Кифарнаоумъ. И тѣмъ лени бысть, и не оу бы приишъ къ нимъ Иисоусъ.

.ni. Море же втроу великоу дыхаштоу въстаде.

.fi. Грѣхше же яко двѣдесати и пѣтъ или тридесати стадинъ (попришъ) оузырѣша Иисоуса ходишъ по морю и близъ корабля быхъши, и оубоша са.

.n. Оуи же глагола нмъ: Азъ есмь, не бойте са.

.ka. Хотѣша же приити и въ корабль, и лени бысть корабль на земли, въ нѣже ѣдяхъ.

.kk. Въ оутри же днь народъ, иже стомаше оу оуи полъ моря, видѣ, яко корабля иного не въ тоу, тѣмъ идиитъ, и яко не въиде съ оученикы своими Иисоусъ въ корабль, иъ идиити оученици его въидоша.

.kf. и ни приидоша корабля оуъ Тиберидѣ близъ мѣста, идеже ѣдоша хлѣбъ хвалѣ въздвизоу Господоу.

.kd. игда же видѣша народи, яко Иисоуса не бысть тоу, ни оученики его, вълѣзоша сами въ корабля и приидоша въ Кифарнаоумъ, нишаше Иисоуса.

.ke. И оберъхше и оу оуи полъ моря, рекоша нмоу: Рак'ни, кгда сѣмо прииде;

.ks. Оуъхъши нмъ Иисоусъ и рече: Аминъ, аминъ глагола вѣмъ, нишете мене, не яко видѣсте знамени, иъ яко ѣдoste оуъ хлѣбъ, и въздвизете са.

.kz. Дѣлайте не брашно гыбѣшете, иъ брашно прѣзвѣшете въ животъ

ζωην αἰώνιον, ἣν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑμῖν
δώσει· τοῦτον γὰρ ὁ Πατὴρ ἐσφραγισεν ὁ
Θεός.

28. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Τι ποιῶμεν,
ἵνα ἐργαζώμεθα τα ἐργα τοῦ Θεοῦ;

29. Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς· Τοῦτο ἐστὶ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ, ἵνα
πιστευσῇτε εἰς ὃν ἀπεστείλεν ἐκεῖνος.

30. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τι οὖν ποιῶν σὺ
σημεῖον, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστευσωμεν σοι;
τί ἐργάζῃ;

31. Οἱ πατέρες ἡμῶν το μακρὰ ἐφαγον
ἐν τῇ ἐρήμῳ, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον· Ἄρτον
ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς φαγεῖν.

32. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμην
λέγω ὑμῖν· Οὐ Μωσῆς δεδωκεν ὑμῖν
τον ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· ἀλλ' ὁ Πατὴρ
μου δίδωσιν ὑμῖν τον ἄρτον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
τον ἀληθινόν.

33. Ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐστὶν ὁ κα-
ταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ζῶν διδούς
τῷ κόσμῳ.

34. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κυριε, παρ-
τοῦτε δοῦ· ἡμῖν τον ἄρτον τοῦτον.

35. Εἶπε δε αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχομενός πρὸς με
οὐ μὴ πεινασῇ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ
διψήσῃ πώποτε.

36. Ἄλλ' εἶπον ἡμῖν, ὅτι καὶ ἰωρακατε
με, καὶ οὐ πιστεύετε.

37. Πᾶν ὁ δίδωσι μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς
ἐμέ ἤξει· καὶ τον ἐρχομενον πρὸς με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω.

38. Ὅτι καταβεβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θελημα τοῦ ἑμοῦ, ἀλλὰ τὸ
θελημα τοῦ πεμψαντος με.

39. Τοῦτο δε ἐστὶ τὸ θελημα τοῦ πεμ-
ψαντος με Πατρός, ἵνα πᾶν ὁ δεδωκε μοι,
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτό
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40. Τοῦτο δέ ἐστὶ τὸ θελημα τοῦ πεμ-
ψαντος με, ἵνα πᾶς ὁ θρωσκὼν τον υἱόν
καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν ἔχῃ ζῶν αἰώνιον,
καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ὅς τις ἐσθίῃ καὶ πίῃ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ
ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ ἐγὼ ἐγείρω αὐτόν.
ὁ πατὴρ ὁ ἀποστείλων τὸν υἱόν, αὐτὸν καὶ
ἐγὼ ἐγείρω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

28. ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι λέγομεν· ὅτι ἡμεῖς
ἐργάζομεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ;

29. ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τὸν υἱόν, ὁ
ὅστις ἐκ τῆς σαρκὸς ἐγενήθη καὶ ἐκ τοῦ
δαίματος, καὶ ὁ ζῶν καὶ ὁ ἀποθνήσκων καὶ
ὁ ἀναστὰς τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

30. ἡμεῖς καὶ οἱ ἄλλοι λέγομεν· ὅτι ἡμεῖς
ἐργάζομεθα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἵνα πιστευσῇ
ὁ κόσμος εἰς τὸν υἱόν τοῦ ἀνθρώπου;

31. ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τὸν υἱόν, ὁ
ὅστις ἐκ τῆς σαρκὸς ἐγενήθη καὶ ἐκ τοῦ
δαίματος, καὶ ὁ ζῶν καὶ ὁ ἀποθνήσκων καὶ
ὁ ἀναστὰς τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

32. ὁ Θεὸς ἀποστέλλει τὸν υἱόν, ὁ
ὅστις ἐκ τῆς σαρκὸς ἐγενήθη καὶ ἐκ τοῦ
δαίματος, καὶ ὁ ζῶν καὶ ὁ ἀποθνήσκων καὶ
ὁ ἀναστὰς τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

33. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐστὶν ὁ
καταβαίνων ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ ζῶν
καὶ ὁ διδούς τὸν κόσμον.

34. Εἶπον οὖν πρὸς αὐτόν· Κύριε, παρ-
τοῦτε δοῦ· ἡμῖν τον ἄρτον τοῦτον.

35. Εἶπε δε αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι
ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς· ὁ ἐρχομενός πρὸς με
οὐ μὴ πεινασῇ, καὶ ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ οὐ μὴ
διψήσῃ πώποτε.

36. Ἄλλ' εἶπον ἡμῖν, ὅτι καὶ ἰωρακατε
με, καὶ οὐ πιστεύετε.

37. Πᾶν ὁ δίδωσι μοι ὁ Πατὴρ, πρὸς
ἐμέ ἤξει· καὶ τον ἐρχομενον πρὸς με οὐ μὴ
ἐκβάλω ἔξω.

38. Ὅτι καταβεβηκα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ,
οὐχ ἵνα ποιῶ τὸ θελημα τοῦ ἑμοῦ, ἀλλὰ τὸ
θελημα τοῦ πεμψαντος με.

39. Τοῦτο δε ἐστὶ τὸ θελημα τοῦ πεμ-
ψαντος με Πατρός, ἵνα πᾶν ὁ δεδωκε μοι,
μὴ ἀπολέσω ἐξ αὐτοῦ, ἀλλὰ ἀναστήσω αὐτό
ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

40. Τοῦτο δέ ἐστὶ τὸ θελημα τοῦ πεμ-
ψαντος με, ἵνα πᾶς ὁ θρωσκὼν τον υἱόν
καὶ πιστεύων εἰς αὐτόν ἔχῃ ζῶν αἰώνιον,
καὶ ἀναστήσω αὐτόν ἐγὼ τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

quem Filius hominis vobis dabit: hunc enim Pater signavit Deus.

28. Dixerunt ergo ad eum: Quid faciemus, ut operemur opera Dei?

29. Respondit Jesus et dixit eis: Hoc est opus Dei, ut credatis in eum, quem misit Ille.

30. Dixerunt ergo ei: Quod ergo tu facis signum, ut videamus et credamus tibi? Quid operaris?

31. Patres nostri manducaverunt manna in deserto, sicut scriptum est: Panem de coelo dedit eis manducare.

32. Dixit ergo eis Jesus: Amen amen dico vobis, non Moyses dedit vobis panem de coelo, sed Pater meus dat vobis panem de coelo verum.

33. Panis enim Dei est, qui descendit de coelo, et dat vitam mundo.

34. Dixerunt ergo ad eum: Domine, semper da nobis panem hunc.

35. Dixit autem eis Jesus: Ego sum panis vitae: qui venit ad me, non esuriет, et qui credit in me, non sitiet unquam.

36. Sed dixi vobis, quia et vidistis me, et non creditis.

37. Omne quod dat mihi Pater, ad me veniet, et eum, qui venit ad me, non ejiciam foras,

38. quia descendi de coelo, non ut faciam voluntatem meam, sed voluntatem ejus, qui misit me.

39. Haec est autem voluntas ejus qui misit me Patris, ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in novissimo die.

40. Haec est autem voluntas Patris mei, qui misit me, ut omnis, qui videt Filium, et credit in eum, habeat vitam aeternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die.

вѣрующій, еже Сынъ убогъустьскій дастъ камъ сего во Отца знамена Богъ.

.ки. Рекоша же къ немому: Убо сътворишъ, да дѣлаемъ дѣла Божия;

.ко. Отвѣшта Иисусъ и рече имъ: Се есть дѣла Божия, да вѣроуете въ тѣ, ежеже послаа Отецъ.

.л. Рекоша же немому: Кою оубо ты твориши знаменіе, да видимъ и вѣрѣ имемъ тебѣ; Убо дѣлаеши;

.ла. Отвѣца наши ѣдоша мѣнѣи въ поустыни, множе есть писано: Хлѣбъ съ небесе дастъ имъ ясти.

.ле. Рече же имъ Иисусъ: Аминъ, аминъ глаголю камъ, не Моусей дастъ камъ хлѣбъ съ небесе, въ Отца мой дасть камъ хлѣбъ истинный съ небесе.

.лг. Хлѣбъ бо Божій есть съходящій съ небесе и дающій животъ всемоу миру.

.лд. Рекоша же къ немому: Господи, всегда дѣждь имъ хлѣбъ съ.

.ле. Рече же имъ Иисусъ: Азъ есмь хлѣбъ животный: градъ къ мнѣ, не имать възлѣзати са, и вѣроущій въ ма, не имать възжадати са нигдѣже.

.лз. Въ рекохъ камъ, яко и видѣсте ма, и не вѣроуете.

.лз. Все еже дастъ мнѣ Отецъ, къ мнѣ приидеть, и градъшаго къ мнѣ не изденъ еси,

.ли. яко сѣидохъ съ небесе, да не творю воли моеи, къ волѣ послаещаго ма.

.ло. Се же есть воли послаещаго ма Отца, да все еже дастъ мнѣ Отецъ, не погубѣмъ оутъ него, въ въскрѣши же въ послѣдній днь.

.м. Се же есть воли Отца моего послаещаго ма, да всѣи видѣи Сына и вѣроущій въ нь имать животъ вѣчный, и азъ въскрѣши ѥ въ послѣдній днь.

41. Ἐγογγυζον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπεν· Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ κατεβας ἐκ τοῦ οὐρανοῦ·

42. καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτος ἐστὶν Ἰησοῦς ὁ υἱός· Ἰωσήφ, οὗ ἡμεῖς οἶδαμεν τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα; Πῶς οὖν λέγει οὗτος· Ὅτι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβεβηκα;

43. Ἀπεκριθὴ οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Μὴ γογγυζετε μετ' ἀλλήλων.

44. Οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν μὴ ὁ Πατήρ ὁ πεμψας με ἔλκωσιν αὐτόν, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

45. Ἔστι γεγραμμενὸν ἐν τοῖς προφηταῖς· „Καὶ ἔσονται πατέρες διδασκοὶ τοῦ Θεοῦ.“ Πᾶς οὖν ὁ ἀκούσας παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μαθὼν, ἐρχεται πρὸς με·

46. οὐχ ὅτι τὸν Πατέρα τις ἑώρακεν, εἰ μὴ ὁ ὢν παρὰ τοῦ Θεοῦ, οὗτος ἑώρακε τὸν Πατέρα.

47. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ὁ πιστευὼν εἰς ἐμέ ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

48. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος τῆς ζωῆς.

49. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐφαγον τὸ μαῖνα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ ἀπέθανον·

50. οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβαινὼν, ἵνα τις ἐξ αὐτοῦ φαγῇ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

51. Ἐγώ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβας· ἐὰν τις φαγῇ ἐκ τούτου τοῦ ἁρτου, ζῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ ὁ ἄρτος· δεὶν ἐγὼ ὡσώ, ἡ σαρχὶς μου ἐστίν, ἣν ἐγὼ ὡσώ ἔπειρ τῆς τοῦ κοσμοῦ ζωῆς.

52. Ἐμαχοντο οὖν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰουδαῖοι, λεγοντες· Πῶς δύναται οὗτος ἡμῖν δοῦναι τὴν σάρκα φαγεῖν;

53. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Ἐὰν μὴ φαγεῖτε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πινετε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς.

54. Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πινὼν μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἐγὼ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

ἡ. ἡγεμονία καὶ Χρῆστος ὁ πᾶς, ἁπὸ ἐκείνου· ἡμεῖς οὖν ἡμεῖς ἀναστήσωμεν αὐτόν τῇ ἑσχάτῃ ἡμέρᾳ.

41. Murmurabant ergo Judaei de illo, quia dixisset: Ego sum panis, qui de coelo descendi;

42. et dicebant: Nonne hic est Jesus, filius Joseph, cujus nos novimus patrem et matrem? quomodo ergo dicit hic: Quia de coelo descendi?

43. Respondit ergo Jesus et dixit eis: Nolite murmurare in invicem.

44. Nemo potest venire ad me, nisi Pater, qui misit me, traxerit eum, et ego resuscitabo eum in novissimo die.

45. Est scriptum in Prophetis: Et erunt omnes docibiles Dei. Omnis qui audivit a Patre, et didicit, venit ad me.

46. Non quia Patrem vidit quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vidit Patrem.

47. Amen, amen dico vobis, qui credit in me, habet vitam aeternam.

48. Ego sum panis vitae.

49. Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt:

50. hic est panis de coelo descendens, ut si quis ex ipso manducaverit, non moriatur.

51. Ego sum panis vivus, qui de coelo descendi:

52. si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita.

53. Litigabant ergo Judaei ad invicem, dicentes: Quo modo potest hic nobis carnem suam dare ad manducandum?

54. Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis, nisi manducaveritis carnem Filii hominis, et biberitis ejus sanguinem, non habebitis vitam in vobis.

55. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, habet vitam aeternam, et ego resuscitabo eum in novissimo die.

.мл. Рѣкътаахъ же Нюдѣн ѿ нѣмь, яко реуе: Ахъ нѣсмь хлѣбъ, съшѣдый съ небесе,

.мк. и глаголаахъ: Не съ ли есть Иисоусъ, сынъ Носифовъ, якоужѣ мы знаемъ ѿтца и матеръ; како оубо съ глаголетъ: Иако съ небесе съидохъ;

.мг. Ѡтъвѣшта же Иисоусъ, и реуе нмъ: Не рѣкъштѣте междоу собожъ.

.мд. Никѣтоже не можетъ принти къ мѣнѣ, аште не Ѡтъца послаахъ ма при-вѣстуетъ его, и азъ въскрѣшъ ѿ нъ послѣднѣй днь.

.ме. Исть писано въ Пророцѣхъ: И еждѣ въси оучени Божь. Въсикъ слышакъ ѿт Ѡтца и наемъкъ приидетъ къ мѣнѣ.

.мс. Не яко Ѡтъца видѣхъ есть кѣто, тѣмъмо съи ѿт Бога, съ видѣ Ѡтца.

.мз. Аминъ, аминъ глаголахъ вамъ, еяроушъ къ ма имать жикотъ вѣчный.

.ми. Ахъ нѣсмь хлѣбъ жикотный.

.мф. Ѡтъци наша ядоша манна въ поустыни и оумьрѣша.

.н. съ есть хлѣбъ съходный съ небесе, да аште кѣто ѿт него вѣтъ, не оумьреть.

.мл. Ахъ нѣсмь хлѣбъ живый, съшѣдый съ небесе.

.мк. аште кѣто съиѣтъ ѿт хлѣба сего, живѣ еждетъ къ вѣкѣ хлѣбъ бо, иже азъ дамъ, плѣтъ моя есть за жикотъ въсего мира.

.мг. Пърѣхъ же са Нюдѣн междоу собожъ глаголахъште: Како можетъ съ плѣтъ скожъ дати намъ вѣсти;

.мд. Реуе же нмъ Иисоусъ: Аминъ, аминъ, глаголахъ вамъ, аште не вѣсте плѣтъ сыи уловѣуьснаго и пиете крѣе него, не имате нмѣти жикота къ себѣ.

.ме. Вѣдъи можъ плѣтъ и пиши можъ крѣкъ, имать жикотъ вѣчный, и азъ въскрѣшъ ѿ послѣднѣй днь.

55. Ἡ γὰρ σαρκὶς μου ἀληθὺς ἐστὶ βρω-
σις, καὶ τὸ αἷμα μου ἀληθὺς ἐστὶ ποσις.

56. Ὁ τρωγὼν μου τὴν σάρκα καὶ πινὼν
μου τὸ αἷμα ἐν ἑμοὶ μένει, κάγω ἐν αὐτῷ.

57. Καθὼς ἀπιστεῖτε με ὁ ζῶν Πατήρ,
κάγω ζῶ δια τὸν Πατέρα· καὶ ὁ τρωγὼν
με, κακίως ζήσεται δι' ἐμέ.

58. Οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβας· οὐ καθὼς ἐφαγον οἱ πατέρες· ὑμῶν
το μάννα, καὶ ἀπεθάνον· ὁ τρωγὼν τούτον
τοῦτον ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

59. Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν
ἐν Καπερναομ.

60. Πολλοὶ οὖν ἀκουσαντες ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ
λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν;

61. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι
ρογγιζοῦσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ,
εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

62. Ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου ἀναβαίοντα, ὅπου ἦν το προτερον;

63. Το πνεῦμα ἐστὶ το ζῶσσοιοῦν, ἡ
σαρκὶς οὐκ ὠφελεῖ οὐδεν· τα ῥήματα ἃ ἐγὼ
λάλω ὑμῖν, πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζῶη ἐστίν.

64. Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἱ οὐ πι-
στευσουσιν. Ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς,
τινες εἰσὶν οἱ μὴ πιστευόντες, καὶ τίς ἐστὶν
ὁ παραδῶσων αὐτόν.

65. Καὶ εἰλεγε· Λίγα τοῦτο εἰρηκα ὑμῖν,
ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν με
ἡ δεδομένη αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρὸς μου.

66. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἰς τα ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ'
αὐτοῦ περιεπατοῦν.

67. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μη
καὶ ὑμεῖς θελετε ὑπάγειν;

68. Ἀπεκριθὴ οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος·
Κυριε, πρὸς τίνα ἀπέλευσόμεθα; Ῥηματα
ζωῆς αἰώνιον ἔχεις·

.α.α. Γὰρ σὰρξ ἐστὶ βρῶσις καὶ αἷμα ἐστὶ ποσις· καὶ ὁ τρώγων τὴν σάρκα καὶ πίνων τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

.α.β. Ὁ τρώγων τὴν σάρκα καὶ πίνων τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει, ἐγὼ ἐν αὐτῷ.

.α.γ. Καθὼς ἀπιστεῖτε με ὁ ζῶν Πατήρ, ἐγὼ ζῶ διὰ τοῦ Πατρὸς· καὶ ὁ τρώγων με, κακίως ζήσεται διὰ ἐμέ.

.α.δ. Οὗτος ἐστὶν ὁ ἄρτος ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς· οὐ καθὼς ἐφαγον οἱ πατέρες· ὑμῶν το μάννα, καὶ ἀπεθάνον· ὁ τρώγων τούτον τὸν ἄρτον ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

.α.ε. Ταῦτα εἶπεν ἐν συναγωγῇ διδασκῶν ἐν Καπερναομ.

.α.ς. Πολλοὶ οὖν ἀκούσαντες ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶπον· Σκληρὸς ἐστὶν οὗτος ὁ λόγος· τίς δύναται αὐτοῦ ἀκοῦειν;

.α.ς.α. Εἰδὼς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐν ἑαυτῷ, ὅτι ρογγιζοῦσι περὶ τούτου οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει;

.α.ς.β. Ἐὰν οὖν θεωρῇτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίοντα, ὅπου ἦν το προτερον;

.α.ς.γ. Το πνεῦμα ἐστὶ το ζῶσσοιοῦν, ἡ σὰρξ οὐκ ὠφελεῖ οὐδεν· τα ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, πνεῦμα ἐστὶ καὶ ζῶη ἐστίν.

.α.ς.δ. Ἀλλ' εἰσὶν ἐξ ὑμῶν τινες, οἱ οὐ πιστεύουσιν. Ἦδει γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὁ Ἰησοῦς, τίνες εἰσὶν οἱ μὴ πιστευόντες, καὶ τίς ἐστὶν ὁ παραδῶσων αὐτόν.

.α.ς.ε. Καὶ εἰλεγε· Λίγα τοῦτο εἰρηκα ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς δύναται ἐλθεῖν πρὸς με, ἐὰν με ἡ δεδομένη αὐτῷ ἐκ τοῦ Πατρὸς μου.

.α.ς.ς. Ἐκ τούτου πολλοὶ ἀπῆλθον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἰς τα ὀπίσω, καὶ οὐκέτι μετ' αὐτοῦ περιεπατοῦν.

.α.ς.ς.α. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τοῖς δώδεκα· Μη καὶ ὑμεῖς θελετε ὑπάγειν;

.α.ς.ς.β. Ἀπεκριθὴ οὖν αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κυριε, πρὸς τίνα ἀπέλευσόμεθα; Ῥηματα ζωῆς αἰώνιον ἔχεις·

56. Caro enim mea vere est cibus, et sanguis meus vere est potus.

57. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, in me manet et ego in illo.

58. Sicut misit me vivens Pater et ego vivo propter Patrem, et qui manducat me, et ipse vivet propter me.

59. Hic est panis, qui de coelo descendit, non sicut manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt: qui manducat hunc panem, vivet in aeternum.

60. Haec dixit in synagoga, docens in Capharnaum.

61. Multi ergo audientes ex discipulis ejus dixerunt: Durus est hic sermo, quis potest eum audire?

62. Sciens autem Jesus apud semet ipsum, quia murmurarent de hoc discipuli ejus, dixit eis: Hoc vos scandalizat?

63. Si ergo videritis Filium hominis ascendentem ubi erat prius?

64. Spiritus est, qui vivificat, caro non potest quidquam: verba, quae ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt.

65. Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Jesus, qui essent non credentes et quis traditurus esset eum.

66. Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum a Patre meo.

67. Ex hoc multi discipulorum ejus abierunt retro, et jam non cum illo ambulabant.

68. Dixit ergo Jesus ad duodecim: Numquid et vos vultis abire?

69. Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? Verba vitae aeternae habes:

.мс. ПЛѢТЬ БО МОЯ ИСТИННОЕ КЪСТЬ БЖІИЮЮ, И КРѢКЪ МОЯ ИСТИННОЕ КЪСТЬ ПИЮЮ.

.мз. ЪДИИ МОЖЕ ПЛѢТЬ И ПИИИ МОЖЕ КРѢКЪ КЪ МЪНѢ ПРЪВЪКАЮТЬ, И АЗЪ БЪ НИИМЪ.

.мн. ЪКОЖЕ ПОСЛАА МА ЖИВАИ ШЪЦЪ, И АЗЪ ЖИВА ШЪЦЪ РЪДИ, И АЗЪИ МА, И ТЪ ЖИКЪ БЖДЕТЬ МЕНЕ РЪДИ.

.мо. СЪ КЪСТЬ КХЪБЪ СЪШЪДЪИ СЪ НЕБЕСЕ, НЕ ИКОЖЕ АДОМА ШЪЦЪ КАШИ МАНИИЖ, И ОУШЪРЪША АЗЪИ КХЪБЪ СЪ, ЖИКЪ БЖДЕТЬ БЪ КЪКЪ.

.х. СИ РЕЧЕ МА СЪБОРИШТИ, ОУУА КЪ КЪФЪРЪИЛОУМЪ.

.хѡ. МЪНОСИ ОУБО ШЪЦЪ ОУЧЕНИИКЪ ИГО СЪШЪКАЮЩЕ РЕКОМА: ЖЕСТОКО КЪСТЬ СЛОКО СЕ КЪТО МОЖЕТЪ ИГО СЪШЪКАТИ;

.хѡ. ВЪДЪИ ЖЕ ИНОУСЪ БЪ СЕБЪ, ИКО РЪКЪШЪТАТЬ О СЕМЪ ОУЧЕНИИКИ ИГО, РЕЧЕ НИИЪ: СЕ ЛИ КЪИ БЪЛЪЗИТИ;

.хг. АШТЕ ОУБО ОУЪРЪИТЕ СЪНИ УЛОКЪУСЪКАГО КЪСЪХОДЪИШТИ, ИДЕЖЕ БЪ ИРЪЖДЕ;

.хд. ДОУХЪ КЪСТЬ, ИЖЕ ЖИВИТИ, ШЪЦЪ ПЛЪТИ И КЪСТЬ ПОЛЪЗА НИКОМУЖЕ ГЛАГОЛИ, ИЖЕ АЗЪ ГЛАГОЛАХЪ КАМЪ, ДОУХЪ И ЖИКОУЪ СЪТИ.

.хе. ИЪ СЪТИ ШЪЦЪ ВЪСЪ ДРОУЗИИ, ИЖЕ НЕ КЪРОУЖЪТИ. ВЪДЪАШЕ БО ИСПРЪКА ИНОУСЪ, КЪТО СЪТИ НЕ КЪРОУЖЪШТИ, И КЪТО КЪСТЬ ХОТЪИ ПРЪДАТИ Й.

.хз. И ГЛАГОЛАШЕ: СЕГО РЪДИ РЕКОХЪ КАМЪ, ИКО НИКЪТОЖЕ НЕ МОЖЕТЪ ПРИТИ КЪ МЪНЪ, АШТЕ НЕ БЖДЕТЬ ДАНО ИМОУ ШЪЦЪ МОЕГО.

.хз. ШЪЦЪ СЕГО МЪНОСИ ШЪЦЪ ОУЧЕНИИКЪ ИГО ИДОМА КЪСПАТИ, И КЪ ТОМОУ НЕ ХОЖДААХЪ СЪ НИИМЪ.

.хн. РЕЧЕ ЖЕ ИНОУСЪ ОБЪМА МА ДЕСАТЕ: ЪЕДА И КЪИ ХОШТЕТЕ ИТИ;

.хѡ. ШЪЦЪКЪИТА ЖЕ ИМОУ СИМОУ ПЕТРЪ: ГОСПОДИ, КЪ КОМОУ ИДЕМЪ; ГЛАГОЛИИ ЖИКОТА КЪУЪНААГО НИИИИИ

70. et nos credidimus, et cognovimus, quia tu es Christus, filius Dei.

71. Respondit eis Jesus: Nonne ego vos duodecim elegi? Et ex vobis unus diabolus est.

72. Dicebat autem Judam Simonis Scariotis: hic enim erat traditurus eum, cum esset unus ex duodecim.

Cap. VII.

1. Post haec autem ambulabat Jesus in Galilaeam: non enim volebat in Judaeam ambulare, quia quaerebant eum Judaei interficere.

2. Erat autem in proximo dies festus Judaeorum, scenopegia.

3. Dixerunt autem ad eum fratres ejus: Transi hinc et vade in Judaeam, ut et discipuli tui videant opera tua, quae facis:

4. nemo quippe in occulto aliquid facit et quaerit ipse in palam esse: si haec facis, manifesta te ipsum mundo.

5. Neque enim fratres ejus credebant in eum.

6. Dicit ergo eis Jesus: Tempus meum nondum advenit, tempus autem vestrum semper est paratum.

7. Non potest mundus odisse vos, me autem odit, quia ego testimonium perhibeo de illo, quia opera ejus mala sunt.

8. Vos ascendite ad diem festum hunc; ego non ascendo ad diem festum istum, quia meum tempus nondum impletum est.

9. Haec cum dixisset, ipse mansit in Galilaea.

10. Ut autem ascenderunt fratres ejus, tunc et ipse ascendit ad diem festum, non manifeste sed quasi in occulto.

11. Judaei ergo quaerebant eum in die festo, et dicebant: Ubi est ille?

.0. и мы въроуахомъ и познахомъ, яко ты еси Христосъ, Сынъ Божій.

.01. Отъвѣшта имъ Иисусъ: Не азъ ли вась дѣла на десате избѣрахъ; и отъ вась единъ диаволъ есть.

.02. Глаголаше же Иудъ Симоновъ Искариотънинъ: съ бо хотѣаше предати ѿ, единъ сынъ отъ оубою на десате.

Глава .7.

.1. Но сихъ же хождааше Иисусъ въ Галилею не хотѣаше бо въ Иудею ходити, яко искаахъ его Иудеи оубити.

.2. Бѣ же близъ праздникъ Иудейскъ, скинопигия.

.3. Рекоша же къ немуоу братия его: Приди отъ сѣдоу и иди къ Иудею, да и оубиени твоеи видятъ дѣла твои, яже твориши.

.4. Иникътоже бо януьсоже въ тайнѣ творитъ, и нштеть самъ безъ быти: аште си твориши, тѣмъ са въсемоу мироу.

.5. Ни братия бо его въроуаахъ въ него.

.6. Глагола же имъ Иисусъ: Время мое не оу приде, а время ваше въсегда есть готово.

.7. Не можетъ миръ ненавидѣти вась: мене же ненавидѣтъ, яко азъ съвѣдательствоуѣ о немъ, яко дѣла его зѣла сѣтъ.

.8. Възидѣте вы въ праздникъ сѣ: азъ не възидѣ въ праздникъ сѣ, яко время мое не оу приближи са.

.9. Си речъ оста самъ въ Галилею.

.10. И҃гда же възидоша братия его, тѣгда и самъ възиде въ праздникъ, не безъ, нъ яко тай.

.11. Иудеи же искаахъ его въ праздникъ, и глаголаахъ: Кѣде есть онъ;

12. Et murmur multus de eo erat in turba. Quidam enim dicebant, quia bonus est; alii autem dicebant: Non, sed seducit turbas.

13. Nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Judaeorum.

14. Jam autem die festo mediante ascendit Jesus in templum, et docebat.

15. Et mirabantur Judaei, dicentes: Quomodo hic litteras scit, cum non didicerit?

16. Respondit eis Jesus et dixit: Mea doctrina non est mea, sed ejus, qui misit me.

17. Si quis voluerit voluntatem ejus facere, cognoscet de doctrina, utrum ex Deo sit, an ego a me ipso loquar.

18. Qui a semet ipso loquitur, gloriam propriam quaerit: qui autem quaerit gloriam ejus, qui misit illum, hic verax est, et injustitia in illo non est.

19. Nonne Moyses dedit vobis legem? et nemo ex vobis facit legem.

20. Quid me quaeritis interficere? Respondit turba et dixit: Daemonium habes: quis te quaerit interficere?

21. Respondit Jesus et dixit eis: Unum opus feci, et omnes miramini.

22. Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem, (non quia ex Moyse est, sed ex patribus), et in sabbato circumciditis hominem.

23. Si circumcisionem accipit homo in sabbato, ut non solvatur lex Moysi, mihi indignamini, quia totum hominem sanum feci in sabbato?

24. Nolite judicare secundum faciem, sed justum judicium judicate.

25. Dicebant ergo quidam ex Hierosolymis: Nonne hic est, quem quaerunt interficere?

.к1. И рѣхътъ мнози въ ѿ немъ къ народъ. Они бо глаголахъ, яко благъ есть: ини же глаголахъ: Ни, нъ лъститъ народъ.

.г1. Никъиже оубо яхъ не глаголаше ѿ немъ страха ради Нюдѣйскаго.

.д1. Аниже же въ прѣположеніи праздника възиде Исоусъ въ цръкъ и оуучаше.

.е1. И днелмахъ сѧ Нюдѣи глаголющѣ: Како сѧ оучаетъ кънижи, не оучишъ сѧ;

.з1. Отъвѣшта Исоусъ и рече имъ: Мою оучении яхъ мою, нъ послаахъшаго мѧ.

.џ1. Аште кѣто хощеть возмъ его теорити, разоумиеть ѿ оучении, еда отъ Бога есть, или азъ ѿ себя глаголамъ.

.и1. Глаголюи ѿ себя, слакы своимъ нштеть: а нштаи слакы послаахъшаго мѧ, сѧ истинниъ есть и неправды нштѣ въ немъ.

.ѿ1. Не Моўсей ли дасть вамъ законъ; и никътоже отъ васъ не теоритъ закона.

.к. Убо мене нштете оучити; Отъвѣшта народъ и рече: Басъ имамъ: кѣто тебе нштеть оучити;

.ка. Отъвѣшта Исоусъ и рече имъ: Юдино дѣло сътворихъ, и вси дикете сѧ.

.кб. Сего ради Моўсей дасть вамъ ѡбръзании, (не яко отъ Моўсеи есть нъ отъ отъца), и въ сѣботѣ ѡбръзаете улокъ.

.кв. Аште ѡбръзании приимають улокъ въ сѣботѣ, да не разоритъ сѧ законъ Моўсеовъ, на мѧ ли гнѣваете сѧ, яко въсего улокъ сѣдра сътворихъ въ сѣботѣ;

.кд. Не сѣдите на лице, нъ прокъднши сѣдъ сѣдите.

.ке. Глаголахъ же истери отъ Иероусалима: Не сѧ ли есть, игоже нштѣ оучити;

26. Et ecce! palam loquitur, et nihil ei dicunt: num quid vere cognoverunt principes, quia hic est Christus?

27. Sed hunc scimus, unde sit; Christus autem, cum venerit, nemo scit, unde sit.

28. Clamabat ergo docens in templo Jesus, et dicens: Et me scitis, et unde sim, scitis: et a me ipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis;

29. ego scio eum, quia ab ipso sum, et ipse me misit.

30. Quaerebant ergo eum apprehendere, et nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora ejus.

31. De turba autem multi crediderunt in eum, et dicebant: Christus cum venerit, numquid plura signa faciet, quam quae hic facit?

32. Audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo haec, et miserunt principes et Pharisei ministros, ut apprehenderent eum.

33. Dixit ergo Jesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum, et vado ad eum, qui misit me.

34. Quaeritis me et non invenietis, et ubi sum ego, vos non potestis venire.

35. Dixerunt ergo Judaei ad se ipsos: Quo hic iturus est, quia non inveniemus eum? Numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes?

36. Quis est hic sermo, quem dixit: Quaeritis me et non invenietis; et ubi sum ego, vos non potestis venire?

37. In novissimo autem die magno festivitatis stabat Jesus, et clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, et bibat.

38. Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre ejus fluent aquae vivae.

.кз. И се, не ѿвѣщающе сѧ глаголюще, и ниуѣсже имоу не глаголюще: ꙗко како разоумѣша нѣмашн, яко сѧ есть Христосъ;

.кз. Изъ сего вѣмъ, ѿгдѣ ꙗкоу есть: а Христосъ ꙗкогда прїидеть, никѣтоже не вѣсть, ѿгдѣ ꙗкоу бѣдетъ.

.кн. Възвѣлаше же Иисоусъ къ цркви оууд, и глагола: И мене вѣсте, и вѣсте, ѿгдѣ ꙗкоу есмь: и ѿ себя не прїидохъ, нѣ есть истинный послѣдъ ма, ꙗкоже вы не вѣсте.

.кф. азъ ѣ вѣмъ, яко ѿгдѣ него есмь, и тѣ ма посла.

.л. Исклаха же Иудеи шти ѣ, и ниикѣтоже не въздложи рѣкоу ма нѣ, яко не оу бѣ прїшла година ꙗго.

.ла. ѿгдѣ народа же мѣноши върѣлаша въ нѣ, и глаголаха: Ико ꙗкогда Христосъ прїидеть, ꙗко вѣлаша знаменнѣ сътворитъ, неже сѧ творитъ;

.ле. Слышаша же Фарисеи народъ рѣнѣшашъ ѿ нѣмъ си, и послаша архїереи и Фарисеи слоугѣи, да имѣтъ ѣ.

.лг. Рече же Иисоусъ: Иште мало вѣрѣма съ вами есмь, и нѣдѣ изъ послѣдѣмоу ма.

.лд. Понимаете мене и не ѿбращаете, и нѣдеже есмь азъ, вы не можете прїити.

.ле. Рече же Иудеи къ себе сами: Како сѧ хощетъ ити, яко мы не ѿбращаемъ ꙗго; ꙗко въ разсѣяннѣ Ианнѣскоу хощетъ ити и оуити Ианнѣи;

.лз. Убо есть слово се, неже рече: Възнимаете мене и не ѿбращаете, и нѣдеже есмь азъ, вы не можете прїити;

.лз. Въ послѣднѣи же днѣ великий праздниѣи стоаша Иисоусъ и звѣлаше глагола: Ёште нѣто жаждеть, да прїидеть къ мѣнѣ и пїитъ.

.ли. Въроумѣ въ ма, ꙗкоже глаголюще Кїингѣ, рѣкѣ ѿгдѣ рѣбръ ꙗго истенѣтъ воды живы.

39. Τοῦτο δε εἶπε περὶ τοῦ Πνευματος, οὐ ἐμελλον λαμβανειν οἱ πιστευοντες εἰς αὐτον· οὐπω γὰρ ἦν Πνεῦμα Ἅγιον, ὅτι ὁ Ἰησοῦς οὐδαπῶ ἐδοξασθη.

40. Πολλοὶ οὖν ἐκ τοῦ ὄχλου ἀκουσαντες τον λογον εἰεγον· Οὗτος ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφητης.

41. Ἄλλοι εἰεγον· Οὗτος ἐστιν ὁ Χριστος. Ἄλλοι δε εἰεγον· Μη γαρ ἐκ τῆς Γαλιλαιας· ὁ Χριστος ἐρχεται;

42. Οὐχὶ ἡ γραφή εἶπεν, ὅτι ἐκ τοῦ σπερματος Δαυιδ, καὶ ἀπο Βηθλεεμ τῆς κωμης, ὅπου ἦν Δαυιδ, ὁ Χριστος ἐρχεται;

43. Σχισμα οὖν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγενετο δι' αὐτον.

44. Τινες δε ἠθέλον ἐξ αὐτῶν πιασαι αὐτον· ἀλλ' οὐδεὶς ἐπέβαλεν ἐπ' αὐτον τας χεῖρας.

45. Ἠλθον οὖν οἱ ὑπηρεται πρὸς τους ἀρχιερεῖς καὶ Φαρισαίους· καὶ εἶπον αὐτοῖς ἐκεῖνοι· Λίαιτι οὐκ ἤγαγετε αὐτον;

46. Ἀπεκριθῆσαν οἱ ὑπηρεται· Οὐδεποτε οὕτως ἐλάλησεν ἄνθρωπος, ὡς οὗτος ὁ ἄνθρωπος.

47. Ἀπεκριθῆσαν οὖν αὐτοῖς οἱ Φαρισαῖοι· Μη καὶ ὑμεῖς πεπλανησθε;

48. Μη τις ἐκ τῶν ἀρχόντων ἐπιστευσεν εἰς αὐτον, ἢ ἐκ τῶν Φαρισαίων;

49. Ἄλλ' ὁ ὄχλος οὗτος, ὁ μὴ γνωσκων τον νομον· ἐπικαταρατοὶ εἰσιν.

50. Λεγει Νικοδημος πρὸς αὐτους, ὁ ἐλθὼν νυκτος· πρὸς αὐτον, εἰς ὧν ἐξ αὐτῶν·

51. Μη ὁ νομος ἡμῶν κρίνει τον ἄνθρωπον, ἐὰν μὴ ἀκουσῇ παρ' αὐτοῦ προτερον, καὶ γινῶ τι ποιεῖ;

52. Ἀπεκριθῆσαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Μη καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαιας εἶ; ἐρευνῆσον καὶ ἴδε, ὅτι προφητης ἐκ τῆς Γαλιλαιας οὐκ ἐγγιγεται.

53. Καὶ ἐπορευθη ἐκαστος· εἰς την οἶκον αὐτοῦ.

.ΜΑ. Ὡς καὶ ἐπὶ τῷ ὄχλῳ, τῷ καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες τὰς ὁδοὺς αὐτῶν· καὶ ἐπὶ
ἐκ τῶν ὁδοῦν ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ
ἐκ τῶν ὁδοῦν ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Β. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Γ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Δ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Ε. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΣΤ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Ζ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Η. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.Θ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΑ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΒ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΓ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΔ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΕ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

.ΙΣ. Ὡς ἐπὶ τῷ λαῷ, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ
ἐκστρέψαντες αὐτῶν.

39. Hoc autem dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nondum enim erat Spiritus datus, quia Jesus nondum fuerat glorificatus.

40. Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones ejus, dicebant: Hic est vere Propheta.

41. Alii dicebant: Hic est Christus; quidam autem dicebant: Numquid a Galilaea Christus venit?

42. Nonne Scriptura dicit, quia ex semine David et de Bethleem castello, ubi erat David, venit Christus?

43. Dissensio itaque facta est in turba propter eum.

44. Quidam autem ex ipsis volebant apprehendere eum, sed nemo misit super illum manus.

45. Venerunt ergo ministri ad Pontifices et Phariseos, et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis eum?

46. Responderunt ministri: Nunquam sic locutus est homo, sicut hic homo.

47. Responderunt ergo eis Pharisei: Numquid et vos seducti estis?

48. Numquid aliquis ex principibus credidit in eum, aut ex Phariseis?

49. Sed turba haec, quae non novit legem: maledicti sunt.

50. Dixit Nicodemus ad eos, ille, qui venit ad eum nocte, qui unus erat ex ipsis:

51. Numquid lex nostra judicat hominem, nisi audierit ab ipso prius et cognoverit, quid faciat?

52. Responderunt et dixerunt ei: Numquid et tu Galilaeus es? Scrutare et vide, quia a Galilaea Propheta non surgit.

53. Et reversi sunt unus quisque in domum suam.

.лѡ. Се же рече ѿ Дѡухъ, иже хотѣхъ примати крѡушѣнемъ въ него: не оу бо въ Дѡухъ скатыи дѣлѣ, яко Иисѡсъ не оу въ прославленѣхъ.

.м. Ѽтъ народа же того слышашѣмъ словеса сѣ, глаголахъ: Сѣ есть въ истинѣ Пророкъ.

.мѡ. Ниѣ глаголахъ: Сѣ есть Христосъ: дроузи же глаголахъ: Юда ѿтъ Галилеѣ Христосъ приндесть;

.мѣ. Не Книжы ли рекоша, яко ѿтъ сѣмене Давидова, и ѿтъ Вифлеомскаго градыца, идеже въ Давидъ, приндесть Христосъ;

.мг. Распѣръ же бысть въ народъ его ради.

.мд. Ютери же ѿтъ нихъ хотѣхъ шти ѣ, въ никѣтоже не кѣзѡжи на нь рѣноу.

.ме. Придоша же слоугы къ архимреомъ и Фарисеомъ, и рекоша имъ они: По уѣто не приидосте его;

.мс. Ѽтъкѣштѡша сдоугы: Николиже не глаголахъ есть тако уѡбѣхъ, яко сѣ уѡбѣхъ.

.мз. Ѽтъкѣштѡша же имъ Фарисен: Юда и кѣ прѣлѣстени бысте;

.ми. Юда кѣто ѿтъ кѣмѣхъ крѡва въ нь, или ѿтъ Фарисен;

.мѡ. Въ народъ сѣ, иже не кѣсть законѡ проклати сѣтъ.

.и. Глагола Никодимъ къ нимъ, приишѣхъ къ нѣмоу поштинѣ, и единѣхъ сѣн ѿтъ нихъ:

.на. Юда законъ нашъ сѣдѣтъ уѡбѣкоу, аште не слышѣхъ ѿтъ него прѣжде и разоумѣхъ, уѣто теорѣхъ;

.нк. Ѽтъкѣштѡша и рекоша нѣмоу: Юда и ты ѿтъ Галилеѣ иси; Испытай и виждѣ, яко ѿтъ Галилеѣ пророкъ не приходитѣ.

.нг. П иде кѣждѡ въ домъ свой.

Κεφ. VIII.

Β. α. .β.

1. Ἰησοῦς δε ἐπορευθεὶς εἰς το ὄρος τῶν ἐλαιῶν.

2. Ορθρον δε παλιν παρεγενετο εἰς το ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

3. Ἀγροσι δε οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατελημμενην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ

4. λεγουσιν αὐτῷ· Διδασκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελιφθεὶς ἐπ' αὐτοφωρῶ μοιχευομένη·

5. ἐν δε τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τι λέγεις;

6. Τοῦτο δε εἰπὼν πειραζόντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δε Ἰησοῦς κατω κυψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

7. Ὡς δε ἐπεμεινον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακυψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμαρτητὸς ὑμῶν πρῶτος τὸν λιθὸν ἐπ' αὐτῇ βάλετω.

8. Καὶ παλιν κατω κυψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

9. Οἱ δε ἀκούσαντες καὶ ὑπο τῆς σιν εἰδησεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς, ἀρχαίμενοι ἀπὸ τῶν περισβιτερων ἔως τῶν ἐσχάτων, καὶ κατελιφθεὶς μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

10. Ἀνακυψας δε ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδενι θεασαμενος πλην τῆς γυναικος εἶπεν αὐτῇ· Ἥ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου; οὐδεὶς σε κατακρινεν;

11. Ἡ δε εἶπεν· Οὐδεὶς, Κυριε. Εἶπε δε αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδε ἐγὼ σε κατακρινω· πορευεν καὶ μηκέτι ἀμαρτανε.

12. Παλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε λεγων· Ἐγὼ εἰμι το φῶς τοῦ κοσμοῦ· ὁ ἀκούων τῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ το φῶς τῆς ζωῆς.

13. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶν ἀληθής.

.α. Ἰησοῦς δε πρὸς τὸν ὄρος τῶν ἐλαιῶν ἐπορεύθη.

.β. Ὁρθρὸν δε παλιν παρεγενετο εἰς τὸ ἱερὸν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτόν, καὶ καθίσας ἐδίδασκεν αὐτούς.

.γ. Ἀγροσι δε οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα ἐν μοιχείᾳ κατελημμενην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ

.δ. λεγουσιν αὐτῷ· Διδασκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελιφθεὶς ἐπ' αὐτοφωρῶ μοιχευομένη·

.ε. ἐν δε τῷ νόμῳ Μωσῆς ἡμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι· σὺ οὖν τι λέγεις;

.ς. Τοῦτο δε εἰπὼν πειραζόντες αὐτόν, ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δε Ἰησοῦς κατω κυψας τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

.ζ. Ὡς δε ἐπεμεινον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακυψας εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμαρτητὸς ὑμῶν πρῶτος τὸν λιθὸν ἐπ' αὐτῇ βάλετω.

.η. Καὶ παλιν κατω κυψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν.

.θ. Οἱ δε ἀκούσαντες καὶ ὑπο τῆς σιν εἰδησεως ἐλεγχόμενοι ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἰς, ἀρχαίμενοι ἀπὸ τῶν περισβιτερων ἔως τῶν ἐσχάτων, καὶ κατελιφθεὶς μόνος ὁ Ἰησοῦς καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα.

.ι. Ἀνακυψας δε ὁ Ἰησοῦς καὶ μηδενι θεασαμενος πλην τῆς γυναικος εἶπεν αὐτῇ· Ἥ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατηγοροὶ σου; οὐδεὶς σε κατακρινεν;

.ια. Ἡ δε εἶπεν· Οὐδεὶς, Κυριε. Εἶπε δε αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδε ἐγὼ σε κατακρινω· πορευεν καὶ μηκέτι ἀμαρτανε.

.ιβ. Παλιν οὖν ὁ Ἰησοῦς αὐτοῖς ἐλάλησε λεγων· Ἐγὼ εἰμι το φῶς τοῦ κοσμοῦ· ὁ ἀκούων τῶν ἐμοὶ οὐ μὴ περιπατήσει ἐν τῇ σκοτίᾳ, ἀλλ' ἐξεῖ το φῶς τῆς ζωῆς.

.ιγ. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Φαρισαῖοι· Σὺ περὶ σεαυτοῦ μαρτυρεῖς· ἡ μαρτυρία σου οὐκ ἐστὶν ἀληθής.

Caput VIII.

Глава .и.

1. Jesus autem perrexit in montem Oliveti.

2. Et diluculo iterum facto venit in templum, et omnis populus venit ad eum, et sedens docebat eos.

3. Adducunt autem scribae et Pharisaei mulierem in adulterio deprehensam; et statuerunt eam in medio,

4. et dixerunt ei: Magister, haec mulier modo deprehensa est in adulterio;

5. in lege autem Moyses mandavit nobis huiusmodi lapidare: tu ergo quid dicis?

6. Haec autem dicebant, tentantes eum, ut possent accusare eum. Jesus autem inclinans se deorsum, digito scribebat in terra.

7. Cum autem perseverarent interrogantes eum, erexit se et dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat.

8. Et iterum se inclinans scribebat in terra.

9. Audientes autem unus post unum exhibant incipientes a senioribus, et remansit solus et mulier stans in medio.

10. Erigens autem se Jesus dixit ei: Mulier, ubi sunt accusatores tui? Nemo te condemnavit?

11. Quae dixit: Nemo, Domine. Dixit autem Jesus: Nec ego te condemnabo: vade et amplius jam noli peccare.

12. Iterum ergo locutus est eis Jesus, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, non ambulabit in tenebris, sed habebit lucem vitae.

13. Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum non est verum.

.а. Иисусъ же иде къ горѣ Оливѣ-скѣмъ.

.в. Оутро же пакы прииде въ цръквъ, и всѣи людѣи идѣхъ къ нѣмоу, и сѣдѣ оучааше ѿ.

.г. Приидоша же книжници и Фарисеи жена въ прѣлюбоуднии шѣмъ и поставиша ѿ по срдѣ,

.д. и глаголаша нѣмоу: Оучителю, си жена шѣ шѣтъ нынѣ въ прѣлюбоудниинъ

.е. а въ законѣ нашь Моусей заповѣдъ, такоуѣмъ каменниемъ побиеати ты же убо глаголаеши;

.з. Си же рекоша искоушашите ѿ, да бы имѣли убо на нь глаголати. Иисусъ же низъ поклонъ сѣ, прѣстъмъ писаше на земли.

.з. Ибо же прилежашъ въпрашашите ѿ, въсклони сѣ и рече имъ: Нѣе ѡтъ казъ безъ грѣха шѣтъ, прѣжде врѣши камень на нь.

.и. И пакы поклонъ сѣ писаше на земли.

.ф. Слышаше же искоужахъ единъ по единомуу научише ѡтъ старѣцъ, и ѡста единъ Иисусъ и жена стоимши по срдѣ.

.и. Въсклони же сѣ Иисусъ, рече ѿ: Жено, кѣде сѣтъ, нѣе на та каждахъ; Никѣтоже ли тебе не ѡсѣди;

.и. Она же рече: Никѣтоже, Господи. Рече же Иисусъ: Ни азъ тебе ѡсѣждамъ: ни и ѡтъ сѣлѣ не съграшай къ томоу.

.и. Пакы же имъ рече Иисусъ глаголю: Азъ есмь свѣтъ въсемоу мироу ходи по мнѣ, не имать ходити къ тмѣ, къ имѣти имать свѣтъ жизни.

.и. Рекоша же нѣмоу Фарисеи: Ты ѡ себѣ самъ свидѣтельствуюеши: свидѣтельство твоѣ шѣтъ истинно.

14. Respondit Jesus, et dixit eis: Etsi ego testimonium perhibeo de me ipso, verum est testimonium meum, quia scio, unde veni et quo vado: vos autem nescitis, unde venio aut quo vado.

15. Vos secundum carnem judicatis, ego non judico quemquam;

16. et si judico ego, judicium meum verum est; quia solus non sum, sed ego et qui misit me, Pater.

17. Et in lege vestra scriptum est: quia duorum hominum testimonium verum est.

18. Ego sum, qui testimonium perhibeo de me ipso, et testimonium perhibet de me, qui misit me Pater.

19. Dicebant ergo ei: Ubi est pater tuus? Respondit Jesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan et Patrem meum sciretis.

20. Haec verba locutus est in gazophylacio, docens in templo, et nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora ejus.

21. Dixit ergo iterum eis Jesus: Ego vado, et quaeritis me, et in peccato vestro moriemini: quo ego vado, vos non potestis venire.

22. Dicebant ergo Judaei: Numquid interficiet semet ipsum, quia dicit: Quo ego vado, vos non potestis venire?

23. Et dicebat eis: Vos de deorsum estis, ego de supernis sum; vos de mundo hoc estis, ego non sum de hoc mundo.

24. Dixi ergo vobis, quia moriemini in peccatis vestris: si enim non credideritis, quia ego sum, moriemini in peccato vestro.

25. Dicebant ergo ei: Tu quis es? Dixit eis Jesus: Principium, qui et loquor vobis.

26. Multa habeo de vobis loqui et judicare: sed qui misit me, verax est,

.дѣ. Ѡтъкѣшѣ Иисусъ и рече имъ: Аште и азъ свидѣтельствуѣмъ ѿ мѣнѣ самомъ, свидѣтельство мое истинно есть, яко вѣмъ, ѿгдѣждѣхъ приидохъ, и камо идѣхъ: вы же не вѣстѣ, ѿгдѣждѣхъ града, и камо идѣхъ.

.еі. Вы по плѣти сѣдите, азъ не сѣжду никому же:

.зі. и аште ли сѣжду азъ, сѣдѣ мой истинный есть, яко единый истинный, и азъ и послѣдѣмый ма Ѡтъца.

.зі. Въ законѣ же нашемъ писано есть: яко дѣломъ убоѣнѣю свидѣтельство истинно есть.

.иі. Азъ есмь, свидѣтельствуѣмъ ѿ мѣнѣ самомъ, и свидѣтельствуѣмъ ѿ мѣнѣ послѣдѣмый ма Ѡтъца.

.ѿі. Глаголаахъ же ямоу: Кѣде есть ѿтъца твой; Ѡтъкѣшѣ Иисусъ: Ни мене вѣстѣ, ни Ѡтъца моего: аште ма быстѣ вѣдѣли, и Ѡтъца моего быстѣ вѣдѣли.

.к. Снѣ глаголаахъ гдагола Иисусъ въ газофѣлакѣи, оуѣа въ нрѣкѣи и никѣтоже не мѣтъ его, яко не оу бѣ пришѣла година его.

.кз. Рече же имъ пакы Иисусъ: Азъ идѣхъ, и вѣзѣнѣтѣ мене, и въ грѣсѣхъ нашихъ оумѣрѣте: яко яможе азъ идѣхъ, вы не можете принѣти.

.кв. Глаголаахъ же Іудѣи: Іѣда са самъ оуѣнѣи, яко глаголае: Яможе азъ идѣхъ, вы не можете принѣти;

.кг. И глаголаашѣ имъ: Вы ѿтъ нижнихъ есте, азъ ѿтъ вѣшнихъ есмь: вы ѿтъ сего мира есте, азъ не есмь ѿтъ сего мира.

.кд. Рекохъ оубо вамъ, яко оумѣрѣте въ грѣсѣхъ вашихъ: аште бо вѣрѣ не имѣте, яко азъ есмь, оумѣрѣте въ грѣсѣхъ нашихъ.

.ке. Глаголаахъ же ямоу: Ты кѣто еси; И рече имъ Иисусъ: Мауатѣхъ, иже и глаголаахъ вамъ.

.кз. Мѣного имамъ ѿ васъ глаголати и сѣдѣти: и послѣдѣмый ма истинный есть,

κάγω ἂ ἤκουσα παρ' αὐτοῦ, ταῦτα λεγὼ εἰς
τον κόσμον.

27. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι τον Πατέρα
αὐτοῖς ἔλεγεν.

28. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ὁ Ἰησοῦς· Ὁταν
ὑψωσῃτε τον νῖον τοῦ ἀνθρώπου, τότε γνω-
σεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι· καὶ ἀπ' ἐμαντοῦ ποιῶ
οὐδέν, ἀλλὰ καθὼς ἐδίδαξε με ὁ Πατήρ
μου, ταῦτα λαλῶ.

29. Καὶ ὁ πεμψας με μετ' ἐμοῦ ἔστιν·
οὐκ ἀφῆκε με μόνον ὁ Πατήρ, ὅτι ἐγὼ τα
ἀρεστά αὐτῷ ποιῶ παντοτε.

30. Ταῦτα αὐτοῦ λαλοῦντος, πολλοὶ ἐπι-
στεισαν εἰς αὐτόν.

31. Ἐλέγεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· πρὸς τοὺς πε-
πιστευκοτας· αὐτῷ Ἰουδαῖους· Ἐὰν ὑμεῖς
μεινῇτε ἐν τῷ λογῷ τῷ ἐμῷ, ἀληθῶς μα-
θηταὶ μου ἔστε,

32. καὶ γνωσεσθε την ἀληθειαν, καὶ ἡ ἀλη-
θεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς.

33. Ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ· Σπερμα Ἀβρααμ
ἐσμεν, καὶ οὐδένι δεδουλευκαμεν πωποτε·
πῶς συ λειγεις· Ὅτι ἐλευθεροὶ γενήσεσθε;

34. Ἀπεκριθῆ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμην,
ἀμην λεγὼ ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν την ἁμαρ-
τιαν δοῦλος ἐστί τῆς ἁμαρτίας.

35. Ὁ δε δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ
εἰς τον αἰῶνα· ὁ νῖος μένει εἰς τον αἰῶνα.

36. Ἐὰν οὖν ὁ νῖος ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ,
ὁντως ἐλευθεροὶ ἔσεσθε.

37. Οἶδα ὅτι σπερμα Ἀβρααμ ἐστέ· ἀλλὰ
ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ὅτι ὁ λογος· ὁ ἐμὸς
οὐ χωρεῖ ἐν ὑμῖν.

38. Ἐγὼ δ' ἰωρακα παρὰ τῷ Πατρί μου,
λαλῶ· καὶ ὑμεῖς οὖν ὁ ἰωρακατε παρὰ τῷ
πατρί ὑμῶν ποιεῖτε.

39. Ἀπεκριθῆσαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὁ πα-
τήρ ἡμῶν Ἀβρααμ ἐστί. Λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰη-
σοῦς· Εἰ τέκνα τοῦ Ἀβρααμ ἦτε, τα ἐργα
τοῦ Ἀβρααμ ἐποιεῖτε ἄν.

40. Νῦν δε ζητεῖτε με ἀποκτεῖναι, ἀνθρώ-
πον, ὃς την ἀληθειαν ὑμῖν λελάληκα, ἣν

Τῶν ἑρμηνευτῶν 327, Τ' ἡ-ε ΔΚ3 ἑρμηνευτῶν
ὧν 6 732, 23 ἡ-ε 232 232 232 232.

33. Τ' 73 ἡ-ε 232 232, Δ-ε 232 232
Τ' 73 ἡ-ε 232 232.

34. 232 232 232 Τ' 73 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

35. Τ' 73 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

36. 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

37. 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

38. Τ' 73 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

39. 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

40. 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

232 232 232 232 232 232 232 232 232 232
232 232 232 232 232 232 232 232 232 232

et ego, quae audiui ab eo, haec loquor in mundo.

27. Et non cognoverunt, quia Patrem ejus dicebat Deum.

28. Dixit ergo eis Jesus: Cum exaltaveritis Filium hominis, tunc cognoscetis, quia ego sum, et a me ipso facio nihil, sed sicut docuit me Pater, haec loquor.

29. Et qui me misit, mecum est: non reliquit me solum, quia ego quae placita sunt ei, facio semper.

30. Haec illo loquente multi crediderunt in eum.

31. Dicebat ergo Jesus ad eos, qui crediderunt ei Judaeos: Si vos manseritis in sermone meo, vere discipuli mei eritis,

32. et cognoscetis veritatem, et veritas liberabit vos.

33. Responderunt ei: Semen Abrahae sumus, et nemini servivimus unquam: quomodo tu dicis: Liberi eritis?

34. Respondit eis Jesus: Amen, amen dico vobis, quia omnis, qui facit peccatum, servus est peccati.

35. Servus autem non manet in domo in aeternum, filius manet in aeternum.

36. Si ergo filius vos liberaverit, vere liberi eritis.

37. Scio, quia filii Abrahae estis; sed quaeritis me interficere, quia sermo meus non capit in vobis.

38. Ego quod vidi apud Patrem meum, loquor: et vos quae vidistis apud patrem vestrum facitis.

39. Responderunt et dixerunt ei: Pater noster Abraham est. Dicit eis Jesus: Si filii Abrahae estis, opera Abrahae facite!

40. Nunc autem quaeritis me interficere, hominem, qui veritatem vobis

и азъ, яже слышахъ отъ него, си глаголю въ всесми мнрѣ.

.кз. И не разоумѣша, яко Отца своего глаголаше Бога.

.кн. Реку же имъ Иисусъ: И҃гда възнесете Сына уловыскаго, тогда разоумѣете, яко азъ есмь, и ѿ себя нискоже не теорю, нъ якоже наоучи ма Отца, си глаголю.

.кф. И посланный ма съ мною естъ: не ѿстави мене единого, яко азъ оудольна емоу теорю вьсегда.

.л. Си глаголюшюу емоу мнози вьробаша въ него.

.ла. Глаголаше же Иисусъ въ вьробахъшымъ въ нь Нюдеомъ: Аште бы прѣждете въ словеси моимъ, въ истини оученици мои бждете,

.ле. и разоумѣете истини, и истина свободитъ вьн.

.лг. Отъвѣшташа емоу: Сьма Абраамъ есмь, и никоумже не рботахомъ николиже: яко ты глаголиши: Ако свободъ бждете;

.лд. Отъвѣшта имъ Иисусъ: Аминъ, аминъ глаголю вамъ, яко всьмъ теоримъ грехъ, рбъ естъ грехоу.

.ле. А рбъ не прѣвѣмъ въ домоу въ вьн: сынъ же прѣвѣмъ въ вьн.

.лз. Аште бо сынъ свободитъ вьн, въ истини свободъ бждете.

.лз. Вамъ, яко сьма Абраамъ есте: нъ нштете мене оучити, яко слово мое не вѣмъшастъ са въ вьсъ.

.ли. Азъ же видяхъ оу Отца моего, глаголю: и вы оубо, яже видѣсте оу Отца нашего, теорите.

.лф. Отъвѣшташа и рекоша емоу: Отца нашъ Абраамъ естъ. Глагола имъ Иисусъ: Аште уада Абраамъ есте, дѣла Абраамъ теорите.

.м. Выи же нштете мене оучити, уловя, яже истини вамъ глаголахъ, е҃же

ήκουσα παρὰ τοῦ Θεοῦ· τοῦτο Ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν.

41. Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνεύας οὐ γογγυσμεθα· ἐνὰ πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42. Εἰπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεός πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπάτε ἀν' ἐμὲ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἦκα· οὐδε γὰρ ἀπ' ἐμῆς τοῦ ἐξηλθῆναι, ἀλλ' ἐκείνος με ἀπέστειλε.

43. Διὰ τί τὴν καλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ ἔμου.

44. Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τα· ἐπιθυμία τοῦ πατρὸς ὑμῶν θάλετε ποιεῖν. Ἐκείνος ἀνθρώποκτονος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλήσῃ το ψεύδους, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψευστὴς ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45. Ἐγὼ δε ὅτι τὴν ἀληθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.

46. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλεγγει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ δε ἀληθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι;

47. Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48. Ἀπεκριθῆσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λεγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρειτὴς εἶ σὺ, καὶ δαίμονιον ἔχεις;

49. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαίμονιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50. Ἐγὼ δε οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρινων.

51. Ἀμὴν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν τις τὸν λόγον τοῦ ἔμου τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θιώσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνωκαμεν, ὅτι δαίμονιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπεθάνε καὶ οἱ προσφῆται, καὶ σὺ λεγεις· Ἐὰν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γένεται θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

41. Ὑμεῖς ποιεῖτε τὰ ἔργα τοῦ πατρὸς ὑμῶν. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ἡμεῖς ἐκ πορνεύας οὐ γογγυσμεθα· ἐνὰ πατέρα ἔχομεν, τὸν Θεόν.

42. Εἰπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ ὁ Θεός πατὴρ ὑμῶν ἦν, ἡγαπάτε ἀν' ἐμὲ· ἐγὼ γὰρ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐξηλθὼν καὶ ἦκα· οὐδε γὰρ ἀπ' ἐμῆς τοῦ ἐξηλθῆναι, ἀλλ' ἐκείνος με ἀπέστειλε.

43. Διὰ τί τὴν καλίαν τὴν ἐμὴν οὐ γινώσκετε; ὅτι οὐ δύνασθε ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ ἔμου.

44. Ὑμεῖς ἐκ πατρὸς τοῦ διαβόλου ἐστέ, καὶ τα· ἐπιθυμία τοῦ πατρὸς ὑμῶν θάλετε ποιεῖν. Ἐκείνος ἀνθρώποκτονος ἦν ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ οὐκ ἔστηκεν, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀληθεια ἐν αὐτῷ. Ὅταν λαλήσῃ το ψεύδους, ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ· ὅτι ψευστὴς ἐστὶ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ.

45. Ἐγὼ δε ὅτι τὴν ἀληθειαν λέγω, οὐ πιστεύετε μοι.

46. Τίς ἐξ ὑμῶν ἐλεγγει με περὶ ἁμαρτίας; Εἰ δε ἀληθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι;

47. Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ.

48. Ἀπεκριθῆσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ· Οὐ καλῶς λεγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρειτὴς εἶ σὺ, καὶ δαίμονιον ἔχεις;

49. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαίμονιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν Πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με.

50. Ἐγὼ δε οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρινων.

51. Ἀμὴν ἀμὲν λέγω ὑμῖν, ἐὰν τις τὸν λόγον τοῦ ἔμου τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θιώσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

52. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνωκαμεν, ὅτι δαίμονιον ἔχεις. Ἀβραὰμ ἀπεθάνε καὶ οἱ προσφῆται, καὶ σὺ λεγεις· Ἐὰν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γένεται θάνατον εἰς τὸν αἰῶνα.

locutus sum, quam audiui a Deo; hoc Abraham non fecit.

41. Vos facitis opera patris vestri. Dixerunt itaque ei: Nos ex fornicatione non sumus nati: unum patrem habemus, Deum.

42. Dixit ergo eis Jesus: Si Deus pater vester esset, diligeretis utique me; ego enim ex Deo processi et veni: neque enim a me ipso veni, sed ille me misit.

43. Quare loquelam meam non cognoscitis? Quia non potestis audire sermonem meum.

44. Vos ex patre diabolo estis, et desideria patris vestri vultis facere. Ille homicida erat ab initio, et in veritate non stetit; quia non est veritas in eo: cum loquitur mendacium, ex propriis loquitur, quia mendax est et pater ejus.

45. Ego autem si veritatem dico, non creditis mihi.

46. Quis ex vobis arguet me de peccato? Si veritatem dico vobis, quare non creditis mihi?

47. Qui ex Deo est, verba Dei audit: propterea vos non auditis, quia ex Deo non estis.

48. Responderunt ergo Judaei et dixerunt ei: Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus es tu, et daemonium habes?

49. Respondit Jesus: Ego daemonium non habeo, sed honorifico Patrem meum, et vos inhonorastis me.

50. Ego autem non quaero gloriam meam; est qui quaerat et iudicet.

51. Amen amen dico vobis: Si quis sermonem meum servaverit, mortem non videbit in aeternum.

52. Dixerunt ergo Judaei: Nunc cognovimus, quia daemonium habes. Abraham mortuus est, et Prophetae; et tu dicis: Si quis sermonem meum servaverit, non gustabit mortem in aeternum.

смыслахъ отъ Бога: сего Авраамъ несть теоритъ.

.мв. Вы творите дела отца вашего. Рекомъ же имоу: Мы отъ людоданнихъ насмъ рождени, мы единого отца имамъ, Бога.

.мк. Реку же имъ Исусъ: Аште Богъ отца вашъ бы быхъ, любаши ма бысте: азъ бо отъ Бога изидохъ, и придохъ: не о себѣ бо придохъ, нъ тѣ ма посла.

.мг. Но убо всады моимъ не разоумяете; Имо не можете слышати словесе моего.

.мд. Вы отъ отца диавола есте и похоти отца вашего хощете теорити. Отецъ злобозвоушійца къ испръхъ, и къ истинѣ не стояще, имо несть истинны къ нимъ: когда глаголютъ лъжи, отъ своихъ глаголютъ, имо лъжи несть и отца его.

.ме. Азъ же, хъни истиннѣ глаголю, не имамте вѣры мѣхъ.

.мз. Къто отъ насъ обманитъ ма о грѣсѣ; Аште истиннѣ глаголю вамъ, но убо не имамте вѣры мѣхъ;

.мх. Иже отъ Бога несть, глаголю Божиихъ посласматъ: сего ради вы не послоушасте, имо отъ Бога несте.

.ми. Отецъваша же Иудей и рекомъ имоу: Не добра ли глаголемъ мы, имо Самаритинъ мси ты, и вѣсѣ имамши;

.мо. Отецъваша Исусъ: Азъ вѣсѣ неимамъ, нъ убо Отецъ моего и вы не убоосте мене.

.м. Азъ же не имамъ словъ моихъ: несть истинъ и сѣдмѣ.

.ма. Аминъ аминъ глаголю вамъ: Аште къто слово мое съблюдетъ, съмръти не имать вѣдети къ вѣхъ.

.мв. Рекомъ же имоу Иудей: Мылихъ разоумяхомъ, имо вѣсѣ имамши. Авраамъ оумьреть, и Пророци: и ты глаголаши: Имо аште къто слово мое съблюдетъ, не имать вѣноусити съмръти къ вѣхъ.

53. Μη συ μειζων εἰ τοῦ πατρος ἡμῶν Ἀβρααμ, ὅστις ἀπεθάνει, καὶ οἱ προφῆται ἀπαθάνον· τίνα σεαυτὸν συ ποιεῖς;

54. Ἀπεκριθὴ Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμάντον, ἢ δοξά μὸν οὐδὲν ἐστίν· ἐστὶν ὁ Πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε, ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστίν,

55. καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν, ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν. Καὶ ἐὰν εἶπω, ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἐσομαι ὁμοίος ὑμῶν ψευδοῦς· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ.

56. Ἀβρααμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλίασατο, ἵνα ἰδῇ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμὴν· καὶ εἶδε καὶ ἔχαρη.

57. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πιστεύοντι ἐπὶ οὐπὼ ἔχεις, καὶ Ἀβρααμ ἰωρακας;

58. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν· Πρὶν Ἀβρααμ γενεσθαι, ἐγὼ εἰμι.

59. Ἦσαν οὖν λιθοῦς ἵνα βαλῶσιν ἐπ' αὐτόν· Ἰησοῦς δὲ ἐκρυβή καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ, διελθὼν διὰ μεσσην αὐτῶν· καὶ παρήγεν οὕτως.

Κεφ. ΙΧ.

1. Καὶ παραγὼν εἶδεν ἀνθρώπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς.

2. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ῥαββί, τίς ἡμερτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῇ;

3. Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς· Οὐτε οὗτος ἡμερτεν, οὐτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ· ἀλλ' ἵνα φανερωθῇ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

4. Ἐμε δεῖ ἐργαζέσθαι τὰ ἔργα τοῦ πηματος με ἵως ἡμέρᾳ ἐστίν· ἐρχεται νύξ, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργαζέσθαι.

5. Ὅταν ἐν τῷ κοσμῷ ᾧ, φῶς εἰμι τοῦ κοσμου.

6. Ταῦτα εἰπων ἐπενυσε χαμαί, καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πτυσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς τοῦ τυφλοῦ,

7. καὶ λέγει τῷ τυφλῷ· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

8. ὁ Ἰησοῦς ἔειπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

9. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

10. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

11. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

12. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

13. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

Κεφ. ΙΧ.

1. ὁ Ἰησοῦς ἔειπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

2. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

3. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

4. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

5. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

6. ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἔγειρε, ἅψου τοῦ πηλοῦ. ὁ τυφλὸς ἔγειρε καὶ ἥψατο τοῦ πηλοῦ.

53. Numquid tu major es patre nostro Abraham, qui mortuus est? et Prophetarum mortui sunt. Quem te ipsum facis?

54. Respondit Jesus: Si ego glorifico me ipsum, gloria mea nihil est; est Pater meus, qui glorificat me, quem vos dicitis, quia Deus vester est,

55. et non cognovistis eum; ego autem novi eum. Et si dixero, quia non scio eum, ero similis vobis mendax; sed scio eum, et sermonem ejus servo.

56. Abraham pater vester exultavit, ut videret diem meum: vidit et gavisus est.

57. Dixerunt ergo Judaei ad eum: Quinquaginta annos nondum habes, et Abraham vidisti?

58. Dicit eis Jesus: Amen amen dico vobis, antequam Abraham fieret, ego sum.

59. Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum; Jesus autem abscondit se, et exivit de templo.

Caput IX.

1. Et praeteriens Jesus vidit hominem caecum a nativitate.

2. Et interrogaverunt eum discipuli ejus: Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes ejus, ut caecus nasceretur?

3. Respondit Jesus: Neque hic peccavit, neque parentes ejus; sed ut manifestentur opera Dei in illo.

4. Me oportet operari opera ejus, qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operari.

5. Quamdiu sum in mundo, lux sum mundi.

6. Haec cum dixisset, exspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linivit lutum super oculos ejus,

.мг. ꙗко ты болий еси о҃тца нашего Авраама, иже оумьрътъ и Пророци оумьръша. Кого са самъ творииши;

.мд. О҃твѣшта Иисусъ: Аште же азъ славаѣхъ са самъ, слава моя инуѣтоже есть. Есть О҃тѣцъ мой славаѣ ма, ꙗкоже кы глаголасте, ꙗко Богъ вашъ есть,

.ме. и не познасте его. азъ же вѣмъ ѿ. И аште рече, ꙗко не вѣмъ его, егда подобныѣ вамъ ахъ. ѿ вѣмъ ѿ, и слово его съблюдаѣ.

.мз. Авраамъ, о҃тѣцъ вашъ, радъ бы былъ, да бы видѣлъ днь мой. и видѣ и възрадова са.

.мз. Рекоша же Нюдѣи къ немуоу: Пятидесятъ лѣтъ не оу имаша, и Авраама ли еси видѣлъ;

.ми. Рече нмъ Иисусъ: Аминъ, аминъ глаголаѣхъ вѣмъ; Прѣжде даже не бысть Авраамъ, азъ есмь.

.мф. Възана же наменине, да вѣръгати на нь. Иисусъ же съкры са и изиде изъ цръкѣе.

Глава .ф.

.а. И мимонды Иисусъ видѣ уловѣна съзвѣ о҃тъ рождѣстка.

.в. И въпросиша и оученици его глаголющѣ: Равъен, кѣто съграши, съ ли нѣи родители его, да съзвѣ роди са;

.г. О҃твѣшта Иисусъ: Ни съ съграши, ни родители его. ѿ да вѣати са дѣла Божия на немъ.

.д. Мнѣ подобаетъ дѣлати дѣла посълаваѣшаго ма, доидеже днь есть. приидеть ношъ, ꙗгда никѣтоже не можеть дѣлати.

.е. ꙗкоже же къ миру есмь, свѣтъ есмь миру.

.з. Си рече плинъ на землѣхъ и сътвори бръниѣ о҃тъ ꙗлюнокениа, и помаза немуоу оуи бръниѣмъ,

7. και εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νῆμαι εἰς τὴν
κολυμβηθραν τοῦ Σίλωαμ (ὁ ἑρμηνεύεται·
Ἀπεισταλμερος). Ἀπῆλθεν οὖν και ἐννύκτατο,
και ἦλθε βλεπων.

8. Οἱ οὖν γειτονες, καὶ οἱ θεωροῦντες
αὐτὸν το προτερον, ὅτι τυφλος ἦν, εἰλεγον·
Οὐχ οὗτος ἐστιν ὁ καθημενος καὶ προσαιτων;

9. Ἄλλοι ἔλεγον· Ὅτι οὗτος ἐστίν· ἄλλοι
 δε· Ὅτι ὁμοίος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν·
 Ὅτι ἐγὼ εἰμι.

10. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀπερχοῖσθαι
σου οἱ ὀφθαλμοί;

11. Ἀπεκριθὴ ἑκείνος καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος λεγόμενος Ἰησοῦς πληρὸν ἐποίησε, καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ εἶπε μοι· Ὑπάγε εἰς τὴν κολυμβηθρὰν τοῦ Σιλωὰμ, καὶ νηψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ τριψάμενος ἀνέβλεψα.

12. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος;
λεγει· Οὐκ οἶδα.

13. Ἀγουνσιν αὐτον προς τους Φαρισσαιους,
τον ποτε τυφλον.

14. Ἦν δὲ σαββατον, ὅτε τον πηλον
ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἀνεψῆσεν αὐτοῦ τους
ὀφθαλμούς.

15. Πάλιν οὖν ἤρτων αὐτόν καὶ οἱ Φαρι-
σαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
Πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς μου,
καὶ ἐνψαμην καὶ βλεπω.

16. Ἐλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινες·
Ὁὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἐστὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ,
ὅτι το σαββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἐλεγον·
Πῶς δυνατὰ ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς τοιαῦτα
σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς.

17. Λιγουνσι τῷ τυφλῷ παλιν· Σὺ τι λε-
γεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἤνοιξε σοὺ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὅτι προφήτης ἐστίν.

18. Οὐκ ἐπιστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνεβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφωτῆσαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλεψαντος,

19. και ἡρωτησαν αὐτοὺς λεγοντες· Οὗτος
ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν, ὃν ὑμεῖς λεγετε, ὅτι τυ-

ක. ට 1343 වසරේ ඊළඟ, කන්‍යාදාසයා විසින්
 ප්‍රායෝගිකව පරීක්ෂණය කළ (කළු පිටිමල්ලය
 වලින් පිළිවෙලින්). ඊළඟ කළු ට කන්‍යාදාසයා විසින්
 ට පිළිවෙලින් පරීක්ෂණය.

4. ԶԵՃԱՆՆ ՆՅ, Կ ԿՆՅ Ն ԷԱԴԻՅԵ ՄԵ-
ՆԱՆՆ ԴԵԱՆՆ, ԱՅ ԴԵՅԶՄՈՆՈՆ ԷԱ, ՆՈՒ-
ՆՈՒԴԻՅԵ՝ ԴՅ ՉՆ ՆՆ ՉԶՄՆ ԶԱՆՆՆ Կ ԴԵ-
ԶՆՆ;

[illegible]

.ᑭ. ᑭᑭᑭᑭᑭᑭᑭᑭ ᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭ ᑭᑭ
ᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭᑭᑭᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭ;

.+T. 𑀮𑀺𑀢𑀺𑀓𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺 𑀲𑀺𑀢𑀺. 𑀮𑀺𑀢𑀺𑀓
 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓,
 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓. 𑀲𑀺𑀢𑀺
 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓.
 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓 𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓𑀲𑀺𑀢𑀺𑀓.

**.ԼՄ. ՆԱԿԷ ՀԱ ԱՅՏ՝ ԻՑՈՋ ՉՀԱՐԵ ՊԵ;
ԶՈՒՂԱԾՈՒ՜ ԴՅ ՎԱՌԱՔ.**

.ህጥ. ሆልድ ያ ኩ ተቀርቦአል, ጥፋት ሊ
ጥያቄውን ይለያል.

• ෧෦. **ඒ** ෧෩ දිනෙදාට, ෩෬෦ දිනෙදාට
 ෧෬෬෦ දිනෙදා, ෦ දිනෙදාට ෩෩ දිනෙදාට.

[illegible]

37. **ՀԵՆՐԻ ԿԵՆԵԴԻ** և **ԴԵՆԻՍ ԿԵՆԵԴԻ** ԲԵՐԿԻՆՍԻ
 ԳՐԱԴՆԵՐ՝ ԲԱՏՄԵՆ ԶԵ ԳՐԵ ԸՅԶԻ ԿԱՅՎԱԴԻ,
 ԱՅ ԶՅԸԸԳՐԵԲ ԲՅ ԽԵԲԶՄԵ. ԸՄՅ ՀԵՆՐԻ
 ԿԵՆԵԴԻ. ԴԻՅ ՅՅՅԿՅՈՒ ԿԱՅՎԱԴԻ ԶԵԱՍԻԲԻ
 ԶՅՎԻ ԿԲԻՅԻԲԵԱ ՄՄՅԵՅՈՅ; Ք ԽԶԲԵԱ
 ԸԱ ՄԵ ԲՅԵԵ.

.ᐃᑦᑦ. ᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᑦᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ
 ᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃ ᑦᐃᐃᐃᐃ, ᐃᐃᐃ
 ᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃ; ᐃᐃᐃ ᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃ
 ᐃᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃ.

47. ԴՅ ՅԵՄԷ ևՅ ՎԱԼԵԿ ՄԻՐՅԱՆ ՓԴՅՈՒՆ,
ԱՅ ԷՏ ԶՈՒՄԵ Կ ԲԵՐՈՒՆԱ, ՈՅԴՈՒՆԵՅ
ՎՈՒՆԱՎԱՅՄԷ ԵՅՈՅՄՈՒՆԱ ՄՅՆՅ ԲԵՐՈՒՆԱՎՈՒՆ
ՄԻՒՆՅ,

[illegible]

7. et dixit ei: Vade, lava in natatoria Siloë (quod interpretatur Missus). Abiit ergo et lavit, et venit videns.

8. Itaque vicini, et qui viderant eum prius, quia mendicus erat, dicebant: Nonne hic est, qui sedebat et mendicabat?

Alii dicebant: Quia hic est.

9. Alii autem: Nequaquam, sed similis est ei. Ille vero dicebat: Quia ego sum.

10. Dicebant ergo ei: Quomodo aperti sunt tibi oculi?

11. Respondit: Ille homo, qui dicitur Jesus, lutum fecit, et unxit oculos meos, et dixit mihi: Vade ad natatoria Siloë, et lava. Et abii et lavi, et video.

12. Et dixerunt ei: Ubi est ille? Ait: Nescio.

13. Adducunt eum ad Phariseos, qui caecus fuerat.

14. Erat autem sabbatum, quando lutum fecit Jesus, et aperuit oculos ejus.

15. Iterum ergo interrogabant eum Pharisei, quomodo vidisset. Ille autem dixit eis: Lutum mihi posuit super oculos, et lavi, et video.

16. Dicebant ergo ex Phariseis quidam: Non est hic homo a Deo, qui sabbatum non custodit. Alii autem dicebant: Quomodo potest homo peccator haec signa facere? Et schisma erat inter eos.

17. Dicunt ergo caeco iterum: Tu quid dicis de illo, qui aperuit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia Propheta est!

18. Non crediderunt ergo Judaei de illo, quia caecus fuisset, et vidisset, donec vocaverunt parentes ejus, qui viderat,

19. Et interrogaverunt eos, dicentes: Hic est filius vester, quem vos dicitis,

.ж. и рече имоу: Иди, оумый са въ кнзвн Силоамствъ, (еже съмазаетъ са: Посъамъ). Шьдъ же оумы са и прииде видѣти.

.и. Съсѣди же и иже ѿ вѣдѣхъ видѣхъ прежде, яко проситсѣ бѣ, глаголахъ: Не съ ли есть сѣдѣи и просай;

Други же глаголахъ: Яко съ есть.

.ф. А ни глаголахъ: Ни, нъ подобенъ есть имоу. Оумъ же глаголаше: Яко азъ есмь.

.и. Глаголахъ же имоу: Кѣко ти са ѡтвѣръзоста ѡуми;

.и. Отвѣшта оумъ: Уловекъ иррицис-мъ Иисусъ, брѣнии сътвори, и помаза ѡуми мон, и рече ми: Иди въ кнзвн Силоамъ и оумыи са. Шьдъ же и оумыи са прозрѣхъ.

.и. Речеи же имоу: Кѣде есть съ; Глагола: Не вѣмъ.

.и. Кедоша же ѿ къ Фарисеомъ, иже бѣ иногда сѣиъ.

.ди. Бѣ же сѣбота, игдѣ сътвори брѣнии Иисусъ и ѡтвѣръзе имоу ѡуми.

.еи. Паки же кѣпрашахъ ѿ Фарисен, яко прозрѣхъ. Оумъ же рече мнъ: Брѣнии положи мнѣ на ѡуми, и оумыи са и видѣхъ.

.зи. Глаголахъ же едини оумъ Фарисен: Есть съ уловекъ оумъ Бога, яко сѣботы не хранихъ. Други же глаголахъ: Кѣко можеть уловекъ грѣшнъ сица знаменни творити; Н бѣ расири въ нихъ.

.зи. Глаголаша же сѣиъцоу паки: Ты убо глаголаши ѡ немъ, яко ѡтвѣръзе ѡуми теон; Оумъ же рече: Яко Пророкъ есть.

.и. Не мша же кѣрѣ Нюдѣн ѡ немъ, яко бѣ сѣиъ и прозрѣхъ, домѣже вѣзгла-сиша родители того прозрѣкъшаго,

.ф. и кѣпросиша ѿ глаголаше: Съ ли есть сынъ ваю, иже бѣ глаголаша,

φλος ἐγεννηθη· πῶς οὖν ἀρτι βλέπει;

20. Ἀπεκριθησαν αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ και εἶπον· Οἶδαμεν, ὅτι οὗτος ἐστὶν ὁ υἱὸς ἡμῶν και ὅτι τυφλὸς ἐγεννηθη·

21. πῶς δε νῦν βλέπει, οὐκ οἶδαμεν· ἢ τις ἤνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς, ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸν ἐρωτήσατε, ἡλικίαν ἔχει· αὐτὸς περὶ ἐαυτοῦ λαλήσει.

22. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· Ἦδη γὰρ συνεταθαιτο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα ἔαν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστὸν, ἀπο συναγωγῆς γένηται.

23. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε.

24. Ἐφωγήσαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἀνθρώπου ὃς ἦν τυφλός, και εἶπον αὐτῷ· Δὸς δοῦξάν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος οὗτος ἁμαρτωλὸς ἐστίν.

25. Ἀπεκριθη οὖν ἐκεῖνος και εἶπεν· Εἰ ἁμαρτωλὸς ἐστίν, οὐκ οἶδα· ἐν οἷδα, ὅτι τυφλὸς ὢν ἀρτι βλέπω.

26. Εἶπον δε αὐτῷ παλιν· Τί ἐποίησες σοι; πῶς ἤνοιξε σου τοὺς ὀφθαλμούς;

27. Ἀπεκριθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἡδη, και ἤκουσατε· τι παλιν θελετε ἀκούειν; μη και ὑμεῖς θελετε αὐτοῦ μαθῆναι γενεσθαι;

28. Ἐλοιδορήσαν οὖν αὐτὸν και εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δε τοῦ Μωσέως ἐσμεν μαθηταί.

29. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι Μωσῆς λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δε οὐκ οἶδαμεν ποθὲν ἐστίν·

30. Ἀπεκριθη ὁ ἀνθρώπος και εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαναταστον ἐστίν, ὅτι ἡμεῖς οὐκ οἶδατε, ποθὲν ἐστίν, και ἀνεῴξαμεν τοὺς ὀφθαλμούς.

31. Οἶδαμεν δε, ὅτι ἁμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἔαν τις θεοσεβῆς ᾦ, και το θελημα αὐτοῦ ποιῇ, τουτου ἀκούει.

32. Ἐκ τοῦ αἵματος οὐκ ἤκουσθη, ὅτι ἤνοιξε τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημενον.

ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ, ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ;

.Σ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΑ. ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ, ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΒ. ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΓ. ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΔ. ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΕ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΣ. ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΖ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΘ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΣΑ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.Μ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΜΑ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

.ΜΒ. Ὁμολογῶμεν ὅτι ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ· ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ ἡλ+ἡλ+ἡλ+ἡλ·

quia caecus natus est: quomodo ergo nunc videt?

20. Responderunt eis parentes ejus et dixerunt: Scimus, quia hic est filius noster, et quia caecus natus est:

21. quomodo autem nunc videat, nescimus; aut quis ejus aperuit oculos, nos nescimus; ipsum interrogate: aetatem habet, ipse de se loquatur.

22. Haec dixerunt parentes ejus, quoniam timebant Judaeos; jam enim conspiraverant Judaei, ut si quis eum confiteretur esse Christum, extra synagogam fieret.

23. Propterea parentes ejus dixerunt: Quia aetatem habet, ipsum interrogate.

24. Vocaverunt ergo rursum hominem, qui fuerat caecus, et dixerunt ei: Da gloriam Deo. Nos scimus, quia hic homo peccator est.

25. Dixit ergo eis ille: Si peccator est, nescio; unum scio, quia caecus cum essem, modo video.

26. Dixerunt ergo illi: Quid fecit tibi? quomodo aperuit tibi oculos?

27. Respondit eis: Dixi vobis jam, et audistis; quid iterum vultis audire? Numquid et vos vultis discipuli ejus fieri?

28. Maledixerunt ergo ei, et dixerunt: Tu discipulus illius sis; nos autem Moysi discipuli sumus.

29. Nos scimus, quia Moysi locutus est Deus; hunc autem nescimus, unde sit.

30. Respondit ille homo, et dixit eis: In hoc enim mirabile est, quia vos nescitis, unde sit, et aperuit meos oculos.

31. Scimus autem, quia peccatores Deus non audit; sed si quis Dei cultor est, et voluntatem ejus facit, hunc exaudit.

32. A saeculo non est auditum, quia quis aperuit oculos caeci nati:

иже слѣпъ роди са· како оубо нынѣ видѣти;

.ж. Ѡтвѣшаста нмъ родители его и рекоста: Къкъ, иже съ есть сынъ намъ, и иже слѣпъ роди са·

.ка. Како же нынѣ видѣти, не къкъ· или кѣто иже оу Ѡтвѣръзе оуи, еъ не къкъ· самого въпросите: възрастъ имать, самъ ѡ себѣ да глаголетъ.

.ке. Си рекоста родители его, иже бомаста са Нюдѣн· оубо бо вѣахъ са съложни Нюдѣн, да аште ѣ кѣто исповѣсть Христа, Ѡтвѣруемъ съборишта бѣдетъ.

.кг. Сего ради родители его рекоста: Иже възрастъ имать, самого въпросите.

.кд. Възвѣаши же въторое уловѣка, иже еъ слѣпъ, и рекоша иже оу: Дажъ слава Богу: мы вѣмъ, иже уловѣкъ съ грѣшныкъ есть.

.ке. Ѡтвѣшаста же онъ: Аште грѣшныкъъ есть, не вѣмъ· ижедино вѣмъ, иже слѣпъ бѣхъ, нынѣ же видѣхъ.

.кз. Рекоша же иже оу: Убо сътвори тебе; како Ѡтвѣръзе оуи теон;

.кз. Ѡтвѣшаста нмъ: Рекохъ вѣмъ оубо, и слышасте· убо иште хощете слышати; Ида и въ хощете оученици его быти;

.ки. Они же оукориша ѣ и рекоша иже оу: Ты оученикъ того бѣди· мы же Моисеови оученици есмъ.

.кф. Мы вѣмъ, иже Моисеови глагола Богъ: сего же не вѣмъ, Ѡтъ кѣдоу есть.

.л. Ѡтвѣшаста уловѣкъ тѣ и рече нмъ: Ѡ семь бо дньно есть, иже кѣ не вѣсте, Ѡтъ кѣдоу есть, и Ѡтвѣръзе оуи мон.

.ла. Вѣмъ же, иже грѣшныкъъ Богъ не послоушастъ· иже аште кѣто богухътъкъ есть, и вѣахъ иже теоритъ, того послоушастъ.

.ле. Ѡтъ кѣкъ нѣстъ слышано, иже Ѡтвѣръзе кѣто оуи слѣпоу рожденоу:

33. *Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρα Θεοῦ, οὐκ ἔδυνατο ποιεῖν οὐδέν.*

34. Ἀπεκριθησαν και ειπον αὐτῷ· Ἐν ἁμαρτιαῖς σὺ ἐγεννηθης ὁλος και σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; και ἐξβαλον αὐτον ἐξω.

35. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐξεβαλον αὐτόν
ἐξω· καὶ ἄνθρωπων αὐτόν, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πι-
στευεις εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ;

36. Ἀπεκριθὴ ἐκεῖνος· καὶ εἶπε· Τίς ἐστὶ,
Κυρίε, ἵνα πιστευσω εἰς αὐτόν;

37. Εἶπε δε αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἰωρακα, αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνος ἐστίν.

38. Ὁ δὲ εἶπεν· Πιστεύου, Κυριε· καὶ προσ-
εκύνησεν αὐτῷ.

39. Και εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Εἰς κρίμα ἐγὼ εἶς
τον κόσμον τοῦτον ἦλθον, ἵνα οἱ μὴ βλέποντες
βλέπωσι, καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται.

40. Καὶ ἤκουσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων ταῦτα οἱ οὐτε; μετ' αὐτοῦ καὶ εἶπον αὐτῷ· Μη καὶ ἡμεῖς τυφλοὶ ἐσμεν;

41. Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Εἰ τυφλοὶ
 ἦτε, οὐκ ἂν εἴχετε ἁμαρτιαν· νῦν δὲ λεγέτε·
 Ὅτι βλέπομεν· ἡ οὖν ἁμαρτία ὑμῶν μενεῖ.

Κεφ. X.

1. Ἀμην ἀμην λεγὼ ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχο-
μενος δια τῆς θύρας εἰς τὴν ἀγλὴν τῶν προ-
βατῶν, ἀλλὰ ἀναβαίνειν ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος
κλεπτής ἐστι καὶ ληστής.

2. Ὁ δὲ εἰσέρχόμενος δια τῆς θύρας ποι-
μὴν ἐστὶ τῶν προβατῶν.

3. Τοντω ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ προβατὰ τῆς γωνίης αὐτοῦ ἀκονεῖ, καὶ τὰ ἴδια προβατὰ καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἔξαγει αὐτά.

4. Και όταν τα ίδια προβατα έμβαλη, έμπροσθεν αυτών πορευεται· και τα προβατα αυτώ άκολουθεῖ, ότι οἶδασι την φωνήν αυτού.

5. Ἀλλοτριῶς δὲ οὐ μὴ ἀκολουθῶσιν,
ἀλλὰ γενῶνται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασιν
τῶν ἀλλοτριῶν τὴν φωνήν.

6. Ταυτην την παροιμιαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τινα ἢ ἀελάλει αὐτοῖς.

[illegible]

ጤ። በሠራተኛነት ላይ የሚገኝ ሆኖ
የሥራ ስራ ላይ የሚገኝ ሆኖ የሥራ ስራ ላይ የሚገኝ ሆኖ
የሥራ ስራ ላይ የሚገኝ ሆኖ የሥራ ስራ ላይ የሚገኝ ሆኖ

.**ක. දිසානායක** හා **රිච්ඡාදර්ශන** ආදි ප්‍රකාශක-
 යෙහි පිටුවකදී 'ප' ලිපිකාවක පිටු, පිටුපස පිටුපස
 ඉහළට පිටුපසට පිටුපසට පිටුපසට;

[illegible]

..Mx. b343 x3 3777 X2224. X v300000
3 323, T 00+00000 24 777744 77 3277.

.ᐃᐃ. ᐃᑦᐃ ᐃᑦ ᐃᑦᐃᑦ ᐃᑦᐃᐃᐃᐃ, ᐃᑦᐃᐃᐃᐃᐃ.
 ᐃᑦ ᐃᑦᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃ ᐃᐃᐃ.

.ᐃᐃ. ᐃ ᐅᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃ. ᐃ. ᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃ
 ᐃᐃ ᐃᐃᐃ ᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃ, ᐃ. ᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ
 ᐃᐃᐃᐃᐃ, ᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃ ᐃᐃᐃᐃᐃᐃ.

၁. **အလုပ်အကိုင်** အားလုံးကို ချုပ်ကိုင်
 အုပ်ချုပ်ရန် အစီအစဉ် ပြင်ဆင်
 အကောင်အထည်ဖော်
 အကောင်အထည်ဖော်
 အကောင်အထည်ဖော်

[illegible]

१००. ११.

[illegible]

.ᑭ. † ᖃᑭᑭᑭᑭ ᑭᖃᑭᑭᑭ ᑭᑭᑭᑭᑭᑭ
 ᑭᑭᑭᑭ ᑭᖃᑭᑭᑭ.

.ሀ. **ደንበኛ ሰህጻናቶችና ርዝሃዊነትና**
የ ርዝሃዊ ክፍተት ሕጻን ደረሰሃዊነት, የ ጥያቄ
ርዝሃዊ ክፍተትና የፍ ጥያቄ, የ ጥላቻ
ፍጥነት ይፈጸማል።

[illegible]

**.. ԲՅ ՊԱՅԱՆՈՒԹՅԱՆ ՆՅՈՒՆՆԵՐԸ, ԲՅ
 ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ, ԱՅՈՒՆ ԲՅ ՆԻՍՏԱԿԱՆ ՊԱՅԱՆ-
 ՈՒԹՅԱՆ ՆՈՒՆԵՐԸ:**

3. **දිවයින** ප්‍රවෘත්ති පිටුව **ප්‍රභූ** විකුණුව.
 ඉපිටි සහ ඒ ප්‍රවෘත්ති, අනෙකුත් ප්‍රවෘත්ති සහ
 සම්ප්‍රදායික ප්‍රභූ.

33. nisi esset hic a Deo, non poterat facere quidquam.

34. Responderunt et dixerunt ei: In peccatis natus es totus, et tu doces nos? Et ejecerunt eum foras.

35. Audivit Jesus, quia ejecerunt eum foras; et cum invenisset eum, dixit ei: Tu credis in Filium Dei?

36. Respondit ille et dixit: Quis est, Domine, ut credam in eum?

37. Et dixit ei Jesus: Et vidisti eum, et qui loquitur tecum, ipse est.

38. At ille ait: Credo, Domine! et procidens adoravit eum.

39. Et dixit Jesus: In iudicium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, videant; et qui vident, caeci fiant.

40. Et audierunt quidam ex Pharisaeis, qui cum ipso erant, et dixerunt ei: Numquid et nos caeci sumus?

41. Dixit eis Jesus: Si caeci essetis, non haberetis peccatum; nunc vero dicitis: Quia videmus: peccatum vestrum manet.

Caput X.

1. Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per ostium in ovile ovium, sed ascendit aliunde, ille fur est et latro.

2. Qui autem intrat per ostium, pastor est ovium.

3. Huic ostiarius aperit et oves vocem ejus audiunt, et proprias oves vocat nominatim, et educit eas.

4. Et cum proprias oves emiseric, ante eas vadit; et oves illum sequuntur, quia sciunt vocem ejus.

5. Alienum autem non sequuntur, sed fugiunt ab eo; quia non noverunt vocem alienorum.

6. Hoc proverbium dixit eis Jesus; illi autem non cognoverunt, quid loqueretur eis.

.лг. аште съ не бы ѿъ Бога былъ, не могаъ бы теорити нинусоже.

.лд. Ѡтъвѣштана и рекоша ѿмоу: Бѣ грѣсѣхъ родилъ са ѿси въсь, и ты ли нѣн оуѣнни; и изгнана ѿ въсь.

.ле. Слыша же Іисоусъ, яко изгнана ѿ въсь, и ѡбратъ ѿ реуе ѿмоу: Ты въроу-мши ли въ Сына Божій;

.лз. Ѡтъвѣшта ѡнъ и реуе: Кѣто есть, Господи, да въроуѣ въ нъ;

.лз. Реуе же ѿмоу Іисоусъ: Н видѣлъ ѿ ѿси, и глаголющъ съ тобою, тѣ есть.

.ли. Ѡнъ же реуе: Въроуѣ, Господи! и поклони са ѿмоу.

.лф. Н реуе Іисоусъ: На сѣдѣ азъ въ миръ съ придохъ, да не видѣштен видѣть, и видѣштен слыни бѣдѣть.

.м. Слышана же се итери ѿъ Фарисен сѣштинъ съ нимъ и рекоша ѿмоу: Кѣда и мы слыни ѿси;

.ма. Реуе имъ Іисоусъ: Аште высте слыни были, не высте имѣли грѣхъ: нѣнъ же глаголюте, яко видимъ: и грѣхъ вашъ прѣбываетъ.

Глава .і.

.а. Аминъ, аминъ глаголюхъ вамъ: Не въходящій двѣрьми въ дворъ ѡвѣуій, нѣ прѣлазай инѣдоу, тѣ есть и разбойникъ.

.в. а въходящій двѣрьми, пастырь есть ѡвѣцамъ.

.г. Семоу братаръ ѡтѣкрѣзаетъ и ѡвѣца гласъ ѿго слышать, и своимъ ѡвѣца глашаютъ по имени, и изводитъ ѿ.

.д. Н кѣда своимъ ѡвѣца изведеть, прѣдъ нимъ ходитъ: и ѡвѣца по имени идѣтъ, яко бѣдѣтъ гласъ ѿго.

.е. По штоуждемъ же не идѣтъ, нѣ бѣжать ѿъ ѿго: яко не знають гласа штоуждимъ.

.з. Снѣ притѣхъ реуе имъ Іисоусъ: ѡни же не разоумѣша, что глаголаше имъ.

7. Dixit ergo eis iterum Jesus: Amen, amen dico vobis: Quia ego sum ostium ovium.

8. Omnes, quotquot venerunt, fures sunt et latrones, et non audierunt eos oves.

9. Ego sum ostium! per me si quis introierit, salvabitur; et ingredietur et egredietur, et pascua inveniet.

10. Fur non venit, nisi ut furetur, et mactet et perdat; ego veni, ut vitam habeant et abundantius habeant.

11. Ego sum pastor bonus! Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis;

12. mercenarius autem, et qui non est pastor, cujus non sunt oves propriae, videt lupum venientem et dimittit oves, et fugit; et lupus rapit et dispergit oves;

13. mercenarius autem fugit, quia mercenarius est, et non pertinet ad eum de ovibus.

14. Ego sum pastor bonus; et cognosco meas, et cognoscunt me meae.

15. Sicut novit me Pater, et ego agnosco Patrem; et animam meam pono pro ovibus meis.

16. Et alias oves habeo, quae non sunt ex hoc ovili; et illas oportet me adducere, et vocem meam audient, et fiet unum ovile et unus pastor.

17. Propterea me diligit Pater, quia ego pono animam meam, ut iterum sumam eam.

18. Nemo tollit eam a me; sed ego pono eam a me ipso, et potestatem habeo ponendi eam, et potestatem habeo iterum sumendi eam; hoc mandatum accepi a Patre meo.

19. Dissensio iterum facta est inter Judaeos propter sermones hos.

20. Dicebant autem multi ex ipsis: Daemonium habet et insanit! quid eum auditis?

7. Рекуе же нмъ пакы Исоусъ: Амннъ, амннъ глаголюмъ вамъ: Ꙗко азъ есмь дѣръ овьцамъ.

8. Всѣхъ, ꙗкоже нхъ прииде прѣжде мене, тѣхъ сажъ и разбойницъ, и не послушаша нхъ овьца.

9. Ꙗзъ есмь дѣръ: мѣноу аште кѣто вѣидеть, сплаетъ сѧ и вѣидеть, и изидеть и пажитъ обратеть.

10. Тѣхъ не приходитъ, нъ да оукрадетъ и оубиетъ и погоубитъ: азъ же придохъ, да живють нмъ и аште нмъ.

11. Ꙗзъ есмь пастыръ добрый. Добрый пастыръ доуща своихъ полагають за овьца своихъ.

12. а наемникъ, и ꙗже нсть пастыръ, ꙗкоже не сажъ овьца своихъ, видитъ вѣкъ грабѣща, и оставляетъ овьца и бѣгаетъ: и вѣкъ расхититъ и распѣдитъ овьца.

13. а наемникъ бѣжитъ, ꙗко наемникъ нсть, и не брѣжеть ѿ овьцѣхъ.

14. Ꙗзъ есмь пастыръ добрый: и знаю моихъ и знаютъ мѧ мои.

15. Ꙗкоже знаютъ мѧ Отъць, и азъ знаю Отъца, и доуща моихъ полагаю за овьца моихъ.

16. И нѣхъ овьца нмаю, ꙗже не сажъ ѿ двора сего: и тѣхъ ми подобаетъ привести, и гласъ мой оуслышать, и бѣдетъ едино стадо и единый пастыръ.

17. Сего ради любить мѧ Отъць, ꙗко азъ полагаю доуща моихъ, да пакы примѣхъ.

18. Никѣтоже не възметъ мѧ ѿ мене: нъ азъ полагаю ѣ ѿ себя, и область нмаю положити ѣ, и область нмаю пакы примѣти ѣ: снѣхъ заповѣдъ примѣхъ ѿ Отъца моего.

19. Распрѣ же пакы бысть въ Иудеихъ за словеса снѣ.

20. Глаголахъ же мѣноу ѿ нхъ: Бѣхъ нмѧ и неистовъ нсть: чѣто его послушаете;

21. Ἄλλοι ἐλεγον· Ταῦτα τα ῥήματα οὐκ ἔστι δαιμονιζόμενον· μη δαιμονιον δυναται τυγλῶν ὀφθαλμοὺς ἀνοίγειν;

22. Ἐγενετο δε τοτε τα ἐγκαιρια ἐν τοῖς Ἱεροσολυμοῖς και χειμῶν ἦν.

23. Και περιπατει ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομώντος.

24. Ἐκυκλωσαν οὖν αὐτον οἱ Ἰουδαῖοι, και ἐλεγον αὐτῷ· Ἐως ποτε την ψυχην ἡμῶν αἵρεις; Εἰ συ εἶ ὁ Χριστος, εἰπε ἡμῖν παρῥήσιγ.

25. Ἀπεκριθη αὐτοῖς; ὁ Ἰησοῦς· Εἰπον ὑμῖν, και οὐ πιστευετε. Τα ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Πατρὸς μου, ταῦτα μαρτυρεῖ περὶ ἐμοῦ.

26. Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστευετε· σὺ γὰρ ἔστε ἐκ τῶν προβατῶν τῶν ἐμῶν, καθως εἶπον ὑμῖν.

27. Τα προβατα τα ἐμα τῆς φωνῆς μου ἀκουει, κἀγὼ γινωσκω αὐτα και ἀκολουθοῦσι μοι,

28. κἀγὼ ζῶν αἰώνιον διδωμι αὐτοῖς· και οὐ μη ἀπολωνται εἰς τον αἰῶνα, και οὐχ ἄρπασει τις αὐτα ἐκ τῆς χειρὸς μου.

29. Ὁ Πατὴρ μου, ὃς δεδωκε μοι, μείζων παιτῶν ἔστι· και οὐδεὶς δυναται ἄρπαζειν ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ Πατρὸς μου.

30. Ἐγὼ και ὁ Πατὴρ ἐν ἑσμέν.

31. Ἐβαστασαν οὖν παλιν λιθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθασωσιν αὐτον.

32. Ἀπεκριθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πολλα καλα ἔργα εἰδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς μου· δια ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθαζετε με;

33. Ἀπεκριθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λεγοντες· Περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαζόμεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, και ὅτι συ ἀνθρωπος ὢν ποιεῖς σεαυτον Θεον.

34. Ἀπεκριθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ ἔστι γεγραμμενον ἐν τῷ νομῷ ἔμω· Ὅτι Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε;

35. Εἰ ἐκείνους εἶπε Θεους, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἐγενετο, (και οὐ δυναται λυθῆναι ἢ γραφῆ·)

.31. Ἰησοῦς ἡ ἀποκρίσις· ὅτι ἡ ἀποκρίσις ἐστὶν ὁ θεὸς ὁ πατὴρ καὶ ἐγώ· καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπασαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου;

.32. Ἐπεὶ ταῦτα καὶ ἡ χειμὼν ἦν ἐν Ἱεροσολομοῖς, καὶ τὸ ἱερόν.

.33. Ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος.

.34. Ὁ κύκλος καὶ ὁ Ἰουδαῖος καὶ ὁ Ἰησοῦς καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἑσμέν· καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπασαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

.35. Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη τοῖς Ἰουδαῖοις· ἐπεὶ ἐγὼ ποιεῖ ἔργα, ἃ ἐγὼ ποιῶ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς μου, καὶ οὐ πιστεύετε ἐν ἐμοί.

.36. Ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε· σὺ γὰρ ἔστις ἐκ τῶν προβάτων τῶν ἐμῶν, καθὼς εἶπον ὑμῖν.

.37. Τα προβάτα τα ἐμα τῆς φωνῆς μου ἀκούει, καὶ ἐγὼ γινώσκω αὐτά καὶ ἀκολουθοῦσιν μοι,

.38. καὶ ἐγὼ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς· καὶ οὐδεὶς ἀρπάσει αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου.

.39. ὁ πατὴρ μου, ὃς δέδωκε μοι, μείζων παιτῶν ἐστίν· καὶ οὐδεὶς δύναται ἄρπασαι ἐκ τῆς χειρὸς τοῦ πατρὸς μου.

.40. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἑσμέν.

.41. ἔβασταν οὖν πάλιν λίθους οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα λιθασωσιν αὐτόν.

.42. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· πολλὰ καλὰ ἔργα εἰδείξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς μου· διὰ ποῖον αὐτῶν ἔργον λιθαρίζετε με;

.43. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι λέγοντες· περὶ καλοῦ ἔργου οὐ λιθαρίζομεν σε, ἀλλὰ περὶ βλασφημίας, καὶ ὅτι σύ ἀνθρώπος ὢν ποιεῖς σεαυτὸν θεόν.

.44. ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οὐκ ἐστὶν γεγραμμένον ἐν τῷ νόμῳ ἡμῶν· ὅτι ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστε;

.45. εἰ ἐκεῖνους εἶπε θεοὺς, πρὸς οὓς ὁ λόγος τοῦ θεοῦ ἐγενετο, (καὶ οὐ δύναται λυθῆναι ἢ γραφῆ·)

21. Alii dicebant: Haec verba non sunt daemonium habentis! numquid daemonium potest caecorum oculos aperire?

22. Facta sunt autem Encaenia in Hierosolymis, et hiems erat.

23. Et ambulabat Jesus in templo, in porticu Salomonis.

24. Circumdederunt ergo eum Judaei, et dicebant ei: Quousque animam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam.

25. Respondit eis Jesus: Loquor vobis, et non creditis. Opera, quae ego facio in nomine Patris mei, haec testimonium perhibent de me:

26. sed vos non creditis, quia non estis ex ovibus meis.

27. Oves meae vocem meam audiunt, et ego cognosco eas, et sequuntur me;

28. et ego vitam aeternam do eis; et non peribunt in aeternum, et non rapiet eas quisquam de manu mea.

29. Pater meus, quod dedit mihi, majus omnibus est; et nemo potest rapere de manu Patris mei.

30. Ego et Pater unum sumus.

31. Sustulerunt ergo lapides Judaei, ut lapidarent eum.

32. Respondit eis Jesus: Multa bona opera ostendi vobis ex Patre meo, propter quod eorum opus me lapidatis?

33. Responderunt ei Judaei: De bono opere non lapidamus te, sed de blasphemia; et quia tu, homo cum sis, facis te ipsum Deum.

34. Respondit eis Jesus: Nonne scriptum est in lege vestra: »quia Ego dixi, dii estis«?

35. Si illos dixit deos, ad quos sermo Dei factus est, et non potest solvi Scriptura:

.ка. Нин глаголаха: Си глаголи не сътъ въсьноуштваго са. Неда въсь можеть слѣпомъ оуи отъверести;

.ке. Быша же тогда Скантенинъ къ Нероусолумахъ, и зима бя.

.кг. И хождаше Исоусъ въ цркъхъ, въ притворъ Соломоуни.

.кд. Шендоша же ѿ Нюден и глаголаха емуоу: До колъ доуша нша къземашеши; Аште ты еси Христосъ, рци намъ не шенноуш са.

.ке. Отъкышта нмъ Исоусъ: Глаголахъ вамъ, и не въроуисте. Дзла, шже азъ теоркъ въ нма Отца моего, та създательствоушь ѿ мнѣ.

.кз. нъ бы не въроуисте. Имо нѣсте отъ шельцъ моихъ.

.кз. Шельца мои гласъ моего послаушашъ, и азъ знахъ ш, и по мнѣ идътъ.

.ки. и азъ живютъ вѣчный дашъ нмъ. и не погымъ въ вѣкъ, и не въскытити нхъ никътоже отъ ржы моеи.

.ко. Отца мой, шже дастъ мнѣ, боже въсего нсть, и никътоже не можеть въскытити отъ ржы Отца моего.

.л. Азъ и Отца иднио есехъ.

.ла. Вѣша же каменни Нюден, да ѿ поемъ.

.ле. Отъкышта нмъ Исоусъ: Многа дзла добра знихъ камъ отъ Отца моего, за номъ нхъ (дзла) каменни на ма мешете;

.лг. Отъкышташа емуоу Нюден, глаголашше: О добра дзла каменни не мешемъ на та, нъ ѿ влсфини, имо ты уловихъ съи теорини са самъ Богъ.

.лд. Отъкышта нмъ Исоусъ: Нѣсть ли нисано къ закону камешъ: имо азъ рекохъ, божи нѣсте;

.ле. Аште шнъ нареуе богъи, въ нмъ же бытъ слово Божию, и не могътъ разорити са къингы.

36. ὃν ὁ Πατήρ ἡγάσας καὶ ἀπεστείλειν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· Τίος τοῦ Θεοῦ ἐγώ;

37. Εἰ οὐ ποιοῦ τα ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

38. εἰ δὲ ποιοῦ, κἀν ἐμοὶ μὴ πιστευήτε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

39. Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιασαὶ καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

40. Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τοποῦν, ὅπου ἦν Ἰωάννης το πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ.

41. Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν.

42. Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. XI.

1. Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λαζάρου ἀπο Βηθανίας, ἐκ τῆς κομῆς Μαρίας καὶ Μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

2. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλειψασα τὸν Κυρίου μύρρον, καὶ ἐκμαξασα τοὺς ποδας αὐτοῦ ταῖς θορίξιν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λαζάρου ἥσθηνει.

3. Ἀπεστείλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κυριε, ἴδε, ὃν φίλεις, ἀσθενεῖ.

4. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀδτὴ ἡ ἀσθενεία οὐκ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δοξῆς τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

5. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μαρθάν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λαζάρου.

6. Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ᾧ ἦν τοπῷ δυο ἡμέρας·

7. Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγώμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

.ΜΩ. ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἡγάσας τὸν κόσμον καὶ ἀπεστείλειν εἰς τὸν κόσμον, ὑμεῖς λέγετε· Ὅτι βλασφημεῖς, ὅτι εἶπον· Τίος τοῦ Θεοῦ ἐγώ;

.ΜΚ. Εἰ οὐ ποιοῦ τα ἔργα τοῦ Πατρὸς μου, μὴ πιστεύετε μοι·

.ΜΘ. εἰ δὲ ποιοῦ, κἀν ἐμοὶ μὴ πιστευήτε, τοῖς ἔργοις πιστεύσατε· ἵνα γινώτε καὶ πιστεύσητε, ὅτι ἐν ἐμοὶ ὁ Πατήρ, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.

.ΜΒ. Ἐξήτουν οὖν πάλιν αὐτὸν πιασαὶ καὶ ἐξήλθεν ἐκ τῆς χειρὸς αὐτῶν.

.ΚΑ. Καὶ ἀπῆλθε πάλιν πέραν τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τὸν τοποῦν, ὅπου ἦν Ἰωάννης το πρῶτον βαπτίζων· καὶ ἐμείνεν ἐκεῖ.

.ΚΒ. Καὶ πολλοὶ ἤλθον πρὸς αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Ὅτι Ἰωάννης μὲν σημεῖον ἐποίησεν οὐδὲν· πάντα δὲ ὅσα εἶπεν Ἰωάννης περὶ τούτου, ἀληθὴ ἦν.

.ΚΓ. Καὶ ἐπίστευσαν πολλοὶ ἐκεῖ εἰς αὐτόν.

Κεφ. XII.

.Α. Ἦν δὲ τις ἀσθενῶν Λαζάρου ἀπο Βηθανίας, ἐκ τῆς κομῆς Μαρίας καὶ Μαρθᾶς τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς.

.Β. Ἦν δὲ Μαρία ἡ ἀλειψασα τὸν Κυρίου μύρρον, καὶ ἐκμαξασα τοὺς ποδας αὐτοῦ ταῖς θορίξιν αὐτῆς, ἧς ὁ ἀδελφὸς Λαζάρου ἥσθηνει.

.Γ. Ἀπεστείλαν οὖν αἱ ἀδελφαὶ πρὸς αὐτόν, λέγουσαι· Κυριε, ἴδε, ὃν φίλεις, ἀσθενεῖ.

.Δ. Ἀκούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀδτὴ ἡ ἀσθενεία οὐκ ἐστὶ πρὸς θάνατον, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς δοξῆς τοῦ Θεοῦ, ἵνα δοξασθῇ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ δι' αὐτῆς.

.Ε. Ἠγάπα δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν Μαρθάν καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς καὶ τὸν Λαζάρου.

.ΣΤ. Ὡς οὖν ἤκουσεν, ὅτι ἀσθενεῖ, τότε μὲν ἐμείνεν ἐν ᾧ ἦν τοπῷ δυο ἡμέρας·

.Ζ. Ἐπειτα μετὰ τοῦτο λέγει τοῖς μαθηταῖς· Ἀγώμεν εἰς τὴν Ἰουδαίαν πάλιν.

36. quem Pater sanctificavit et misit in mundum, vos dicitis: Quia blasphemamus, quia dixi: Filius Dei sum!

37. Si non facio opera Patris mei, nolite credere mihi;

38. si autem facio: etsi mihi non vultis credere, operibus credite; ut cognoscatis et credatis, quia Pater in me est, et ego in Patre.

39. Quaerebant ergo eum apprehendere: et exivit de manibus eorum.

40. Et abiit iterum trans Jordanem, in eum locum, ubi erat Joannes baptizans primum et mansit illic.

41. Et multi venerunt ad eum et dicebant: Quia Joannes quidem signum fecit nullum:

42. omnia autem, quaecumque dixit Joannes de hoc, vera erant. Et multi crediderunt in eum.

Cap. XI.

1. Erat autem quidam languens Lazarus a Bethania, de castello Mariae et Marthae sororis ejus.

2. (Maria autem erat, quae unxit Dominum unguento, et extersit pedes ejus capillis suis, cujus frater Lazarus infirmabatur.)

3. Miserunt ergo sorores ejus ad eum, dicentes: Domine, ecce, quem amas, infirmatur.

4. Audiens autem Jesus dixit eis: Infirmitas haec non est ad mortem, sed pro gloria Dei, ut glorificetur Filius Dei per eam.

5. Diligebat autem Jesus Martham, et sororem ejus Mariam et Lazarum.

6. Ut ergo audivit, quia infirmabatur, tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus.

7. Deinde post haec dixit discipulis suis: Eamus in Judaeam iterum!

.лз. И҃гоже Ѡтъцѣ скати и послаа въ всѣхъ мирѣхъ, еѣ глаголюте, и҃ко вѣсѣмъ самѣши, зане рекохъ: Сынъ Божій есмь.

.лз. Аште не творѣхъ дѣла Ѡтца моего, не имате ни вѣры.

.лн. Аште ли же творѣхъ? Аште и мѣхъ вѣры не имаете, дѣломъ моимъ вѣрѣ имате, да разоумѣете и вѣроуете, и҃ко въ мѣхъ Ѡтъцѣ, и азъ въ Ѡтца.

.лф. Нскалахъ же и҃го пакы мѣхъ и изиде ѡтъ рѣкоу ихъ.

.м. И иде пакы из ѡнѣхъ полѣхъ Нортѣмъ, на мѣсто, идеже въ Полѣхъ прѣжде крѣста и прѣвѣсть тоу.

.мл. И мѣхъишъ приидоша къ и҃моу и глаголахъ: И҃ко Полѣхъ оубо знаменни не сътвори ни единогоже.

.мв. А всѣхъ, и҃мѣко рече Полѣхъ ѡ семѣхъ, истина въ. И мѣхъишъ вѣрѣкаша въ и҃го.

Глава .лн.

.л. Въ же единѣхъ боимъ Лазарь ѡтъ Вифанѣхъ, градаца Марѣнна и Марѣхъ, сестры ихъ.

.в. (Въ же Марѣхъ помазавѣшии Господа мѣхъишъ, и ѡтѣрѣши позѣ и҃го вѣлѣхъи, и҃мѣже братъ Лазарь болѣаше.)

.г. Послалѣхъ же сестрѣхъ и҃го къ и҃моу, глаголюшѣхъ: Господи, се, и҃гоже любѣши, болѣхъ.

.д. Слышавѣхъ же Иисусъ, рече имъ: Си болѣхъи и҃мѣхъ къ смѣрѣхъи, нѣхъ къ слазѣ Божѣхъ, да прославѣхъи са Сынъ Божій и҃мѣхъ.

.е. Любѣаше же Иисусъ Марѣхъ и сестрѣхъ ихъ Марѣхъ и Лазарѣхъ.

.з. И҃гда же слышѣхъ, и҃ко болѣхъи, тѣгда (оубо) прѣвѣхъи, на и҃мѣхъже въ мѣхъи, дѣла дѣхъи.

.з. По томъ же глагола оубо и҃мѣхъишъи: И҃демъ къ И҃моу пакы.

8. Λεγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταί· 'Ραββί, ὡς ἐζητοῦν σε λιθῆσαι οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ πάλιν ὑπαγεῖς ἐκεῖ;

9. Ἀπεκριθὴ δ' Ἰησοῦς· Οὐχὶ δωδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας; ἔαν τις περιπατῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, οὐ προσκοπτεῖ, ὅτι το φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου βλέπει·

10. ἔαν δὲ τις περιπατῇ ἐν τῇ νυκτὶ πρὸς-κοπτεῖ, ὅτι το φῶς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

11. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Ἀσάροζ δ' φίλος ἡμῶν κεκοιμηταί· ἄλλα πορευομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοιμηταί, σωθῆσεται.

13. Εἰρῇκει δὲ δ' Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐδοξάν, ὅτι περὶ τῆς κοιμησεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς δ' Ἰησοῦς παρ' ἡσυχίᾳ· Ἀσάροζ ἀπέθανε·

15. καὶ χαιρῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστευσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἀγωμεν πρὸς αὐτόν.

16. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς (ὁ λεγόμενος Διδυμος) τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθανώμεν μετ' αὐτοῦ.

17. Ἐλθὼν οὖν δ' Ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τεσσαρὰς ἡμέρας ἰδὴ ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπο σταδίων δεκαπεντε·

19. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθεισαν πρὸς τὰς (περὶ) Μαρθᾶν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθησῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20. Ἦ οὖν Μαρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι δ' Ἰησοῦς ἐρχεται, ἐπηγγέχετο αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθεζέτο.

21. Εἶπεν οὖν ἡ Μαρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὥδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.

22. Ἀλλὰ καὶ ὡς οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἴτησῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23. Λεγὶ αὐτῇ δ' Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

8. Ἡ ἀκούσας αὐτοῦ ἀπεκρίθη· ἔτι ἔτι, ὅτι οἱ Ἰουδαῖοι ἐκζητοῦν σε λιθῆσαι, καὶ ἐγὼ ἐκζητῶ σε, ὅτι το φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου ἐστίν·

9. Ἄνθρωπος δὲ ἅμα καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς περιπατῶν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ προσκοπτεῖ, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου ἐστίν·

10. Ἄνθρωπος δὲ ἅμα καὶ νυκτὸς περιπατῶν ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ προσκοπτεῖ, ὅτι τὸ φῶς τοῦ κόσμου τοῦτου ἐστίν·

11. Ταῦτα εἶπε, καὶ μετὰ τοῦτο λέγει αὐτοῖς· Ἀσάροζ δ' φίλος ἡμῶν κεκοιμηταί· ἄλλα πορευομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν.

12. Εἶπον οὖν οἱ μαθηταί αὐτοῦ· Κύριε, εἰ κεκοιμηταί, σωθῆσεται.

13. Εἰρῇκει δὲ δ' Ἰησοῦς περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ἐκεῖνοι δὲ ἐδοξάν, ὅτι περὶ τῆς κοιμησεως τοῦ ὕπνου λέγει.

14. Τότε οὖν εἶπεν αὐτοῖς δ' Ἰησοῦς παρ' ἡσυχίᾳ· Ἀσάροζ ἀπέθανε·

15. καὶ χαιρῶ δι' ὑμᾶς, ἵνα πιστευσητε, ὅτι οὐκ ἤμην ἐκεῖ· ἀλλ' ἀγωμεν πρὸς αὐτόν.

16. Εἶπεν οὖν Θωμᾶς (ὁ λεγόμενος Διδυμος) τοῖς συμμαθηταῖς· Ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς, ἵνα ἀποθανώμεν μετ' αὐτοῦ.

17. Ἐλθὼν οὖν δ' Ἰησοῦς εὗρεν αὐτόν τεσσαρὰς ἡμέρας ἰδὴ ἔχοντα ἐν τῷ μνημείῳ.

18. Ἦν δὲ ἡ Βηθανία ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων ὡς ἀπο σταδίων δεκαπεντε·

19. καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐληλυθεισαν πρὸς τὰς (περὶ) Μαρθᾶν καὶ Μαρίαν, ἵνα παραμυθησῶνται αὐτὰς περὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῶν.

20. Ἦ οὖν Μαρθα ὡς ἤκουσεν ὅτι δ' Ἰησοῦς ἐρχεται, ἐπηγγέχετο αὐτῷ· Μαρία δὲ ἐν τῷ οἴκῳ ἐκαθεζέτο.

21. Εἶπεν οὖν ἡ Μαρθα πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Κύριε, εἰ ἦς ὥδε, ὁ ἀδελφός μου οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.

22. Ἀλλὰ καὶ ὡς οἶδα, ὅτι ὅσα ἂν αἴτησῃ τὸν Θεόν, δώσει σοι ὁ Θεός.

23. Λεγὶ αὐτῇ δ' Ἰησοῦς· Ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου.

8. Dicunt ei discipuli: Rabbi, nunc quaerebant te Judaei lapidare, et iterum vadis illuc?

9. Respondit Jesus: Nonne duodecim sunt horae diei? Si quis ambulaverit in die, non offendit, quia lucem hujus mundi videt;

10. si autem ambulaverit in nocte, offendit, quia lux non est in eo.

11. Haec ait et post haec dixit eis: Lazarus, amicus noster dormit; sed vado, ut a somno excitem eum.

12. Dixerunt ergo discipuli ejus: Domine, si dormit, salvus erit.

13. Dixerat autem Jesus de morte ejus; illi autem putaverunt, quia de dormitione somni diceret.

14. Tunc ergo dixit eis Jesus manifeste: Lazarus mortuus est!

15. Et gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi. Sed eamus ad eum!

16. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad condiscipulos: Eamus et nos, ut moriamur cum eo.

17. Venit itaque Jesus: et invenit eum quatuor dies jam in monumento habentem.

18. (Erat autem Bethania juxta Hierosolimam quasi stadiis quindecim.)

19. Multi autem ex Judaeis venerant ad Martham et Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo.

20. Martha ergo, ut audivit, quia Jesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat.

21. Dixit ergo Martha ad Jesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus;

22. sed et nunc scio, quia, quaecumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus.

23. Dicit illi Jesus: Resurget frater tuus.

.и. Глаголаша и҃моу оу҃ченици: Рак'и, и҃мнѣ и҃скаѣхъ тебе каменниѣмъ побити Иуден, и пачѣ ли идѣши тамо;

.ѡ. Оутѣшта Иисоусъ: Не дѣка ли на десѣте години мѣста въ дѣни; Аште кѣто ходитъ въ дѣне, не потѣкнеть сѣ, и҃ко скѣтъ мира сего видѣтъ:

.і. Аште ли же ходитъ ноштинѣ, потѣкнеть сѣ, и҃ко скѣта нѣстъ къ нѣмѣ.

.лі. Сице рече, и по семь глагола нмѣ: Лазарь, дроугъ нашъ, оусъне' нѣ идѣ, да възвѣждѣ ѿ.

.лі. Рекоша же оу҃ченици и҃го: Господи, аште оусъне, съпласеѣ бѣдетъ.

.лї. Рече же Иисоусъ ѡ сѣмрѣти и҃го, ѡни же мнѣша, и҃ко ѡ оусъпеніи сѣмоу глаголаѣтъ.

.дї. Тѣгда же рече нмѣ Иисоусъ не ѡбниоуѣ сѣ: Лазарь оумьрѣтъ.

.еї. И радоуѣ сѣ вѣстъ ради, да вѣрѣ имете, и҃ко не вѣхъ тоу' нѣ идѣмъ къ нѣмоу.

.зі. Рече же Фома, нарицѣмый Бланзницѣ, къ сѣоу҃ченикомъ: Идѣмъ и мы, да оумьремъ съ нимѣ.

.зї. Пришѣдъ же Иисоусъ въ Вноаниѣ ѡбратѣ и҃ уетѣри дѣни оу҃же имѣшта къ гробѣ.

.иї. (Бѣ же Вноаниѣ бланъ Иероусалима и҃ко пѣтъ на десѣте поныришѣ.)

.ѡї. Мнѣнои же ѡтѣ Иуден вѣахъ пришѣли къ Марѣѣ и Маріи, да оутѣшатъ и ѡ братѣ и҃ю.

.и. Марѣѣ же, кѣгда оуслыша, и҃ко Иисоусъ градетъ, сѣратѣ и҃ а Маріи дома сѣдѣашѣ.

.кл. Рече же Марѣѣ къ Иисоусови: Господи, аште бѣ сѣде бѣмъ, не бѣ братъ мой оумьрѣлъ:

.кк. нѣ и нмѣ вѣмъ, и҃ко и҃гоже колѣждѣ просниши оу҃ Бога, дастъ тебѣ Богъ.

.кг. Глагола и҃й Иисоусъ: Въсирѣснетъ братъ твой.

24. Dicit ei Martha: Scio. quia resurget in resurrectione in novissimo die.

25. Dixit ei Jesus: Ego sum resurrectio et vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, vivet;

26. et omnis, qui vivit et credit in me, non morietur in aeternum. Credis hoc?

27. Ait illi: Utique, Domine! ego credidi, quia tu es Christus, Filius Dei vivi, qui in hunc mundum venisti.

28. Et cum haec dixisset, abiit et vocavit Mariam, sororem suam silentio, dicens: Magister adest, et vocat te.

29. Illa, ut audivit, surgit cito, et venit ad eum.

30. Nondum enim venerat Jesus in castellum; sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha.

31. Judaei ergo, qui erant cum ea in domo, et consolabantur eam, cum vidissent Mariam, quia cito surrexit et exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi.

32. Maria ergo, cum venisset, ubi erat Jesus, videns eum, cecidit ad pedes ejus et dixit ei: Domine, si fuisses hic, non esset mortuus frater meus.

33. Jesus ergo, ut vidit eam plorantem, et Judaeos, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu, et turbavit se ipsum,

34. et dixit: Ubi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni et vide.

35. Et lacrymatus est Jesus.

36. Dixerunt ergo Judaei: Ecce, quomodo amabat eum.

37. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos caeci nati, facere, ut hic non moreretur?

38. Jesus ergo rursum fremens in semet ipso, venit ad monumentum. Erat autem spelunca, et lapis superpositus erat ei.

.кд. Галгола ъмоу Марѣл: Къиъ, ꙗко въскръснеть къ въскръшению къ послѣднѣй днь.

.ке. Рече ѡй Іисоусъ: Азъ ѡсмь въскръшению и животоу: въроуѣи въ ма, аште и оумреть, ѡживеть.

.кз. и късикъ жикай и кароуѣи въ ма, не оумреть въ вѣкъ. Ісмлиши ли крѣж семоу;

.кз. Галгола ъмоу: Іѡй Господи, азъ въровахъ, ꙗко ты ѡси Христось, Сынъ Бога живаго, градыи къ мироу съ.

.ки. И се рекъши, иде и призъва Марию, сестра свою ѡтай, рекъши: Оуупитель се ѡсть, и зоветь та.

.кѡ. Она же ꙗко оуслыша, вѣста скоро, и иде къ ѡмоу.

.л. Не оу бо въ пришылъ Іисоусъ въ късь, нъ въ на мѣсть ѡште, идеже сѣрзте ѡ Марѣл.

.ла. Нюдси же сѣштен съ ѡмь въ домоу и оутѣшаштен ѡ, видѣвъше Марию, ꙗко скоро вѣста и нзиде, по ѡей ндоша, галголажште: Іако идеть на гробъ, да плауеть са тоу.

.ле. Мариа же ꙗко принде, идеже въ Іисоусъ, видѣвъши ѡ, паде ѡмоу на ногу и глагола ѡмоу: Господи, аште бы кълъ съде, не бы оумрълъ братъ мой.

.лг. Іисоусъ оубо, ꙗко видѣ ѡ плаужшъ са, и пришѣвшашъ съ ѡмь Нюдси плаужшита са, запрѣти доухоу, и възижти са самъ,

.лд. и рече: Къде положисте ѡ; Галголаша ѡмоу: Господи, принди и видѣ.

.ле. И прослъзи са Іисоусъ.

.лз. Галголаахъ же Нюдси: Видѣ, како люблѣаше ѡ.

.лз. Іустри же ѡтъ ннхъ рекоша: Не можаше ли съ, ѡтъкръзый ѡуи слѣпцоу сътворити, да и съ не оумреть;

.ли. Іисоусъ же намы прѣта къ себѣ принде къ гробоу. Въ же пенитера, и ѡмень лежалше на ѡей.

39. Λεγει ὁ Ἰησοῦς· Ἀρατε τον λιθον. Λεγει αὐτῷ ἡ ἀδελφή τοῦ τεθνηκοτος Μαρθα· Κυριε, ἡδη ὄζει· τεταρταῖος γὰρ ἐστίν.

40. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶπον σοι, ὅτι ἐάν πιστευσῃς, ὅψει την δοξαν τοῦ Θεοῦ;

41. Ἦσαν οὖν τον λιθον, οὗ ἦν ὁ τεθνηκως κειμενος. Ὁ δε Ἰησοῦς ἤρε τους ὀφθαλμονς ἄνω, και εἶπε· Πατερ, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἤκουσας μου.

42. Ἐγὼ δε ἤδειν ὅτι παντοτε μου ἀκουεις· ἄλλα δια τον ὄχλον τον περιεστῶτα εἶπον, ἵνα πιστευσωσιν, ὅτι συ με ἀπεστείλας.

43. Καὶ ταῦτα εἰπων, φωνῇ μεγάλῃ ἐκραγασε· Λαζαρε, δευρο ἔξω.

44. Καὶ ἐξηλθεν ὁ τεθνηκως, δεδεμενος τους ποδας και τας χεῖρας κειριαῖς, και ἡ ὄψις αὐτοῦ σουδαριῳ περιεδεδετο. Λεγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀνστατε αὐτον, και ἀφαιτε ὑπαγειν.

45. Πολλοὶ οὖν ἐκ των Ἰουδαίων οἱ ἐλθοντες προς την Μαρίαν, και θειασαμενοὶ ὁ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἐπιστευσαν εἰς αὐτον.

46. Τινες δε ἐξ αὐτῶν ἀπῆλθον προς τους Φαρισαίους και εἶπον αὐτοῖς, ἃ ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς.

47. Σὺνῃγαγον οὖν οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ Φαρισαῖοι συνέδριον, και ἔλεγον· Τί ποιούμεν; ὅτι οὗτος ὁ ἀνθρώπος πολλὰ σημεῖα ποιεῖ.

48. Ἐάν ἀφώμην αὐτον οὕτω, παντες πιστευουσιν εἰς αὐτον· και ἔλευσονται οἱ Ῥωμαῖοι, και ἀροῦσιν ἡμῶν και τον τοπον και το ἔθνος.

49. Εἰς δε τις ἐξ αὐτῶν Καϊαφας, ἀρχιερεως ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκινον, εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς οὐκ οἰδατε οὐδεν·

50. οὐδὲ διαλογίζεσθε, ὅτι συμφερεῖ ἡμῖν, ἵνα εἰς ἀνθρώπος ἀποθάνῃ ὑπερ τοῦ λαοῦ, και μὴ ὅλον το ἔθνος ἀποληται.

51. Τοῦτο δε ἀφ' ἐαυτοῦ οὐκ εἶπεν, ἄλλα ἀρχιερεως ὢν τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκινον, προεφητευσεν ὅτι ἐμελλεν ὁ Ἰησοῦς ἀποθνησκειν ὑπερ τοῦ ἔθνους·

.Μα. Ἰοῦδαῖοι Χριστοῦ· Ὑπερβαλῶντες ἰσχυροί. Ἰοῦδαῖοι πᾶσι δυνάμει ἀπεβέβησαν· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Β. Ἰοῦδαῖοι πᾶσι Χριστοῦ· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Γ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Δ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Ε. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.ΣΤ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Ζ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Η. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.Θ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.ΙΑ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.ΙΒ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.ΙΓ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

.ΙΔ. Ὑπερβαλῶντες καὶ ἰσχυροί, ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς· ὡς καὶ ὁ Ἰησοῦς.

39. Ait Jesus: Tollite lapidem! Dicit ei Martha, soror ejus, qui mortuus fuerat; Domine, jam foetet, quadriduanus enim est.

40. Dicit ei Jesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris, videbis gloriam Dei?

41. Tulerunt ergo lapidem: Jesus autem elevatis sursum oculis, dixit: Pater, gratias ago tibi, quoniam audisti me.

42. Ego autem sciebam, quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi: ut credant, quia tu me misisti.

43. Haec cum dixisset, voce magna clamavit: Lazare, veni foras!

44. Et statim prodiit, qui fuerat mortuus, ligatus pedes et manus institis, et facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Jesus: Solvite eum, et sinite abire.

45. Multi ergo ex Judaeis, qui venerant ad Mariam et Martham, et viderant, quae fecit Jesus, crediderunt in eum.

46. Quidam autem ex ipsis abierunt ad Phariseos, et dixerunt eis, quae fecit Jesus.

47. Collegerunt ergo Pontifices et Pharisei concilium, et dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit?

48. Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum; et venient Romani et tollent nostrum locum et gentem.

49. Unus autem ex ipsis, Caiphas nomine, cum esset pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam,

50 nec cogitatis, quia expedit vobis, ut unus moriatur homo pro populo, et non tota gens pereat.

51. Hoc autem a semet ipso non dixit, sed cum esset pontifex anni illius prophetavit, quod Jesus moriturus erat pro gente;

.лф. Глагола же Исоусъ: Възъмъте камень! Глагола ему сестра оумьръшааго Марфа: Господи, оуже сирѣднѣтъ, уетврьднѣкънь бо естъ.

.м. Глагола ей Исоусъ: Не рекохъ ли ти, яко аште въроумьши, оуърниши слава Божиѣ;

.ма. Възаша же камень. Исоусъ же възведъ оумъ горѣ, рече: Ѡтъуе, хвала тебе въздаѣ, яко оуслыша ма.

.мв. Азъ же вѣдяхъ, яко вьсегда мене послоушашьши: нъ народа ради стоимъшааго оирѣсть рекохъ, да върѣ имѣтъ, яко ты ма посъла.

.мг. И се рече глаголь великъмъ възвѣла: Лазаре, гради възъ!

.мд. И ашумъ нзиде оумьрътъ, ѡбвзаниъ ногамъ и рѣкамъ оукроемъ, и лице его оуероусъмъ ѡбвзано. И глагола нмъ Исоусъ: Разрѣшите ѣ, и неидите его ити.

.ме. Мнози же ѡтъ Нюдѣи примъдъше нъ Марѣ, и кидѣкъше, еже сътвори Исоусъ, въроваша въ него.

.мс. Истери же ѡтъ нмъ идоша нъ Фарисеомъ и рекоша нмъ, еже сътвори Исоусъ.

.мз. Събраша же архирей и Фарисен съборъ, и глаголаахъ: Убо сътворимъ, яко уловѣтъ съ знаменни мьнога теоритъ;

.ми. Аште ѡстанимъ ѣ тако, вьси върѣ имѣтъ въ нъ: и приндѣтъ Римляне, и възмѣтъ и мѣсто и мзъникъ нашъ.

.мо. Идннъ же ѡтъ нмъ Клифъ именьмъ, архирей съ лѣтоу томоу, рече нмъ: Кы не вѣсте нмъсоже,

.и. ни помышляете, яко оунѣ естъ влмъ, да идннъ уловѣтъ оумьрѣтъ за людѣ, а не вьсь мзъникъ погьбенѣтъ.

.ма. Сего же ѡ себя не рече: нъ архирей съ лѣтоу томоу прорече, яко хотѣаше Исоусъ оумьрѣти за людѣ.

52. και οὐχ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους μονον, ἀλλ' ἵνα και τα τεκνα τοῦ Θεοῦ τα διεσκορπισμενα συταγαγῃ εἰς ἓν.

53. Ἀπ' ἐκείνης οὖν τῆς ἡμέρας συν-εβουλευσατο, ἵνα ἀποκτεινωσιν αὐτον.

54. Ἰησοῦς οὖν οὐκέτι παρήγοιρε περιεπα-τει ἐν τοῖς Ἰουδαίοις, ἀλλὰ ἀπήλθεν ἐκεῖθεν εἰς την χωραν ἑγγὺς τῆς ἐρήμου, εἰς Ἐφραιμ λεγομενην πολιν, κακεῖ διετριβε μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

55. Ἦν δὲ ἑγγὺς το Πασχα τῶν Ἰουδαιων και ἀνεβησαν πολλοι εἰς Ἱεροσολυμα ἐκ τῆς χωρας προ τοῦ Πασχα, ἵνα ἀγνισωσιν ἑαυ-τους.

56. Ἐζητουν οὖν τον Ἰησοῦν, και ἔλεγον μετ' ἀλλήλων ἐν τῷ ἱερῷ ἱστηκοτες· Τι δοκεῖ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ εἰς την ἑορτην;

57. Δεδωκεισαν δὲ και οἱ ἀρχιερεῖς και οἱ Φαρισαῖοι ἐντολην, ἵνα ἂν τις γνῷ ποῦ ἔστι, μνηστη, ὅπως πιασωσιν αὐτον.

Κεφ. XII.

1. Ὁ οὖν Ἰησοῦς προ ἑξ ἡμερων τοῦ Πασχα ἦλθεν εἰς Βηθανιαν, ὅπου ἦν Λαζαρος ὁ τεθνηκως, ὃν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν.

2. Ἐποισαν οὖν αὐτῷ δεῖπνον ἐκεῖ, και ἡ Μαρθα διηκονεῖ· ὁ δὲ Λαζαρος εἰς ἣν τῶν συνατακμιμενων αὐτῷ.

3. Ἡ οὖν Μαρια λαβονσα λιτραν μυρον τερδου πιστικῆς πολυτιμον, ἤλειψε τους πο-δας τοῦ Ἰησοῦ, και ἔξεμαξε ταῖς θριξιν αὐτῆς τους ποδας αὐτου· ἡ δὲ οὐκία ἐπλη-ρωθη ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ μυρου.

4. Λεγει οὖν εἰς ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἰουδας Σιμωνος Ἰσακαριωτης, ὁ μελλων αὐτον παραδιδουαι·

5. Διαιτι τοῦτο το μυρον οὐκ ἐπραθη τριακοσιων δηναριων, και ἔδοθη πτωχοῖς;

6. Εἶπε δὲ τοῦτο, οὐχ ὅτι περι τῶν πτω-χῶν ἐμίλειν αὐτῷ, ἀλλὰ ὅτι κλεπτῆς ἦν, και το γλωσσοκομον εἶχε, και τα βαλλομενα ἐβασταζεν.

.αβ. τ ρ3 π6τ6π3 α+ αβλ3, ρ6 τ α+ γ6α+ ε3α3α β+απ3α3ρ+ α6ε3β3π6 υ6 αλ3ρ3.

.αγ. απ6 π3α3 α3 α6ρ3 α6αππ+π+ε, α+ ε ε3ε αε3α3.

.αδ. α3αα3 α3 ι6 π3π3 ρ3 αυα β3αα+π3 υ6 αβλ3α3, ρ6 τλ3 απ6 π3α3 υ6 απ6+ρ3ε εα3α6 α3αα6τρ3ε υ6 ββ+α6 ρ+β3γ+3π6τ3 ε6β3π3, τ π3 α3αα+π3 α6 α3ρ3ε+τ απ3α3.

.αε. εα α3 εα3α6 ρ+αβ+ αβλ3α3ε+ τ υ6ατλ3ε π6ρ3ε3 υ6 α3ααα+α3π6 απ6 απ6+ρ6τ ρβααα3 ρ+αβ6τ, α+ α3ε-απ6α3 αε.

.α6. α3α+α3ε α3 α3αα+, τ αα+α3-α+α3ε ι6 α3εα υ6 υ6α6υ3 απ3α3π3· α3π3 αε π6ρ3α3 υ+π3, α3 ρ3 τπ+π6 α3 ρβτπ3 υ6 ρβ+αα6ρ3ε;

.α7. α6+π+ε ε3 +β3β3ε3 τ α+β3α3ε α+ρ3αα6, α+ +ππ3 ι6π3 αππππ3α3, ι6α3 ε3α3α3, ρ3ααα3, α+ τπ3α3ε3.

β. α. ετ.

.α. α3αα3 α3 ρβααα3 π3αα3 α6ρ6 ρ+αβ6τ ρβτπ3 υ6 υ3ε+ρ3ε, τλ3α3 εα α6+α+ε απ3α6τ3, α3α3 υ6αβαα3 απ6 π3αα6.

.β. α6ππ3α3ε α3 α3π3 υ3α3ε3ε π3, τ π3+α6+ αααα+π3· α6+α+ε α3 αλ3ρ6 εα απ6 υ6αα3α3εππτ3ε α6 ρ3π3.

.γ. π3+εα α3 ρβτπ3α3 α3υβ3ε β3α-π3τ ρ+β6α+ ρ3απ3ε3ε π6ρ3α3α3ρ6ρ6τ ρ3π+α+ ρ3α α3αα3α τ απ6β3 υα+α6τ απ3α3ε ρ3α α3· ββ+π3ρ+ α3 τ2ρ6ρ3ε αε απ6 υ3ρ6 β3απ3ρ6τ3ε.

.δ. β6+α3α+ α3 αλ3ρ6 απ6 α3ρ3ε3ε α3, αβλ+ α3π3ε α3α+β3απ3ε3ετ3, τα3 ε β3αα+π3 ρβαα+π3.

.ε. α3ε3 β+α3 β3απ3+ α3 ρ3 ρβαα+ρ+ ε6τ3α3 ρ+ πβ6ε α6π6α6 ραρ6ε6, τ α+ρ3 ρ3ππτ3π3;

.ς. α3 α3 β3α3, ρ3 α3 α ρ3ππτ3ε3 ρ3α+π3 αε, ρ6 α3 π+π6 εα, τ ι3υ6-α3α6υ6 τπ6τ υ6π3απ3α3+ ρ3π+π3.

52. et non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum.

53. Ab illo ergo die cogitaverunt, ut interficerent eum.

54. Jesus ergo jam non in palam ambulabat apud Judaeos, sed abiit in regionem juxta desertum, in civitatem, quae dicitur Ephrem, et ibi morabatur cum discipulis suis.

55. Proximum autem erat Pascha Judaeorum; et ascenderunt multi Hierosolymam de regione ante Pascha, ut sanctificarent se ipsos.

56. Quaerebant ergo Jesum, et colloquebantur ad invicem, in templo stantes: Quid putatis, quia non venit ad diem festum? Dederant autem pontifices et Pharisei mandatum, ut si quis cognoverit, ubi sit, indicet, ut apprehendant eum.

Caput XII.

1. Jesus ergo ante sex dies Paschae venit Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Jesus.

2. Fecerunt autem ei coenam ibi, et Martha ministrabat, Lazarus vero unus erat ex discumbentibus cum eo.

3. Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici, pretiosi, et unxit pedes Jesu, et extersit pedes ejus capillis suis; et domus impleta est ex odore unguenti.

4. Dixit ergo unus ex discipulis ejus, Judas Iscariotes, qui erat eum traditurus:

5. Quare hoc unguentum non vauit trecentis denariis, et datum est egenis?

6. Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, et oculos habens ea, quae mittebantur, portabat.

.ик. и не тѣмъмо за людѣи, нъ да и уада Божии расточеніи събереть къ единому.

.иг. Отъ того же дѣне съвѣшташа, да ѣ быша оубѣли.

.ид. Иисусъ же къ томоу не гъкъ кож-далше къ Иудеихъ, нъ нде отъ тѣдоу въ странѣ блнзъ поустыни, въ градѣ, нарицаемый Ефремъ, и тоу живѣаше съ оубѣнники сконни.

.ие. Бѣ же блнзъ Пасха Иудейска и възидоша мѣнози къ Иероусалимъ отъ страны прѣжде Пасхы, да оубнстатъ са.

.из. Исмаихъ же Иисуса и глаголахъ къ себѣ къ цръкѣи стоимше: Убо са мѣннѣ камъ, яко не приходитъ въ празды-иннѣ;

Даша бо архiereи и Фарисеи заповѣдь, да аште кѣто оштити, кѣде бѣдетъ, повѣсть, да нмѣтъ ѣ.

Глава .кѣ.

.а. Иисусъ же прѣжде шести днѣхъ Пасхы приде къ Вифани, ндеже бѣ Лазаръ оумрътѣи, негоже въскреси отъ мрътвѣи.

.к. Сътворнша же кмоу кеуеръ тоу, и Марѣа слоужаше, Лазаръ же единъ бѣ отъ въздѣжаштѣихъ съ нимъ.

.г. Мариа же примѣши антрѣ мѣра мръда пистинны мѣногоуѣнны помаза носъ Иисусовъ, и отъре класы сконни носъ него: храмина же капѣни са отъ конѣ мѣрѣи.

.д. Глагола же единъ отъ оубѣнникъ него Иуда Искариотскѣи, нже хотѣаше прѣдати ѣ:

.е. Убо ради мѣро се не продамо бѣстѣ на трѣхъ сътѣхъ сѣребрѣиныхъ, и дано ин-штѣи;

.з. Се же реуе не яко ѡ инштѣихъ печѣаше са, нъ яко тѣтъ бѣ и скриницѣи нмѣ въмѣтаемѣи пошлѣаше.

7. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς· Ἀφες αὐτήν· ἵνα εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ ἐταφιασμοῦ μου τηρηθῇ αὐτό.

8. Τους πτωχοὺς γὰρ παντοῦ ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἡμεῖς δὲ οὐ παντοῦ ἔχουμε.

9. Ἐγὼ οὖν ὁχλος πολλὸς ἐκ τῶν Ἰουδαίων ὅτι ἐκεῖ ἔστι· καὶ ἤλθον οὐ δια τὸν Ἰησοῦν μόνον, ἀλλ' ἵνα καὶ τὸν Ἀλξάρην ἴδωσιν, ὃν ἠγείρεν ἐκ νεκρῶν.

10. Ἐβουλίσσαντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς, ἵνα
καὶ τὸν Λαζαρον ἀποκτείνωσιν·

11. ὅτι πολλοὶ δι' αὐτὸν ὑπῆγον τῶν
'Ιουδαίων καὶ ἐπιστευον εἰς τὸν Ἰησοῦν.

12. Τῇ ἐκαυρίῳ ὄχλος πολὺς ὁ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑορτήν, ἀκούσαντες ὅτι ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱερουσόλυμα,

13. ἔλαβον τα βαιᾶ τῶν γοινηκῶν, καὶ ἐξήλθον εἰς ὑπαντησιν αὐτῷ, καὶ ἔκραζον· Ὁσάννα, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ.

14. Εἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὄναριον ἐκαθίσεν
ἐπ' αὐτό, καθὼς ἐστὶ γεγραμμένον·

15. „Μη φοβοῦ, θνηταίε Σιών· ἰδὼν ὁ βασιλεὺς σου ἐρχεται, καθήμενος ἐπὶ πῶλον ὄνου.“

16. Ταῦτα δὲ οὐκ ἔγνωσαν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ το πρῶτον· ἀλλ' ὅτε ἔδοξασθη ὁ Ἰησοῦς, τότε ἐμνησθησαν ὅτι ταῦτα ἦν ἐπ' αὐτῷ γεγραμμένα, καὶ ταῦτα ἔποιησαν αὐτῷ.

17. Ἐμαρτυραὶ οὖν ὁ ὄχλος ὁ ὢν μετ' αὐτοῦ, ὅτε τὸν Λαζάρου ἐφωτῆσεν ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν.

18. δια τούτο και ὑπηγήσειεν αὐτῷ ὁ ὄχλος,
ὅτι ἤκουσαν τοῦτο αὐτὸν πεποιθέναι το ση-
μεῖον.

19. Οἱ οὖν Φαρισαῖοι εἶπον πρὸς ἑαυτούς·
Θεωροῦμεν ὅτι οὐκ ὠφέλειται αὐτὸν· ἰδοὺ ὁ κοσμος
ὁπισω αὐτοῦ ἀπῆλθεν.

20. Ἦσαν δὲ τινες Ἕλληνες ἐκ τῶν ἀνα-
βαινοντων, ἵνα προσκυνήσωσιν ἐν τῇ ἰορτῇ·

[illegible]

፡፡. ታሪክወርቅ ለ፡ ህጻናት ፡፡ ጸና ጸና
ጥጽ፡፡፡ ፡፡ ጸና ታሪክወርቅ ጥጽ፡፡፡

ԼՍ. ԵՒՆԵՐՊԱ ՔՅ ԲԻՆՈՒՆ ԿՈՐԴՆՆԵ ՇՄՈՒ
 ԶԲՈՒՅՑ, ԱՅՑ ՄԱՅ ԶՆՈՒՑ՝ Դ ԴԵՐԿՈՒՅՑ ԲԶ
 ԶՆՈՇԻ ԵՒՈՒՆ ՄՈՒՆԵՐՅՑ, ԲՑ ՈՒ Դ ՈՒՆԵՒԵԼ
 ՄՆՈՒՆՈՒ, ԶՆՅՅԶ ՄՈՇԻՆԱՇՑ ՇՄՈՒ ԿՆԵՐՈՒ-
 ՄՈՒՆԵԼՑ.

**•ፕ ደረሰሠው ወደ ተከራካሪ, ስራ ፕ
ሰራተኛ ወደባቸው፡**

**.ተጥ. ልዩ የቆየህን ንጹክ አባል ጥበቃነት
ጨው ደጋጊና ጥ ህልውናተኝነት ህፃ እርዳረተ.**

.ԼԻ. ՄԶ ԶԵԽԱԾ ՔՅ ՈՒՐԵ ԴԻՆՈՒՑ
 ԶՈՐԴՆԵ, ԲԵՏԱՅՈՒՆԻՑ ՄԵ ԲԵԿՈՒՐԴՅԱՆ,
 ԶՈՒՄԿԱՎԵՅՅԱՅ, ԱՅՈՒ ԶԶԶԶ ԽԵՆՈՅՄԵ ՄԵ
 ԶՅԵԶԶԻՆԻՑ,

.ህጥ. ለጌጃርሃር ህገጋር ርዝብ ተገደሉና ዋ
 ጥፋጥፋር ለጌጃርሃር ጋዘጥ ዋ ልዩህተኝና ጌላተ-
 ጌላጋርሃከጋ. ርዕደተተ, ፓላተጌጃርሃርሃር ጌላ-
 ሲፍን ህጋ ዋዝና ጌጃርሃርሃር, ህጃርሃር ጌላተ-
 ሲፍን.

.**අ. උපාය සහ උපකරණ මාර්ග උපදෙස්**
 සහ පිටි, පිටි, පිටි පිටි පිටි

“**ԱՄ. „ՔՅ ԼՅՑ ԶԵ ՈՒՅԱՊԵՐ ԶԻՅՈՒՄԻՒ՝ ԶՅ
ՎԱՃԱԿԵ ՄԱՐԶ ԿԵՆՈՅՄԵ ԶԱՌԵ ՔԻ ԽԵԱ-
ԼՔՄՅ ՓԶԵՐԵ.“**

[illegible][illegible][illegible]

**.ሐጥ. ተከታይነት እና ክልለ ልዩ ደንብ' ሆስ-
ፒታል, ልዩ የተሰማርቱ የአዲስ አበባ ደንብ' ደንብ
የሕግ የጋራ ጥያቄ.**

፩. ሆልዲንግ እና ፕላንቲግ ንግድ ሲባል
የሳይንስና ቴክኖሎጂ ስራ ላይ የሚሳተፍ
የሰው ኃይል ሲባል፡

7. Dixit ergo Jesus: Sinite illam, ut in diem sepulturae meae servet illud.

8. Pauperes enim semper habebitis vobiscum; me autem non semper habetis.

9. Cognovit ergo turba multa ex Judaeis, quia illic erat; et venerunt non propter Jesum tantum, sed ut Lazarum viderent, quem suscitavit a mortuis.

10. Cogitaverunt autem principes sacerdotum, ut et Lazarum interficerent;

11. quia multi propter illum abibant ex Judaeis, et credebant in Jesum.

12. In crastinum autem turba multa, quae venerat ad diem festum, cum audissent, quia venit Jesus Hierosolymam,

13. acceperunt ramos palmarum, et processerunt obviam ei, et clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israël!

14. Et invenit Jesus asellum, et sedit super eum, sicut scriptum est:

15. »Noli timere, filia Sion, ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae.«

16. Haec non cognoverunt discipuli ejus primum; sed quando glorificatus est Jesus, tunc recordati sunt, quia haec erant scripta de eo, et haec fecerunt ei.

17. Testimonium ergo perhibebat turba, quae erat cum eo, quando Lazarum vocavit de monumento et suscitavit eum a mortuis:

18. propterea et obviam venit ei turba, quia audierunt eum fecisse hoc signum.

19. Pharisei ergo dixerunt ad semet ipsos: Videtis, quia nihil proficimus. Ecce, mundus totus post eum abiit.

20. Erant autem quidam Gentiles ex his, qui ascenderant, ut adorarent in die festo.

.з. Реуе же Иисусъ: Не дайте ѿмъ, да въ днь погребенїи моего съзодеть ѿ.

.и. Ништам во вьсегда съ собоѡмъ имате, а мене не вьсегда имате.

.ѡ. Разоумъ же народъ многоѡ отъ Нюдєн, ꙗко тоу ѿстъ и придоша не Иисуса ради тѣмъ, ꙗко да и Лазара видѣтъ, ꙗкоже възкрєси отъ мрътєвѣхъ.

.і. Съзѣштѣмъ же архїерєи, да и Лазара оуєнѣтъ.

.лі. ꙗко мнози ꙗко ради идѣхѡхъ отъ Нюдєн, и вѣрѡвахѡхъ въ Иисуса.

.лї. Въ оутрїи же днь народъ многоѡ прїшѣдый въ прѣздыниѣ, слышавѣше, ꙗко Иисусъ идеть въ Иєроусалимъ,

.лї. прїшѣвъ въѡ отъ Финїиѣ и изїдоша противѣ ѿмоу и зѣвахѡхъ глаголюще: ѡсана, благословѣмъ тебѣ, ꙗко ты Царь Израїлевъ.

.ді. ѡверѣтъ же Иисусъ ѡсѣмъ, възсѣде на нѣ, ꙗкоже ѿстъ писано:

.єї. „Не бой са, дѣшїи Сиѡнова“ се цѣсарь твої градеть сѣдѣ на жѣзѣтїи ѡсѣмъ.“

.єї. Сїхъ же не разоумѣмъ оуєеничїи ꙗко прѣжде и ꙗгда прослави са Иисусъ, тѣгда поманиѣмъ, ꙗко си вѣмъ ѡ немъ писана, и си сѣтвориѣмъ ѿмоу.

.зі. Съзѣдѣтельствовахѣмъ же нрѡдъ, ꙗже въ съ нѣмъ, ꙗгда Лазара възгласїи отъ грѡба и възкрєси ѿ мрътєвѣхъ:

.иї. сего ради и противѣ изїде ѿмоу народъ, ꙗко слышавѣмъ и сѣтвориѣмъ се знаменїе.

.ѡї. Фарїсеї же рєкоша къ себѣ: Видѣте, ꙗко ниѣмъже польза ѿстъ. Се, въсь миръ по немъ иде.

.к. Бѣхѡмъ же Ісїани нѣцїи отъ вѣмъдѣшїиѣ, да поклонѣтъ са въ прѣздыниѣ.

21. Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a Bethsaida Galilaeae, et rogabant eum, dicentes: Domine! volumus Jesum videre.

22. Venit Philippus et dicit Andreae; Andreas rursum et Philippus dixerunt Jesu.

23. Jesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, ut clarificetur Filius hominis.

24. Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit,

25. ipsum solum manet; si autem mortuum fuerit, multum fructum affert.

Qui amat animam suam, perdet eam; et qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

26. Si quis mihi ministrat, me sequatur; et ubi sum ego, illic et minister meus erit; si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus.

27. Nunc anima mea turbata est: Et quid dicam? Pater, salvifica me ex hac hora! Sed propterea veni in horam hanc.

28. Pater, clarifica nomen tuum! Venit ergo vox de coelo: Et clarificavi, et iterum clarificabo.

29. Turba ergo, quae stabat et audierat, dicebat, tonitruum esse factum. Alii dicebant: Angelus ei locutus est.

30. Respondit Jesus, et dixit: Non propter me haec vox venit, sed propter vos.

31. Nunc iudicium est mundi: non princeps hujus mundi ejicietur foras.

32. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum.

33. (Hoc autem dicebat, significans, qua morte esset moriturus.)

34. Respondit ei turba: Nos audimus ex lege, quia Christus manet in

.мл. Си же пристѣпиха къ Филипоу, иже бѣ ѿтъ Вѣдѣсайды Галилейскыи, и мовахъ ѱ, глаголахъше: Господи, хоштемъ Исоуса видѣти.

.кв. Приде Филиппъ и глагола Андреаси: Андрей же пакы и Филиппъ глаголаста Исоусови.

.кг. Исоусъ же ѿтвѣшта нма, глагола: Приде година, да прослави са Сынъ чловѣчскый.

.кд. Амниъ, амниъ глаголахъ вамъ, аште зрѣно пшеничнѣно падѣ въ земли не оумреть,

.ке. то едино прѣживаетъ: аште ли оумреть, многоъ плодѣ сътвори. Любай доуша своимъ погубитъ ея: и немакши доуша своимъ въ мирѣ семъ, въ животъ вѣчный съхранитъ ея.

.кс. Аште кѣто мѣня слоужитъ, по мѣня да ходитъ: и идеже есмь азъ, тоу и слоуга мой бѣдетъ: аште кѣто мѣня послоужитъ, поучитъ ѱ Отьца мой.

.кз. Мѣня доуша моя вѣжмѣти са. И убо река; Отьца, сплани ма ѿтъ години семъ! Мъ сего ради придохъ на земли снъ.

.ки. Отьца, прослави нма твою. Приде же гласъ съ небесе: И прославихъ, и пакы прославахъ.

.кф. Народъ же стои и слышавъ, глаголаше: Громъ бысть. Или глаголахъ: Ангелъ глагола мѣмоу.

.л. Отьвѣшта Исоусъ, и рече: Не мене ради гласъ съ бысть, нъ васъ ради.

.ла. Мѣня сѣдѣ юсть мироу всемоу: нѣмъ вѣжмѣтъ мира сего изгнани бѣдетъ вѣнъ.

.лв. И азъ аште вѣзнесенъ бѣдѣ ѿ земли, вса приляжѣ къ себѣ.

.лг. (Се же глаголаше, змѣнамъ, коимъ смъртни хотѣаше оумрѣти.)

.лд. Отьвѣшта мѣмоу народъ: Мы слышомъ ѿтъ закона, яко Христосъ прѣ-

εἰς τον αἰῶνα· και πῶς συ λειγεις· Ὅτι δεῖ
ὑψωθῆναι τον νιον τοῦ ἀνθρωπου; Τις ἔστιν
οὗτος ὁ νιος τοῦ ἀνθρωπου;

35. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐτι
μικρον χρονον το φῶς μεθ' ὑμῶν ἔστιν.

Περιπατεῖτε ἕως το φῶς ἔχετε, ἵνα μη
σκοτια ὑμᾶς καταλαβῇ· και ὁ περιπατῶν ἐν
τῇ σκοτιᾷ οὐκ οἶδε ποῦ ὑπαγει.

36. Ἐως το φῶς ἔχετε, πιστευετε εἰς το
φῶς, ἵνα νιοι φωτος γενησθε. Ταῦτα ἔλα-
λησεν ὁ Ἰησοῦς, και ἀπείθων ἐκρυβῇ ἀπ'
αὐτῶν.

37. Τοσαῦτα δε αὐτοῦ σημεῖα πεποιηκοτος
ἐμπροσθεν αὐτῶν, οὐκ ἐπιστευον εἰς αὐτον·

38. ἵνα ὁ λογος· Ἡσαΐου τοῦ προφητου
πληρωθῇ, ὃν εἶπε· „Κυριε, τις ἐπιστευσε τῇ
ἀκοῇ ἡμῶν; και ὁ βραχιων Κυριου τιμι ἀπι-
καλυφθῇ;“

39. Δια τοῦτο οὐκ ἠδυναντο πιστευσιν,
ὅτι παλιν εἶπεν Ἡσαΐας·

40. „Τετυφλωκεν αὐτῶν τους ὀφθαλμους,
και πεπωρωκεν αὐτῶν την καρδιαν· ἵνα μη
ἰδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, και νοησωσι τῇ καρ-
διᾷ και ἐπιστραφῶσι και ἰασομαι αὐτους;“

41. Ταῦτα εἶπεν Ἡσαΐας, ὅτε εἶδε την
δοξαν αὐτοῦ, και ἐλάλησε περι αὐτοῦ.

42. Ὅμως μεντοι και ἐκ τῶν ἀρχοντων
πολλοι ἐπιστευσαν εἰς αὐτον· ἀλλὰ δια τους
Φαρισαίους οὐχ ὠμολογουν, ἵνα μη ἀπο-
συναγωγοι γεωνται·

43. ἡραπησαν γαρ την δοξαν τῶν ἀνθρω-
πων μάλλον ἢπερ την δοξαν τοῦ Θεοῦ.

44. Ἰησοῦς δε ἐκραξε και εἶπεν· Ὁ πι-
στευων εἰς ἔμε, οὐ πιστευει εἰς ἔμε, ἀλλ'
εἰς τον πεμψαντα με·

45. και ὁ θεωρῶν ἔμε θεωρεῖ τον πεμ-
ψαντα με.

46. Ἐγὼ φῶς εἰς τον κοσμον ἐληλυθα,
ἵνα πᾶς ὁ πιστευων εἰς ἔμε ἐν τῇ σκοτιᾷ
μη μεινῇ.

47. Και ἴαν τις μου ἀκουσῇ τῶν ῥημα-
των και μη φυλαξῇ, ἔγω οὐ κρινω αὐτον·
οὐ γαρ ἤλθον, ἵνα κρινω τον κοσμον, ἀλλ'
ἵνα σωσω τον κοσμον.

ΓΛΑΥΣΤΥΛΩΣΗΣ ὩΣ ὩΔΕ· Τ ἸΑΤΕ ΠΕΤ
ΑΛΑΒΑΛΩΣ· ΔΙΕ ΓΑΛΑΛΩΣΗΣ ὩΔΕ ΓΑΛΩΣ
ΔΕ ΔΕΤΡΩ ὩΔΕ ΓΑΛΩΣ ΔΕΤΡΩ; ὩΔΕ ΔΕΤΡΩ
ΔΕ ΔΕΤΡΩ ὩΔΕ ΓΑΛΩΣ ΔΕΤΡΩ;

.ΜΑ. ὩΔΕ ΔΕ ΤΡΩ ΔΕΤΡΩ· ΔΙΕ ΔΕ ΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ὩΔΕ ΓΑΛΩΣ ΔΕΤΡΩ ΔΕ ΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ, ΔΕ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΜΑ. ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ, ΔΕ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΜΑ. ὩΔΕ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΜΑ. ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΜΑ. ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

.ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ
ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ ΔΕΤΡΩ.

aeternum; et quomodo tu dicis: Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis?

35. Dixit ergo eis Jesus: Adhuc modicum lumen in vobis est.

Ambulate, dum lucem habetis, ut non vos tenebrae comprehendant; et qui ambulat in tenebris, nescit, quo vadat.

36. Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Haec locutus est Jesus, et abiit et abscondit se ab eis.

37. Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum:

38. ut sermo Isaiae Prophetae impleatur, quem dixit: »Domine, quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est?«

39. Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaias:

40. »Excaecavit oculos eorum, et induravit cor eorum, ut non videant oculis, et non intelligant corde, et convertantur, et sanem eos.«

41. Haec dixit Isaias, quando vidit gloriam ejus, et locutus est de eo.

42. Verum tamen et ex principibus multi crediderunt in eum; sed propter Phariseos non confitebantur, ut a synagoga non ejicerentur.

43. Dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei.

44. Jesus autem clamavit, et dixit: Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me.

45. Et qui videt me, videt eum, qui misit me.

46. Ego lux in mundum veni, ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat.

47. Et si quis audierit verba mea, et non custodierit, ego non judico eum; non enim veni, ut judicem mundum, sed ut salvificem mundum.

ВЪКЛАЕТЕ СЪ ВЪЗЪТЪ · И КАКО ТЪ ГЛАГОЛЮШИИ · ВЪЗНЕСИ СЯ ПОДОБАЕТЕ СЫНОУ УЛОУЪТЪ-СКОУОУМОУ; КЪТО МЕСТЪ СЪ СЫНЪ УЛОУЪТЪ-СКЫЙ;

.лв. Рече же имъ Исусъ: Иште въ мало время свѣтъ въ васъ есть.

Ходите, доидеже свѣтъ имате, да тма васъ не иметъ · и ходши въ тмѣ не вѣстъ, како идеть.

.лв. Доидеже свѣтъ имате, вѣроуйте въ свѣтъ, да сынове свѣта бѣдете. Си глагола Исусъ, и шедъ скръи сѧ отъ нихъ.

.лз. Толка же знаменни сътворшоу юмоу прадъ нимъ, не вѣровахъ въ нь ·

.ли. да събѣдетъ сѧ слово Исани Пророка, еже рече: Господи, кто вѣрѣа слоуху ишемоу; и мышца Господни номоу отъкры сѧ;

.лф. Сего ради не можахъ вѣровати, яко пакы рече Исани:

.м. „Ослѣпи оуми ихъ, и омамениахъ есть сръдце ихъ, да не видѣтъ оуми, и не разоумѣхъ сръдцѣмъ и овертатъ сѧ, и исцѣлахъ ш.“

.ма. Си же рече Исани, когда видѣ слава юго, и глагола ѿ немъ.

.мк. Оуеае оубо и отъ кнѣмъ мнози вѣровахъ въ нь · нъ Фарисеи ради не исповѣдахъ, да не изъ съборишта изгнани бѣдѣтъ.

.мг. Възлюбениа бо наеу слава улоуѣтѣсѧ, еже слава Божиѧ.

.мд. Исусъ же възъха и рече: Вѣроуши въ ма, не вѣроуетъ въ ма, нъ въ послакъшаго ма.

.ме. И видѣи ма видѣти послакъшаго ма.

.мз. Азъ свѣтъ въ всь миръ придохъ, да всѣмъ вѣроуши въ ма, въ тмѣ не пребѣдетъ.

.мз. И аште кто оуслышитъ глаголи мои, и не съхранитъ ихъ, азъ не сажѣ юмоу · не придохъ бо, да сажѣ мироу, нъ да съласъ миръ.

48. Ὁ ἀθετῶν ἔμε και μη λαμβανων τα ῥήματα μου, ἔχει τον κρινοντα αὐτον· ὁ λογος, ὃν ἐλαλησα, ἐκεῖνος κρινεῖ αὐτον ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ.

49. Ὅτι ἐγὼ ἐξ ἑμαυτοῦ οὐκ ἐλαλησα· ἀλλ' ὁ πεμψας με Πατήρ, αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τι εἶπω και τι λαλήσω·

50. και οἶδα, ὅτι ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ ζωὴ αἰωνιος ἐστιν. Ἀ οὐν λαλῶ ἐγὼ, καθως εἶρηκε μοι ὁ Πατήρ, οὕτω λαλῶ.

Κεφ. XIII.

1. Προ δε τῆς ἑορτῆς τοῦ Πασχα, εἶδως ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐληλυθεν αὐτοῦ ἡ ὥρα ἵνα μεταβῇ ἐκ τοῦ κοσμου τουτου προς τον Πατέρα, ἀγαπησας τους ἰδιους τους ἐν τῷ κοσμῳ, εἰς τέλος ἡγάπησεν αὐτους.

2. Και δειπνον γενομενον, τοῦ διαβολου ἥδη βεβληκοτος εἰς την καρδιαν Ἰουδα Σιμωνος Ισκαριωτου, ἵνα αὐτον παραδῷ,

3. εἶδως ὁ Ἰησοῦς ὅτι παρτα δεδωκεν αὐτῷ ὁ Πατήρ εἰς τας χεῖρας, και ὅτι ἀπο Θεοῦ ἐξῆλθε και προς τον Θεον ὑπαγει,

4. ἐγειρεται ἐκ τοῦ δειπνου, και τιθῇσι τα ἱμάτια, και λαβων λεντιον διεζῶσεν ἑαυτον·

5. εἶτα βαλλει ὕδωρ εἰς τον ριπτηρα και ῥῆξαιτο νιπτειν τους ποδας τῶν μαθητῶν, και ἐκμασσειν τῷ λεντιῷ ᾧ ἦν διεζῶσμενος.

6. Ἐρχεται οὖν προς Σιμονα Πιτρον· και λεγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κυριε, σν μου νιπτεις τους ποδας;

7. Ἀπεκριθη Ἰησοῦς και εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποῶ, σν οὐκ οἶδας ἀρτι, γνωση δε μετα ταῦτα.

8. Λεγει αὐτῷ Πιτρος· Οὐ μη ριψης τους ποδας μου εἰς τον αἰῶνα. Ἀπεκριθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐαν μη ριψω σε, οὐκ ἔχεις μερος μετ' ἐμοῦ.

9. Λεγει αὐτῷ Σιμων Πιτρος· Κυριε, μη τους ποδας μου μονον, ἀλλα και τας χεῖρας και την κεφαλὴν.

1. ὁ θεος παρτα δεδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τας χεῖρας, και ὅτι ἀπο θεοῦ ἐξῆλθε, και προς τον θεον ὑπαγει.

2. ὁ δειπνον γενομενον, τοῦ διαβολου ἥδη βεβληκοτος εἰς την καρδιαν Ἰουδα Σιμωνος Ισκαριωτου, ἵνα αὐτον παραδῷ.

3. εἶδως ὁ Ἰησοῦς ὅτι παρτα δεδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τας χεῖρας, και ὅτι ἀπο θεοῦ ἐξῆλθε, και προς τον θεον ὑπαγει.

Ῥο. .vτ.

1. ὁ θεος παρτα δεδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τας χεῖρας, και ὅτι ἀπο θεοῦ ἐξῆλθε, και προς τον θεον ὑπαγει.

2. ὁ δειπνον γενομενον, τοῦ διαβολου ἥδη βεβληκοτος εἰς την καρδιαν Ἰουδα Σιμωνος Ισκαριωτου, ἵνα αὐτον παραδῷ.

3. εἶδως ὁ Ἰησοῦς ὅτι παρτα δεδωκεν αὐτῷ ὁ πατήρ εἰς τας χεῖρας, και ὅτι ἀπο θεοῦ ἐξῆλθε, και προς τον θεον ὑπαγει.

4. ἐγειρεται ἐκ τοῦ δειπνου, και τιθῇσι τα ἱμάτια, και λαβων λεντιον διεζῶσεν ἑαυτον·

5. εἶτα βαλλει ὕδωρ εἰς τον ριπτηρα και ῥῆξαιτο νιπτειν τους ποδας τῶν μαθητῶν, και ἐκμασσειν τῷ λεντιῷ ᾧ ἦν διεζῶσμενος.

6. Ἐρχεται οὖν προς Σιμονα Πιτρον· και λεγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κυριε, σν μου νιπτεις τους ποδας;

7. Ἀπεκριθη Ἰησοῦς και εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποῶ, σν οὐκ οἶδας ἀρτι, γνωση δε μετα ταῦτα.

8. Λεγει αὐτῷ Πιτρος· Οὐ μη ριψης τους ποδας μου εἰς τον αἰῶνα. Ἀπεκριθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐαν μη ριψω σε, οὐκ ἔχεις μερος μετ' ἐμοῦ.

9. Λεγει αὐτῷ Σιμων Πιτρος· Κυριε, μη τους ποδας μου μονον, ἀλλα και τας χεῖρας και την κεφαλὴν.

48. Qui spernit me et non accipit verba mea, habet, qui judicet eum. Sermo, quem locutus sum, ille judicabit eum in novissimo die.

49. Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me, Pater, ipse mihi mandatum dedit, quid dicam et quid loquar;

50. et scio, quia mandatum ejus vita aeterna est. Quae ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor.

Caput XIII.

1. Ante diem festum Paschae, sciens Jesus, quia venit hora ejus, ut transeat ex hoc mundo ad Patrem: cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos.

2. Et coena facta, cum diabolus jam misisset in cor, ut traderet eum Judas Simonis Iscariotae,

3. sciens, quia omnia dedit ei Pater in manus, et quia a Deo exivit, et ad Deum vadit;

4. surgit a coena, et ponit vestimenta sua; et cum accepisset linteam, praecinxit se;

5. deinde mittit aquam in pelvim, et coepit lavare pedes discipulorum, et extergere linteo, quo erat praecinctus.

6. Venit ergo ad Simonem Petrum, et dicit ei Petrus: Domine, tu mihi lavas pedes?

7. Respondit Jesus, et dixit ei: Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea.

8. Dicit ei Petrus: Non lavabis mihi pedes in aeternum. Respondit ei Jesus: Si non laveri te, non habebis partem mecum.

9. Dicit ei Simon Petrus: Domine, non tantum pedes meos, sed et manus, et caput.

.мн. **Штѣмѣташъ** са мене и не при-
емаши глаголъ мойхъ, имать сѣдѣшитаго
ямоу. Слово, еже глаголахъ, то сѣдѣтъ
ямоу въ послѣдній дѣнь.

.мф. **Ако** азъ ѿ себя не глаголахъ, нѣ
посланный ма **Штѣць**, тѣ мѣня заповѣдъ
дасть, убо рекъ, и убо възглаголахъ,

.м. и вѣмъ, яко заповѣдъ его животъ
вѣчный есть. **Аже** оубо азъ глаголахъ,
якоже рече мѣня **Штѣць**, тако глаголахъ.

Глава .г.

.л. **Прежде** праздника Пасхы вѣдъ **Ис-**
соусъ, яко приде ямоу година, да прѣ-
идеть ѿтѣ мира сего къ **Штѣцоу** възлю-
бъ своемъ сѣшашъ въ всѣмъ мирѣ, до
конца възлюбенъ.

.к. И **верери** възъшъ, днѣблоу оубо
въложышоу въ срѣдце **Нюдѣ** **Симонову**
Искариотскоуоубоу, да ѿ прѣдасть,

.г. вѣдъ **Иссоусъ**, яко всѣ дасть ямоу
Штѣць въ рѣцѣ, и яко ѿтѣ Бога изиде,
и къ **Богоу** идеть.

.д. възстанъ съ **верери** положи ризъ
своихъ и примъ **лентий** прѣпохса съ.

.е. **потомъ** же вѣлиа вода въ оумыва-
льницѣ, и наутъ оумывати ногъ оубе-
никомъ и **отирати** **лентиемъ**, нмѣже въ
прѣпохсанъ.

.з. **Приде** же къ **Симону** **Петроу** и
глагола ямоу тѣ: **Господи**, ты ли мон
оумывеши нозъ;

.з. **Штѣкшѣ** **Иссоусъ** и рече ямоу:
Аже азъ творю, ты не вѣси нмѣя, **ра-**
зоумывеши же по силѣ.

.н. **Глагола** ямоу **Петръ**: **Не** оумывеши
ногоу **моєю** въ вѣкъ. **Штѣкшѣ** ямоу
Иссоусъ: **Аште** не оумывъ тебе, не нмѣши
части съ **мѣноу**.

.ф. **Глагола** ямоу **Симонъ** **Петръ**: **Го-**
споди, не нозъ мон тѣкшю, нѣ и рѣцѣ
и **главѣ**.

10. Λεγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρεῖαν ἔχει ἢ τοὺς ποδας νιφασθαι, ἀλλ' ἐστὶ καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροὶ ἐστέ, ἀλλ' οὐχὶ παντες.

11. Ἱδὲι γὰρ τον παραδιδοντα αὐτον· δια τοῦτο εἶπεν· Οὐχὶ παντες καθαροὶ ἐστέ.

12. Ὅτε οὖν ἐνίψῃ τοὺς ποδας αὐτῶν καὶ ἐλάβῃ τα ἱματια αὐτοῦ, ἀναπεσων παλιν εἶπεν αὐτοῖς· Γινωσκετε, τι πεποιηκα ὑμῖν·

13. Ὑμεῖς φωνεῖτε με· Ὁ διδασκαλός, καὶ Ὁ κυριος· καὶ καλῶς λεγετε· εἰμι γὰρ.

14. Εἰ οὖν ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τοὺς ποδας, ὁ κυριος καὶ ὁ διδασκαλός, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς ποδας.

15. Ὑποδειγμα γὰρ ἔδωκα ὑμῖν, ἵνα κα-
θως ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῇτε.

16. Ἀμην ἀμην λεγὼ ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δοῦ-
λος μειζων του κυριου αὐτοῦ, οὔδε ἀποστο-
λος μειζων τοῦ πεμψαντος αὐτον.

17. Εἰ ταῦτα οἰδατε, μακαριοὶ ἐστέ, ἵαν
ποιῇτε αὐτα.

18. Οὐ περὶ παντων ὑμῶν λεγὼ· ἐγὼ οἶδα,
οὓς ἐξελεξαμην· ἀλλ' ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ·
„Ὁ τρωγων μετ' ἐμοῦ τον ἀρτον ἐπῆρεν ἐπ' ἐ-
μέ την πτερναν αὐτοῦ.“

19. Ἀπ' ἀρτι λεγὼ ὑμῖν προ τοῦ γενεσθαι,
ἵνα, ὅταν γενηται, πιστευσητε, ὅτι ἐγὼ εἰμι.

20. Ἀμην ἀμην λεγὼ ὑμῖν· Ὁ λαμβανων
ἐαν τινὰ πεμψω ἐμέ λαμβανει· ὁ δὲ ἐμέ λαμ-
βανων λαμβανει τον πεμψαντα με.

21. Ταῦτα εἰπων ὁ Ἰησοῦς ἐταραχθῇ
τῷ πνευματι, καὶ ἐμαρτυρησεν καὶ εἶπεν·
Ἀμην ἀμην λεγὼ ὑμῖν, ὅτι εἰς ἐξ ὑμῶν
παραδώσει με.

22. Ἐβλεπον οὖν εἰς ἀλλήλους οἱ μαθη-
ται, ἀποροουμενοι περὶ τινος λεγει.

23. Ἦν δὲ ἀνακειμενος εἰς τῶν μαθητῶν
αὐτον ἐν τῷ κολπῷ τοῦ Ἰησοῦ, ὃν ἤγαπα
ὁ Ἰησοῦς.

.Τ. Ἡ ἀποστολή τῶν μαθητῶν· Ὁ Ἰησοῦς
ἐπεὶ εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς μαθητὰς, ἔ-
βλεπον οὖν οἱ μαθηταὶ ἀποροῦντες ὅτι
εἰς τίνος λέγει ταῦτα.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΕΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΥΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΚΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΚΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

.ΑΤ. Ὁ Ἰησοῦς εἶπεν ταῦτα πρὸς τοὺς
μαθητὰς, ὅτι ἐκεῖνος ὃν ἠγάπα ὁ Ἰη-
σοῦς, ὁ ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ
ὅστις ἐκ τῶν μαθητῶν ἦν, ὁ ὅστις ἐκ
τῶν μαθητῶν ἦν.

10. Dicit ei Jesus: Qui lotus est, non indiget, nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus. Et vos mundi estis, sed non omnes.

11. Sciebat enim, quisnam esset, qui traderet eum; propterea dixit: Non estis mundi omnes.

12. Postquam ergo lavit pedes eorum, et accepit vestimenta sua, cum recubisset iterum, dixit eis: Scitis, quid fecerim vobis?

13. Vos vocatis me Magister et Domine, et bene dicitis; sum etenim.

14. Si ergo ego lavi pedes vestros, Dominus et Magister, et vos debetis alter alterius lavare pedes.

15. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita et vos faciatis.

16. Amen, amen dico vobis: Non est servus major domino suo; neque apostolus major est eo, qui misit illum.

17. Si haec scitis, beati eritis, si feceritis ea.

18. Non de omnibus vobis dico: ego scio, quos elegerim, sed ut adimpleatur Scriptura: »Qui manducat mecum panem, levabit contra me calcaneum suum.«

19. Amodo dico vobis, priusquam fiat; ut cum factum fuerit, credatis, quia ego sum.

20. Amen, amen dico vobis: Qui accipit, si quem misero, me accipit; qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit.

21. Cum haec dixisset Jesus, turbatus est spiritu: et protestatus est, et dixit: Amen, amen dico vobis: Quia unus ex vobis tradet me.

22. Aspiciebant ergo ad invicem discipuli, haesitantes, de quo diceret.

23. Erat ergo recumbens unus ex discipulis ejus in sinu Jesu, quem diligebat Jesus.

.1. Глагола нѣмоу Іисусъ: Измыенный не требуетъ, только нозѣ оумыти, кѣтъ бо кѣсь унѣтъ. И вы унѣти кѣсте, нѣ не кѣсп.

.11. Вѣдѣаше бо предавшѣаго ѿ сего ради рече: Яко не кѣсп унѣти кѣсте.

.12. Югда же оумы нозѣ нхѣ, и прѣнѣтъ рѣзѣи своѣ, вѣзлежѣ пакы рече нмѣ: Вѣсте ли, чѣто сѣтворѣхѣ вамѣ;

.13. Вы глаголете мѣ Оучитель и Господь и добръ глаголете: Ісусъ бо.

.14. Аште оубо азѣ оумыхѣ вамѣ нозѣ, Господь и Оучитель, и вы длѣжны кѣсте грѣхѣмѣ дроуѣмѣ оумыкѣати нозѣ.

.15. Шерѣхѣ бо дахѣ вамѣ, да якоже азѣ сѣтворѣхѣ вамѣ, и вы творѣте.

.16. Аминѣ, аминѣ глаголахѣ вамѣ: Нѣстъ рабѣ болий господѣи своѣмѣ, ни апостолѣ (сѣлѣ) болий послѣавѣшаго ѿ.

.17. Аште си вѣсте, блаженн кѣсте, аште творѣте ѿ.

.18. Не ѿ кѣсѣхѣ кѣсѣ глаголахѣ азѣ бо вамѣ, шже нзѣрахѣ, нѣ да сѣбѣдѣтъ сѣ Кѣнѣнгѣ: „Яко ядѣи сѣ мѣномѣ хлѣбѣ, вѣзденѣгѣтъ на мѣ патѣ своѣ.“

.19. Отѣ сѣлѣ глаголахѣ вамѣ, прѣжде даже не бѣдѣтъ да югда бѣдѣтъ, вѣрѣ нмѣсте, яко азѣ Ісусъ.

.20. Аминѣ, аминѣ, глаголахѣ вамѣ: Прѣнѣмаши аште кого послѣахѣ, мене прѣнѣмѣтъ а прѣнѣмаши мене прѣнѣмѣтъ послѣавѣшаго мѣ.

.21. Си рѣхѣ Іисусъ вѣзѣмѣти сѣ доухѣмѣ и сѣбѣдѣтельствоуи рече: Аминѣ, аминѣ глаголахѣ вамѣ, яко юдинѣ отѣ кѣсѣ прѣдѣтъ мѣ.

.22. Сѣзѣирахѣ же сѣ междѣ собоѣмѣ оубѣнѣици, не домѣслишѣте сѣ, ѿ комѣ глаголахѣтъ.

.23. Бѣ же вѣзлежа юдинѣ отѣ оубѣнѣицѣ юго на лонѣ Іисусѣмѣ, югоже любѣаше Іисусъ.

24. Νευει οὖν τουτω Σιμων Πιτρος πν-
θεσθαι, τις ἀν εἴῃ περι οὐ λεγει.

25. Ἐπιπασων δε ἐκεῖνος ἐπὶ το στήθος
τοῦ Ἰησοῦ λεγει αὐτῷ· Κυριε, τις ἐστιν;

26. Ἀποκρινεται ὁ Ἰησοῦς· Ἐκεῖνος ἐστιν,
ὃ ἐγὼ βαψας το ψωμιον ἐπιδωσω. Καὶ
ἐμβαψας το ψωμιον, διδωσιν Ἰουδα Σιμων-
τος Ἰσκαριωτη.

27. Καὶ μετὰ το ψωμιον τότε εἰσῆλθεν
εἰς ἐκεῖνον ὁ σατανᾶς. Λεγει οὖν αὐτῷ ὁ
Ἰησοῦς· Ὁ ποιεῖς, ποιησον ταχιον.

28. Τοῦτο δε οὐδεὶς ἔγνω τῶν ἀνακειμέ-
νων πρὸς τι εἶπεν αὐτῷ·

29. τινες γὰρ ἔδοκον, ἐπεὶ το γλωσσο-
κομον εἶχεν ὁ Ἰουδας, ὅτι λεγει αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς· Ἀγαρασον ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς την
ἐορτην· ἢ τοῖς πτωχοῖς ἵνα τι δῶ.

30. Λαβων οὖν το ψωμιον ἐκεῖνος εὐθως
εἰσῆλθεν· ἦν δε νύξ.

31. Ὅτε οὖν εἰσῆλθε, λεγει ὁ Ἰησοῦς·
Νυν ἐδοξασθη ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
ὁ Θεὸς ἐδοξασθη ἐν αὐτῷ.

32. Εἰ ὁ Θεὸς ἐδοξασθη ἐν αὐτῷ, καὶ
ὁ Θεὸς δοξασει αὐτον ἐν ἑαντῷ, καὶ εὐθὺς
δοξασει αὐτον.

33. Τεκνία, ἐτὶ μικρον μεθ' ὑμῶν εἰμι.
Ζητησετε με, καὶ καθως εἶπον τοῖς Ἰουδαι-
οις· Ὅτι ὅπου ὑπάγω ἐγὼ, ὑμεῖς οὐ δυ-
νασθε εἰθεῖν, καὶ ὑμῖν λεγὼ ἀρτι.

34. Ἐντολὴν καινὴν διδωμι ὑμῖν, ἵνα ἀγα-
πάτε ἀλλήλους· καθως ἡγάπησα ὑμᾶς, ἵνα
καὶ ὑμεῖς ἀγαπάτε ἀλλήλους.

35. Ἐν τουτω γνωσονται παντες ὅτι ἐμοὶ
μαθηται ἐστέ, ἐὰν ἀγαπῃν ἑχῆτε ἐν ἀλλη-
λοις.

36. Λεγει αὐτῷ Σιμων Πιτρος· Κυριε,
ποῦ ὑπάγεις; Ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ὅπου ὑπάγω, οὐ δυνασαι μοι ρῖν ἀκολου-
θῆσαι· ὅστερον δε ἀκολουθήσεις μοι.

28. Ἰησοῦς καὶ ἀποκριθὴς εἰπὼς
τοῦτο, ἔειπεν αὐτῷ· Ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ὁ Θεὸς ἐδοξασθη ἐν
αὐτῷ.

29. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν ἐν τῇ χειρὶ, εὐλόγησεν αὐ-
τὸν καὶ ἔκομισε τὰς μερίδας αὐ-
τῶν τοῖς μαθηταῖς.

30. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

31. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

32. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

33. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

34. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

35. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

36. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

37. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

38. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

39. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

40. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

41. ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἔχων τὸν
ψωμὸν, εὐλόγησεν αὐτὸν καὶ ἔκομισε
τὰς μερίδας αὐτῶν τοῖς μαθηταῖς.

24. Innuit ergo huic Simon Petrus, et dixit ei: Quis est, de quo dicit?

25. Itaque cum recubisset ille supra pectus Jesu, dixit ei: Domine, quis est?

26. Respondit Jesus: Ille est, cui ego intinctum panem porrexero. Et cum intinxisset panem, dedit Judae Simonis Iscariotae.

27. Et post buccellam, introivit in eum satanas. Et dixit ei Jesus: Quod facis, fac citius!

28. Hoc autem nemo scivit discumbentium; ad quid dixerit ei:

29. quidam enim putabant, quia loculos habebat Judas, quod dixisset ei Jesus: Eme ea, quae opus sunt nobis ad diem festum; aut egenis ut aliquid daret.

30. Cum ergo accepisset ille buccellam, exivit continuo; erat autem nox.

31. Cum ergo exisset, dixit Jesus: Nunc clarificatus est Filius hominis, et Deus clarificatus est in eo.

32. Si Deus clarificatus est in eo, et Deus clarificabit eum in semet ipso; et continuo clarificabit eum.

33. Filioli, adhuc modicum vobiscum sum. Quaeretis me, et sicut dixi Judaeis: Quo ego vado, vos non potestis venire: et vobis dico modo.

34. Mandatum novum do vobis: Ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut et vos diligatis invicem.

35. In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.

36. Dicit ei Simon Petrus: Domine, quo vadis? Respondit Jesus: Quo ego vado, non potes me modo sequi; sequeris autem postea.

.кд. Помажъ же семоу Симонъ Петръ, и рече кемоу: Къто есть, ѿ немъже глаголетъ;

.ке. Нападъ же тъ на прѣси Иисусовѣхъ глагола кемоу: Господи, къто есть;

.кз. Ѡтъвѣшта Иисусъ: Тъ есть, кемоу же азъ ѿмоу хлѣбъ подамъ. И ѿмоуи хлѣбъ дастъ Юда Симонову Искариотъ-ниноу.

.кз. И по хлѣбѣ, вѣинде къ нь сатана. Глагола же кемоу Иисусъ: Юже теориши, сътвори скорѣе.

.ки. Сего же никътоже не разоумѣ възлежаштихъ, убо ради рече кемоу.

.кѣ. иѣци бо мѣтахъ, номъже скриницѣ нмѣаше Юда, яко глагола кемоу Иисусъ: Коупи, нхъже трѣбуемъ на прѣдѣлникъ, или ништинъ да нѣуто дастъ.

.л. Приемъ же ѿнъ хлѣбъ изиде аenie въ же ношъ.

.ла. Югда же изиде, глагола Иисусъ: Нмѣтъ прослави са Сынъ уловѣтѣснѣй, и Богъ прослави са ѿ немъ.

.лв. Аште Богъ прослави са ѿ немъ, и Богъ прославитъ ѣ къ себѣ, и аenie прославитъ ѣ.

.лг. Уадыца, иште мало съ вами есмь. Возиштете мене, и якоже рекохъ Юдеомъ. Юможе азъ нѣдъ, вы не можете принти: и вамъ глагола нмѣтъ.

.лд. Запокедъ нонѣ дамъ вамъ: Да любите друугъ друуга, якоже възлюбихъ выи, да и вы любите друугъ друуга.

.ле. Ѡ семь разоумѣтъ всѣи, яко мон оууеници есте, аште любезъ нмѣте между собою.

.лз. Глагола кемоу Симонъ Петръ: Господи, како ндешн; Ѡтъвѣшта кемоу Иисусъ: Юможе азъ нѣдъ, ты не можешн нмѣтъ по мѣтъ нти. нослѣдъ же по мѣтъ ндешн.

37. Λεγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κυριε, διατι οὐ δύναμαι σοι ἀκολουθῆσαι ἄρτι; τὴν ψυχὴν μου ὑπὲρ σου θήσω.

38. Ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τὴν ψυχὴν σου ὑπὲρ ἐμοῦ θήσεις; Ἀμὴν ἀμὴν λεγὼ σοι· Οὐ μὴ ἀλεκτωρ φωνήσῃ, ἕως οὐ ἀπαρ-
τησῇ με τρις.

Κεφ. XIV.

1. Μὴ ταρασσεσθῶ ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστευετε εἰς τὸν Θεόν, καὶ εἰς ἐμὲ πιστευετε.

2. Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Πατρὸς μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ, εἶπον ἂν ὑμῖν.

Πορευομαὶ ἐτοιμασαὶ τοπὸν ὑμῖν.

3. Καὶ ἔαν πορευθῶ καὶ ἐτοιμασῶ ὑμῖν τοπὸν, καλὶν ἔρχομαι καὶ παραληφθῶμαι ὑμᾶς πρὸς ἐμᾶντον· ἵνα, ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ ὑμεῖς ᾤτε.

4. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω οἰδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἰδατε.

5. Λεγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κυριε, οὐκ οἶδα-
μεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δύναμεθα τὴν ὁδὸν εἶδεναι;

6. Λεγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀληθεία καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἐρχε-
ται πρὸς τὸν Πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμοῦ.

7. Εἰ ἐγνώκειτε με, καὶ τὸν Πατέρα μου ἐγνώκειτε ἂν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐ-
τον, καὶ ἰωρακατε αὐτόν.

8. Λεγει αὐτῷ Φίλιππος· Κυριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν Πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν.

9. Λεγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἐγνώκας με Φίλιππε;
'Ο ἰωρακὼς ἐμὲ, ἰωρακας τὸν Πατέρα· καὶ πῶς σὺ λεγεις· Δείξον ἡμῖν τὸν Πατέρα;

10. Οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ ὁ Πατὴρ ἐν ἐμοὶ ἔστι; Τα ῥήματα, ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμᾶντος οὐ λαλῶ· ὁ δὲ Πατὴρ ὁ ἐν ἐμοὶ μενων οὕτως ποιεῖ τὰ ἔργα.

.Μκ. Ἡ ἀληθὴς ἀγάπη τοῦ Θεοῦ· Ἡ ἀγάπη, ἡ
ἐν ἡμῶν ἐστὶν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
ἀληθοῦς· ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ
ἀληθοῦς.

.Μβ. Ὁ ἀληθὴς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν· ὁ ἀληθὴς
ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ
ἀληθὴς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν
Θεόν· ὁ ἀληθὴς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀληθὴς ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

Ἡ ἀ. ἡ γ.

.Α. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Β. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Γ. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Δ. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Ε. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.ΣΤ. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Ζ. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Η. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Θ. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

.Ι. Ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν καὶ τὸν
ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν Θεόν
καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν· ὁ ἀ. ἡ γ. ἀγαπᾷ τὸν
Θεόν καὶ τὸν ἀληθὴν Θεόν.

37. Dicit ei Petrus: Quare non possum te sequi modo? animam meam pro te ponam.

38. Respondit ei Jesus: Animam tuam pro me pones? Amen, amen dico tibi: Non cantabit gallus, donec ter me neges.

Caput XIV.

1. Non turbetur cor vestrum. Creditis in Deum, et in me credite.

2. In domo Patris mei mansiones multae sunt. Si quo minus, dixissem vobis; quia vado parare vobis locum.

3. Et si abiero et praeparavero vobis locum, iterum venio et accipiam vos ad me ipsum, ut, ubi sum ego, et vos sitis.

4. Et quo ego vado, scitis, et viam scitis.

5. Dixit ei Thomas: Domine! nescimus, quo vadis; et quomodo possumus viam scire?

6. Dicit ei Jesus: Ego sum via et veritas et vita. Nemo venit ad Patrem, nisi per me.

7. Si cognovissetis me, et Patrem meum utique cognovissetis; et amodo cognoscetis eum, et vidistis eum.

8. Dicit ei Philippus: Domine! ostende nobis Patrem, et sufficit nobis.

9. Dicit ei Jesus: Tanto tempore vobiscum sum et non cognovistis me? Philippe, qui videt me, videt et Patrem. Quomodo tu dicis: Ostende nobis Patrem?

10. Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est? Verba, quae ego loquor vobis, a me ipso non loquor; Pater autem in me manens, ipse facit opera.

.аз. Глагола ѿмоу Петръ: По убо не можъ ѿйти по тебеъ нти; доумъ моѣ за та положи.

.ан. Отверзшиа моу Исоусъ: Доумъ ли скоужъ за ма положиши; Амниъ, амниъ глагола тебѣ: Не възгласиа коуръ, дондеже отверзеша са мене трикръты.

Глава .дл.

.а. Да не смъжшатиа са сръдце ваше въроуиа въ Бога, и въ ма въроуиа.

.в. Въ домоу Отыца моего ошентанъ многы сѣтъ. Аште ли же ни, рекъ быхъ вамъ: Ико нѣхъ оуготовахъ мѣста вамъ.

.г. И аште нѣхъ и оуготовахъ мѣсто вамъ, пакы приидъ, и поимъ еъи къ себѣ, да, нѣже есмь азъ, и еъи бѣдете.

.д. И какоже азъ нѣхъ, еъсте, и пакъ еъсте.

.е. Глагола моу Тома: Господи, не вѣмъ, како нѣдши: и како пакъ можемъ вѣдати;

.з. Глагола моу Исоусъ: Азъ есмь пакъ, и истина и животъ. Иикътоже не приидеть къ Отыцу, тѣмъко мноужъ.

.з. Аште ма бысте знали, и Отыца моего знали бысте оубо: и отъ селъ познаете ѱ, и видѣсте ѱ.

.и. Глагола моу Филиппъ: Господи, покажи намъ Отыца, и докъиетъ намъ.

.о. Глагола моу Исоусъ: Толико врема съ вами есмь, и не познате мене; Филиппе, видѣи ма, видѣи и Отыца: и како ты глаголиши: Покажи намъ Отыца;

.л. Не въроуиа ли, ико азъ въ Отыца, и Отыца въ мѣнъ естъ; Глаголахъ, иже азъ глаголахъ вамъ, ѿ себѣ не глаголахъ: Отыца же пръзвѣдаи въ мѣнъ, въ творитъ дѣла.

11. Non creditis, quia ego in Patre, et Pater in me est?

12. Alioquin propter opera ipsa credite. Amen, amen, dico vobis: Qui credit in me, opera, quae ego facio, et ipse faciet, et majora horum faciet; quia ego ad Patrem vado.

13. Et quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, hoc faciam: ut glorificetur Pater in Filio.

14. Si quid petieritis me in nomine meo, hoc faciam.

15. Si diligitis me, mandata mea servate.

16. Et ego rogabo Patrem, et alium Paracletum dabit vobis, ut maneat vobiscum in aeternum,

17. Spiritum veritatis, quem mundus non potest accipere, quia non videt eum, nec scit eum. Vos autem cognoscetis eum, quia apud vos manebit, et in vobis erit.

18. Non relinquam vos orphanos: veniam ad vos.

19. Adhuc modicum, et mundus me jam non videt. Vos autem videtis me, quia ego vivo et vos vivetis.

20. In illo die vos cognoscetis, quia ego sum in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

21. Qui habet mandata mea, et servat ea, ille est, qui diligit me. Qui autem diligit me, diligetur a Patre meo; et ego diligam eum, et manifestabo ei me ipsum.

22. Dicit ei Judas, non ille Iscariotes: Domine, quid factum est, quia manifestaturus es nobis te ipsum, et non mundo?

23. Respondit Jesus, et dixit ei: Si quis diligit me, sermonem meum servabit, et Pater meus diliget eum, et ad eum veniemus, et mansionem apud eum faciemus;

.лг. Не въроувате ли, яко азъ въ Отцѣ, и Отъцъ въ мнѣ нѣсть;

.лз. Аште ли же ни, за та дѣла вържъ имаете ни. Аминъ, аминъ глаголахъ вамъ: Въроуи въ ма дѣла, иже азъ творю, и тѣ сътворитъ, и больша сихъ сътворитъ. Яко азъ въ Отцоу идѣ.

.лг. И якоже колиждо просите отъ Отца въ имя мое, то сътвори, да прославится са Отъцъ во Сыноу.

.дг. И аште убо просите въ имя мое, то сътвори.

.ег. Аште любите ма, заповѣди мои съблюдете.

.зг. И азъ оумолахъ Отца, и иного Параклита (оубѣтителю) дастъ вамъ, да бѣдетъ съ вами въ вѣкъ,

.зг. Духа истинна, якоже въсь миръ не можетъ прияти, яко не видѣтъ его, ни знаеть его. Вы же знаете ѿ, яко съ вами пребываетъ и въ вѣсъ бѣдетъ.

.лг. Не оставлахъ васъ сирѣ: приидѣ къ вамъ.

.ог. Имте мало, и миръ мене къ томоу не видѣтъ. Вы же видѣте ма, яко азъ живѣ, и вы живи бѣдете.

.к. Въ тѣ дѣла разоумаете вы, яко азъ въ Отца мои, и вы въ мнѣ, и азъ въ васъ.

.ка. Ныиши заповѣди мои, и съблюдаши ѿ, тѣ нѣсть любай ма. А любай ма, възлюбавиши бѣдетъ Отца мои, и азъ възлюбави ѿ, и явахъ са имоу самъ.

.ке. Глагола имоу Нюда, не тѣ Искариотѣнинъ: Господи, убо бысть, яко явахъ явити са хощещи, а не въсемоу мироу;

.кг. Отъказахъ Исоусъ, и рече имоу: Аште кто любитъ ма, слово мое съблюдетъ, и Отъцъ мой възлюбитъ ѿ, и къ имоу идевъ, и ѿбѣтель оу него сътвори.

24. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἔμος, ἀλλὰ τοῦ πεμψαντος με Πατρὸς.

25. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μετῶν·

26. ὁ δὲ Παρακλητὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὁ πεμψεὶ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐκείνος ὑμᾶς· διδάξει παντὰ, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς παντὰ ἃ εἶπον ὑμῖν.

27. Εἰρημὴν ἀφίημι ὑμῖν, εἰρημὴν τὴν ἐμὴν διδομι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος διδωσιν, ἐγὼ διδομι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.

28. Ἦκουσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπαγω καὶ ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἡγαπάτε με, ἐχαρήτε ἂν ὅτι εἶπον· Πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατὴρ μου μεζῶν μου ἔστιν.

29. Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γενηται, πιστευσήτε.

30. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἐρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἀρχὼν, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·

31. ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

Κεφ. XV.

1. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ γεωργὸς ἔστιν.

2. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον κατὰ τὴν αἰδέαν αὐτοῦ, ἵνα πλεονα καρπὸν φέρῃ.

3. Ἡδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε δια τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4. Μεινате ἐν ἐμοί, ἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φερεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μεινῇ ἐν τῇ ἀμπελῷ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μεινητέ.

28. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἔμος, ἀλλὰ τοῦ πεμψαντος με Πατρὸς.

25. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν παρ' ὑμῖν μετῶν·

26. ὁ δὲ Παρακλητὸς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὁ πεμψεὶ ὁ Πατὴρ ἐν τῷ ὀνόματι μου, ἐκείνος ὑμᾶς· διδάξει παντὰ, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς παντὰ ἃ εἶπον ὑμῖν.

27. Εἰρημὴν ἀφίημι ὑμῖν, εἰρημὴν τὴν ἐμὴν διδομι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος διδωσιν, ἐγὼ διδομι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία μηδὲ δειλιάτω.

28. Ἦκουσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπαγω καὶ ἐρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Εἰ ἡγαπάτε με, ἐχαρήτε ἂν ὅτι εἶπον· Πορεύομαι πρὸς τὸν Πατέρα· ὅτι ὁ Πατὴρ μου μεζῶν μου ἔστιν.

29. Καὶ νῦν εἰρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γενηται, πιστευσήτε.

30. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἐρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τούτου ἀρχὼν, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν·

31. ἀλλ' ἵνα γινῶ ὁ κόσμος, ὅτι ἀγαπῶ τὸν Πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατο μοι ὁ Πατὴρ, οὕτω ποιῶ. Ἐγείρεσθε, ἀγωμεν ἐντεῦθεν.

Ἰ. α. .α.τ.

1. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, καὶ ὁ Πατὴρ μου ὁ γεωργὸς ἔστιν.

2. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον κατὰ τὴν αἰδέαν αὐτοῦ, ἵνα πλεονα καρπὸν φέρῃ.

3. Ἡδὴ ὑμεῖς καθαροὶ ἔστε δια τὸν λόγον, ὃν λελάληκα ὑμῖν.

4. Μεινате ἐν ἐμοί, ἀγὼ ἐν ὑμῖν. Καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φερεῖν ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐὰν μὴ μεινῇ ἐν τῇ ἀμπελῷ· οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, ἐὰν μὴ ἐν ἐμοὶ μεινητέ.

24. qui non diligit me, sermones meos non servat. Et sermo, quem audistis, non est meus, sed Ejus, qui misit me, Patris.

25. Haec loquutus sum vobis, apud vos manens;

26. Paracletus autem Spiritus sanctus, quem mittet Pater in nomine meo, ille vos docebit omnia, et suggeret vobis omnia, quaecumque dixero vobis.

27. Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis; non quomodo mundus dat, ego do vobis. Non turbetur cor vestrum, neque formidet.

28. Audistis, quia ego dixi vobis: Vado, et venio ad vos. Si diligeretis me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem, quia Pater major me est.

29. Et nunc dixi vobis, prius, quam fiat, ut cum factum fuerit, credatis.

30. Jam non multa loquar vobiscum: venit enim princeps mundi hujus, et in me non habet quidquam.

31. Sed ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem, et sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, eamus hinc!

Caput XV.

1. Ego sum vitis vera, et Pater meus agricola est.

2. Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum; et omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat.

3. Jam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis.

4. Manete in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semet ipso, nisi manserit in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis.

.мд. а не любай мене, словеса моихъ не съблюдаютъ. И слово, еже слышасте, несть мое, нъ пославшаго ма Отца.

.ке. Си глаголахъ вамъ, съ вами прѣбывашъ.

.кс. Параклитъ же, Духъ святой, негоже послать Отца въ имя мое, тѣ вън мноумъ въсемоу, и въспоманеть вамъ въсе, явлено рекохъ вамъ.

.кз. Миръ оставихъ вамъ, миръ мой дахъ вамъ: не якоже въсь миръ даеть, азъ дахъ вамъ. Да не съжашаетъ са сръдце ваше, ни оустрашеть.

.кн. Слышасте, яко азъ рекохъ вамъ: Идъ, и приидъ къ вамъ. Аште высте любяши ма, възрадоваша са высте оубо, яко идъ къ Отцу, яко Отецъ болий мене есть.

.ко. И нынѣ рекохъ вамъ, прѣжде даже не бѣдѣтъ, да когда бѣдѣтъ, вържъ имете.

.л. Оуже не много възглаголахъ съ вами: грядеть бо сего мира князь, и въ мнѣ не имать ниуоже.

.ли. Нъ да разумяеть миръ, яко любашъ Отца, и якоже заповѣда мнѣ Отецъ, тако творю. Въстаньте, идъмъ отъ сѣдоу.

Глава .сi.

.а. азъ есмь лоза истинная, и Отецъ мой дѣлатель есть.

.в. Въсикъ розгъ, ѿ мнѣ не творить плода, нъметъ ѿ нъсикъ теорштыхъ плодъ, отрѣзътъ ѿ, да плодъ болий сътворить.

.г. Оуже вы уисти есте за слово, еже глаголахъ вамъ.

.д. Бѣдѣте въ мнѣ, и азъ въ васъ. Якоже бо розгъ не можетъ плода творити ѿ себя, аште не бѣдѣтъ изъ лозы, тако ни вы, аште не прѣбѣдете въ мнѣ.

5. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπέλος, ὑμεῖς τὰ κλήματα. Ὁ μενων ἐν ἐμοί, κἀγὼ ἐν αὐτῷ, οὗτος φερεῖ καρπὸν πολύν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθαι ποιεῖν οὐδέν.

6. Ἐὰν μὴ τις μείνῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηρανθῇ, καὶ συναγοῦσι αὐτὰ καὶ εἰς πῖρ βαλλουσι, καὶ καίεται.

7. Ἐὰν μείνητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μείνῃ, ὁ ἕαν θιλήτε αἰτησέσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν.

8. Ἐν τῷ ἐδοξασθῇ ὁ Πατὴρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φερέτε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί.

9. Καθὼς ἡγάπησεν με ὁ Πατὴρ, κἀγὼ ἡγάπησα ὑμᾶς· μείνατε ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ.

10. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε, μένετε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ Πατρὸς μου τητήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ.

11. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μείνῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

12. Ἀπὸ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους, καθὼς ἡγάπησα ὑμᾶς.

13. Μοῖζονα ταυτὴς ἀγαπῇ οὐδὲις ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ.

14. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἕαν ποιῇτε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν.

15. Οὐκ οἶδε, τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κυριός· ὑμᾶς δε εἰρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἅ ἤκουσα παρὰ τοῦ Πατρὸς μου ἐγνωρίσα ὑμῖν.

16. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξείλεσασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξείλεξάμην ὑμᾶς καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπαγῇτε καὶ καρπὸν φερέτε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μείνῃ· ἵνα ὁ τι ἂν αἰτησῇτε τὸν Πατέρα ἐν τῷ ὀνόματι μου, δῶ ὑμῖν.

17. Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπάτε ἀλλήλους.

α. τὰς ἀποστολὰς, + ὑπερ βραχέως. Ὡς ἐκείνωνος ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, ὡς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει· ἀπὸ ἐκείνωνος ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει.

β. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

γ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

δ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

ε. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

στ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

ζ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

η. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

θ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

ι. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

κ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

λ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

μ. τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς, τὰς ἀποστολὰς ὑπερβαίνει τὰς ἀποστολὰς.

5. Ego sum vitis, vos palmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere.

6. Si quis in me non manserit, mittetur foras, sicut palmes, et arescet; et colligent eum, et in ignem mittent, et ardet.

7. Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis, petetis et fiet vobis.

8. In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, et efficiamini mei discipuli.

9. Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos. Manete in dilectione mea.

10. Si praecepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea; sicut et ego Patris mei praecepta servavi, et maneo in Ejus dilectione.

11. Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit, et gaudium vestrum impleatur.

12. Hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

13. Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

14. Vos amici mei estis, si feceritis, quae ego praecipio vobis.

15. Jam non dicam vos servos: quia servus nescit, quid faciat dominus ejus; vos autem dixi amicos, quia omnia, quaecumque audiavi a Patre meo, nota feci vobis.

16. Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, et posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat; ut quodcumque petieritis Patrem in nomine meo, det vobis.

17. Haec mando vobis, ut diligatis invicem.

.е. Азъ есмь лоза, а вы рожданиѣ · нже бждеть въ мѣнѣ, и азъ въ нѣмь, тѣ ткоритъ плодъ мѣногъ · нко безъ мене не можете сътворити ннѣсоже.

.з. Аште нѣто въ мѣнѣ не прѣбждеть, нзкрѣжеть са вѣнѣ, нко розга, и нсѣшеть · и съсертъ ѡ, и въ ѡгнь вѣложатъ и сѣгорить.

.з. Аште прѣбждете въ мѣнѣ, и глаголи мои въ васъ прѣбждатъ · нмоуже ко · лнждо хощете, просите, и бждеть вамъ.

.и. О семь прославити са Отьца мой, да плодъ мѣногъ сътворите, и бждете мои оученици.

.ф. Нкоже вѣзлюбен ма Отьца, и азъ вѣзлюбенъ вѣн. Бждете въ любѣни мои.

.л. Аште заповѣди мои съблюдете, прѣбждете въ любѣни мои · нкоже и азъ заповѣди Отьца моего съблюдохъ, и прѣбываю въ Него любѣни.

.ли. Си глаголахъ вамъ, да радость моя въ васъ бждеть, и радость ваша наполнить са.

.ви. Си же естъ заповѣдь моя, да любите другъ друга, нкоже азъ вѣзлюбенъ вѣн.

.г. Большая сѣм любѣне ннѣтоже не имать, да нѣто доуша свою положить за другъ своимъ.

.д. Вы другъи мои есте, аште ткорите, нлико азъ заповѣдаю вамъ.

.е. Оуже не глаголахъ васъ рабъ · рабъ бо не вѣсть, убо ткоритъ господниъ нго · вѣн же рекохъ другъи, нко все, нлико слышахъ ѡтъ Отьца моего, съказахъ вамъ.

.з. Не вы мене нзбѣристе, нъ азъ нзбѣрахъ вѣн, и положихъ вѣн, да идете и плодъ принесете, и плодъ вашъ прѣбждеть · да нгоже ко · лнждо просите ѡтъ Отьца въ нма мое, дастъ вамъ.

.з. Си заповѣдаю вамъ, да любите другъ друга.

18. *Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκειτε ὅτι ἐμεῖ πρῶτον ὑμῶν μεμισήκαμεν.*

19. Εἰ ἐκ τοῦ κοσμου ἦτε, ὁ κοσμος ἀν-
το ἰδιον ἐφύλει· ὅτι θε ἐκ τοῦ κοσμου οὐκ
ἔστε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξῆλεξαμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κο-
σμου, δια τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κοσμος.

20. *Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. Οὐκ ἔστι δοῦλος, μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Εἰ ἡμε ἰδίαξαν, καὶ ἡμεῖς διωξοῦσιν· εἰ τοι λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τοι ὑμετέρον τηρήσουσιν.*

21. Ἄλλα ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν
 δια το ὄνομα μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τον πεμ-
 ψαντα με.

22. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἑλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτιαν οὐκ εἶχον· τῶν δὲ προφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν.

23. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν Πατέρα μου
μισεῖ.

24. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς,
ὃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτιὰν οὐκ
εἶχον· ὦν δὲ καὶ ἑωρκακασί καὶ μεμίσθηκασί
καὶ ἐμε καὶ τὸν Πατέρα μου.

25. 'Αλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ νομῇ αὐτῶν· „Ὅτι ἐμίσησαν με ὁδωσαν.“

26. Ὅταν δε ἔλθῃ ὁ Παρακλητος, ὃν ἐγὼ
πεμψω ἑμῖν παρὰ τοῦ Πατρὸς, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ Πατρὸς ἐκπορεύ-
εται, ἐκάϊνο· μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ·

27. και ὑμεῖς δε μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς
μετ' ἐμοῦ ἐστέ.

K ε φ. XVI.

1. Ταῦτα λελαληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδα-
λισθῇτε.

2. Ἀποσυναγωγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἐρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δοξῇ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

47. ԻՄՈՅ ՄԵՐԵ ԽՅԵՆ ՄԻՐԵ ԲԻԲԼԻՈ-
ՏԵՐԵ, ՄԱՌՏՈՅ, ԱՅ ԽՅՈՅ ԴԵՃՈՅ ՄԻՐԵ
ՄԵԲԲԻԲԼԻՈՏԵՐԵ:

.ԱԲ. ԺԱՄՈՅ ԳՈՒՅ ՎՅՁԶՆՅ ՊՅՆԻ ԸՅՁՈՅ
 ԸԳԳԱՅ, ՎՅՁԵ ՊՅՆԵ ԶԻՅ ԶՎՅՅ ԱԲԸՆԱԵ
 ԸՅ՝ Ը ԺՅ ԳՈՒՅ ՎՅՁԶՆՅ ՊՅՆԻ ԲԱՁՈՅ, ԲԵ
 ԸԵ ԳՆԸԵԵԸԵ ԿՅՅ ԳՈՒՅ ՎՅՁԶՆՅ ՊՅՆԻ,
 ԶՅՆՅ ԵԸՆԶ ԲՅԲԸՎՅՆԱՅՈՒՅ ՎԸԵ ՎՅՁԵ ՊՅՆԵ.

[illegible][illegible]

35. 41173 3 1276 1514000 7 200-
200000 776, 20000 3 1276 776000
776000 20 1276 3 776000 20 20000
200000.

**38. ԴՅԻՎԱՆԱԿԱՆ ՊԱՐԻՑ ԵՄ ԳՆԱՎՈՒ ԽՈՐ
ՀԱՅ ԴՅԻՎԱՆԱԿԱՆՆԵՐ:**

[illegible]

ጌላ. ታሪ ስታ ደረጃሰጋሽሮ ደረ ደሰጋሽ
የ'ደተዋጋ ህጻ ልተዋላ ጥሪ' ፡፡ ልኩ ህጻሰዋተ-
ህጻሰሠሮ ገሮ ደዋጥሠ።“

33. 3ኢሳት እና የፊፕላንታሪዎች ፕላንታሪዎች,
3ኢክዳን ተሰባ የፖሊቲካል ህብረት ርዕሰ ጉዳይ,
ሶሻልና ፕላንታሪዎች, ፕላን ርዕሰ ጉዳይና ፕላን-
ታሪካዊ, ማህበራዊና ፖለቲካዊ ርዕሰ ጉዳይና ርዕሰ ጉዳይ

[illegible]

१००. ३५.

[illegible]

።. ርዕሰ ደቀሰገረዳው ገዢያዳሪው ህፃኑ
ቀዳሚያው ስድስት ዓመቱ ገዢ
ወይንም ህፃኑ ገዢው ደግሞ ስድስት ዓመቱ
ገዢው ሆኖ ይገኛል።

18. Si mundus vos odit, scitote, quia me priorem vobis odio habuit.

19. Si de mundo fuissetis, mundus, quod suum erat, diligeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus.

20. Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: non est servus major domino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequentur; si sermonem meum servaverunt, et vestrum servabunt.

21. Sed haec omnia facient vobis propter nomen meum, quia nesciunt eum, qui misit me.

22. Si non venissem, et locutus fuisset eis, peccatum non haberent; nunc autem excusationem non habent de peccato suo.

23. Qui me odit, et Patrem meum odit.

24. Si opera non fecissem in eis, quae nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem et viderunt, et oderunt et me et Patrem meum.

25. Sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est: »Quia odio habuerunt me gratis.«

26. Cum autem venerit Paracletus, quem ego mittam vobis a Patre, Spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me:

27. et vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

Caput XVI.

1. Haec locutus sum vobis, ut non scandalizemini.

2. Absque synagogis facient vos; sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur se praestare Deo.

.и. Ёште миръ вась ненавидѣтъ, вѣдите, яко мене прежде вась възненавидѣ.

.и. Ёште ѿтъ мира бысте были, миръ оубо своею любилъ бы' а яко ѿтъ мира нѣсте, нъ азъ избрахъ кън ѿтъ мира, сего ради ненавидѣтъ вась миръ.

.к. Помыните слово мое, еже азъ рехъ вамъ: Нѣсть рабъ болѣй господина своего. Ёште ма изгнаша, и кън иже-нѣтъ' аште слово мое съблюдоша, и вѣше съблюждѣ.

.ка. Нъ си вьси сътворишъ вамъ хдима мое, яко не вѣдѣтъ послѣакишаго ма.

.ке. Ёште не быхъ пришлъ и глаголахъ нмъ, грѣхъ не быша нмѣи' нмы же кны не имѣтъ ѿ грѣсхъ своимъ.

.кг. Ненавидѣи мене, и Ѡтъца моего ненавидѣтъ.

.кд. Ёште дѣлъ не быхъ сътворишъ къ нмъ, нхъже никтоже нмъ не сътвори, грѣхъ не быша нмѣи' нмы же и вѣдѣша и възненавидѣша и мене и Ѡтъца моего.

.ке. Нъ да съждѣтъ са слово писаномъ въ законѣ нхъ: Ёко възненавидѣша ма безъ оумъ.

.кс. Югда же приндетъ Параклитъ (Оубѣтителъ), негоже азъ послахъ вамъ ѿтъ Ѡтъца, Духа истинны, еже ѿтъ Ѡтъца исходитъ, тѣ имѣтъ съзвѣдательствовати ѿ мнѣ.

.кз. и вы съзвѣдательствовати имате, яко исходи съ мномъ есте.

Глава .si.

.а. Се глаголахъ вамъ, да не съблазните са.

.в. Ѡтъ съборишъ иже-нѣтъ кън' нъ градесть година, да вьсмихъ, еже оубиешъ кън, мнѣи са слоужьбѣ приносити Богу.

3. Και ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τον Πατέρα οὐδε ἑμέ.

4. Ἄλλα ταῦτα λελαλήκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύητε αὐτῶν, ὅτι ἔγω εἶπον ὑμῖν· ταῦτα δε ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς οὐκ εἶπον, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἤμην.

5. Νῦν δε ὑπάγω πρὸς τον πεμψαντα με, και οὐδεὶς ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις;

6. Ἄλλ' ὅτι ταῦτα λελαλήκα ὑμῖν, ἡ λυπη πεπληρώκεν ὑμῶν την καρδιαν.

7. Ἄλλ' ἔγω την ἀληθειαν λεγω ὑμῖν, συμφερεῖ ὑμῖν, ἵνα ἔγω ἀπέλθω. Ἐὰν γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παρακλητος· οὐκ ἐλευσεται πρὸς ὑμᾶς· ἐὰν δε πορευθῶ, πεμψω αὐτον πρὸς ὑμᾶς.

8. Και ἔλθων ἐκεῖνος· ἐλεγεῖ τον κοσμον περὶ ἁμαρτίας· και περὶ δικαιοσύνης και περὶ κρίσεως.

9. Περὶ ἁμαρτίας· μεν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἑμέ·

10. περὶ δικαιοσύνης δε, ὅτι πρὸς τον Πατέρα ὑπάγω, και οὐκ ἐτι θεωρεῖτε με·

11. περὶ δε κρίσεως, ὅτι ὁ ἀρχων τοῦ κοσμου τουτου κερταται.

12. Ἐτι πολλὰ ἔχω λεγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε βασταζεῖν ἀρτι·

13. ὅταν δε ἔλθῃ ἐκεῖνος, το Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶσαν την ἀληθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὅσα ἀν ἀκουσῇ λαλήσει, και τα ἐρχομενα ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

14. Ἐκεῖνος· ἑμέ δοξασει, ὅτι ἐκ τοῦ ἑμοῦ ληψεται και ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

15. Παντα ὅσα ἔχει ὁ Πατήρ, ἑμέ ἐστιν· δια τοῦτο εἶπον, ὅτι ἐκ τοῦ ἑμοῦ ληψεται, και ἀναγγελεῖ ὑμῖν.

16. Μικρον και οὐ θεωρεῖτε με, και παλιν μικρον, και ὀψεσθε με, ὅτι ἔγω ὑπάγω πρὸς τον Πατέρα.

17. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τι ἐστι τοῦτο, ὁ λεγει ἡμῖν· Μικρον και οὐ θεωρεῖτε, και παλιν μικρον

.υ. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.β. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.β. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.β. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.τ. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.υ. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

.α. Ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας, ὡς ἡμεῖς ἔγνωμεν ὑμῖν, ἀπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας.

3. Et haec facient vobis, quia non noverunt Patrem, neque me.

4. Sed haec locutus sum vobis, ut cum venerit hora eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis.

5. Haec autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram. Et nunc vado ad eum, qui misit me, et nemo ex vobis interrogat me: Quo vadis?

6. Sed quia haec locutus sum vobis, tristitia implevit cor vestrum.

7. Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis, ut ego vadam; si enim non abiero, Paracletus non veniet ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

8. Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, et de justitia, et de iudicio.

9. De peccato quidem, quia non crediderunt in me;

10. de justitia vero, quia ad Patrem vado, et jam non videbitis me;

11. de iudicio autem, quia princeps hujus mundi jam iudicatus est.

12. Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo.

13. Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem. Non enim loquetur a semet ipso, sed quaecumque audiet, loquetur, et quae ventura sunt, annuntiabit vobis.

14. Ille me clarificabit: quia de meo accipiet et annuntiabit vobis.

15. Omnia, quaecumque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi: Quia de meo accipiet, et annuntiabit vobis.

16. Modicum, et jam non videbitis me; et iterum modicum, et videbitis me, quia vado ad Patrem.

17. Dixerunt ergo ex discipulis ejus ad invicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Modicum, et non videbitis me;

.г. И си сътворѣхъ вамъ, яко не познахъша Отца ни мене.

.д. Нѣ се глаголахъ вамъ, да ѿгда приидеть година, помяните сего, яко азъ рекохъ вамъ.

.е. Сего же вамъ испрѣка не рекохъ, яко съ вами бѣхъ. Иныя же нѣхъ нѣ послѣахъшоу моему ма, и никътоже отъ васъ не въпрашають мене: Камо идеши;

.з. Нѣ яко се глаголахъ вамъ, сирѣчь напаче срдѣце ваше.

.з. Нѣ азъ истинна глаголахъ вамъ: оуиже есть вамъ, да азъ нѣхъ аште бо не нѣхъ (азъ), Параклитъ не приидеть къ вамъ: аште ли нѣхъ, послѣахъ ѿ къ вамъ.

.и. И приидѣхъ отъ, обхвѣтитъ всѣхъ миръ ѿ грѣхъ, и ѿ правды, и ѿ сѣдѣ.

.о. Ѿ грѣхъ оубо, яко не върѣхъша къ ма.

.и. Ѿ правды же, яко къ Отцу нѣхъ, и къ томоу не видѣте мене.

.и. Ѿ сѣдѣ же, яко къ нѣхъ мира сего ѿсѣженъ бысть.

.и. Иште много имамъ глаголати вамъ: нѣ не можете носити нынѣ.

.и. Игда же приидеть отъ Духъ истинный, наставитъ къ ма всѣхъ истинна. Не ѿ себя бо глаголати имать, нѣ единно аште оуслышнѣхъ, глаголати имать, и градоштамъ възвѣститъ вамъ.

.и. Отъ ма прославитъ: яко отъ моего приметь и възвѣститъ вамъ.

.и. Всѣ, единно имать Отца, мое есть. Сего ради рекохъ, яко отъ моего приметь и възвѣститъ вамъ.

.и. Въ малъ, и къ томоу не видѣте мене, и пакы къ малъ, и оузырѣте ма: яко нѣхъ къ Отцу.

.и. Рекоша же оученици его къ себе: Убо есть се, еже глаголають намъ: Въ малъ, и не видѣте мене: и пакы къ ма-

και ὁψεσθε με; και· Ὅτι ἐγὼ ὑπαγω πρὸς
τον Πατέρα;

18. Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τι ἐστὶν ὃ λεγει,
το μικρον; Οὐκ οἶδαμεν, τι λαλεῖ.

19. Ἐγὼ οὖν ὃ Ἰησοῦς, ὅτι ἠθέλον αὐτον
ἐρωτᾶν, και εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τουτου ζη-
τεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρον και
οὐ θεωρεῖτε με, και παλιν μικρον και ὁψεσ-
θε με;

20. Ἀμην ἀμην λεγω ὑμῖν, ὅτι κλανσετε
και θρηνησετε ὑμεῖς, ὃ δε κοσμος χαρησεται·
ὑμεῖς δε λυπηθησασθε, ἀλλ' ἡ λυπη ὑμῶν
εἰς χαραν γενησεται.

21. Ἡ γυνη ὅταν τικτη, λυπῇν ἔχει, ὅτι
ἤλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δε γεννησῃ το
παιδιον, οὐκ ἐτι μνημονεுει τῆς θλιψεως·
δια την χαραν, ὅτι ἐγεννηθη ἄνθρωπος εἰς
τον κοσμον.

22. Και ὑμεῖς οὖν λυπῇν μεν ἔχτε·
παλιν δε ὀψομαι ὑμᾶς και χαρησεται ὑμῶν
ἡ καρδια, και την χαραν ὑμῶν οὐδεὶς αἰρεῖ
ἀφ' ὑμῶν.

23. Και ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐμε οὐκ ἐρω-
τεσετε οὐδεν· Ἀμην ἀμην λεγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα
ἀν αἰτησῃτε τον Πατέρα ἐν τῷ ὀνοματι μου,
δωσει ὑμῖν.

24. Ἔως ἄρτι οὐκ ἤτησατε οὐδεν ἐν τῷ
ὀνοματι μου· αἰτεῖτε, και ληψεσθε, ἵνα ἡ
χαρα ὑμῶν ᾗ πεπληρωμενη.

25. Ταῦτα ἐν παροιμιαῖς λελαληκα ὑμῖν·
ἀλλ' ἐρχεται ὥρα, ὅτε οὐκ ἐτι ἐν παροιμιαῖς
λαλησω ὑμῖν, ἀλλὰ παρ' ὀρησις περὶ τοῦ Πα-
τρος ἀναγγελῶ ὑμῖν.

26. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνοματι
μου αἰτησεσθε· και οὐ λεγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ
ἐρωτησω τον Πατέρα περὶ ὑμῶν·

27. αὐτος γὰρ ὃ Πατηρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι
ὑμεῖς ἐμε πεφιληκατε, και πεπιστευκατε, ὅτι
ἐγὼ παρα τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον.

28. Ἐξῆλθον παρα τοῦ Πατρος, και ἐλη-
λυθα εἰς τον κοσμον· παλιν ἀφίημι τον
κοσμον, και πορευομαι πρὸς τον Πατέρα.

Τ Γ+ΗΤ ΥΘ Π+ΑΑ Τ ΘΑΘΕΣΩΣ ΠΕ; Τ·
Δ+Θ ΤΛΘΕ ΙΘ ΘΠΘΕΥΡ;

.ΒΤ. ΉΑ+ΉΑ+Ι+ΙΘΕ ΚΩ· Θ'ΘΘΘ ΘΠΘ
ΩΠΘΘ ΩΩ ΩΚΩ ΉΑ+ΉΑΩΠΘΘ· Υ'Θ Π+ΑΑ;
ΡΩ ΥΔΠΘ, ΥΘΠΘ ΉΑ+ΉΑΩΠΘΘ.

.ΑΤ. Η+ΑΘΠΘΑ ΚΩ ΧΩΠΘΘ, Δ+Θ ΙΩΠΘ+ΙΘΘ
Ω ΥΘΠ+Π+ΠΘ, Τ ΙΩΥΩ· ΤΠΘ· Θ ΩΩΠΘ ΑΩ
ΩΘΠΘΘ+ΩΠΘ ΩΘ ΠΩΚΑΡ ΩΩΠΘΘ, Δ+Θ ΙΔΙΘ·
Υ'Θ Π+ΑΑ, Τ ΡΩ ΥΘΑΩΠΘ ΠΩΡΩ, Τ Γ+ΗΤ
ΥΘ Π+ΑΑ Τ ΘΑΘΕΣΩΣ ΠΕ;

.Ω. Θ'ΠΘΡΘ +ΠΘΡΘ ΉΑ+ΉΑΘΘ Υ+ΠΘ,
Δ+Θ ΥΘΩΡΑ+ΥΩΠΘ ΩΘ Τ ΥΘΑΘΤΑ+ΩΠΘ
ΥΘΤ, + ΥΘΩΘ ΠΩΘ ΥΘΑΘ+ΑΩΠΘΘ ΩΘ· ΥΘΤ
ΚΩ ΓΩΥ+ΑΘΡΘ ΠΩΑΩΠΘ, ΡΘ ΓΩΥ+ΑΘ Υ+Π+
ΥΘ Ι+ΑΩΩΠΘ ΠΩΑΩΠΘ.

.Ω+. ΘΩΡ+ ΩΉΑ Ι+ΚΑ+ΩΠΘ, ΓΩΥ+ΑΘ
ΤΠ+ΠΘ, Δ+Θ ΓΩΤΑΩ ΉΑΘΘ ΩΘ· ΩΉΑ ΚΩ
ΙΩΑΩΠΘ ΘΠΘΥΘ, ΙΘ ΠΩΠΘ ΡΩ ΓΩΠΘΡΘΘ
ΩΘΙΘΠΩ Α+ Ι+ΑΩΩΠΘ, Δ+Θ ΙΩΑΩ ΩΘ ΥΑΘ-
ΥΔ+Θ ΥΘ ΥΘΩΘ ΠΩΘ.

.ΩΠ. Χ ΥΘΤ ΘΠΘ ΡΘΤΡΑ ΓΩΥ+ΑΘΡΘ
ΠΩΑΩΠΘ· Γ+ΗΤ ΚΩ ΘΑΘΙΘΘ ΥΘΩ Τ ΥΘΑΘ+
ΑΩΠΘΘ ΩΘ ΩΘΑΘΥΩ Υ+ΠΩ Τ Ι+ΑΩΩΠΘ
Υ+ΠΩΩΘ ΡΩΠΘΩΚΩ ΡΩ ΥΘΑΘΠΩΘ ΘΠΘ
Υ+ΩΘ.

.ΩΥ. Χ ΥΘ ΠΘ ΑΘΡΘ ΠΩΡΩ ΡΩ ΥΘΠΘ-
ΩΠΘ ΡΩΠΘΩΚΩ. Θ'ΠΘΡΘ +ΠΘΡΘ ΉΑ+ΉΑΘΘ
Υ+ΠΘ, Δ+Θ ΥΠΩΩ ΥΘΩ ΓΩΩΩΠΘ Θ ΘΠΘΥ+
ΥΘ ΤΠΘ ΠΩΩ, Α+ΩΠΘ Υ+ΠΘ.

.ΩΩ. ΩΩ ΩΩΑ ΡΩ ΓΩΩΩΠΘ ΡΩΠΘΩΚΩ
ΥΘ ΤΠΘ ΠΩΩ· ΓΩΩΩΠΘ Τ ΓΩΤΠΩΠΘ, Α+
Ι+ΑΩΩΠΘ Υ+Π+ ΤΩΡΑΘΡΩΡ+ ΠΩΑΩΠΘ.

.ΩΑ. ΩΩ ΥΘ ΓΩΠΘΥ+ΙΘ ΉΑ+ΉΑ+ΙΘ
Υ+ΠΘ· ΡΘ ΓΩΤΑΩΠΘ ΉΑΩΡ+, ΩΉΑ ΙΘ
ΠΩΠΘ ΥΘ ΓΩΠΘΥ+ΙΘ ΡΩ ΥΘΑΉΑ+ΉΑΘΘ
Υ+ΠΘ, ΡΘ ΡΩ ΩΠΩΡΩΩΘ ΩΘ Θ ΘΠΘΥΘ
ΥΘΑΥΔΠΠΘ Υ+ΠΘ.

.ΩΩ. Υ'Θ ΠΘ ΑΘΡΘ ΥΘ ΤΠΘ ΠΩΩ ΥΘΠΘ-
ΩΠΘ· Τ ΡΩ ΉΑ+ΉΑΘΘ Υ+ΠΘ, Δ+Θ ΙΑΘ
ΩΠΘΑΘΘ ΘΠΘΥ+ Θ Υ+ΩΘ·

.ΩΚ. Ω+ΠΘ ΠΩ ΘΠΘΥΘ ΑΡΠΩΘ ΥΘΩ,
Δ+Θ ΥΘΤ ΠΘ ΥΘΑΑΡΠΩΩΠΘ Τ ΥΔΩΥ+ΩΠΘ,
Δ+Θ ΙΑΘ ΘΠΘ ΠΩ+ ΤΑΤΑΘ.

.ΩΘ. ΧΑΤΑΘ ΘΠΘ ΘΠΘΥ+ Τ ΓΩΤΑΘ
ΥΘ ΥΘΩΘ ΠΩΘ· Γ+ΗΤ ΩΩΠ+ΥΑΘΘ ΥΘΩ
ΠΩΘ, Τ ΤΛΘ ΙΘ ΘΠΘΥΡ.

et iterum modicum, et videbitis me; et quia vado ad Patrem?

18. Dicebant ergo: Quid est hoc, quod dicit modicum? nescimus, quid loquitur.

19. Cognovit autem Jesus, quia volebant eum interrogare, et dixit eis: De hoc quaeritis inter vos, quia dixi: Modicum, et non videbitis me, et iterum modicum, et videbitis me.

20. Amen, amen dico vobis: Quia plorabitis et flebitis vos, mundus autem gaudebit; vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium.

21. Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora ejus; cum autem pepererit puerum, jam non meminit pressurae propter gaudium, quia natus est homo in mundum.

22. Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis; iterum autem videbo vos, et gaudebit cor vestrum, et gaudium vestrum nemo tollet a vobis.

23. Et in illo die me non rogabitis quidquam. Amen, amen dico vobis:

Si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis.

24. Usque modo non petistis quidquam in nomine meo: petite et accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum.

25. Haec in proverbii locutus sum vobis; venit hora, cum jam non in proverbii loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis.

26. In illo die in nomine meo petetis; et non dico vobis, quia ego rogabo Patrem de vobis:

27. ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, et credidistis, quia ego a Deo exivi.

28. Exivi a Patre, et veni in mundum; iterum relinquo mundum, et vado ad Patrem.

лѣ, и оузырнте ма' и мко нѣдѣ нѣ ѿтъсоу;

.и. Глаголаахъ же: Убо есть се, еже глаголетъ, въ мѣстѣ; нехъмъ, убо глаголетъ.

.ѡ. Разоумѣ же Исоусъ, мко хотѣахъ въпрашати ѣ, и реуе нмъ: ѿ семъ ли въпрашате са между собою, мко рекохъ: Въ мѣстѣ, и не видѣте мене, и пакы въ мѣстѣ, и оузырнте ма.

.и. Аминъ аминъ глаголю камъ: Ико въсплауе са и възрадуе камъ, а миръ възрадоумъ са' камъ же печальни бѣдете, нѣ печаль камъ на радость бѣдетъ.

.ка. Жена егда раждаетъ, печаль имать, мко приде година немъ' егда же родитъ отроуа, въ томоу не поминитъ печальн за радость, мко роди са улоуе въ миръ.

.ке. И камъ оубо нмъ печальни есте' пакы же оузырнъ камъ, и възрадоумъ са сръдце камъ, и радости камъ нижеже не възметъ отъ камъ.

.кг. И въ тѣ днь мене не въспросите ниуеже. Аминъ, аминъ глаголю камъ' Аште убо просите отъ ѿтъца въ нма мое, дастъ камъ.

.кд. До сѣ не просите ниуеже въ нма мое' просите и примете, да радость камъ напалъена бѣдетъ.

.ке. Се въ притъахъ глаголахъ камъ' нѣ градетъ година, егда въ томоу въ притъахъ не възглаголю камъ, нѣ не ѡвннотъ са ѡ ѿтъци възвѣштъ камъ.

.кз. Въ тѣ днь въ нма мое въспросите' и не глаголю камъ, мко азъ оумолъ ѿтъца ѡ камъ'.

.кз. самъ бо ѿтъць люентъ камъ, мко камъ мене възлюбисте, и върочасте, мко азъ отъ Бога изидохъ.

.ни. Изидохъ отъ ѿтъца и придохъ въ миръ' пакы ѡстаканъ миръ, и нѣдѣ въ ѿтъцоу.

29. Λεγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
'Ιδε, νῦν παρόησιν λαλεῖς, καὶ παροιμίαν
οὐδεμίαν λεγεις.

30. Νῦν οἴδαμεν, ὅτι οἶδας πάντα, καὶ
οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τις σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ
πιστευομεν, ὅτι ἀπο Θεοῦ ἐξηλθεις.

31. Ἀπεκριθὴ αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀρτι
πιστευετε;

32. Ἰδου, ἐρχεται ὥρα καὶ νῦν ἐληλυθεν,
ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ
ἐμε μόνον ἀφήτε· καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι
ὁ Πατὴρ μετ' ἐμοῦ ἐστιν.

33. Τὰντα λελαληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ
ἐρηγῇ ἔχητε. Ἐν τῷ κόσμῳ θλιψὶν ἔξετε·
ἀλλὰ θαρσείτε, ἐγὼ νῦν κηκα τον κόσμον.

Κεφ. XVII.

1. Ταῦτα ἐλαλησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐπήρε
τους ὀφθαλμούς αὐτοῦ εἰς τον οὐρανόν, καὶ
εἶπε· Πατέρ, ἐληλυθεν ἡ ὥρα· δοξασον σου
τον υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱός σου δοξασῇ σε.

2. Καθὼς ἐδωκα· αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης
σαρκός, ἵνα πᾶν ὁ δέδωκας αὐτῷ, δώσῃ
αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον.

3. Ἀὕτη δε ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γι-
νωσκῶσι σε τον μόνον ἀληθινόν Θεόν, καὶ
ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν.

4. Ἐγὼ σε ἐδοξάσα ἐπὶ τῆς γῆς· το ἐργον
ἐτέλειωσα ὁ δέδωκας μοι ἵνα ποιήσω·

5. καὶ νῦν δοξασον με σὺ, Πατέρ, παρα-
σεαυτῷ τῇ δοξῇ ἣ ἔχον προ τοῦ τον κόσμον
εἶναι παρα σοι.

6. Ἐφανερώσα σου το ὄνομα τοῖς ἀνθρώ-
ποις, οὓς δέδωκας μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ
ἦσαν, καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας· καὶ τον
λογόν σου τετήρηκασιν.

7. Νῦν ἐγνώκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκας
μοι, παρα σοῦ ἐστίν·

8. ὅτι τα ῥήματα ἃ δέδωκας μοι, δέδωκα
αὐτοῖς· καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἐγνώσαν ἀλη-

θεῶν. Ἡ ἀληθεύσα ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια.

9. Ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

10. Ὁ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

11. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

12. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

Ἡ ἀλήθεια.

1. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

2. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

3. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

4. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

5. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

6. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

7. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

8. Ἡ δὲ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια
ἐστὶν ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ἀλήθεια ἐστὶν ἡ ἀλήθεια·
Ὁ δὲ ἀληθεύς ἐστὶν ὁ ἀληθεύς, καὶ ὁ ἀληθεύς
ἐστὶν ὁ ἀληθεύς.

29. Dicunt ei discipuli ejus: Ecce, nunc palam loqueris, et proverbium nullum dicis.

30. Nunc scimus, quia scis omnia, et non opus est tibi, ut quis te interroget; in hoc credimus, quia a Deo existi.

31. Respondit eis Jesus: Modo creditis?

32. Ecce, venit hora, et jam venit, ut dispergamini unusquisque in propria, et me solum relinquantis; et non sum solus, quia Pater mecum est.

33. Haec locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis; sed confidite, ego vici mundum.

Caput XVII.

1. Haec locutus est Jesus, et sublevatis oculis in coelum dixit: Pater, venit hora, clarifica Filium tuum, ut Filius tuus clarificet te.

2. Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam aeternam.

3. Haec est autem vita aeterna, ut cognoscant te, solum Deum verum, et quem misisti, Jesum Christum.

4. Ego te clarificavi super terram; opus consummavi, quod dedisti mihi, ut faciam:

5. et nunc clarifica me tu, Pater! apud te ipsum claritate, quam habui, prius quam mundus esset, apud te.

6. Manifestavi nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedisti, et sermonem tuum servaverunt.

7. Nunc cognoverunt, quia omnia, quae dedisti mihi, abs te sunt;

8. quia verba, quae dedisti mihi, dedi eis; et ipsi acceperunt et cognoverunt

.кѣ. Глаголаша ѹмоу оученици его: Се, нѣмѣ не ѡбщѣюша са глаголающе, и притѣла никомѣже не речеши.

.л. Нѣмѣ кѣмѣ, ꙗко кѣси вѣсе, и не требоуеши, да нѣто та кѣпрашають· ѡ семѣ вѣроуемиѣ, ꙗко ѡтѣ Бога изѣшѣлъ еси.

.ла. Ѡтѣкаша нмѣ Иисоусъ: Нѣмѣ ли вѣроуеете;

.лк. Се, градесть година и нѣмѣ прѣиде, да разидете са кѣждо кѣ скоу, и мене единого ѡставете: и нѣсмѣ единыѣ, ꙗко Ѡтѣцѣ съ мѣномѣ естъ.

.лг. Си глаголахъ кѣмѣ, да вѣ мѣмѣ мирѣ имате. Вѣ мирѣ сирѣбни бѣдете· нѣ дрѣзѣйте, азѣ побѣдихъ вѣсь мирѣ.

Глава .xv.

.л. Се глагола Иисоусъ, и вѣздеъ ѡуи скоу на небо рече: Ѡтѣе, прѣиде година, прослави Сына твоѣго, да и Сынѣ твоѣ прославити та.

.к. ꙗкоже далѣ ѹмоу еси класть изъ вѣсикомѣ плѣти, да вѣсико, ꙗже ѹмоу еси далѣ, дастѣ нмѣ жикотѣ вѣуѣный.

.г. Се же естъ жикотѣ вѣуѣный, да зѣнѣтъ тебе единого истиннаго Бога, и ꙗкоже посла Иисоуса Христа.

.д. Азѣ прославихъ та на землѣ· дѣло сѣверѣшихъ, ꙗже далѣ еси мѣмѣ, да сѣтворишъ·

.е. и нѣмѣ прослави мѣ, ты Ѡтѣе оу тебе самого славою, ꙗже нмѣхъ прѣжде даже не бысть мирѣ, оу тебе.

.з. Бѣихъ нмѣ твоѣ уловѣкомѣ, ꙗже далѣ еси мѣмѣ ѡтѣ мирѣ. Тѣон бѣша, и мѣмѣ м далѣ еси, и слоко твоѣ сѣбѣюдоша.

.з. Нѣмѣ разоумѣша, ꙗко вѣси, ꙗкѣмѣ далѣ еси мѣмѣ, ѡтѣ тебе сѣтъ·

.н. ꙗко глаголѣи, ꙗже далѣ еси мѣмѣ, дахъ нмѣ, и ти приидѣи и разоумѣша

θως, ὅτι παρὰ σοῦ ἐξήλθον, καὶ ἐπιστευσαν, ὅτι σὺ με ἀπεστείλας.

9. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· σὺ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκας μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν.

10. Καὶ τὰ ἑμὰ πάντα σα ἐστὶ, καὶ τὰ σα ἑμὰ· καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11. Καὶ οὐκ ἐτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσι, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἐρχομαι. Πατερ ἅγιε, τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου, οἷς δέδωκας μοι, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς.

12. Ὅτε ἡμῖν μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου· οὗς δέδωκας μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13. Νῦν δε πρὸς σε ἐρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χάριν τὴν ἑμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14. Ἐγὼ δέδωκα αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου.

15. Οὐκ ἐρωτῶ ἵνα ἀρῇς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16. Ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰσι, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμι.

17. Ἀγιασον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθεια ἐστίν.

18. Καθὼς ἐμε ἀπέστειλας εἰς τὸν κόσμον, κάγω ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον·

19. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτον, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20. Οὐ περὶ τούτων δε ἐρωτῶ μονον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευουστων δια τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμε·

21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σὺ, Πατερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστευσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

ἘΓΩ ΔΕ ΠΡΟΣ ΣΕ ΕΡΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΛΑΛΩ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χάριν τὴν ἑμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

9. ΕΓΩ ΠΕΡΙ Αὐτῶν ΕΡΩΤΩ· ΣΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΡΩΤΩ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκας μοι, ὅτι σοὶ εἰσιν.

10. ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΑ ΠΑΝΤΑ ΣΑ ΕΣΤΙ, καὶ τὰ σα ἑμὰ· καὶ δεδοξασμαι ἐν αὐτοῖς.

11. ΚΑΙ ΟὐΚ ΕΤΙ ΕΙΜΙ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσι, καὶ ἐγὼ πρὸς σε ἐρχομαι. ΠΑΤΕΡ ἅγιε, τηρήσον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου, οἷς δέδωκας μοι, ἵνα ὧσιν ἐν, καθὼς ἡμεῖς.

12. ὍΤΕ ΗΜΙΝ ΜΕΤ' Αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματι σου· οὗς δέδωκας μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδείς ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ.

13. Νῦν ΔΕ ΠΡΟΣ ΣΕ ΕΡΧΟΜΑΙ ΚΑΙ ΤΑΥΤΑ ΛΑΛΩ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ, ἵνα ἔχωσιν τὴν χάριν τὴν ἑμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

14. ΕΓΩ ΔΕΔΩΚΑ Αὐτοῖς τὸν λόγον σου, καὶ ὁ κόσμος ἐμίσησεν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ εἰσιν ἐκ τοῦ κόσμου, καθὼς ἐγὼ οὐκ εἰμι ἐκ τοῦ κόσμου.

15. ΟὐΚ ΕΡΩΤΩ ἵνα ἀρῇς αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόσμου, ἀλλ' ἵνα τηρήσῃς αὐτοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ.

16. ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΟὐΚ ΕΙΣΙ, καθὼς ἐγὼ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ εἰμι.

17. ΑΓΙΑΣΟΝ Αὐτοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· ὁ λόγος ὁ σὸς ἀληθεια ἐστίν.

18. ΚΑΘΩΣ ΕΜΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΑΣ Εἰς τὸν κόσμον, κάγω ἀπέστειλα αὐτοὺς εἰς τὸν κόσμον·

19. καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ἐγὼ ἀγιάζω ἑμαυτον, ἵνα καὶ αὐτοὶ ὧσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ.

20. Οὐ ΠΕΡΙ Τούτων ΔΕ ΕΡΩΤΩ ΜΟΝΟΝ, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν πιστευουστων δια τοῦ λόγου αὐτῶν εἰς ἐμε·

21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σὺ, Πατερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστευσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

21. ἵνα πάντες ἐν ᾧσι, καθὼς σὺ, Πατερ, ἐν ἐμοὶ κάγω ἐν σοὶ, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ἐν ᾧσιν· ἵνα ὁ κόσμος πιστευσῃ, ὅτι σὺ με ἀπέστειλας.

vere, quia a te exivi, et crediderunt, quia tu me misisti.

9. Ego pro eis rogo: non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi, quia tui sunt.

10. Et mea omnia tua sunt, et tua mea sunt: et clarificatus sum in eis.

11. Et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te venio. Pater sancte! serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum, sicut et nos.

12. Quum essem cum eis, ego servabam eos in nomine tuo. Quos dedisti mihi, custodivi: et nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur.

13. Nunc autem ad te venio; et haec loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semet ipsis.

14. Ego dedi eis sermonem tuum, et mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo.

15. Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo.

16. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo.

17. Sanctifica eos in veritate: sermo tuus veritas est.

18. Sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.

19. Et pro eis ego sanctifico me ipsum: ut sint et ipsi sanctificati in veritate.

20. Non pro eis autem rogo tantum, sed et pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me;

21. ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint; ut credat mundus, quia tu me misisti.

КЪ ИСТИНѢ, ИМО ОУТЪ ТЕБѢ ИЗИДОУТЪ, И ВЪ-
РОКАША, ИМО ТЫ МА ПОСЛАА.

.Ф. АЗЪ ѿ СИХЪ МОЛѢ ТА' НЕ ѿ МИРѢ
МОЛѢ, НЪ ѿ ТѢХЪ, ШЖЕ ДАЛЪ ЕСИ МЪНѢ,
ИМО ТВОИ СЪТЪ.

.Г. И МОА ВЪСА ТВОИ СЪТЪ, И ТВОИ МОИ
СЪТЪ, И ПРОСЛАВЕНЪ СЯ ВЪ НИХЪ.

.ЛІ. И КЪ ТОМОУ ИТСМЪ КЪ МИРѢ, И СИ
КЪ МИРѢ СЪТЪ, И АЗЪ НЪ ТЕБѢ ГРАДЖЪ.
ѾТЪУЕ СКАТЫЙ, СЪБЛАЮДИ Ш ВЪ ИМА ТВОЕ,
ШЖЕ ДАЛЪ ЕСИ МЪНѢ, ДА СЪТЪ ЕДИННО, ИМО-
ЖЕ И МЫ.

.КІ. ЮГДА ВЪХЪ СЪ ИМИ, АЗЪ СЪБЛАЮ-
ДАДЪ Ш ВЪ ИМА ТВОЕ. ИШЖЕ ДАЛЪ ЕСИ
МЪНѢ, СЪХРАНИХЪ' И НИКЪТОЖЕ ѾТЪ НИХЪ
НЕ ПОГЫБЕ, ТЪКЪМО СЪНЪ ПОГЫБѢЛЬНЫЙ,
ДА СЪБЪДЪТЪ СЯ КЪНИГЫ.

.ГІ. ИМЪНѢ ЖЕ КЪ ТЕБѢ ГРАДЖЪ' И СИ ГЛА-
ГОЛѢ КЪ ВЪСЕМЪ МИРѢ, ДА ИМЪТЪ РАДОСТЬ
МОЕЖ НАПАВЪШЕШЪ КЪ СЕБѢ.

.ДІ. АЗЪ ДАХЪ ИМЪ СДОВО ТВОЕ, И ВЪСЪ
МИРѢ ВЪЗНУЕНЕНДЪ Ш, ИМО НЕ СЪТЪ ѾТЪ
МИРА, ИМОЖЕ И АЗЪ ѾТЪ МИРА ИТСМЪ.

.ЕІ. НЕ МОЛѢ, ДА ВЪЗЪМЕШИ Ш ѾТЪ
МИРА, НЪ ДА СЪБЛАЮДЕШИ Ш ѾТЪ НЕПРИ-
ИЗНИ.

.ЗІ. ѾТЪ МИРА НЕ СЪТЪ, ИМОЖЕ И АЗЪ
ѾТЪ МИРА ИТСМЪ.

.ЗІ. СКАТИ Ш КЪ ИСТИНѢ' СЛОВО ТВОЕ
ИСТИНА ЕСТЬ.

.ИІ. ИМОЖЕ ТЫ МА ПОСЛАА КЪ МИРѢ,
И АЗЪ ПОСЛАХЪ Ш КЪ ВЪСЪ МИРѢ.

.ФІ. И ЗА ИМА АЗЪ СКАШЪ СЯ САМЪ, ДА
ВЪДЪТЪ И ТИ СКАШЕШИ КЪ ИСТИНѢ.

.К. НЕ ѿ СИХЪ ЖЕ МОЛѢ ТЪКЪМО, НЪ И
ѿ ВЪРОУШЕШТИХЪ СЛОВЕСЕМЪ ИХЪ КЪ МА'

.КА. ДА ВЪСИ ЕДИННО СЪТЪ, ИМОЖЕ ТЫ
ѾТЪУЕ, КЪ МЪНѢ, И АЗЪ КЪ ТЕБѢ, ДА И ТИ
КЪ НАСЪ ЕДИННО СЪТЪ' ДА ВЪРЪЖ ИМЕШЪ
МИРѢ, ИМО ТЫ МА ПОСЛАА.

22. Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut et nos unum sumus:

23. ego in eis, et tu in me: ut sint consummati in unum, et cognoscat mundus, quia tu me misisti, et dilexisti eos, sicut et me dilexisti.

24. Pater, quos dedisti mihi, volo, ut ubi sum ego, et illi sint mecum; ut videant claritatem meam, quam dedisti mihi; quia dilexisti me ante constitutionem mundi.

25. Pater juste! mundus te non cognovit; ego autem te cognovi, et hi cognoverunt, quia tu me misisti.

26. Et notum feci eis nomen tuum, et notum faciam; ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Caput XVIII.

1. Haec cum dixisset Jesus, egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron, ubi erat hortus, in quem intravit ipse et discipuli ejus.

2. Sciebat autem et Judas, qui tradebat eum, locum; quia frequenter Jesus convenerat illuc cum discipulis suis.

3. Judas ergo cum accepisset cohortem, et a Pontificibus et Phariseis ministros, venit illuc cum laternis et facibus, et armis.

4. Jesus itaque sciens omnia, quae ventura erant super eum, processit et dixit eis: Quem quaeritis?

5. Responderunt ei: Jesum Nazarenum. Dicit eis Jesus: Ego sum. Stabat autem et Judas, qui tradebat eum, cum ipsis.

6. Ut ergo dixit eis: Ego sum, abiierunt retrorsum, et ceciderunt in terram.

7. Iterum ergo interrogavit eos: Quem quaeritis? Illi autem dixerunt: Jesum Nazarenum.

.иѣ. Н азъ слава, ѡже далъ еси мѣнѣ, дахъ имъ, да сѣтъ едино, множе и мы едино есѣмъ.

.иѣ. азъ въ нихъ, и ты въ мѣнѣ: да бѣдѣтъ съвършени въ едино, и да разоумѣють миръ, яко ты ма посъла, и възлюбилъ ма еси, множе и ма възлюбилъ еси.

.иѣ. Отъче, ѡже далъ еси мѣнѣ, хощѣ, да, нѣже есмь азъ, и ти бѣдѣтъ съ мною: да видѣтъ слава моя, ѡже далъ еси мѣнѣ: яко възлюбилъ ма еси прѣжде съложениа всѣго мира.

.иѣ. Отъче правдыи! миръ тебе не позна: азъ же та познахъ, и си познаша, яко ты ма посъла.

.иѣ. Н съказахъ имъ нма твою, и съкажѣ, да любя, ѡже ма еси възлюбилъ, въ нихъ бѣдѣтъ, и азъ въ нихъ.

Глава .иѣ.

.а. Се рекъ Исоусъ, изиде съ оученикы своими на оны полъ потока Кедриска, нѣже бѣ вѣхъ, въ нѣже вѣиде самъ и оученици его.

.в. Вѣдѣаше же и Нюда, нже ѡ прѣдѣлаше, мѣсто, яко многыжды събираше са тоу Исоусъ съ оученикы своими.

.г. Нюда же примъ спирѣ, и отъ архимерей и Фарисей слоуги приде тамо съ сѣтниками, и съ сѣтшами и съ оръжѣи.

.д. Исоусъ же вѣдъ всѣ идѣше на нь, изиде и рече имъ: Кого нѣтете;

.е. Отъвѣташа ему: Исоуса Назаринна. Глагола имъ Исоусъ: Азъ есмь. Стояше же и Нюда, нже ѡ прѣдѣлаше, съ ними.

.з. Яко оубо рече имъ: Азъ есмь, ндоша възпѣтъ и падоша на зѣмли.

.з. Пакы же ѡ възпроси Исоусъ: Кого нѣтете; Они же рекоша: Исоуса Назаринна.

8. Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς· Εἶπον ἡμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Εἰ οὖν ἔμε ζητεῖτε, ἀφετε τουντος ἵπαγειν·

9. ἵνα πληρωθῇ ὁ λογος ὃν εἶπεν· Ὅτι οὗς δεδωκας μοι, οὐκ ἀπωλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδ'ένα.

10. Σιμων οὖν Πητρος, ἔχων μαχαίραν, εἰλκασεν αὐτήν, καὶ ἐπαισε τον τοῦ ἀρχιερεως· δοῦλον, καὶ ἀπεκοψεν αὐτοῦ το ὠτίον το δεξιον. Ἦν δε ὄνομα τῷ δοῦλῳ Μαλχος.

11. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πητρῷ· Βαλε την μαχαίραν σου εἰς την θηκην. Το ποτηριον, ὃ δεδωκε μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πιω αὐτο;

12. Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρεται τῶν Ἰουδαίων συνελθον τον Ἰησοῦν καὶ ἔδησαν αὐτον,

13. καὶ ἀπηγαγον αὐτον προς Ἀνναν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερος τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεως τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

14. Ἦν δε Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφερει ἵνα ἀνθρωπον ἀπολεισθαι ὑπερ τοῦ λαοῦ.

15. Ἠκολουθεῖ δε τῷ Ἰησοῦ Σιμων Πητρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητης. Ὁ δε μαθητης ἐκεῖνος ἦν γνωστος τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς την αὐλήν τοῦ ἀρχιερεως.

16. Ὁ δε Πητρος εἰσπηκει προς τῇ θυρῃ ἐξω. Ἐξηλθεν οὖν ὁ μαθητης ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστος τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσηγαγε τον Πητρον.

17. Λεγει οὖν ἡ παιδισκη ἡ θυρωρος τῷ Πητρῷ· Μὴ καὶ συ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρωπου τουντου; Λεγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμι.

18. Εἰσπηκισαν δε οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρεται ἀνθρακιαν πεποικωτες, ὅτι ψυχος ἦν, καὶ ἐθερμαινοντο· ἦν δε μετ' αὐτῶν ὁ Πητρος ἕστως καὶ θερμαινομενος.

19. Ὁ οὖν ἀρχιερεως ἥρωτησε τον Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

20. Ἀπεκριθὴ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρήσια εἰλαλησα τῷ κοσμῷ· ἐγὼ παντοτε ἐδιδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου παντες οἱ Ἰουδαῖοι συνερχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ εἰλαλησα οὐδεν.

α. Ὡπερ εἰπαυτο· Ἐπερ εἶπεν, ἡμεῖς οὐκ ἐμε ζήτετε, ἀφετε τουντος ἵπαγειν, καὶ ἡμεῖς οὐκ ἀπολέσαμεν ἐξ αὐτῶν οὐδ'ένα.

β. Ὁτι ὁ λόγος ὃν εἶπεν· ὅτι οὗς ἐδωκάς μοι, οὐκ ἀπολέσαμεν ἐξ αὐτῶν οὐδ'ένα.

γ. Σίμων οὖν Πέτρος, ἔχων μάχαιραν, ἐκέντησεν αὐτήν, καὶ ἐπέσειε τὸν τοῦ ἀρχιερέως· δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Ἦν δὲ ὄνομα τῷ δοῦλῳ Μάλχος.

δ. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ Πέτρῳ· Βάλε τὴν μάχαιραν σου εἰς τὴν θήκην. Τὸ ποτήριον, ὃ ἐδωκε μοι ὁ Πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό;

ε. Ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλιάρχος καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνελθόντες τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐδήσαν αὐτόν,

στ. καὶ ἀπήγαγον αὐτόν πρὸς Ἀννάν πρῶτον· ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου.

ζ. Ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλευσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἵνα ἀνθρώπον ἀπολεισθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

η. Ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητής. Ὁ δὲ μαθητής ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισηλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλήν τοῦ ἀρχιερέως.

θ. Ὁ δὲ Πέτρος εἰσῆλθε πρὸς τὴν θύρην ἐξω. Ἐξηλθεν οὖν ὁ μαθητής ὁ ἄλλος, ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσηγάγε τον Πέτρον.

ι. Λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ Πέτρῳ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; Λέγει ἐκεῖνος· Οὐκ εἰμι.

ια. Εἰσῆλθοντες δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται ἀνθρακίαν πεποικωμένους, ὅτι ψυχὸς ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο· ἦν δὲ μετ' αὐτῶν ὁ Πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαίνομενος.

ιβ. Ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἥρωτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ.

ιγ. Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ παρῆσιμα εἰλάλησα τῷ κόσμῳ· ἐγὼ παντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ Ἰουδαῖοι συνερχονται, καὶ ἐν κρυπτῷ εἰλάλησα οὐδεν.

8. Respondit Jesus: Dixi vobis, quia ego sum; si ergo me quaeritis, sinite hos abire;

9. ut impleretur sermo, quem dixit: Quia »quos dedisti mihi, non perdiidi ex eis quemquam«.

10. Simon ergo Petrus habens gladium, eduxit eum, et percussit pontificis servum, et abscidit auriculam ejus dexteram. Erat autem nomen servo Malchus.

11. Dixit ergo Jesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?

12. Cohors ergo et tribunus et ministri Judaeorum comprehenderunt Jesum, et ligaverunt eum,

13. et adduxerunt eum ad Annam primum; erat enim socer Caiphae, qui erat pontifex anni illius.

14. Erat autem Caiphas, qui consilium dederat Judaeis: Quia expedit unum hominem mori pro populo.

15. Sequebatur autem Jesum Simon Petrus, et alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, et introivit cum Jesu in atrium pontificis.

16. Petrus autem stabat ad ostium foris. Exivit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, et dixit ostiariae, et introduxit Petrum.

17. Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid et tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum.

18. Stabant autem servi et ministri ad prunas, quia frigus erat, et calefaciebant se; erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se.

19. Pontifex ergo interrogavit Jesum de discipulis suis, et de doctrina ejus.

20. Respondit ei Jesus: Ego palam locutus sum mundo; ego semper docui in synagoga, et in templo, quo omnes Judaei conveniunt; et in occulto locutus sum nihil.

.и. **Отъѣзшта Иисуса:** Рскоуѣ камъ, яко азъ есмь· аште оубо мене нштете, не дѣйте сикъ нти·

.ф. да съѣздетъ са слово, еже рече: Яко еже далъ еси мѣнъ, не погоубихъ никогоже отъ нихъ.

.и. Симонъ же Петръ, нмѣмъ ножъ изъвлече ѿ, и оудари архиреова раба, и оуриза емоу оубо десницею. Бѣ же нма рабоу томоу Малъхъ.

.и. Рече же Иисусъ Петроу: Вѣзрати ножъ свой въ ножницѣ. Уашъ, еже дастъ мѣнъ Отъць, не нмѣмъ ли пити емъ;

.и. Спиръ же н тысамъшникъ н слоугъ Нюдейскы шша Иисуса, н съказакъше

.и. кедоша ѿ нъ Амѣнъ прѣзѣ· бѣ бо тѣсть Клиифъ, еже бѣ архирей томы лѣтъ.

.и. Бѣ же Клиифа давѣмъ съѣзтъ Нюдеомъ: Яко оуиѣ естъ единомоу улоубкоу оумьрати за людѣ.

.и. По Иисуса же идѣаше Симонъ Петръ, н дроугъмъ оуѣеникъ. Оуѣеникъ же тѣ бѣ знаѣмъ архиреокъ, н кѣнде съ Иисусымъ въ дворъ архиреокъ.

.и. Петръ же стоимаше прѣдъ враты кѣмъ. Пѣнде же оуѣеникъ тѣ, еже бѣ знаѣмъ архиреокъ, н рече дѣръницѣ, н вѣведе Петра.

.и. Глагола же раба дѣръницѣ Петроу: Иѣда н ты отъ оуѣеникъ еси улоубка сего; Глагола оиъ: Нѣсмъ.

.и. Стомахъ же рабѣ н слоугы оуиѣ сътворѣше, яко зима бѣ, н грѣхъ са· бѣ же съ ними н Петръ стоимъ н грѣхъ са.

.и. Архирей же въпроси Иисуса ѿ оуѣеникахъ его н ѿ оуѣениѣ его.

.и. **Отъѣзшта емоу Иисусъ:** Азъ не ѿбиноуѣмъ са глаголахъ въсемоу мироу· азъ въсегда оуиѣмъ изъ съборишти н въ црѣхъ, пѣже въси Нюдѣи събрашѣтъ са· н отѣи не глаголахъ ничѣсоже.

21. Τι με ἐπιρωτᾷς; Ἐπιρωτήσον τοὺς ἀκηκοτάς, τι ἐλάλησα αὐτοῖς· ἰδε οὗτοι οἰδασιν, ἃ εἶπον ἐγώ.

22. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος εἰς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκώς ἔδωκε ῥαπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπων· Οὕτως ἀποκριθὲν τῷ ἀρχιερεῖ;

23. Ἀπεκριθὲν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτυρήσον περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τι με δερεῖς;

24. Ἀπιστεῖλιν αὐτὸν ὁ Ἄννας δεδεμένον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερεῖα.

25. Ἦν δὲ Σίμων Πέτρος ἱστῶς καὶ θερμαινόμενος· εἶπον οὖν αὐτῷ· Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ εἶ; Ἡρνήσατο ἐκείνος, καὶ εἶπεν· Οὐκ εἰμι.

26. Λέγει εἰς ἐκ τῶν δούλων τοῦ ἀρχιερεως, συγγενῆς ὢν αὐτῷ ἀπεικοῦσε Πέτρος τὸ ὥτιον· Οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν τῷ κηπῷ μετ' αὐτοῦ;

27. Πάλιν οὖν ἡρνήσατο ὁ Πέτρος, καὶ εὐθὺς ἀλεκτωρ ἐφώνησεν.

28. Ἀγρουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ Καϊάφα εἰς τὸ πραιτωριον. Ἦν δὲ πρωΐα· καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰσῆλθον εἰς τὸ πραιτωριον, ἵνα μὴ μιανθῶσιν, ἀλλ' ἵνα φαγωσιν τὸ πασχα.

29. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πίλατος πρὸς αὐτούς, καὶ εἶπε· Τίνα κατηγορίαν φερετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου;

30. Ἀπεκριθήσαν καὶ εἶπον αὐτῷ· Εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἂν σοι παρεδωκαμεν αὐτόν.

31. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Πίλατος· Λαβετε αὐτόν ἡμεῖς, καὶ κίετα τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμῖν οὐκ ἐξέστιν ἀποκτεῖναι οὐδενά.

32. ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε σημαιων, ποιῶ θανάτῳ ἡμελλεν ἀποθνήσκειν.

33. Εἰςῆλθον οὖν εἰς τὸ πραιτωριον πάλιν ὁ Πίλατος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

34. Ἀπεκριθὲν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ;

.ΣΑ. Ἐφώνησε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

.ΣΒ. Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΓ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΔ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΕ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΣ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΖ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΗ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΘ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΙ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΙΙ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΙΙΙ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΙΙΙΙ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

.ΣΙΙΙΙΙ. Ὁ Πίλατος εἶπεν αὐτῷ· Τί λέγεις; Ὁ Ἰησοῦς ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

21. Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt, quid locutus sim ipsis; ecce, hi sciunt, quae dixerim ego.

22. Haec autem cum dixisset, unus assistens ministrorum dedit alapam Jesu, dicens: Sic respondes pontifici?

23. Respondit ei Jesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo; si autem bene, quid me caedis?

24. Et misit eum Annas ligatum ad Caipham pontificem.

25. Erat autem Simon Petrus stans, et calefaciens se. Dixerunt ergo ei: Numquid et tu ex discipulis ejus es? Negavit ille, et dixit: Non sum.

26. Dicit ei unus ex servis pontificis, cognatus ejus, cujus abscidit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cum illo?

27. Iterum ergo negavit Petrus; et statim gallus cantavit.

28. Adducunt ergo Jesum a Caipha in praetorium. Erat autem mane; et ipsi non introierunt in praetorium, ut non contaminarentur, sed ut manducarent pascha.

29. Exivit ergo Pilatus ad eos foras, et dixit: Quam accusationem affertis adversus hominem hunc?

30. Responderunt et dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissemus eum.

31. Dixit ergo illis Pilatus: Accipite eum vos, et secundum legem vestram judicate eum. Dixerunt ergo ei Judaei: Nobis non licet interficere quemquam;

32. ut sermo Jesu impleretur, quem dixit, significans, qua morte esset mortuus.

33. Introivit ergo iterum in praetorium Pilatus, et vocavit Jesum et dixit ei: Tu es rex Judaeorum?

34. Respondit Jesus: A temet ipso hoc dicis? an alii dixerunt tibi de me?

.мв. Ыѣто ма въпрашахъши; въпроси слышавъшихъ, ѹѣто глаголахъ нмъ: се, си вѣдѣтъ, ꙗже рехомъ азъ.

.мг. Се рекъшюу ѹмоу ѹднѣмъ ѡтъ прѣстоиштинъ слоугъ оудари за лашитѣ Исоусѣ, рекъ: Тако ли ѡтвѣштѣахъши архисреокѣ;

.мд. Ѡтвѣштѣа ѹмоу Исоусъ: Ѥште зъаъ глаголахъ, съзвѣдательствоуѣ ѡ зъаъ: лште ли доверъ, ѹѣто ма тепешѣ;

.мѣ. Посъаа же ѣ Ѥмъна съзвѣдана нъ Канѣмъ архисреокѣ.

.мж. Бъ же Симонъ Петръ стои и грѣи са. Рекоша же ѹмоу: Иѣда и ты ѡтъ оуѣенинъ нго ѹси; Ѡмъ же ѡтвѣръже са и рече: Нѣсмъ.

.мз. Глагола ѹмоу ѹднѣмъ ѡтъ рѣкъ архисреокъ, джѣна съи ѹмоу же оураза Нѣтръ оуко: Не азъ ли тебе вѣдѣхъ нъ вѣрхоградѣ съ нимъ;

.мз. Пакы же Петръ ѡтвѣръже са, и лѣниѣ коуръ възгласѣ.

.мн. Ведоша же Исоусѣ ѡтъ Канѣмъ въ прѣторъ. Бъ же зъ оутра: и ти не въиндоша въ прѣторъ, да не ѡскерънѣтъ са, нъ да вѣдѣтъ пасха.

.мѡ. Нънде же Пилатъ нъ нимъ вѣмъ, и рече: Къмъ рѣтъ приносѣте на ѹлозѣна сего;

.мх. Ѡтвѣштѣаша и рекоша ѹмоу: Ѥште не бѣмъ вѣмъ съ зълодѣѣ, не бѣхомъ нго прѣдали тебе.

.мѡ. Рече же нмъ Пилатъ: Нонѣмъте ѣ вѣмъ, и по законоу нашѣмоу сѣдите ѹмоу. Рекоша же ѹмоу Нюден: Намъ не достонѣ оуѣнти никогоже.

.мѡ. да слово Исоусѣо съзвѣдѣтъ са, ꙗже рече, (на)знаменѣмъ, комъ съмърѣтѣмъ хотѣаши оумърѣти.

.мг. Вѣнде же пакы въ прѣторъ Пилатъ, и призъа Исоусѣ и рече ѹмоу: Ты ли ѹси царъ Нюдейскъ;

.мд. Ѡтвѣштѣа ѹмоу Исоусъ: Ѡ себѣ ли се глаголахъши, или нин рекоша тебе ѡ мѣмъ;

35. Ἀπεκριθὴ ὁ Πίλατος· Μητι ἐγὼ Ἰουδαῖος εἰμι; το ἐθνὸς το σον καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παριδωκαν σε ἐμοί· τι ἐποίησας;

36. Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς· Ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

37. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πίλατος· Οὐκοῦν βασιλεὺς εἰ σὺ; Ἀπεκριθὴ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ λεγεις, ὅτι βασιλεὺς εἰμι ἐγώ· Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγεννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐληλυθα εἰς τον κόσμον, ἵνα μαρτυρησῶ τῇ ἀληθείᾳ. Πᾶς ὁ ὢν ἐκ τῆς ἀληθείας ἀκούει μου τῆς φωνῆς.

38. Λεγει αὐτῷ ὁ Πίλατος· Τι ἐστὶν ἀληθεία; Καὶ τοῦτο εἰπων παλιν ἐξῆλθε πρὸς τους Ἰουδαίους, καὶ λεγει αὐτοῖς· Ἐγὼ οὐδεμιαν αἰτίαν εὗρισκω ἐν αὐτῷ.

39. Ἔστι δὲ συνηθεία ὑμῖν, ἵνα ἐὰν ὑμῖν ἀπολυσῶ ἐν τῷ Πασχᾷ· βουλευσθε οὖν ὑμῖν ἀπολυσῶ τον βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων;

40. Ἐκραυγασαν οὖν παλιν πάντες, λεγοντες· Μη τουτον, ἀλλὰ τον Βαραββᾶν· Ἦν δὲ ὁ Βαραββᾶς ληστής.

Κεφ. XIX.

1. Τότε οὖν ἔλαβεν ὁ Πίλατος τον Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε.

2. Καὶ οἱ στρατιῶται πλεξαντες σιφαινον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιβαλον αὐτον.

3. Καὶ ἡγογόντο πρὸς αὐτον καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐδιδουν αὐτῷ ῥάπισματα.

4. Ἐξῆλθεν οὖν παλιν ἔξω ὁ Πίλατος, καὶ λεγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἀγὼ ὑμῖν αὐτον ἔξω, ἵνα γνῶτε, ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμιαν αἰτίαν εὗρισκω.

5. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φερόν τον ἀκανθίνον σιφαινον, καὶ το πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λεγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἀνθρώπος.

.ΜΑ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

.ΜΒ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

.ΜΓ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

.ΜΔ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

.ΜΕ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

.ΜΣ. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

Κεφ. XX.

1. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

2. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

3. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

4. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

5. Οὐκ ἐστὶν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου· εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, οἱ ὑπηρεται ἀν οἱ ἐμοὶ ἡγωνίζοντο, ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις· ὦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἐστὶν ἐντεῦθεν.

35. Respondit Pilatus: Numquid ego Judaeus sum? Gens tua et pontifices tradiderunt te mihi; quid fecisti?

36. Respondit Jesus: Regnum meum non est de hoc mundo; si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent, ut non traderer Judaeis; nunc autem regnum meum non est hinc.

37. Dixit itaque ei Pilatus: Ergo rex es tu? Respondit Jesus: Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimonium perhibeam veritati; omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam.

38. Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Judaeos, et dixit eis: Ego nullam invenio in eo causam.

39. Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam vobis in Pascha; vultis ergo dimittam vobis regem Judaeorum?

40. Clamaverunt ergo rursus omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam! Erat autem Barabbas latro.

Caput XIX.

1. Tunc ergo apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit.

2. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus; et veste purpurea circumdederunt eum.

3. Et veniebant ad eum, et dicebant: Ave, rex Judaeorum! et dabant ei alapas.

4. Exiit ergo iterum Pilatus foras, et dicit eis: Ecce, adduco vobis eum foras, ut cognoscatis, quia nullam invenio in eo causam.

5. (Exiit ergo Jesus portans coronam spineam, et purpureum vestimentum.) Et dicit eis: Ecce homo!

.лв. Отыѣзиста Пилатъ: Іѹда азъ Жидовинъ есмь; Родъ твой и архiereи предаша те мнѣ: что еси сотвориашъ;

.лз. Отыѣзиста Іисоусъ: Царство мое несть отъ мира сего: аще отъ сего мира бы было царство мое, слугы мои оубо поденгаша са быша, да не предаю быхъ быхъ Нюдеомъ: нынѣ же царство мое несть отъ сего.

.лз. Рече же емоу Пилатъ: Оубо царь ли еси ты; Отыѣзиста Іисоусъ: Ты глаголиши, или царь есмь азъ. Азъ на се родихъ са, и на се придохъ въ миръ, да послоушествоуѣхъ ѿ истинны: въсмыхъ, иже несть отъ истинны, послоушаша гласа моего.

.лн. Глагола емоу Пилатъ: Что несть истина; И се рекъ, пакы изиде къ Нюдеомъ, и глагола имъ: Азъ ни единомуже кини не обертаю къ немь.

.лф. Иъ несть обтыуай камъ, да единого камъ отъпоушѣ на Пасхѣ: хошете ли оубо, да отъпоушѣ камъ царя Нюдейска;

.м. Възълиша же пакы въси глаголаше: Не сего, нъ Варавкѣ. Бѣ же Варавка разбойникъ.

Глава .ѳі.

.а. Тѣгда же пошѣ Пилатъ Іисоуса, и бн ѿ.

.в. Воини же съплетѣше вѣнцъ отъ трѣхъ и въложиша на главу емоу, и въ ризѣ багрьниѣ облякоша ѿ.

.г. И приходядохъ къ емоу и глаголадохъ: Радуй са, царю Нюдейскъ! и вѣмашъ ѿ по ланиама.

.д. Изиде же пакы Пилатъ вѣнцъ, и глагола имъ: Се, извождѣ камъ ѿ вѣнцъ, да разоумѣете, яко къ немь ни единомуже кини не обертаю.

.е. (Изиде же Іисоусъ вѣнцъ носа трѣхъ и вѣнцъ, и багрьниѣ ризѣ.) И глагола имъ: Се уловѣхъ!

6. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρεταί, ἐκραυγασάν λεγοντές· Στανρωσον, στανρωσον. Λεγει αὐτοῖς ὁ Πίλατος· Λαβεῖτε αὐτόν ὑμεῖς καὶ στανρωσατέ· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρισκῶ ἐν αὐτῷ αἰτίαν.

7. Ἀπεκριθῆσαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς τομὸν ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν τομὸν ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἐαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν.

8. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πίλατος· τόντον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη.

9. Καὶ ἐξῆλθεν εἰς τὸν πραιτωριὸν πάλιν, καὶ λεγὲν τῷ Ἰησοῦ· Προθεν εἰ σὺ; Ὁ δὲ Ἰησοὺς ἀποκριθεὶς οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ.

10. Λεγὲν οὖν αὐτῷ ὁ Πίλατος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς; Οὐκ οἶδας, ὅτι ἐξουσίαν ἔχω στανρωσαι σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω, ἀπολῦσαι σε;

11. Ἀπεκριθὲν ὁ Ἰησοὺς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομενὸν ἀνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδίδους με σοὶ μείζονα ἀμαρτίαν ἔχει.

12. Ἐκ τόντου ἐζητεῖ ὁ Πίλατος ἀπολῦσαι αὐτόν. Οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἐκραζόν λεγοντές· Ἐὰν τόντον ἀπολύσης, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος. Πᾶς ὁ βασιλεὺς ἐαυτὸν ποῖων ἀντιλεγεῖ τῷ Καίσαρι.

13. Ὁ οὖν Πίλατος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος, εἰς τοπὸν λεγόμενον Λιθωστρωτὸν, Ἐβραϊστὶ δὲ Γαββαθα.

14. Ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ Πάσχα, ὥρα δὲ ὥστε ἑκτη· καὶ λεγὲν τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ἡμῶν.

15. Οἱ δὲ ἐκραυγασάν· Ἄρον, ἄρον, στανρωσον αὐτόν. Λεγὲν αὐτοῖς ὁ Πίλατος· Τὸν βασιλεὺς ἡμῶν στανρωσω; Ἀπεκριθῆσαν οἱ ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλεὺς, εἰ μὴ Καίσαρα.

16. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς, ἵνα στανρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπηγάγον·

17. καὶ βασταζὼν τὸν στανρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τοποῦ, ὃς λεγεται Ἐβραϊστὶ Γολγοθᾶ·

9. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον, υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

10. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

11. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

12. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

13. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

14. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

15. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

16. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

17. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

18. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

19. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

20. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Ἰουδαῖος καὶ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἐκείνους τὸν ἄνθρωπον.

6. Cum ergo vidissent eum pontifices et ministri, clamabant dicentes: Crucifige, crucifige eum! Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, et crucifigite; ego enim non invenio in eo causam.

7. Responderunt ei Judaei: Nos legem habemus, et secundum legem debet mori, quia Filium Dei se fecit.

8. Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit.

9. Et ingressus est praetorium iterum, et dixit ad Jesum: Unde es tu? Jesus autem responsum non dedit ei.

10. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? Nescis, quia potestatem habeo crucifigere te, et potestatem habeo, dimittere te?

11. Respondit Jesus: Non haberes potestatem adversum me ullam, nisi tibi datum esset desuper; propterea, qui me tradidit tibi, majus peccatum habet.

12. Et exinde quaerebat Pilatus dimittere eum. Judaei autem clamabant, dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Caesaris. Omnis enim, qui se regem facit, contradicit Caesari.

13. Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Jesum, et sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithostrotos, Hebraice autem Gabbatha.

14. Erat autem Parasceve Paschae, hora quasi sexta, et dicit Judaeis: Ecce, rex vester.

15. Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum! Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt pontifices: Non habemus Regem, nisi Caesarem.

16. Tunc ergo tradidit eis illum, ut crucifigeretur. Susceperunt autem Jesum, et eduxerunt.

17. Et bajulans sibi crucem exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum, Hebraice autem Golgotha;

.з. Югда же видѣша ѿ архиереи и слоугы, възвѣщахъ глаголюще: Распни, распни его. Глагола имъ Пилатъ: Понимте ѿ вы, и распните: азъ бо не обрѣтахъ въ немъ винны.

.з. Отъвѣшташа емуоу Иудеи: Мы законъ имамъ, и по законуу нашему даждь ему мѣсто оумьрѣти, яко Сынъ Божій творить сѧ.

.и. Югда же Пилатъ слыша се слово, боуде оубоуд сѧ.

.ѳ. И възиде къ претору пакы, и глагола Исоусови: Отъ кадоу еси ты; Исоусъ же отвѣта не дасть емуоу.

.л. Глагола же емуоу Пилатъ: Мѣмъ ли не отвѣшташи; Не вѣси ли, яко власть имамъ, раснати тѧ, и власть имамъ поустити тѧ;

.ли. Отъвѣшта Исоусъ: Не имаша власти на мѣмъ никомъже, аште не бы ти дано съ выше: сего ради предаетъ мѧ тебе властїи грѣхъ имать.

.ки. Отъ тола Пилатъ испасаше поустити ѿ Иудеи же възвѣщахъ, глаголюще: Аште сего поустиниши, нѣси дроугъ Кесареви. Вѣсмыъ бо, иже сѧ творить царь, противитъ сѧ Кесареви.

.ги. Пилатъ же слышахъ тѧ словеса, изведе възъ Исоуса, и сѣде на сѣдишту, на мѣстѣ нарицаемъмъ Лифостротъ, Еврейскы же Габбатѧ.

.ди. Бѣ же Параскевѣи Пасхѣ, година же бѣ яко шестѧ, и глагола Иудеомъ: Се царь вашъ!

.еи. Они же възвѣдахъ: Възъмни, възъмни, распни ѿ! Глагола имъ Пилатъ: Царя ли вѣшего распни; Отъвѣшташа архиереи: Не имамъ Царя, тѣмъю Кесаря.

.зи. Тѣгда же предаетъ ѿ имъ, да ѿ распнѣтъ. Они же понѣмше Исоуса ведоша.

.зи. И самъ си неси крѣстъ изиде въ нарицаемомъ Кранинѣво мѣсто, (иже глаголетъ сѧ) Еврейскы Голгофа.

18. ὅπου αὐτοὺς ἐσταυρώσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν.

19. Ἐγράψε δὲ καὶ τιτλὸν ὁ Πιλάτος, καὶ ἐθήκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

20. Τοῦτον οὖν τὸν τιτλὸν πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἔγγυς ἦν τῆς πόλεως ὁ τοπὸς, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ἑλληνιστί, Ῥωμαϊστί.

21. Ἐλέγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράψῃς· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων.

22. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ γεγραφα, γεγραφα.

23. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταυρώσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἕκαστῳ στρατιωτῇ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. Ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἀρόρητος, ἐκ τῶν ἀνωθέν ὀφαιτος δι' ὅλου.

24. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτόν, ἀλλὰ λαχώμεν περὶ αὐτοῦ, τίς οὖν ἔσται· ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λεγούσα· „Διμερισαῖτο τὰ ἱμάτια μου ἐάντοίς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἐβάλον κλῆρον.“ Οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν.

25. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μητὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαгдаληνῇ.

26. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γυναί, ἰδὼν ὁ υἱὸς σου.

27. Εἰτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μητὴρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια.

28. Μετὰ τοῦτο εἶδως ὁ Ἰησοῦς, ὅτι πάντα ἤδη τετελεσται, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει· Διψῶ.

29. Σκεῖνος οὖν ἔκειτο ὀξους μεσσην· οἱ δὲ πλησαντες σπογγὸν ὀξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στοματι.

30. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

.βτ. τὰς καὶ δὲ γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ πρῶτον τὸν αὐτὸν δὲ καὶ τὸν αὐτὸν, γὰρ ἐκεῖ καὶ ἔκειτο.

.ατ. Περὶ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.δ. Ἐκεῖ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ε. Ἐκεῖ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.στ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ζ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.η. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.θ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ι. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ια. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ιβ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ιγ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

.ιδ. Ὁ αὐτὸς γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ, τὸ δὲ καὶ τὸν αὐτὸν γὰρ ἐκεῖ.

18. ubi crucifixerunt eum, et cum eo alios duos, hinc et hinc, medium autem Jesum.

19. Scripsit autem et titulum Pilatus, et posuit super crucem; erat autem scriptum: Jesus Nazarenus Rex Judaeorum.

20. Hunc ergo titulum multi Judaeorum legerunt, quia prope civitatem erat locus, ubi crucifixus est Jesus; et erat scriptum: Hebraice, Graece et Latine.

21. Dicebant ergo Pilato pontifices Judaeorum: Noli scribere, Rex Judaeorum; sed quia ipse dixit: Rex sum Judaeorum.

22. Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi.

23. Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta ejus (et fecerunt quatuor partes, unicuique militi partem), et tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum.

24. Dixerunt ergo ad invicem: Non scindamus eum, sed sortiamur de illa, cujus sit; ut Scriptura impleatur, dicens: »Partiti sunt vestimenta mea sibi: et in vestem meam miserunt sortem.« Et milites quidem haec fecerunt.

25. Stabant autem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, Maria Cleophae et Maria Magdalene.

26. Cum vidisset ergo Jesus matrem et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: Mulier, ecce, filius tuus!

27. Deinde dicit discipulo: Ecce, mater tua! Et ex illa hora accipit eam discipulus in sua.

28. Postea sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio:

29. Vas ergo erat positum aceto plenum. Illi autem spongiam aceto plenam, hyssopo circumponentes obtulerunt ori ejus.

30. Cum ergo accepisset Jesus acetum, dixit: Consummatum est! Et inclinato capite tradidit spiritum.

.и. иже ѥ распяша, и съ нимъ ина дѣла сѣдоу и омадоу, по средѣ же Исоуса.

.ѡ. Написа же и титулъ Пилатъ, и положи на кръстѣ въ же написано: Исоусъ Назаретинъ, Царь Иудейскъ.

.и. Сего же титула мнози убоша отъ Иудей, яко близъ града въ мѣсто, иже распаша Исоуса, и въ написано: Еврейскы, Гръцкы, и Латинскы.

.ка. Глаголахъ же Пилатомъ архиепископъ Иудейскъ: Не пиши: Царь Иудейскъ, нъ яко самъ рече: Царь исъ Иудейскъ.

.ке. Отъвѣшта Пилатъ: Юже искахъ, писахъ.

.и. Конии же игда распаша ѥ, приима ризъи его, (и сътвориша четъри части, помоуждо конноу части), и хитонъ. Въ же хитонъ нешъевъ, съ врхоу истъманъ въсь.

.ид. Рекоша же нъ себя: Не прѣдръмъ его, нъ мѣстамъ жръени ѡ нь, комоу бѣдетъ: Да събѣдѣ са Къингы глаголахътамъ: „Раздѣлиша себя ризъи мои, и ѡ мѣтѣмъ мой меташа жръени.“ Конии же оубо си сътвориша.

.ке. Стомахъ же при кръстѣ Исоусовѣ мати его, и сестра матере его, Марии Клеопова, и Марии Магдалини.

.из. Исоусъ же видѣтъ матере и оученика стоишъта, ижеже любаше, глагола матери своей: Жено, се, сынъ твой!

.кх. Потомъ же глагола оученикоу: Се, мати твоѣ! И отъ того дѣне помѣтъ ѥ оученикъ въ своемъ.

.и. По семь вѣды Исоусъ, яко въсь оубе съврѣшиша са ѡ немъ, да събѣдѣ са Къингы, глагола: Жѣждѣ.

.ко. Събѣдѣ же stomache плѣтъ ѡцѣта. Они же гже наплѣтъше ѡцѣта и на усонъ възвѣтъше прѣдѣша нъ оустомъ его.

.л. Югда же приѣтъ ѡцѣтъ Исоусъ, рече: Съврѣши са! И прѣклоу глагола прѣдѣстъ доухъ.

31. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τα σωματα ἐν τῷ σαββατῷ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἥν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββατοῦ), ἤρωτησαν τὸν Πίλατον, ἵνα καταγῶσιν αὐτῶν τα σκελῆ, καὶ ἀρθώσιν.

32. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρῶτου καταῆξαν τα σκελῆ καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·

33. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκοῦσα, οὐ καταῆξαν αὐτοῦ τα σκελῆ·

34. ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λογχὴ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνῆξε, καὶ ἐξῆλθον αἷμα καὶ ὕδωρ.

35. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτυρηκε, καὶ ἀληθινῇ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεινος οἶδεν, ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστευσῃτε.

36. Ἐγενετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· „Ὅστων οὐ συντριβησεται αὐτοῦ“

37. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· „Ὅψονται, εἰς ὃν ἐξέκεντησαν.“

38. Μετὰ δὲ τὰντα ἤρωτησε τὸν Πίλατον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων), ἵνα ἀρῇ το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπιτρεψεν ὁ Πίλατος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

39. Ἦλθε δὲ καὶ Νικοδήμους (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς το πρῶτον), φερὼν μίγμα σμυρνης καὶ ἀλοῆς ὥσει λίτρας ἑκατόν.

40. Ἐλάβον οὖν το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθήσαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωματιῶν, καθὼς ἐθός ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιαζέιν.

41. Ἦν δὲ ἐν τῷ τοπῷ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδεπῶ οὐδεὶς ἐτέθη.

42. Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν το μνημεῖον, ἐθήκαν τὸν Ἰησοῦν.

.ΜΑ. Ἰουδαῖοι καὶ Ἰουδαῖοι ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τα σωματα ἐν τῷ σαββατῷ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἥν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββατοῦ), ἤρωτησαν τὸν Πίλατον, ἵνα καταγῶσιν αὐτῶν τα σκελῆ, καὶ ἀρθώσιν.

.ΜΒ. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται καὶ τοῦ μὲν πρῶτου καταῆξαν τα σκελῆ καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ·

.ΜΥ. ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκοῦσα, οὐ καταῆξαν αὐτοῦ τα σκελῆ·

.ΜΝ. ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λογχὴ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνῆξε, καὶ ἐξῆλθον αἷμα καὶ ὕδωρ.

.ΜΟ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτυρηκε, καὶ ἀληθινῇ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεινος οἶδεν, ὅτι ἀληθὴ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστευσῃτε.

.ΜΑ. Ἐγενετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· „Ὅστων οὐ συντριβησεται αὐτοῦ“

.ΜΒ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· „Ὅψονται, εἰς ὃν ἐξέκεντησαν.“

.ΜΓ. Μετὰ δὲ τὰντα ἤρωτησε τὸν Πίλατον ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας (ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων), ἵνα ἀρῇ το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐπιτρεψεν ὁ Πίλατος. Ἦλθεν οὖν καὶ ἦρε το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.

.ΜΔ. Ἦλθε δὲ καὶ Νικοδήμους (ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς το πρῶτον), φερὼν μίγμα σμυρνης καὶ ἀλοῆς ὥσει λίτρας ἑκατόν.

.ΜΕ. Ἐλάβον οὖν το σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐθήσαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωματιῶν, καθὼς ἐθός ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιαζέιν.

.ΜΣ. Ἦν δὲ ἐν τῷ τοπῷ, ὅπου ἐσταυρώθη, κήπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδεπῶ οὐδεὶς ἐτέθη.

.ΜΤ. Ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν το μνημεῖον, ἐθήκαν τὸν Ἰησοῦν.

31. Judaei ergo (quoniam Parasceve erat), ut non remanerent in cruce corpora sabbato, (erat enim magnus dies ille Sabbati), rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur.

32. Venerunt ergo milites, et primi quidem fregerunt crura et alterius, qui crucifixus est cum eo:

33. ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura,

34. sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

35. Et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus; et ille scit, quia vera dicit, ut et vos credatis.

36. Facta sunt enim haec, ut Scriptura impleretur: »Os non comminuetis ex eo.«

37. Et iterum alia Scriptura dicit: »Videbunt, in quem transfixerunt.«

38. Post haec autem rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, (eo quod esset discipulus Jesu, occultus autem propter metum Judaeorum), ut tolleret corpus Jesu. Et permisit Pilatus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu.

39. Venit autem et Nicodemus, qui venerat ad Jesum nocte primum, ferens mixturam myrrhae et aloës quasi libras centum.

40. Acceperunt ergo corpus Jesu et ligaverunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Judaeis sepelire.

41. Erat autem in loco, ubi crucifixus est, hortus; et in horto monumentum novum, in quo nondum quisquam positus erat.

42. Ibi ergo propter Parasceven Judaeorum, quia juxta erat monumentum, posuerunt Jesum.

.ла. Нюдѣи же (помѣже Параскевъгинъ бѣ) да не ѡстануть на крѣстѣ тѣлеса въ сѣботѣ (въ во великѣ днь тѣ сѣботѣнъ), молиша Пилата, да прѣвѣнѣтъ голѣни ихъ, и вѣзъмѣтъ ѡ.

.лк. Придоша же конни, и прѣвоуоумоу же прѣвѣнѣша голѣни, и дроуоуоумоу распахтоуоумоу съ нимъ.

.лг. на Іисуса же пришѣдѣше, яко видѣша ѣ оуже оумѣрѣшъ, не прѣвѣнѣша ѡмоу голѣнию.

.лд. нъ ѡднѣтъ ѡтъ кониѣ копниѣмъ ѡмоу ребра прободо, и аениѣ нзиде крѣкъ и вода.

.ле. П видѣхъ сѣвѣдѣтельствова, и истинно естъ сѣвѣдѣтельство ѡго. и тѣ вѣстъ, яко истинѣ глаголетъ, да и въ вѣрѣ имете.

.лз. Бѣша бо си, да сѣвѣдѣтъ са Къингы: „Кость не съкроушѣтъ са ѡтъ него.“

.лз. И пакы дроугыѣ Къингы глаголахъ: „Възърѣтъ на нь, ѡгоже прободоша.“

.ли. По сихъ же проси оу Пилата Носифъ, ѡже ѡтъ Ариматѣи, (сѣи оуученикѣ Іисусовѣ, таниѣ же страха ради Нюдѣи-ска), да вѣзъмѣтъ тѣло Іисусово. И повола Пилатъ. Приде же и вѣзатъ тѣло Іисусово.

.лѣ. Приде же и Никодимъ, пришѣдѣхъ къ Іисусови ношѣнѣ прѣжде, несты съмѣшениѣ змѣрьно и алоино ѡно лиѣръ сѣто.

.м. Пришѣта же тѣло Іисусово, и ѡбѣста ѡ ризѣи съ ароматы, ѡкоже ѡбмѣуай естъ Нюдѣомъ погребѣати.

.ма. Бѣ же на мѣстѣ, ндеже ѣ распахѣ крѣтънѣ. и въ крѣтънѣ гробѣ ноуѣ, въ немѣже николѣже никѣтоже не бѣ положѣнѣ.

.мв. Тоу же за Параскевъгинъ Нюдѣи-ска, ѡко банъ бѣаше гробѣ, положѣста Іисуса.

Caput XX.

Глава .ж.

1. Una autem Sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebrae essent, ad monumentum, et vidit lapidem sublatum a monumento.

2. Cucurrit ergo, et venit ad Simonem Petrum et ad alium discipulum, quem amabat Jesus, et dicit illis: Tulerunt Dominum de monumento, et nescimus, ubi posuerunt eum.

3. Exiit ergo Petrus, et ille alius discipulus, et venerunt ad monumentum.

4. Currebant autem duo simul, et ille alius discipulus praecurrit citius Petro, et venit primus ad monumentum.

5. Et cum se inclinasset, vidit posita linteamina, non tamen introivit.

6. Venit ergo Simon Petrus sequens eum, et introivit in monumentum, et vidit linteamina posita,

7. et sudarium, quod fuerat super caput ejus, non cum linteaminibus positum, sed separatim involutum in unum locum.

8. Tunc ergo introivit et ille discipulus, qui venerat primus ad monumentum, et vidit et credidit.

9. Nondum enim sciebant Scripturam, quia oportebat eum a mortuis resurgere.

10. Abierunt ergo iterum discipuli ad semet ipsos.

11. Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo fletet, inclinavit se, et prospexit in monumentum;

12. et vidit duos Angelos in albis, sedentes, unum ad caput, et unum ad pedes, ubi positum fuerat corpus Jesu.

13. Dicunt ei illi: Mulier, quid ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Dominum meum, et nescio, ubi posuerunt eum.

14. Haec cum dixisset, conversa est retrorsum, et vidit Jesum stantem; et non sciebat, quia Jesus est.

.а. Въ единыя же суббота Мариа Магда-
лени прииде за оутра, иште сажти тѣмъ
на гробѣ, и видѣ камень възатъ оутъ
гроба.

.в. Тече же и прииде къ Симоноу Петроу,
и къ другоу оученикоу, игоже лю-
бываше Исоусъ, и глагола имъ: Възаша
Господа оутъ гроба, и не вѣмъ, кѣде по-
ложиша ѿ.

.г. Нзиде же Петръ и другой оуче-
никъ, и идоста къ гробу.

.д. Тетласта же она въ копнѣ и тѣ
другой оученикъ тече скорѣе Петра,
и прииде прѣжде къ гробу.

.е. И приникъ видѣ ризы лежаща,
оная не вѣнде.

.з. Прииде же и Симоу Петръ въ слѣдъ
его, и вѣнде къ гробѣ, и видѣ ризы
лежаща,

.з. и соударѣ, иже въ на глазѣ его,
не съ ризами лежаща, нѣ оковы сѣнны
на единомъ мѣстѣ.

.и. Тѣгда же вѣнде и другой оуче-
никъ, прѣшедый прѣжде къ гробу, и видѣ
и вѣроу.

.ѡ. Не оу бо вѣдѣахъ Кънигъ, иже по-
добаваше имоу оутъ мрътвыхъ въскръ-
снати.

.і. Идоста же пакы оученики къ себѣ.

.аі. Мариа же стояше оу гроба въиъ
плаушати сѣ. Іѣко же плакаше сѣ, при-
ниче въ гробѣ (и позъра)

.ки. и видѣ дѣла Ангела въ вѣдѣхъ
ризахъ седѣща, единого оу главы, и еди-
ного оу ногоу, иже въ лежало тѣло Іи-
соусоко.

.гі. И глаголаста ѿи она: Жено, уѣто
плауеши сѣ; Глагола имъ: Іѣко възаша
Господа моего, и не вѣдѣ, кѣде поло-
жиша ѿ.

.ді. Си ризы обрати сѣ въспати,
и видѣ Исоуса стоѣща и не вѣдѣаше,
иже Исоусъ естъ.

15. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γυναί, τι κλαιεῖς; Τίνα ζητεῖς; Ἐκείνη δοκοῦσα ὅτι ὁ κηπουρὸς ἐστὶ, λεγει αὐτῷ· Κυριε, εἰ συ ἐβαστασας αὐτόν, εἰπε μοι, ποῦ αὐτόν ἐθήκας· κἀγὼ αὐτόν ἀρῶ.

16. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μαρια. Στρεφίσσα ἐκείνη λεγει αὐτῷ· Ῥαββουνι· ὁ λεγεται· Διδασκαλε.

17. Λεγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μη μου ἀπτον· οὐπω γὰρ ἀναβεβηκα πρὸς τὸν Πατέρα μου· πορευοῦν δε πρὸς τοὺς ἀδελφούς μου, καὶ εἰπε αὐτοῖς· Ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου καὶ Πατέρα ὑμῶν καὶ Θεὸν μου καὶ Θεὸν ὑμῶν.

18. Ἐρχεται Μαρια ἡ Μαγδαληνη ἀπαγγέλλουσα τοῖς μαθηταῖς, ὅτι ἑώρακε τὸν Κυρίον, καὶ ταῦτα εἶπεν αὐτῇ.

19. Οὐσῃ; οὐν ὀψιας, τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββατων καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι, διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐστὶ ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν.

20. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐδείξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρισαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδοῦντες τὸν Κυρίον.

21. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνῃ ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκε με ὁ Πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς.

22. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησεν, καὶ λεγει αὐτοῖς· Λαβετε Πνεῦμα Ἅγιον.

23. Ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κεκρατηνται.

24. Θωμᾶς δε, εἰς ἐκ τῶν δωδεκα, ὁ λεγόμενος Διδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν, ὅτε ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς.

25. Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐώρακαμεν τὸν Κυρίον. Ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τυπὸν τῶν ἥλων, καὶ βαλὼν τὸν δακτύλον μου εἰς τὸν τυπὸν τῶν ἥλων, καὶ βαλὼν τὴν χεῖρα μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω.

.ατ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.βτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.γτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.δτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.ετ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.στ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.ζτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.ητ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.θτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.ιατ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

.ιβτ. Ἰοῦδα καὶ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ ὄντες ἐκείνη τὴν ἡμέραν· ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῷ μέσῳ, καὶ λεγει αὐτοῖς· Εἰρήνῃ ὑμῖν, ὡς ὅτι ὁ Πατήρ ἔπεμψε τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ, ὅπως ἡμεῖς ἔσταιμεν ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ, ὡς ὁ Πατήρ ἐστὶ ἐν τῷ Υἱῷ, καὶ ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς ὅντες ἐν τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, ὡς ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ ὁ Ἅγιος Πνεῦμα ὅντες ἐν τῷ Πατρὶ.

15. Dicit ei Jesus: Mulier, quid ploras? quem quaeris? Illa existimans, quia hortulanus esset, dicit ei: Domine! si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum; et ego eum tollam.

16. Dicit ei Jesus: Maria! Conversa illa, dicit ei: Rabboni! (quod dicitur Magister).

17. Dicit ei Jesus: Noli me tangere; nondum enim ascendi ad Patrem meum; vade autem ac fratres meos, et dic eis: Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum.

18. Venit Maria Magdalene annuntians discipulis: Quia vidi Dominum, et haec dixit mihi.

19. Cum ergo sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati propter metum Judaeorum: venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis!

20. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisi sunt ergo discipuli, viso Domino.

21. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis! Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.

22. Haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum sanctum.

23. Quorum remisistis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt.

24. Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus.

25. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum! Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

.ei. Глагола иѣ Иисусъ: Жено, что плачеша са; кого ищетши; Она же мыслющи, яко ерхоградынииъ естъ, глагола умоу: Господи, аште ты еси възлазъ и, покаяждъ мѣнѣ, кѣде и еси положила и азъ възлазъ и.

.zi. Глагола иѣ Иисусъ: Маріе! Она же обратыши са глагола умоу: Раввоуин! (еже нарицають са Оучителю!)

.xi. Глагола иѣ Иисусъ: Не прикасай са мѣнѣ не оу бо въздохъ изъ Отыцоу моемоу изъ нди изъ братіи моеи, и рѣчи имъ: Въскождъ изъ Отыцоу моемоу, и Отыцоу нашему, изъ Богоу моемоу и Богоу нашему.

.ni. Приде же Маріи Магдалинѣи поведашши оученикомъ: Яко видяхъ Господа, и си рече ми.

.oi. Саштоу же похдѣ въ тѣ днь, въ едниъ сѣботѣ, и двѣрьмъ затворенымъ, идеже вдахъ оученици него събрани за страхъ Нюдейскъ приде Иисусъ, и ста по средѣ ихъ и глагола имъ: Миръ вамъ!

.k. И се рекъ, показа имъ рѣцѣ и ребра свои. Възрадоваша же са оученици, видѣхше Господа.

.ka. Рече же имъ Иисусъ пакы: Миръ вамъ! Якоже послаа ма Отыцъ, и азъ посылаю ези.

.ka. И се речъ, доуиъ на им, и глагола имъ: Принимате Доухъ Святый.

.kg. Имъже отъпоустите грѣхи, отъпоустать са имъ и имъже дрѣжнѣте, дрѣжати са имъ.

.kd. Тома же, едниъ отъ шестоу на десате, нарицаемый Близнѣцъ, не бѣ тоу съ ними, югда приде Иисусъ.

.ke. Глаголаша же умоу дроузи оученици: Видяхомъ Господа. Оиъ же рече имъ: Аште не видѣхъ на рѣкоу него възехъ гвоздѣинымъ, и възложъ прѣста моего въ възехъ гвоздѣинымъ, и възложъ рѣцѣи мои въ ребра него, не имъ вѣрѣ.

15. Dicit ei Jesus: Mulier, quid ploras? quem quaeris? Illa existimans, quia hortulanus esset, dicit ei: Domine! si tu sustulisti eum, dicito mihi, ubi posuisti eum; et ego eum tollam.

16. Dicit ei Jesus: Maria! Conversa illa, dicit ei: Rabboni! (quod dicitur Magister).

17. Dicit ei Jesus: Noli me tangere; nondum enim ascendi ad Patrem meum; vade autem ac fratres meos, et dic eis: Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, Deum meum, et Deum vestrum.

18. Venit Maria Magdalene annuntians discipulis: Quia vidi Dominum, et haec dixit mihi.

19. Cum ergo sero esset die illo, una sabbatorum, et fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati propter metum Judaeorum: venit Jesus, et stetit in medio, et dixit eis: Pax vobis!

20. Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus et latus. Gavisunt ergo discipuli, viso Domino.

21. Dixit ergo eis iterum: Pax vobis! Sicut misit me Pater, et ego mitto vos.

22. Haec cum dixisset, insufflavit, et dixit eis: Accipite Spiritum sanctum.

23. Quorum remiseritis peccata, remittuntur eis; et quorum retinueritis, retenta sunt.

24. Thomas autem unus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis, quando venit Jesus.

25. Dixerunt ergo ei alii discipuli: Vidimus Dominum! Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

.ei. Глагола ѿ Иисусъ: Жено, што плачешъ са; кого нѣтеши; Она же мѣнѣши, ино вѣтоградѣнникъ есть, глагола мѣмѹ: Господи, аште ты мѣнъ възвѣдѣ ѿ, покъждѣ мѣнѣ, кѣде ѿ мѣнъ положилъ ѿ азъ възвѣдѣ ѿ.

.zi. Глагола ѿ Иисусъ: Маріе! Она же обратѣши са глагола мѣмѹ: Раввоуни! (ѣже нарицають са Оучителю!)

.zi. Глагола ѿ Иисусъ: Не приласай са мѣнѣ: не оу бо възидохъ къ Отьцоу моемоу: къ нѣмъ къ братіи моеи, и рѣчи нѣмъ: Въскождѣ къ Отьцоу моемоу, и Отьцоу нашему, къ Богоу моемоу и Богоу нашему.

.ni. Приде же Маріи Магдалыни поведѣши оученикомъ: Имо видѣхъ Господа, и си рече ми.

.oi. Саштоу же похдѣ къ тѣ дѣнь, къ единѣ съботѣ, и дѣрьмъ хатворенѣмъ, идеже вѣдѣхъ оученици ѿго събрани за страхъ Нюдейскъ: приде Иисусъ, и ста по средѣ нѣхъ и глагола нѣмъ: Миръ вамъ!

.и. И се рекъ, показа нѣмъ рѣцѣ и ребра сѣмъ. Възрадоваша же са оученици, видѣхъше Господа.

.ia. Рече же нѣмъ Иисусъ пѣмъ: Миръ вамъ! Иможе посла ма Отьцѣ, и азъ посылаѣхъ нѣмъ.

.ke. И се рекъ, доуѣмъ на нѣмъ, и глагола нѣмъ: Примѣте Дѹхъ Свѣтѣй.

.kr. Нѣмъже оуѣпоустѣте грѣхѣмъ, оуѣпоустѣте са нѣмъ: и нѣмъже дрѣжитѣ, дрѣжать са нѣмъ.

.kd. Она же, единѣ оуѣтѣ ѿбою на десѣте, нарицаемѣй Блѣвѣнѣцѣ, не вѣ тоу съ нѣмъ, игда приде Иисусъ.

.ke. Глаголаша же мѣмѹ дроуѣмъ оученици: Видѣхомъ Господа. Оуѣмъ же рече нѣмъ: Аште не видѣмъ на рѣмоу ѿго зѣхѣмъ гкозѣмъ, и вѣложѣмъ рѣхѣмъ моего къ зѣхѣмъ гкозѣмъ, и вѣложѣмъ рѣхѣмъ моѣмъ къ ребра ѿго, не нѣмъ вѣрѣмъ.

26. Και μεθ' ἡμερας ὅκτω παλιν ἦσαν ἕσω οἱ μαθηται αὐτοῦ, και Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται δ' Ἰησοῦς, τῶν θυρῶν κλεισμένων, και ἔστη εἰς το μεσον, και εἶπεν· Εἰρηνη ὑμῖν.

27. Ἐκτα λεγει τῷ Θωμᾷ· Φερε τον δακτυλον σου ὠδε, και ἴδε τας χεῖρας μου· και φερε την χεῖρα σου, και βαλε εἰς την πλευραν μου· και μη γινου ἀπιστος ἀλλα πιστος.

28. Και ἀπεκριθη ὁ Θωμᾶς, και εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κυριος, μου, και ὁ Θεος μου.

29. Λεγει αὐτῷ δ' Ἰησοῦς· Ὅτι ἰωρακας με, Θωμᾶ, πισπιστευκας· μακαριοι οἱ μη ἰδοντες και πιστευσαντες.

30. Πολλα μεν οὖν και ἀλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνωπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμενα ἐν τῷ βιβλίῳ τουτῷ.

31. Ταῦτα δε γέγραπται, ἵνα πιστευσῃτε, ὅτι ὁ Ἰησοῦς· ἔστιν ὁ Χριστος, ὁ υἱος τοῦ Θεοῦ, και ἵνα πιστευσοντες ζωην ἐχητε ἐν τῷ ὄνοματι αὐτοῦ.

Κεφ. XXI.

1. Μετα ταῦτα ἐφαναρῶσιν ἑαυτον παλιν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς ἐπὶ τῆς θαλασσης τῆς Τιβεριαδος· ἐφανερωσε δε οὕτως.

2. Ἦσαν ὁμοῦ Σιμων Πετρος, και Θωμας ὁ λεγομενος Διδυμος, και Ναθαναηλ ὁ ἀπο Κανᾶ τῆς Γαλιλαιας, και οἱ τοῦ Ζεβεδαιου, και ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δυο.

3. Λεγει αὐτοῖς Σιμων Πετρος· Ὑπαγω ἁλυσειν. Λεγουσιν αὐτῷ· Ἐρχομεθα και ἡμεῖς συν σοι. Ἐξῆλθον και ἀνεβησαν εἰς το πλοῖον εὐθύς, και ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτι ἐπιασαν οὐδεν.

4. Πρωῖας δε ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τον ἀγκυραλον· οὐ μεντοι ἤδιδσαν οἱ μαθηται, ὅτι Ἰησοῦς ἔστι.

5. Λεγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδια, μη τι προσφαγιον ἔχετε; Ἀπεκριθησαν αὐτῷ· Οὐ.

6. Ὁ δε εἶπεν αὐτοῖς· Βαλετε εἰς τα δεξια μαρη τοῦ πλοιου το δικτυον και εἰρηστεα.

23. Ἄρα οὖν ὁ Ἰησοῦς ἄρα εἰς τὴν ἄλκον ἔστη· οἱ μαθηταὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἰς τὴν ἄλκον ἔστη, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

24. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

25. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῇ ἄλκῃ, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

26. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

27. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῇ ἄλκῃ, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

28. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

Ἰ. α. 24.

1. Ἀρα οὖν ὁ Ἰησοῦς ἄρα εἰς τὴν ἄλκον ἔστη· οἱ μαθηταὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἰς τὴν ἄλκον ἔστη, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

2. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

3. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῇ ἄλκῃ, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

4. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

5. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἐν τῇ ἄλκῃ, καὶ εἶπεν· Παιδιά, οὐκ ἔχετε τι φαγεῖν;

6. Αὐτοὶ δὲ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐκ ἔστιν. Ἰησοῦς δὲ εἶπεν· Βαλετε τὰ δικτυὰ ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ πλοίου, καὶ ἐρησάτε.

26. Et post dies octo, iterum erant discipuli ejus intus, et Thomas cum eis. Venit Jesus, januis clausis, et stetit in medio, et dixit: Pax vobis!

27. Deinde dicit Thomae: Infer digitum tuum huc, et vide manus meas; et affer manum tuam, et mitte in latus meum: et noli esse incredulus, sed fidelis.

28. Respondit Thomas, et dixit ei: Dominus meus, et Deus meus!

29. Dixit ei Jesus: Quia vidisti me, Thoma, credidisti; beati, qui non viderunt et crediderunt.

30. Multa quidem et alia signa fecit Jesus in conspectu discipulorum suorum, quae non sunt scripta in libro hoc.

31. Haec autem scripta sunt, ut credatis, quia Jesus est Christus, Filius Dei, et ut credentes vitam habeatis in nomine ejus.

Caput XXI.

1. Postea manifestavit se iterum Jesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestavit autem sic:

2. Erant simul Simon Petrus et Thomas, qui dicitur Didymus, et Nathanaël, qui erat a Cana Galilaeae, et filii Zebedaei, et alii ex discipulis ejus duo.

3. Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus et nos tecum. Et exierunt et ascenderunt in navim; et illa nocte nihil prendiderunt.

4. Mane autem facto, stetit Jesus in littore; non tamen cognoverunt discipuli, quia Jesus est.

5. Dixit ergo eis Jesus: Pueri, numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non.

6. Dicit eis: Mittite in dexteram navigii rete, et invenietis. Miserunt ergo;

.мз. И по осми днь, пакы бяхъ кѣлѣтъ оученици его, и Тома съ ними. Приде же Иисусъ дѣръмы затворенѣмъ, и ста по средѣ и рече (имъ): Миръ вамъ!

.кз. Потомъ же глагола Тома: Принеси прѣстъ свой сѣмо, и вѣждь рѣцѣ моею и принеси рѣцѣ твою и вѣложи въ ребра моею и не вѣди неварѣнъ, нѣ варѣнъ.

.ки. Оутѣшѣ Тома и рече ему: Господь мой, и Богъ мой.

.ко. Глагола ему Иисусъ: Имо видѣлъ ма яси, Томо, вѣрова: блаженъ, иже не видѣша, и вѣроваша.

.л. Многа же и ина знаменни сътвори Иисусъ прѣдъ оученици своими, иже не сѣтъ писана въ кѣнигахъ сихъ.

.лз. Си же писана быша, да вѣрѣ имете, имо Иисусъ есть Христосъ, Сынъ Божій, и да вѣроуещѣе животъ вѣчный имате въ имя его.

Глава .ка.

.а. По семь яки са пакы Иисусъ оученикомъ своимъ на мори Тибериадѣстѣмъ. Бѣи же са имъ тако:

.в. Бяхъ въ нощи Симонъ Петръ и Тома, парцѣмѣтъ Близѣмъ, и Нафаналъ, иже въ оутѣ Кана Галилейскѣмъ, и сѣмъ Зебедею, и ина оутѣ оученици его дѣла.

.г. Глагола имъ Симонъ Петръ: Идѣ рѣмъ локитъ. Глаголаша ему: Идемъ и мы съ тобою. Нудиша же и вѣсѣдоша въ корабель, и въ тѣ нощи неша ниу-соже.

.д. Оутроу же вѣнѣшоу, ста Иисусъ при брѣгѣ: не познаша же оученици, имо Иисусъ есть.

.е. Глагола же имъ Иисусъ: Уада, имате ли уѣто сѣнѣдно; Оутѣшѣша его: Ни.

.з. Ои же рече имъ: Вѣрѣхѣте ѡ де-сѣнѣмъ стрѣмъ корабели мѣрѣмъ, и ѡсѣрѣ-

et jam non valebant illud trahere prae multitudinem piscium.

7. Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Jesus, Petro: Dominus est! Simon Petrus cum audisset, quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus), et misit se in mare.

8. Alii autem discipuli navigio venerunt (non enim longe erant a terra, sed quasi cubitis ducentis); trahentes rete piscium.

9. Ut ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, et piscem superpositum, et panem.

10. Dicit eis Jesus: Afferte de piscibus, quos predidistis nunc.

11. Ascendit Simon Petrus et traxit rete in terram, plenum magnis piscibus, centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete.

12. Dicit eis Jesus: Venite, prandete! Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? scientes, quia Dominus est.

13. Et venit Jesus, et accipit panem, et dat eis, et piscem similiter.

14. Hoc jam tertio manifestatus est Jesus discipulis suis, cum resurrexisset a mortuis.

15. Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Jesus: Simon Joannis! diligis me plus his? Dicit ei: Etiam, Domine, tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos!

16. Dicit ei iterum: Simon Joannis, diligis me? Ait illi: Etiam, Domine! tu scis, quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos!

17. Dicit ei tertio: Simon Joannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia

штете. Вѣрѣгоша же, и къ томоу не можаахъ приплъхнѣти кѣмъ ѿтъ мнѣмъства рыбѣхъ.

.ж. Глагола же оученикъ тѣ, игоже любилъше Иисусъ, Петроу: Господь естъ. Симонъ же Петръ слышавъ, яко Господь естъ, спешѣдѣтъмъ прѣносѣ са, (бѣ бо нагъ), и вѣрѣже са къ морю.

.и. А друѣзи оученици кораблицѣмъ приидоша, (не бѣша бо далеуе ѿтъ земли, нѣ мно дѣля сътъ лавѣтъ) вѣдѣхъше мръжѣхъ рыбѣхъ.

.ф. И яко пѣдѣгоша на землѣхъ, видѣша ѿгнь лежащѣхъ, и рыбѣхъ на немъ лежащихъ, и хлѣбѣхъ.

.г. Глагола имъ Иисусъ: Принесѣте ѿтъ рыбѣхъ, иже шѣте нынѣ.

.дг. Вѣдѣже же Симонъ Петръ и пѣдѣхъше мръжѣхъ на землѣхъ, вѣдѣхъ величинѣхъ рыбѣхъ, съто и пѣтъ десѣтъ и три. И толикоу вѣдѣхъшоу, не протрѣже са мръжѣхъ.

.кз. Глагола имъ Иисусъ: Приидѣте, ѿбѣдоуѣте. И ниикѣтоже не съмѣлаше ѿтъ оученикъ вѣпрашати его: Ты кто еси; вѣдѣхъше, яко Господь естъ.

.гг. Прииде же Иисусъ, и приплъхъ хлѣбѣхъ и дасть имъ, и рыбѣхъ такожде.

.дз. Се оуже третичѣхъ зѣн са Иисусъ оученикомъ своимъ, вѣстѣхъ ѿтъ мръжѣхъ.

.еи. Югда же ѿбѣдокаша, глагола Симону Петроу Иисусъ: Симоне Нонинъ, любѣши ли ма пѣуе сихъ; Глагола емуоу: Юи, Господи, ты вѣси, яко любѣхъ та. Глагола емуоу: Паси агнѣца мои!

.зг. Глагола емуоу вѣторое: Симоне Нонинъ, любѣши ли ма; Глагола емуоу: Юи Господи, ты вѣси, яко любѣхъ та. Глагола емуоу: Паси агнѣца мои.

.зз. Глагола емуоу третичѣхъ: Симоне Нонинъ, любѣши ли ма; (ѿскрѣхъ же

dixit ei tertio: Amas me? et dixit ei: Domine, tu omnia nosti, tu scis, quia amo te. Dixit ei: Pasce oves meas!

18. Amen, amen dico tibi: Cum es- ses junior, cingebas te, et ambulabas, ubi volebas; cum autem senueris, ex- tendes manus tuas, et alius te cinget, et ducet, quo tu non vis.

19. Hoc autem dixit, significans, qua morte clarificaturus esset Deum. Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere me!

20. Conversus Petrus vidit illum discipulum, quem diligebat Jesus, sequen- tem, qui et recubuit in coena super pectus ejus, et dixit: Domine, quis est, qui tradet te?

21. Hunc ergo cum vidisset Petrus, dixit Jesu: Domine, hic autem quid?

22. Dicit ei Jesus: Sic eum volo ma- nere, donec veniam, quid ad te? Tu me sequere!

23. Exiit sermo iste inter fratres, quia discipulus ille non moritur. Et non di- xit ei Jesus: Non moritur; sed: Sic eum volo manere, donec veniam, quid ad te?

24. Hic est discipulus ille, qui testi- monium perhibet de his, et scripsit haec; et scimus, quia verum est testimonium ejus.

25. Sunt autem et alia multa, quae fecit Jesus, quae si scribantur per sin- gula, nec ipsum arbitror mundum ca- pere posse eos, qui scribendi sunt, li- bros.

Петръ, яко рече ямоу третникъ: Любвиши ли мя; и глагола ямоу: Господи, ты кѣсе кѣси, ты кѣси, яко любехъ та. Глагола ямоу: Паси овцы моя!

.иі. Аминѣ, аминѣ глагола тебѣ: Югда бѣ юнѣ, помсаше са самѣ и хождаше яможе хотѣше: югда же състарѣеши са, кѣздеждешн рѣчѣ твои, и ниѣ та по- мшеть, и ведеть, яможе не хощеши.

.ѳі. Се же рече знаменаш, конешъ съмръ- тнѣхъ прослѣкнѣ Бога. И се рекѣ, глагола ямоу: Иди по мѣнѣ.

.и. Обращѣ же са Петръ видѣ оуче- нника, негоже любѣаше Исоусѣ, идѣшта кѣ слѣдѣ, иже и кѣздеже на вечери на прѣси него и рече: Господи, кѣто ясть прѣдѣи та;

.иа. Сего оучо видѣкѣ Петръ, глагола Исоусоки: Господи, а съ уѣто;

.иѳ. Глагола ямоу Исоусѣ: Аште хо- шѣ, да тѣ прѣбывають, донѣдеже приѣдѣ, уѣто ясть тебѣ; Ты по мѣнѣ гради.

.иѳ. Нзиѣ же слоко се кѣ братнѣхъ, яко оученикѣ тѣ не оумреть. Не рече же ямоу Исоусѣ: Яко не оумреть: иѣ: Аште хощѣ, да тѣ прѣбывають, донѣ- деже приѣдѣ, уѣто ясть тебѣ;

.иѳ. Съ ясть оученикѣ съвѣдѣтельствоу- щѣ ѿ сихъ, иже и написа си: и кѣмѣ, яко истинно ясть съвѣдѣтельство него.

.иѳ. Сѣтъ же и нина многа, иже сътвори Исоусѣ, иже аште по единомуу писани кѣкажѣ, ни саомоу, мѣнѣ, всемоу мироу кѣмѣстнѣи пишешнѣхъ кѣннѣхъ.

Oct. 28 1898.

